

Eugen Mamot

O viață dăruită muzicii și copiilor

Chișinău, 2021

Eugen Mamot

***O viață
dăruită muzicii
și copiilor***

Chișinău, 2021

CUPRINS

Din partea autorului.....	6
Tovarășul director (A. Simanovschi, "Moldova Socialistă", 1968).....	8
Cântă „Cutezători” (E. Tcaci, „Vecernii Chișinău”, 19.05.1974).....	10
Culoarea muzicii (V. Dohot, Programă TVR, ianuarie, 1975)	13
Sărbătoarea Maieștrilor scenei (I. Zenin, "Sovetskaia Moldavia", 27.03.1976)	15
Culorile și muzica (A. Tamazlăcaru, „Învățămintul public”, iulie 1978)	18
Noi desenăm și cântăm (V. Malikova, "Sovetskaia Moldavia", 10.10.1979)	22
Cântă copiii din Moldova (V. Malikova, „Moldova socialistă”, 11.09.1979)	24
„Mugurel”, din Moldova însorită („Novie rubeji” Odintsovo, Mosc., 01.01.1980)	25
Copii care cântă sunt mai frumoși (S. Ghimpu "Tinerimea Moldovei", 18.05.1980)	26
Muzica - o pasiune pentru toate vârstele (T. Costiceanu, "Literatura și arta", 22.05.1980)	27
În lumea muzicii ("Literatura și Artă", octombrie, 1980).....	31
O zi la radio (R. Iuncu "Literatura și Artă", 21.05.1981)	34
Mugurel - promotorul muzicii corale pentru copii (T. Ciobanu, "Cuvânt înainte" la culegerea „Spivaie Mugurel” Edit. Muzicina, Ucraina, Kiev, martie 1981)	36
Școala de Muzică - Ungheni - la 20 ani (T. Romaniuc, „Octeabri”, Ungheni, 14.05.1983)	41
Cântă „Mugurel” (H. Marciuc, „Învățămintul public”, 18.07.1984)	43
Mai apoi, vor fi auziți în toată țara (Programa radio și TV, martie 1986)	46
Luceafărul: Pe undă muzicală (Programa TR, 5.02.1988).....	49
Cântece din leagănul copilăriei ("Tinărul leninist", 26.05.1989).....	52
O serată de premiere (E. Mironenco, „Sovetskaia Moldavia”, 30.04.1989)	54
„Balul florilor” (Impresii) (N. Volodina „Chișinevschie novosti” 30.05.1991)	56
„Puțin!” Au exclamat spectatorii (S. Pojar, "Curierul de seară", 12.05.1992)	59
Suflet de pedagog (Creionări la un portret) (L. Busuioc, "Făclia", 29.05.1992)	60
„Lia-Ciocârlia”: o nouă paletă de culori (I. Miliutina, "Curierul de seară", 23.03.1992).....	64
Cântecul - pasăre în zbor... (E. Verdeș "Florile dalbe", 13.05.1993)	68
Voci care vor deveni celebre (S. Stepanov-Chiriac "Glasul națiunii", 20.05.1993)	70
Lia-Ciocârlia: 20 de ani de muncă și entuziasm (I. Sorin, "Curierul de seară", 31.05.1993).....	72
Îngerii lui Eugen Mamot (D. Rusu, "Făclia", 04. 03. 1994)	74
Dorurile casei n-au întruchipare (L. Bucliš, "Lunca Prutului, 11.06.1994)	77
„Lia-Ciocârlia” în concert la Năvodari (Oana F., Cristi-Teleorman, "Estival Magazin", august, 1994).....	81
„De frumos, dacă e autentic, nu obosești niciodată” (N. Gheorghită "Curierul de seară", 15.09.1994).....	82
Surprizele muzicale ale festivalului „Clopotele învierii” (N. Gheorghită "Curierul de seară", 27.04.1995)	87
Necesitatea dragostei (V. Ladaniuc, "Moldova literară", 01.06.1995)	89
Mesageri ai păcii planetare („Dâmbovița”, 20.06.1995)	92
Frați basarabeni au sărbătorit ziua Marii Uniri pe plaiuri Transilvane (I. Groza, "Jurnal Bihorean", 20.12.1995).....	94
Muzica devine sacră când e cântată de voci divine (I. Adam, "Momentul", 06.02.1996).....	95
Muzica obligă la ceva administrațiile instituțiilor de învățământ? (G. Șalaru, "Făclia", 01.03.1996)	96
...Și vie amintirea (A. Rapcea, "Florile dalbe", 1.03.1996)	103
Tradiții confirmate de vreme (V. Zagaievschi, "Moldova literară", 15.05.1996).....	106
La Belfort, la festival (L. Vițu, coristă la „Lia-Ciocârlia”, "Curierul de seară", 26.06.1996)	107
Tineri basarabeni la Paris. Nu ne uitați! (Rep. "Le Combat", 07.07. 1996).....	109
Zboare porumbelii (V. Ladaniuc, "Moldova literară", 17.07.1996)	111
La concursul național de la Năvodari (A. Turcuș, „Renașterea bănațeană”, 02.09.1996)	113
Românii de peste Prut colindă Bihorul (M. Avram, F. Șipoș, "Jurnalul de dimineață", 28.12.1996).....	115
„Mugurii Bărăganului” (G. Marinel "Ziarul Ialomița”, iunie 1997)	117
Regele Mihai, întâmpinat de „Lia-Ciocârlia” (N. Roibu "Flux", 02.09.1997)	119
„Lia-Ciocârlia” la 25 de ani. (L. Sobiețki, "Florile Dalbe", 26.02.1998)	121
O floare de dor pentru „Lia-Ciocârlia” (N. Roibu, "Flux", 14.04.1998)	123
Viitorul aparține copiilor (M. Bendas, "Pământ și oameni", 19.05.1998)	124
Maestrul Eugen Mamot: 35 ani de activitate (Luceafărul, 1998, 28 mai)	127
Trilurile ciocârliei (V. Tomuz, "Moldova Suverană", 30.05.1998)	129

Lie, Lie, Ciocărlie... (A. Chicu, „a”MIC”, 1998, nr. 3).....	131
„Florile Bihorului” și „Lia-Ciocărlia” (Jurnal ”Crișana”, 1998)	133
Cine cântă, de două ori se roagă... (N. Negură-Pârâu, ”Moldova suverană”, 15.07.1998).....	135
Copiii mei la 25 de ani (V. Grosu, ”Cronos”, 22.08.1998)	138
La Ankara, la festival („a”MIC”, 1999, nr. 7-8, iulie-august)	141
Lia-Ciocărlia la Oradea (S. Berbecaru, coristă, ”Tineretul Moldovei”, 15.01. 2000).....	143
„Copii care cântă sunt mai frumoși, mai sănătoși, mai nobili la suflet” (N. Gheorghită ”Capitala”, 28.06.2000)	145
„Pentru noi nu există hotare între Basarabia și România!” (A. Sfarlea ”Crișana”, Oradea, 07.07. 2000)	147
Triluri de ciocărlie pe pământ moldovenesc (M. Bendas ”Patria tânără”, 30.01.2001).....	152
„Lia-Ciocărlia” a luat Ardealul cu colinde (N. Roibu ”Flux”, 11.01.2001)	154
„Deschideți mari a cerului porți” (Leo Bordeianu ”Capitala”, 31.01.2001).....	157
Pe tărâmul sexagenar (R. Postolache ”Făclia”, 07.02.2001).....	158
Răspăliți cu flori (S. Berbecaru, coristă în corul de performanță, ”Făclia”, 15.06.2002)	163
Bagheta magică a lui Eugen Mamot (S. Cupcea ”Literatura și arta”, 03.10.2002)	165
Energie și devotament (A. Tamazlăcaru, ”Literatura și arta”, 01.05. 2003)	166
Eugen Mamot: cântecul merge înainte și face drum omului din fiecare copil (N. Gheorghită ”Capitala”, 08.05.2003)	171
„Lia-Ciocărlia” la 30 de ani (C. Porcescu ”Moldova Suverană”, 09.05.2003)	176
„Lia-Ciocărlia a pus temelia cântecului coral cult de copii” (”Florile dalbe”, 15.05.2003)	179
30 de ani de existență a „Liei-Ciocărlia” (L. Dzeatcovschi ”Făclia”, 31.05. 2003).....	182
„Un arbore, ale cărui rădăcini au sorbit, fără istov, apa vie a folclorului românesc” (A. Sfarlea, ”Crișana”, 31.05.2003).....	184
Eugen Mamot: cântecul este puntea pe care merg politicienii unii spre alții (N. Gheorghită ”Capitala”, 2003, 12 iulie)	187
O lucrare multășteptată (L. Răileanu ”Univers muzical”, 2004, Nr.4)	193
Ciocărlia e mereu în zbor (V. Tomuz ”Univers muzical”, 2004, Nr. 5)	196
Un cor este o orgă umană, acționată de niște clape numite suflute (C. Porcescu ”Moldova suverană”, 25.05.2004)	199
Cântec fermecător de ciocărliei (D. Savin ”Nezavisimaia Moldova”, 28.05.2004)	201
Cântări de ciocărliei (V. Nevoie ”Literatura și arta”, 24.06.2004)	203
Reflex condiționat împotriva deznaționalizării prin muzică (N. Gheorghită, ”Capitala”, 25.09.2004).....	206
Cântec de leagăn pentru pian (A. Galchina, ”Nezavisimaia Moldova”, 29.09. 2004)	207
O premieră în învățământul artistic din Republica Moldova (C. Porcescu, ”Moldova suverană”, 30.09.2004)	210
Eugen Mamot și discipolii săi (C. Porcescu, ”Moldova suverană”, 17.03.2005)	212
„Lia-Ciocărlia”: când avem un dirijor bun, chiar și noi, moldovenii, putem fi uniți (C. Porcescu, ”Moldova suverană”, 14.05.2005)	213
Ștafeta generațiilor... (M. Bordeianu ”Flux”, 19.05.2005).....	214
Un lucru care orbește prin valoarea lui (D. Stoianov ”Capitala”, 01.06.2005)	216
E puțin eficient să compui muzică și să nu aibă cine o asculta (L. Popușoi ”Flux”, 30.01.2006).....	218
„Nu m-aș sătura niciodată de copii și de muzică” (E. Bivol, „a”MIC”, 2006, Nr.1)	225
Eugen Mamot a primit flori de la discipolii săi (N. Roibu ”Timpul”, 01.02.2006)	228
Dirijorul ciocărlilor (T. Pereteatcu, ”Florile dalbe”, 02.03.2006)	230
Album de piese folclorice pentru instrumente aerofone (C. Porcescu, ”Moldova suverană”, 29.03.2006)	232
Cavalerul muzicii corale (C. Porcescu, ”Moldova suverană”, 16.05.2006)	233
Examen susținut cu brio (N. Gheorghită, ”Capitala”, 04.05.2007)	235
Omul săptămânii (Timpul, 26.01.2007)	236
Eugen Mamot: „Vreau să muzicalizez liceul” (L. Movilă, ”Florile Dalbe”, 01.06.2008)	238
Cu cântecul prin lume (A. Tabaran, ”Făclia”, 08.11.2008)	241
Cântul coral – exponent al educației estetice (E. Boghiu, ”Făclia”, 19.04.2008	242
Creație larg deschisă copiilor (R. Rogac, ”Florile dalbe”, 18.06.2009)	243
Maestrul și Lia-Ciocărlia (L. Gafton, ”Moldova”, nr 9, 2009)	246
Numele lui este la rang de cinste (A. Drumov, ”Câmpia Glodenilor”, 14.09.2009)	250
Spectacol extraordinar cu Eugen Mamot (N. Roibu ”Timpul”, 18.05.2009	255

„Toți copiii care cântă în cor sunt feciorii mei” (L. Movilă, ”Florile Dalbe”, 4.11.2010	256
Renuntul compozitor Eugen Mamot la 70 de ani (Moldpres, Moldova Suverană, 10.02.2011)	258
Cântecul, prieten devotat (L. Movilă, ”Florile Dalbe”, 17.03.2011	260
Un inginer al muzicii corale (E. Gheorghită, ”Literatura și arta”, 19.05.2011)	262
Elemente folclorice în creațiile lui Eugen Mamot: „Peisaj rustic” și „Brăulețul” pentru cvartetul de coarde (T. Bolocan, Anuar științific al AMTAP, 2011)	264
Cantata scenică ”Cinzece de sezoane” de E. Mamot: Planul de conținut și particularitățile muzical-dramaturgice (N. Caulea, Anuar științific al AMTAP, 2011).....	271
Камерно-вокальное творчество Евгения Мамота (к проблеме композиторской работы над поэтическим текстом) (T. Koadă, Anuar științific al AMTAP, 2011).....	282
Творчество Евгения Мамота в репертуаре детских хоровых коллективов (A. Шимбаева, Anuar științific al AMTAP, 2012)	289
Dulcea noastră copilărie, legănată de compozitorul Eugen Mamot (L. Raileanu, ”Literatura și arta”, 27.01.2011.....	295
„Încă din copilărie m-a atras lumea sunetelor” C. Dragomir ”A-mic”, ianuarie 2011	301
Artist al poporului de copii (Literatura și arta, mai, 2012)	306
Colind de recunoștință (L. Movilă, ”Florile Dalbe”, 23.02.2012	307
Eugen Mamot – compozitorul care poartă în suflet mereu imaginea baștinei (T. Coadă, ”Univers Pedagogic Pro”, 02.02.2012)	309
Mulțumesc dom’ profesor! S. Istrate ”Univers Pedagogic Pro” Nr. 5 (371), 31.01.2013	317
Cronica unui moment de suflet românesc - Concert pentru Basarabia (”Crișana”, 06.07.2014).....	319
„Cântec de dor – Basarabie” (L. Silaghi, ”Așpa”, nr. 2, 2014	323
Pe aripile cântecului (E. Moraru, Președinte al Asociației Dirijorilor de cor a UM din Moldova)	326
Vreau să cânt (T. Pereteatcu, Florile Dalbe, 10.12.2015)	329
Muzica descoperită de compozitorul Eugen Mamot – luminează sufletului pentru elevii cu cerințe speciale (M. Pirvan, catedra Psihopedagogie Spec., UPS „Ion Creangă”, 17.05.2015)	331
O seară de romanțe atunci când te cheamă cororii (T. Pereteatcu, ”Săptămâna”, 18.12.2015.....	337
În dialog cu Eugen Mamot (T. Daniță, Chișinău, 2015)	338
Eugen Mamot - omul fantei și al valorii prin muzică (T. Daniță, Chișinău, 2016)	346
„Copiii care cântă sunt mai frumoși” (L. Movilă, ”Florile Dalbe”, 03.03.2016).....	360
A dăruii lumii sublimul prin muzică (C. Patrole, ”A – mic”, ianuarie 2016).....	363
Eugen Mamot – inginer al muzicii corale (C. Popel, ”Săptămâna”, 05.02.2016)	365
Noi desenăm și cântăm! – omagiu muzicii și artei plastice (A. Cuișevschi, ”Moldova Suverană”, 05.02.2016)	368
„Întâlnire cu un maestru al valorilor umane Eugen Mamot, la Oradea” L. Ionaș, ”Crișana”. Oradea, 10.10. 2016	370
Un buchet de melodii frumoase și puțin uitate (Săptămâna, 24.02.2017)	372
O minunată seară muzicală (E. Tamazlăcaru, ”Literatura și arta”, 16.02.2017).....	375
Adnotare la ”Concertino pentru două pian” de Eugen MAMOT (E. Moraru, conf. univ., dr. în stud.art., Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice, 2017).....	377
Cu gândul la leagănul copilăriei (Victoria VASILOS, ”Cîmpia Glodenilor”, 23.06.2017	380
Pe puncte de cântec spre unire... (E.Moraru, conf. univ., AMTAP, ”Arta educației”, Bălți, 2018)	382
Cuvânt înainte „NIHIL SINE DEO” („Nimic fără Dumnezeu”) Pr. dr. Ioan - Mircea Ghitea , Oradea, 30.01.2018	388
”Cântec de dor - Basarabia”, (Lucian Silaghi, 06.03.2018)	392
Eugen Mamot - muzicianul patriot (J. Lupu, director-dirijor al corului Symbol, 2019)	393
Copiii care cântă sunt fericiți (L. Movilă, ”Florile Dalbe”, 28.02.2019)	396
O viață dedicată muzicii corale (https://www.moldpres.md/Cîmpia Glodenilor , 07.06.2019).....	399
Lia-Ciocărlia în zbor neconținut spre înălțimi (E.Moraru, dr. în stud.art., AMTAP, 23.05.2019).....	400
”Lie-Ciocărlie, pasăre zglobie, cântec de soroc cu versuri de noroc” A. Buftac-Simion, corepetitoare la SMC ”Lia-Ciocărlia”	404
Vivat, Maestre! (N. Plachidina - Profesor de pian, măiestru de concert)	409
Cântecul aparține tuturor vârstelor (T. Pereteatcu ”Florile dalbe”, 13.02.2020)	413
Eugen Doga, Artist al Poporului, Academician, despre Eugen Mamot	415
Tamazlăcaru Andrei, Artist al Poporului, despre Eugen Mamot	416
ANEXE	418

DIN PARTEA AUTORULUI

Culegerea de articole publicistice "O viață dăruită muzicii și copiilor" este o carte de vizită a activității muzical-pedagogice, interpretative cât și componistice a lui Eugen Mamot, de-a lungul celor șase decenii. Culegerea include cele mai semnificative articole, schițe, eseuri, articole de cercetare științifică publicate în presa scrisă.

Culegerea este structurată din două compartimente, În primul compartiment sunt incluse publicațiile din presa scrisă, începând cu primii ani de activitate a subsemnatului și până în prezent.

În compartimentul al doilea intitulat "Anexe" sunt prezentate un colaj de fotografii cât și unele diplome de onoare din partea autorităților, care apreciază activitatea autorului pe tărâmul muzical-pedagogic interpretativ și componistic.

Culegerea pune la dispoziția cititorului un cupaj de articole despre activitatea autorului desfășurată de-a lungul anilor cu colectivele corale de copii "Mugurel" și "Lia-Ciocârlia", pe care le-a fondat și le-a condus; despre nașterea unei mișcări corale pentru copii și tineret, care a contribuit substanțial la dezvoltarea culturii corale, prin deschiderea a zeci de școli muzical-corale, a mai mult de o sută de studiouri muzical-corale de copii în toată republica.

La temelia acestei mișcări corale a fost plasat un stil modern de interpretare corală, care prevedea:

- instruirea muzicală a copiilor prin studierea gramaticii muzicale;
 - cultivarea vocilor copiilor în stilul de cânt academic;
 - interpretarea creațiilor corale după partiturile de note;
 - interpretarea creațiilor din clasică universală în limba în care au fost scrise;
 - interpretarea partiturilor corale pe 3-4 voci "acapella", cât și cu orchestra simfonică.
 - practicarea schimburilor de concerte între colectivele de copii din diverse localități, diverse țări cu cazare în familii;
 - participarea la turnee concetistice în țară și peste hotare, la festivaluri, la concursuri ori olimpiade de interpretare corală;
 - desfășurarea unei activități metodico-științifice în cadrul căreia se organizau seminare republicane, lecții demonstrative, cât și crearea unei baze de practică pentru studenții de la instituțiile muzical-pedagogice.
- Culegerea mai include și articole informative despre colectivele corale "Mugurel" și "Lia-Ciocârlia", care au fost primii interpreți al unui număr considerabil de creații ale compozitorilor moldoveni, fapt, care a impulsionat precesul componistic în Republica Moldova;

- despre pioneratul pe care îl dețin aceste două colective corale conduse de subsemnatul, în practicarea recitalurilor corale în două părți, cât și în interpretarea creațiilor corale din muzica religioasă.

Culegerea mai include recenzii la concertele de muzică religioasă, cât și din clasică universală, pe care "Lia-Ciocârlia" le-a prezentat de-a lungul perioadei de activitate sub conducerea subsemnatului,

- cântările Sfintei Liturghii "Ioan - Gură de Aur" de compozitorul T. Popovici; cantata "Gloria" de A. Vivaldi; cantata "Stabat Mater" de G. Pergolezzi; cinci fragmente din cantata "Carmina Burana" de K. Orf; cantata "Anotimpurile" de C. Râpă cât și al unui număr considerabil de rugăciuni, imnuri religioase, prelucrări folclorice, romanțe. muzică patriotică etc.;

Acel stil modern de interpretare corală, care a fost implementat at în anii 1970, avea la temelie un proces de studii bazat pe o colaborare elev - profesor - părinte care a eliminat practica de frecventare silită, ori cântatul în cor din obligație - fapt care a condus la o frecventare benevolă, din plăcere și care a stimulat considerabil procesul artistic.

Cititorul va lua cunoștință cu activitatea colectivelor corale "Mugurel" și "Lia-Ciocârlia" conduse de subsemnatul, care au familiarizat cu muzica câteva mii de copii, mulți dintre care continuă să cânte în corurile bisericești, alții au continuat studii de specialitate în instituțiile muzicale medii și superioare de specialitate și în prezent muncesc pe tărâmul muzicii în țară și peste hotare.

Culegerea mai înserează și o serie de recenzii la adresa publicațiilor metodico-științifice care aparțin subsemnatului; articole de cercetare științifică a unor creații de proporții semnate de cercetători de la AMTAP, la fel și un cupaj de articole despre seratele de autor, cât și a unor prezentări de carte desfășurate în țară și peste hotare.

Culegerea "O viață dăruită muzicii și copiilor" este rodul unei activități de-a lungul celor șase decenii, rodul unei experiențe acumulate, care va rămâne să dăinuie pe tărâmul muzicii corale pentru generațiile care urmează.

Eugen Mamot
dirijor, compozitor
Artist al poporului

TOVARĂȘUL DIRECTOR

*Eugen Mamot, directorul
Școlii de Muzică Ungheni. 1968*

Omul acesta ne-a părut neobișnuit. Prin felul de a gândi, prin vorba domoală și dorința de a cunoaște, de a pătrunde tainele științei. Învăță singur și-i învață pe alții.

Eugeniu Mamot. Director. Membru al biroului comitetului raional Ungheni al comsomolului, secretar netitular... Nu e ușor să faci față și să dovedești pretutindeni.

A venit la Ungheni în anul 1963 cu numirea de învățător după absolvirea Școlii Muzicale din Slobozia, raionul Tiraspol. Erau numai doi învățători și pereții noii școli de muzică. Școala de abia se înființa. Tânărul acesta a dat dovadă de spirit de organizare și înaltă pregătire la specialitate. A fost apoi numit șef de studii, iar în cele din urmă – director. 220 de elevi fregventează acum școala muzicală. 80 dintre ei cântă în corul școlii dirijat de directorul lor. Aproape tot colectivul e de vârstă comsomolistă și fiecare învățător are sarcini obștești.

...Mai trece o zi de muncă încordată, iar seara revine din nou la cărțile sale. În 1968, Eugeniu Mamot, delegat la congresul XIV al comsomolului din Moldova, va susține examenul de stat la Institutul de Arte „G. Muzicescu”. Odată cu discipolii săi, crește și directorul.

*A. Simanovschi
Moldova Socialistă, 1968*

Eugen Mamot, directorul Școlii de Muzică Ungheni. 1968

CÂNTĂ „CUTEZĂTORII”

În luna septembrie a anului curent, în Palatul Republican al Pienierilor a fost fondat studioul muzical-coral de copii, care mai târziu a fost numit „Lia-Ciocârlia”.

În acest studiou activează trei grupuri corale. Aceste grupuri corale întrunesc, respectiv, elevii claselor primare, ai claselor medii și ai claselor mari. Principiile de lucru sunt diverse, conform vârstelor, iar repertoriul diferențiat.

Repertoriul corespunde întocmai vârstei elevilor. La trecerea în revistă, în cadrul Palatului Pionierilor, grupa claselor primare, conduse de V. Budilevschi a prezentat un program modest alcătuit din cântece ale compozitorilor sovietici, cântece de joacă, despre Octombrie, despre prietenie, despre pace. Micii interpreți au cântat programul cu mult har, cu vooci liniștite.

Meritul acestor coriști este maniera de a cânta cu voce liniștită, pentru a reda toate mijloacele de expresie a muzicii.

Din repertoriul interpretat de grupa claselor primare merită de a fi evidențiate cântecele: „Vulpea” de Iu.Țîbulschi, „Mâini dibace” de G. Neaga. Grupul coral al claselor medii este condus de Șt. Andronic. Dânsul, la fel, caută să evidențieze conținutul artistic al creațiilor.

Repertoriul acestui grup coral este mai complicat decât la grupul claselor primare. Caracteristicile intonative - mai sensibile, procedeele facturale – mai variate.

În interpretarea acestui grup au răsunat cântece de D. Cabalevschi, care s-au evidențiat printr-un temperament pioneresc. Cântecul „Moi țîpleata” (Puișorii) care aparține compozitorului azerbaidjan Guseiuli, a fost interpretat în trei limbi, câte o strofă în română, în rusă și în azerbaidjană.

Deși cântecul este complicat, din punct de vedere ritmic, intonațional – a fost interpretat la nivel înalt.

Cu multă inspirație a fost interpretată piesa lui W. Mozart „Cântec de primăvară”, în care tinerii interpreți au dat dovadă de o bună pregătire pentru interpretarea creațiilor clasice. Interesul către muzica clasică, intenția de a rezolva sarcini artistice mai complicate este caracteristic grupei corale ale claselor mari conduse de E. Mamot.

Acest grup coral a interpretat o lucrare de A. Leadov, creație din repertoriul pentru maturi. Însușirea elementelor de bază ale cântatului coral, capacitatea de a intona curat, ritmic, respectând regulile ce țin de ansamblu, sincronizarea vocilor, tinerii interpreți își probează forțele în interpretarea creațiilor cu conținut dramatic. Grupa corală a claselor mari condusă de E. Mamot a interpretat cântecul „Mamelor eroilor căzuți” de G. Struve, care a răsunat convingător, cu multă emoție și caracter, a cest grup a mai prezentat și piesa „Toboșarul” de Berton.

Interpretarea unor astfel de creații largesc orizontul estetic al copiilor, puterea de influență asupra spectatorilor. Programul de concert s-a încheiat cu corul unit, în cadrul căruia au cântat grupa claselor primare, grupa corală a claselor medii, cât și grupul coral al claselor mari. Corul unit a interpretat trei piese și a fost dirijat de E. Mamot – directorul artistic al studioului nou-format.

Programul de concert prezentat de către studioul muzical-coral al Palatului Republican al Pionierilor și elevilor a fost dedicat aniversării de 50 de ani de la formarea RSSM, cât și al Partidului Comunist din Moldova.

E. Tcaci

Ziarul „Vecernii Chișinău”, 19 mai, 1974

Palatul Sindicatelor din Chișinău, 1974. Eugen Mamot, director artistic al SMC "Lia Ciocărlia". După primul concert public.

CULOAREA MUZICII

La Școala Medie- Internat Republicană de Arte Plastice din Chișinău învață peste trei sute de elevi sosiți din toate colțurile Moldovei. Lucrările tinerilor pictori au fost prezentate la expozițiile republicane și internaționale – Paris, Praga, Delhi. În școală sunt și învingători ai unor concursuri republicane și unionale.

Lucia Puiu - a câștigat un concurs unional anunțat de revista „Murzilca”, iar Alexandru Sandu – un concurs republican organizat de fabrica „Bucuria” din Chișinău. Recent, s-a deschis a doua expoziție republicană a creațiilor copiilor, la care elevii acestei școli sunt prezenți cu 70 de lucrări. Pe lângă ocupația principală – pictura, elevii acestei școli activează cu succes și în alte domenii.

Succese frumoase a obținut corul școlii. Așa , de exemplu în 1974 a fost distins cu o Diplomă de gradul I la Festivalul raional, consacrat semicentenarului formării RSSM și al creării PCM. Despre succesele corului vom relata în emisiunea televizată „Culoarea muzicii”. Pe parcursul ei, eleva școlii Alexandra Batâru va povesti mai amănunțit despre activitatea colegilor. atât pe tărâmul picturii, cât și al muzicii.

Veniamin Dohot
Programa TVR , ianuarie 1975,

Școala Republicană de Arte Plastice din Chișinău. Eugen Mamot, fondatorul corului "Mugurel".

SĂRBĂTOAREA MAIEȘTRILOR SCENEI

Cum se pregătesc maieștrii scenelor să întâmpine sărbătoarea profesională Ziua Internațională a Teatrului, l-am întrebat pe șeful Departamentului Arte din cadrul Ministerului Culturii al RSSM, Evghenii Alexandrovici Mamot:

În ziua de sărbătoare a maieștrilor scenei, în Republica Moldova se va da startul celei de-a IV ediție a „Lunarului teatral”, care se va desfășura sub genericul ”Munca noastră creatoare partidului nostru comunist.” Spre deosebire de alte ediții „Lunarul teatral” este organizat de către Societatea Teatrală, Ministerul Culturii, Comitetul Republican al Sindicatelor Culturii, Comitetul Central al Comsomolului, cât și de către Ministerul Educației.

În perioada 27 martie – 27 aprilie 1976, teatrele noastre vor prezenta spectacole, în care vor prezenta, în mod special, tineretul de creație, vor fi desfășurate întâlniri de creație în colectivele muncitorești din orașele și satele republicii. Scopul acestui „Lunar teatral” este de a activa lucrul de educație artistică și ideinică a maselor largi, în mod deosebit, al tinerei generații, prin intermediul mijloacelor artistice; de a propaga succesul obținut în domeniul dezvoltării culturii și artei multinaționale.

Programa „Lunarului teatral” este foarte bogată și variată prin manifestările care se vor desfășura. Printre cele mai importante aş menționa săptămâna ”Teatrul și copiii”, care a luat startul la Teatrul „Licurici”, întâlnirea colectivului Teatrului „Luceafărul” cu generația tânără din Chișinău; a tinerilor actori din Teatrul „V. Alecsandri”, din Bălți cu studenții Institutului Pedagogic. Artiștii Teatrului de Operă și Balet vor fi oaspeții agricultorilor și mecanizatorilor de la

baza „Criuleni” ce aparține Institutului Agricol „M. V. Frunze” din Chișinău. Tiraspolenii vor prezenta spectacole în fața tineretului, studenților, elevilor din Tiraspol; vor fi oaspeți la întreprinderi și gospodării agricole.

Casa Actorului pregătește o întâlnire a actorilor, care sunt angajați în spectacolul „Premia” de la Teatrul Academic „A. S. Pușkin”, cu constructorii din Chișinău; tinerii actori vor susține un spectacol de bilanț.

Studenții de la Facultatea de regie de la Institutul de Arte „G. Muzicescu” vor prezenta pe scena Casei Actorului spectacolul de licență.

Teatrul „A. P. Cehov” va prezenta spectacolul „Procesul verbal al unei ședințe”; „Vara trecută la Ciulimsc”; o serată de poezie, etc...

Toate întâlnirile de astăzi, ziua inaugurării „Lunarului teatral” cu spectatorii, se vor începe cu discursuri susținute de către regizori, actori, scenografi, despre importanța artei teatrale, despre planurile lor în cincinalul următor.

Sărbătoarea începe. Le dorim succes tuturor participanților!

I. Zenin
Ziarul Sovetscaia Moldavia, 27.03.1976

Chișinău, 1975. Eugen Mamot, șeful Departamentului Arte, împreună cu colegii din Ministerul Culturii.

CULORILE ȘI MUZICA

Muzica și pictura au o puternică influență educativă asupra omului. Școala -Internat de Arte Plastice din orașul Chișinău ne oferă exemple strălucite în acest sens. Mai rar vei auzi în Moldova un cor de copii cu un repertoriu atât de bogat și interesant ca în această școală.

Dirijorul E. Mamot i-a deprins pe elevi să citească notele aplicând sistemul de solmizare modală. Anume acestei metode se datorează succesele corului. La lecțiile lui Eugen Mamot asistă deseori specialiști cu renume din republica noastră. Compozitorii E. Macaleț, D. Gherșfeld, B. Masiucov, Z. Tcaci ș.a au apreciat înalt instruirea muzicală a elevilor de aici.

Concertul prezentat la Plenara Uniunii Compozitorilor din Moldova, în aprilie, anul curent, a trezit un deosebit interes în rândul specialiștilor în domeniul artei din republica noastră. La 13 mai Școala de Arte Plastice a prezentat un concert de dare de seamă. Nu vom greși, dacă vom spune că acest concert a fost un eveniment de mare importanță în arta corală a capitalei. Copiii au cântat cu mare căldură și sinceritate. Alegerea chibzuită a repertoriului a făcut ca publicul să recepționeze cu multă plăcere și satisfacție piesele muzicale prezentate. Partea întâi a concertului, intitulată simbolic „Copilărie fericită”, a inclus creații originale cu caracter patriotic: „Moldova mea” de V. Vrabie, „Hora florilor” de S. Buzilă, „Fericire” de D. Kabalevski, „Mamele eroilor căzuți” de G. Struve, „Ecou” de I. Macovei, „Vine ploaia” de C. Lungu.

Partea a doua s-a impus ca moment principal al concertului, cuprinzând pe de o parte, creații ale compozitorilor clasici, i-ar pe de altă parte – armonizări și prelucrări de cântece. Mozart, în interpretarea solistei Zina Ivanțoc, a fost

adevărata revelație a concertului. Spontaneitatea și sinceritatea interpretării au produs adevărate erupții de aplauze.

„Imnul” lui G. Pergolesi este o lucrare grea și complicată. Faptul că dirijorul a inclus trei părți din această piesă muzicală în repertoriul corului este un mare succes al colectivului. Tehnica vocală, cultura interpretativă, concepția muzicală au arătat un colectiv bine format.

Cântecele populare moldovenești inspirate și pline de viață, stricte în construcția lor, au fost executate excelent. Aceasta se referă, în primul rând, la cântecul „Moldova mea”, semnat de V. Vrabie, „Hora florilor” de S. Buzilă, „Mândră-i țara mea bogată” de A. Panga, precum și originala creație a lui I. Macovei „Ecoul”. Copiii au cântat cu mare însuflețire, vocalizând cu pricepere și sensibilitate substanța muzicală.

Eugenia Țopa, Galina Teodorescu și Tamara Panuță, s-au marcat ca soliste cu voci expresive. Echilibrul și omogenitatea vocilor cu principalele calități ale corului. Corul s-a prezentat ca un colectiv de creație capabil să trăiască adânc imaginile muzicale.

Contrastele dinamice, frazarea, respirația, dicția accesibilă – toate acestea atestă o extraordinară percepție artistică.

Deprinderea de solfegiere, varietatea formulelor ritmice și melodice pornesc de la o concepție muzicală care s-a format ca rezultat al mai multor ani de activitate. Știindu-l preocupat de pictură, ajungi la gândul că muzica în viața colectivului constituie un adevărat izvor de inspirație.

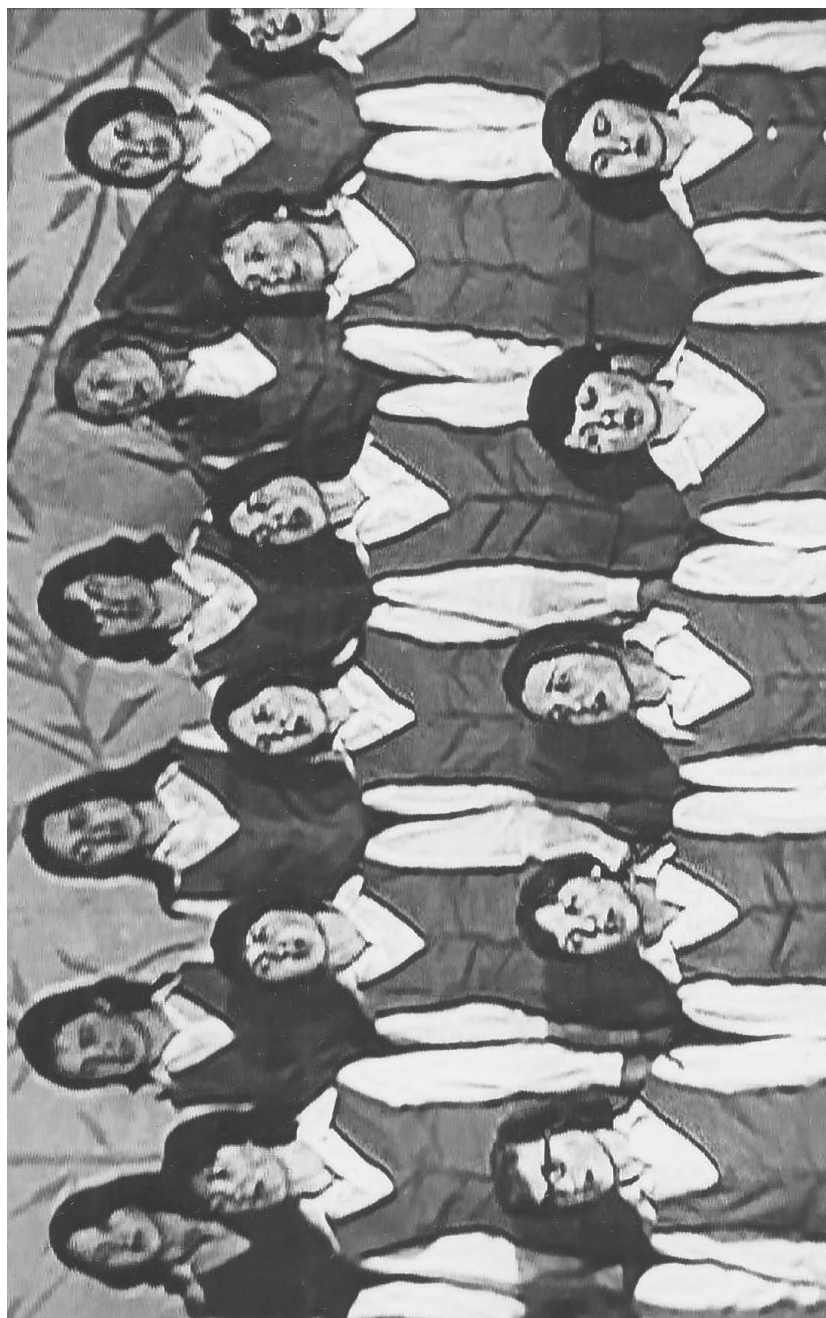
Programul acestui concert constituie sinteza unui vast repertoriu, care, pe parcursul mai mulți ani de zile, a cuprins peste 75 de creații. „Corul fetelor” din opera „Faust” de Guno, Corul „Slavsea” din opera „Ivan Susanin” de M. Glinka și opera

Moș Martin și Vulpea” de M. Krasev, aceste piese muzicale pot fi introduse oricând în programul corului. Care alt colectiv coral de copii din republică deține un asemenea repertoriu, posedă într-o așa măsură gramatica muzicală? Copii simpli, copii veniți de la țară, cu aptitudini pentru pictură, au demonstrat în același timp și mari capacități muzicale.

Concertele prezentate la Televiziunea republicană, la un seminar regional din Odesa, la tehnicumurile muzicale din Bălți, Tiraspol și Chișinău, la Institutul de Arte „G. Muzicescu„, n-au trecut în zadar. Poate că specialiștii de cor aflau despre acest colectiv cu mai mulți ani în urmă, dacă conducătorul lor nu s-ar fi oprit pe un timp îndelungat asupra studierii gramaticii muzicale. Dar, în pofida timpului trecut, calea aleasă de dirijor a reușit să pună în evidență, într-un plan artistic creator, toate calitățile și posibilitățile copiilor.

Muzician sensibil și cu remarcabil tact pedagogic, E. Mamot, conducătorul corului, a explorat din plin posibilitățile tehnice și expresive ale copiilor. Sinceritatea și pasiunea cu care și-au lansat cântecul acești copii talentați de la țară în cadrul ultimului concert este o mărturie a unor începuturi frumoase de tradiții în cultura corală a Moldovei.

*Andrei Tamazlăcaru,,
conferențiar la Institutul de Arte „G. Muzicescu”.
„Învățăământul public”, iulie 1978*

Corul "Mugurel" al ȘRAP, condus de Eugen Mamot. Chișinău, 1978.

NOI DESENĂM ȘI CÂNTĂM

O întâlnire de neuitat, pentru toți cei care iubesc arta, le va dăruia premiera filmului muzical „Noi desenăm și cântăm”, lansat de jurnaliștii de la Televiziunea moldovenească. Eroii peliculei recent apărute pe ecranele azurii ale țării, sunt elevii Școlii Republicane de Arte Plastice. Filmul prezintă publicului copii talentați, viitori artiști-plastici, pasiunea cărora este muzica.

Caietul de note și penelul este un tablou tipic în această instituție de învățământ. Fiecare al doilea băiat ori fetiță care studiază arta plastică mai participă și în corul de copii, care primul, dintre colectivele artistice de copii din Moldova, s-a învrednicit de titlul onorific - „Colectiv Popular”. Lecțiile de solfegiu, ritmică, cânt coral sau ansamblu, au pătruns în viața școlară alături de obiectele de specialitate ale unei instituții medii speciale de învățământ. Cântul coral îi ajută pe elevi să însușească secretele culturii vocale – povestește directorul artistic al Corului „Mugurel” E. Mamot. Ei devin mai sensibili, mai emoționali. Imaginile artistice pe care le descoperă însușind creațiile muzicale corale, mai apoi se vor transforma în studii, peisaje, portrete. Aceste lucrări efectuate de sine stătător vor constitui o demonstrație convingătoare a lărgirii cercului lor de interese, a bucuriei copiilor de a crea, a creșterii sensibilității și receptivității lor în sesizarea culorilor și proporțiilor lumii înconjurătoare.

Palmaresul corului „Mugurel”, în care sunt primiți, fără îndoială, toți tinerii pictori, care, la modul general, sunt copii din localități sătești, include mai mult de o sută de concerte. Vocile răsunătoare ale copiilor se fac auzite la sărbătorile școlarești, în emisiuni televizate și radiofonice.

În repertoriul Corului „Mugurel” întâlnim creații din opera lui Glinka, Guno, Verdi, Cantata lui G. Pergolezi.

Repetiția concertului de Mozart, cât și opera pentru copii în două acte „Moș Martin și Vulpea” compusă de compozitorul M. Krasev, pe motivele poveștilor lui K. Ciukovski.

Copiii singuri și-au pregătit măștile, costumația, au proiectat și elaborat scenografia, decorul spectacolului, premiera căruia s-a transformat într-o grandioasă sărbătoare a creației copiilor.

Fețele tinerilor artiști-plastici, străluceau de bucurie și mândrie, când Tamara Ceban – Artista Poporului din URSS le-a înmănat carnetele de membru al Societății muzical-corale din Moldova. Măiestria interpretativă a tinerilor artiști a fost pe măsură apreciată și de specialiștii în materie. În planul Editurii „Muzîcina Ucraina” (Ucraina muzicală) este inclusă editarea culegerii „Cântă Corul de copii „Mugurel”, iar Firma unională „Melodia” a imprimat un disc din creațiile compozitorilor moldoveni, în interpretarea tinerilor-pictori. „Mugurel” este primul interpret al creațiilor compozitorilor: V. Zagorschi, Z. Tcaci, D. Fedov, și ale multor altor autori care sunt orientate către capacitățile interpretative ale Corului „Mugurel”.

Cu „Mugurel” au susținut examenele de licență mulți absolvenți ai Institutului de Arte din Chișinău. Ei sunt invitați cu programe demonstrative în școlile de muzică, la seminarele republicane ale lucrătorilor din instituțiile culturale. În prezent, colectivul coral pregătește un nou program din creațiile compozitorilor moldoveni pentru colectivele artistice de copii. Acest program va fi prezentat în luna decembrie, în fața delegaților celui de-al doilea congres al Societății muzical-corale, cât și în cadrul Plenarei Uniunii Compozitorilor, consacrată creației tinerilor compozitori moldoveni.

*Semnat de V. Malikova.
„Sovetskaia Moldavia”, de la 10.10.1979*

CÂNTĂ COPIII DIN MOLDOVA

Corul copiilor se face auzit tot mai des pe marile scene ale republicii. Copii din Moldova prezintă concerte la Palatul Congreselor de la Moscova, la Leningrad, la sărbătorile pionerilor în Artek.

Despre unul dintre aceste coruri, care îi întrunește pe tinerii artiști-plastici de la Școala –Internat Republicană de Arte Plastice din Chișinău, pentru care cântul în cor a devenit o a doua vocație - povestește filmul televizat „Noi desenăm și cântăm”, apărut recent pe micile ecrane.

În republică există în prezent aproximativ 100 de colective corale și studiouri ale copiilor, majoritatea dintre ele aflându-se la sate. În cadrul lor, copii pătrund tainele măiestriei vocale, învață muzica , învață să cânte la diferite instrumente.

Tinerii interpreți sunt patronați de lectori și specialiști de la Institutul de Arte din Chișinău. Compozitorii alcătuiesc creații special pentru ei, în fiecare an au loc festivaluri și concursuri.

Înflorirea creației muzical-corale a copiilor este determinată de dezvoltarea artei corale a Moldovei în general – menționează Tamara Ceban, Artistă a Poporului din URSS, președinte al Societății muzical-corale din republică. Un rol important l-a jucat în acest sens primul Festival unional de creație a artiștilor amatori. El a arătat, că Moldova, care este vestită prin dansurile ei cu foc, se afirmă tot mai mult și ca un ținut al cântecului coral.

***Semnează V. Malikova
„Moldova socialistă” 11.09.1979.***

„MUGUREL,, DIN MOLDOVA ÎNSORITĂ

În primăvara anului 1978 Corul „Camerton” a fost găzduit de elevii Școlii – Internat de Arte Plastice din Chișinău. Au prezentat concerte, în timpul liber au vizitat cele mai reprezentative locuri ale capitalei. Tot atunci s-au înțeles cu colegii din Chișinău ca aceștia să le facă o vizită de răspuns. Și iată că în zilele de sărbătoare prilejuite de Anul nou, copiii din Odîntovo i-au găzduit pe elevii din Corul „Mugurel” din capitala Moldovei.

Colectivul coral „Mugurel” al Școlii Republicane de Arte Plastice a sosit cu un program de bilanț. Repertoriul lor este foarte variat, un loc aparte revenind cântecelor populare. Tinerii coriști interpretează și opera-poveste „Moș Martin și Vulpea” de M. Krasev. Dar întrucât vacanța școlară, rămâne vacantă, cei din Odîntovo, au pregătit pentru oaspeți un program interesant și variat de odihnă. Elevii din Moldova au vizitat Piața Roșie, Galeria Tretiakov, Muzeul de Arte Plastice”A. Pușkin” și multe alte locuri de interes turistic din Moscova.

Pentru oaspeții din Chișinău, care nu prea au parte de ierni cu multă zăpadă, plimbările cu sania prin pădurile din preajma orașului Odîntovo vor rămâne ca o distracție veselă de neuitat. După câteva zile, oaspeții din Moldova se vor întoarce acasă, însă întâlnirile de neuitat și relațiile de prietenie se vor păstra încă mult timp în memorie. Vor lua cu ei acasă schițele viitoarelor tablouri.

***Ziarul „Novîe rubeji” (Noi distanțe) , 01.01.1980
Orașul Odîntovo, regiunea Moscova.***

COPII CARE CÂNTĂ SUNT MAI FRUMOȘI

În acest context sa înscris de minune și celebrarea a 10 ani de la înființarea Corului popular de copii - „Mugurel” – de la Școala Republicană de Arte Plastice, colectiv condus de Eugen Mamot, redactor- șef al emisiunilor muzicale-radio.

Sala mică a Filarmonicii de Stat. Partea festivă o inaugurează G.V.Stepanov, locțiitorul Președintelui Societății muzical – corale. A.P. Primac locțiitorul Ministrului Culturii al RSSM. Veronica Garștea, Artistă a Poporului din republică, conducătorul artistic al Capelei Corale „Doina”, și alții, adresează calde cuvinte de felicitare Corului Popular de copii „Mugurel”.

Chiar din primele zile de existență, corul condus de Eugen Mamot practică lecții deschise pentru alte coruri de copii, propagă metode noi de însușire a partiturilor muzicale, devenind astfel și un centru metodic pentru toate corurile de copii din republică.

Astăzi colectivul are în repertoriul său peste 120 de creații. Concertul de gală, consacrat celor 10 ani de la întemeiere a avut loc în fața unui public exigent, versat.

Au fost interpretate creații semnate de Constantin Rusnac, Tudor Chiriac, Zlata Tcaci, Andrei Tamazlăcaru, Eugen Mamot etc., precum și piese muzicale din clasică rusă și occidentală. Culorile muzicii... Cântă cei care pictează și pictează cei care cântă ... Există un sens în această reciprocitate: culorile întotdeauna l-au inspirat pe muzician, iar muzica - pe pictor. Două arte care se întrepătrund, sau metaforic exprimându-ne, un curcubeu pe care-l admiri ascultând o ciocârlie

Cei prezenți au apreciat elogios înalta măiestrie interpretativă a colectivului, lăudabilă tendință a conducătorului

artistic, de a lansa creații noi ale compozitorilor contemporani, străduința de a varia repertoriul. S-a constatat încă o dată, că la cei 10 ani acest colectiv este recunoscut ca un părinte al celorlalte coruri de copii („Mugurel” a fost primul colectiv de acest gen din republică). Părinte la vârsta de 10 ani! Greu de crezut, dar așa este, au recunoscut acest lucru mulți conducători artistici ai corurilor de copii.

Să crești mare, „Mugurel”, dar să nu te faci frunză, nici fruct. Copac să te faci, rămânând „Mugurel” la orice vârstă.

***Semnează Semion Ghimpu
Tinerimea Moldovei, 18 mai 1980***

MUZICA - O PASIUNE PENTRU TOATE VÂRSTELE

Educația muzicală a copiilor este un imperativ al zilelor noastre, o problemă de vie actualitate. În ultimul timp, a apărut o nouă formă de instruire muzicală a copiilor – studioul muzical-coral.

Studioul „Mugurel” de la Școala - Internat Republicană de Arte Plastice, condus de E.Mamot, figurează printre promotorii acestui gen de instruire muzicală în republica noastră. Recent, colectivul a sărbătorit 10 ani din ziua fondării sale, prezentând cu acest prilej un concert festiv în Sala mică a Filarmonicii Moldovenești. Consemnăm momentul prin materialul ce urmează, în care sunt luate în discuție probleme ale educației muzicale a copiilor sub aspectul instructiv, metodic și interpretativ al muzicii corale de și pentru copii, raportate la experiența demnă de a fi reținută a Corului Popular de Copii „Mugurel”.

Toți copiii, credem, posedă un gust dezvoltat pentru muzică. De noi, însă, depinde să le creăm condițiile necesare

pentru a le stimula acest gust. Este cert faptul că toți copiii care cântă se deosebesc printr-o inteligență mai suplă: nu ascultă în mod pasiv, ci se străduie să pătrundă textul muzical, să-l înțeleagă. Or, muzica poate fi înțeleasă numai dacă îmbinăm studierea ei la intersecția celor trei planuri: istorie, teorie, practică. Trebuie să promovăm deprinderea copiilor de a îndrăgi nu orice muzică, ci anume muzica cu adevărat bună, deoarece numai aceasta poate să exercite o influență adâncă, să trezească idei și sentimente nobile pe baza mostrelor de artă populară, clasică și de artă realistă, sovietică strâns legată de folclor. Numai așa vom realiza o anumită continuitate logică în mișcarea culturală, pregătind conștient rezerve culte pentru colectivele profesionale și de amatori. În acest sens, am dori să ne oprim la câteva aspecte din activitatea Studioului coral „Mugurel”.

Circumstanțele în care a luat naștere formația au fost favorabile intenției dirijorului Eugen Mamot de a crea la Școala - Internat Republicană de Arte Plastice, un studio coral, bazat pe o nouă metodă de instruire muzicală: noua modalitate de solfegiere atribuită lui Z. Koday și reprezentând, ca atare, solmizarea modală sau relativă. Probabil, anume promovarea solmizării modale a și determinat ulterior dezvoltarea acestui colectiv. Pornind de la dezideratul enunțat, practicând solfegierea, dictările speciale, lecții de canto etc., grupul inițial a evoluat la un cor din 80 elevi, care din anumite considerente practice, a fost redus la un număr mai mic. Oricum, corul a fost acceptat drept colectiv de bază al Societății muzical-corale din Moldova.

Printre cele mai importante acțiuni ale Studioului coral „Mugurel” se înscrie activitatea concertistică. De la 1974 încoace manifestările de acest ordin sunt foarte frecvente, corul, după cum am mai spus, deținând un loc de frunte, iar programele

prezentate transformându-se în adevărate demonstrații de simpatie a spectatorilor față de acest gen. „Mugurelul” prezintă concerte judicios alcătuite, contribuind la înălțarea coloanei artei muzicale autohtone. Este ceea ce are rădăcini în fondul sufletului nostru, are pondere, valoare durabilă și, deci, rost de existență. Primul program de concert la început de fiecare an de studii este consacrat noilor coriști – celor primiți recent în colectiv și, deci, un ritual tradițional. Ultimul concert de la sfârșitul anului școlar este dedicat firește, absolvenților. Anual, Corul „Mugurel” susține în medie zece concerte. Conținutul lor, cu caracter optimist, educativ, ne apare dăltuit cu o grijă neobosită. În interesul copiilor, dirijorul are talentul de a se dezice de orice manifestare spontană, improvizată în grabă, de concerte neprevăzute. Corul apare tradițional la Plenarele Uniunii Compozitorilor, la Radiodifuziunea și Televiziunea moldovenească, în cadrul concertelor susținute de maeștri în artă din republică, la Televiziunea centrală, la inaugurarea expozițiilor republicane ale lucrărilor propuse de școlile de arte plastice pentru copii, în fața dirijorilor de cor din republică și din țară cu prilejul seminarelor anuale, în cadrul tradiționalei Săptămâni a muzicii pentru copii și adolescenți, la Filarmonica de Stat în fața studenților de la instituțiile de învățământ muzical din republică. Colectivul menține relații de prietenie și colaborare, face schimb de experiență cu formații corale de copii din Odesa, Vinnița, Republicile Baltice, din Bulgaria.

Repertoriul colectivului atrage atenția prin investigații aprofundate, prin tematica sa diversă. Ca gen, lucrările realizate de Corul „Mugurel” cuprind un diapazon destul de larg: de la miniatură, cântece, marșuri pionerești, baladă, imn până la opera pentru copii și coruri din opere clasice. Acest colectiv a dat viață, a interpretat în premieră, mai multe creații pentru copii ale compozitorilor moldoveni.

Printre acestea: „Soare, soare”, și ciclul „Anotimpurile” de Iu. Țibulschi, „Maicii” de Z. Tcaci, „Ariciul” și „Nucule, frumosule” T. Chiriac, „Marș pioneresc” de C. Rusnac, „Ce sună, ce răsună” de I. Macovei, „Balada eroului”, „Păsărică mititea” și „Ploaia” de A. Tamazlăcaru, lucrări de S. Lungu, de D. Gheorghită, de P. Șerban, de A. Panga etc.

Un moment revelatoriu este interpretarea mai multor creații a cappella. Miniaturile de o frumusețe aleasă, deosebit de cantabile, multe dintre ele cu caracter de jocuri pentru copii, vădesc remarcabile talente de melodiști ale compozitorilor noștri, demonstrând o simbioză fericită dintre muzică și text, intonații populare, atractive prin afinitățile acestora cu jocurile simple ale copiilor. În imnurile nr.3,5,11 de G. Pergolezi corul reprezintă veritabile probe ca intonație și dicție, dirijorul știind să mânuiască un dozaj eficient, expresiv, aerat. În „Adagio” de G. Muzicescu, în corurile din „Aida” și „Faust”, în „Balada eroului” și alte lucrări sunt semnificative intuițiile și soluțiile dirijorale, rafinate și delicate, cu un pronunțat simț al culorilor armonice. Miniatura „Treci, ploaie”, lucrare de autor a dirijorului, relevă un temperament componistic și, ulterior, dirijoral, autentic, la fel ca și cântecul de joacă „Steaua”, de asemenea de autor, structurat pe acorduri disonante cu folosirea pricepută a procedeului imitativ. Convingătoare, realizate la un apreciabil nivel tehnic, ne apar transcrierile pentru cor făcute de autorul –dirijor ale unor creații de G. Muzicescu, P. Șerban, D. Gheorghită, A. Panga, A. Tamazlăcaru etc. În sfârșit, este salutar faptul că „Mugurelul”, primul nostru colectiv coral de copii care a fost distins cu titlul de „Cor Popular”, a înregistrat anul trecut un disc la Firma unională „Melodia”.

Un salt calitativ în activitatea corului urmează să fie considerată opera „Moș Martin și Vulpea” (muzica și libretul de M. Krasev), pe motivele poveștilor lui K. Ciukovski, versiune

moldovenească de Victoria și Petru Dascăl. La montarea ei a colaborat și orchestra simfonică a Radioteleviziunii moldovenești, dirijată de A. Vasecichin. Despre această realizare e cazul să se vorbească aparte. Aici am vrea să menționăm doar tendința permanentă de autodepășire artistică, îndrăzneala acestui colectiv înzestrat și a dirijorului lui, cărora le urăm, cu prilejul celor 10 ani de activitate, succese frumoase pe tărâmul artei corale moldovenești.

***Semnează Tudor Costiceanu,
Literatura și arta, 22 mai 1980***

ÎN LUMEA MUZICII

E. Mamot, redactor-șef al Redacției principale a programelor muzicale.

A povesti profund și expresiv oamenilor muncii despre minunata lume a muzicii clasice contemporane – această sarcină chiar din primele zile de existență o realizează colectivul Redacției principale a programelor muzicale radio. Cele mai mari evenimente din viața muzicală a țării, republicii noastre își găsesc reflectare în ciclul de emisiuni „Cronica vieții muzicale”.

Un șir întreg de emisiuni, au menirea de a propaga muzica clasică și muzica contemporană a compozitorilor sovietici și de peste hotare. Este vorba de ciclurile „În lumea muzicii”, „File din calendarul muzical”, „Pentru amatorii de muzică clasică” etc.

Estrada este reprezentată în ciclurile „Meridiane muzicale”, „Fonocaleidoscop duminical”, „Expres-melodii”.

De o popularitate binemeritată se bucură emisiunile „Hora prieteniei”, „Enciclopedia folclorică”, „La vatra jocului”,

„Poșta melodiilor”, datorită cărora bogăția folclorică a Patriei noastre devine un bun al milioane de amatori ai muzicii populare.

Este numeroasă poșta redacției. În nouă luni ale anului curent am primit circa 37 mii de scrisori. Un fapt îmbucurător care mărturisește că emisiunile muzicale au un auditoriu permanent. Exclusiv pe baza solicitărilor oamenilor muncii se alcătuiesc emisiunile „La vatra jocului”, „Poșta melodiilor”, „Meridiane muzicale”, „Melodii preferate”, „Felicitări pe portativ” ș. a.

A devenit o tradiție organizarea, împreună cu Uniunea Compozitorilor din RSSM a concursurilor republicane. În special a fost fructuos concursul pentru cea mai bună piesă patriotică consacrată celei de-a 110-a aniversare de la nașterea lui V. I. Lenin. La această trecere în revistă au participat 19 compozitori profesioniști, care au prezentat 21 de creații, 13 din ele au completat fondul muzical. În prezent au fost anunțate încă două concursuri, - pentru cea mai reușită creație patriotică, dedicată Congresului al XXVI-lea al PCUS și Congresului al XV-lea al PCM, cât și cel mai bun cântec, ce proslăvește munca plugarilor. Anual, Radiodifuziunea moldovenească propagă sărbătoarea muzicală „Mărțișor”.

La îmbogățirea fondurilor participă toate colectivele muzicale și interpreții din republica noastră. În special, trebuie să menționăm colectivele muzicale ale Teleradiodifuziunii moldovenești – Orchestra simfonică și de estradă, condusă de A. Vasecichin, corul mixt dirijat de T. Zgureanu, artist emerit al RSSM, orchestra de muzică populară Folclor, care s-a învrednicit de titlul de laureat al premiului „B. Glavan” al comsomolului din Moldova, cvartetul de coarde, studioul coral de copii. Fără a exagera pot spune, că artiștii din aceste

colective se bucură de cel mai mare auditoriu în orice ungheraș al Moldovei. Evoluările lor în Sala cu Orgă din or. Chișinău, concertele susținute de orchestra de muzică simfonică și de stradă cu participarea N. Cepraga, artistă emerită din RSSM, A. Lazariuc, laureată a concursului internațional „Garoafa Roșie”, P. Eșanu, laureat al concursului republican, sunt o adevărată sărbătoare pentru amatorii artei muzicale; Întâlnirile de creție ale orchestrei de muzică populară Folclor și a soliștilor ei – I. Bas, A. Păduraru, V. Cojocar, L. Moșanu, artiști emeriti din RSSM, V. Iovu, laureat al Festivalului Internațional al tineretului și studenților de la Havana, N. Glib, V. Mihai, T. Negară produc o profundă impresie asupra agricultorilor. Colectivul Redacției principale a programelor muzicale a Radiodifuziunii moldovenești urmează să facă încă multe pentru a ridica nivelul artistic al emisiunilor muzicale, a îmbunătăți calitatea și eficiența lor. Stimați agricultori, răvașele dumneavoastră ne sunt în această privință un bun ajutor și sfătuitor.

Literatura și Arta, 1980, octombrie

Eugen Mamot, redactor șef al emisiunii muzical-radiofonice la întâlnire cu radioasculțătorii. Chișinău, 1982.

O ZI LA RADIO

Deși o zi pe care am petrecut-o nu demult la Redacția muzicală Radio, e prea puțin pentru a cunoaște cu adevărat și a scrie despre un colectiv de muncă, mi s-a părut că cei trei ani, câți am lucrat aici mai înainte, și vocea permanentă a radioului, pe care, oricum, urechea o înregistrează zilnic, îmi pot permite să fac acest lucru. Muzica la radio: tonifiantă dimineața, când ne petrece la serviciu, relaxantă la amiază, la ora concertului de prânz, calmă și înseninată seara, când încearcă să ne echilibreze oboseala de peste zi, cu ritmuri potolite și expresii în surdină în orele nocturne – gestul de a deschide aparatul de radio, oricât de banal ar fi, întotdeauna presupune intenția noastră de a afla un spațiu exteriorcare s-ar putea să se suprapună, la acel moment, interiorului nostru. Cine pune în funcțiune acest mecanism, ce canalizează prin supapele sale undele, la care se acordă curiozitatea și (de ce nu?) dispoziția noastră atât de schimbătoare? Pentru a răspunde la această întrebare am venit la Redacția muzicală radio, care, bineînțeles, își realizează misiunea în polifonia acțiunilor tuturor redacțiilor de specialitate ale Radioteleviziunii moldovenești.

Știind că în curând Eugen Alexandrovici Mamot, redactorul șef va fi solicitat la planificare, i-am pus imediat întrebările, pe care mi le-am pregătit din timp.

Conduceți un colectiv numeros de peste 30 de oameni, pe care-l reprezintă, la ora actuală, Redacția muzicală radio. E o experiență în care ați încercat, în primul rând, să găsiți formula unor relații de bună înțelegere cu toți membrii colectivului sau ați pus accentul mai mult pe alte momente?

- *Întotdeauna am mizat mai mult pe principialitate. Și sunt sigur că cel care va dori să lucreze aici cu adevărat va accepta (ori va face abstracție de) orice condiție în numele meseriei, care îi aduce satisfacție. Mă bucur, că după o perioadă de reflux de*

forțe de muncă, de incertitudini chiar, am reușit să consolidăm un colectiv în care muncește mult tineret.

- Ce problemă vă preocupă în ultimul timp?
- *Complectarea fondului muzical al Radioteleviziunii moldovenești cu noi înregistrări din repertoriul Orchestrei simfonice a Filarmonicii și a Teatrului moldovenesc de Operă și Balet. Soluționarea financiară, care ar putea să rezolve echitabil problema în discuție, întârzie deocamdată să se anunțe. Și, între timp, pelicula magnetică, pe care am fi vrut s-o punem în serviciul procesului muzical curent, este lipsită de posibilitatea de a înregistra pentru istoria muzicii moldovenești spectacolele și programele de premieră. Oare „Serghei Lazo”, „Cavaleria rustică”, „Andrieș”, recente premiere ale Teatrului moldovenesc de Operă și Balet, vor avea același destin ca, să zicem, „Dragonul”, ori „Capra cu trei iezi”?*

La finele acestui excurs în Redacția muzicală radio, ale cărei emisii se pare le cunoaștem atât de bine, obișnuindu-ne să le interceptăm, simplu, pe lungimile de undă 300.3 și 207 și 4.34 metri, s-ar putea ca cineva să-mi obiecteze că și acesta este un serviciu ca toate celelalte. De acord și, totuși, mai derulez o dată pelicula unei zile de muncă la radio; colegul înregistrează pe teren un reportaj, prelucrează în studioul pelicula, scrie în redacție emisia, selectează la fonotecă muzica, montează la pupitru fragmentele disparate... Stop: emisia e gata. Este satisfăcut? Poate. Seara, după o zi obișnuită de serviciu, având, ca toată lumea, probleme cu transportul, revine acasă la obligațiile sale de familie. La bucătărie, la copil, la o carte. Ori, poate, deschide radioul și-și ascultă propria emisiune ori program muzical. E o satisfacție sufletească? Da. Fie și de moment. Dar un moment pe care l-a trăit cu conștiința.....

Rodica Iuncu

Literatura și Arta, 21 mai, 1981

Eugen Mamot, redactor șef al emisiunilor muzical-radiofonice. 1979

MUGUREL - PROMOTORUL MUZICII CORALE PENTRU COPII

*Copiii care cântă sunt mai frumoși;
Copiii care cântă sunt mai sănătoși;*

Aceste cuvinte aparțin poetului Grigore Vieru și au luat naștere la una din întâlnirile poetului cu elevii din Corul „Mugurel”.

Cuvintele lui Grigore Vieru capătă un conținut și mai profund, dacă ținem cont de faptul că membrii Corului Popular „Mugurel” sunt niște entuziaști deosebiți ai cântului coral, că ei studiază artele plastice, pentru a deveni mari artiști-plastici.

Caietul de note și șevaletul – sunt un tablou obișnuit în această instituție de învățământ. Lecțiile de solfegiu, ritmică și cânt coral au intrat în viața copiilor alături de obiectele de program obligatorii pentru obținerea studiilor medii de specialitate. Fiecare al doilea elev, care studiază pictura, este și un participant în Corul „Mugurel” – colectiv, care, printre primii, a obținut titlul onorific Colectiv Popular. „Mugurel”

înseamnă „mugur de primăvară” și nu întâmplător elevii Școlii Republicane de Arte Plastice au numit colectivul coral cu acest nume poetic.

Prima lecție a corului a avut loc în primăvara anului 1970. Prin casele de cultură, sălile de concert mai răsună ecoul Festivalului muzical internațional „Mărțișor-70”. Se trezeau din somnul lor adânc codrii, livezile și viile – pământul moldav, se desfăceau sub razele calde ale soarelui mugurașii fini. Mugurel este o metaforă poetică foarte răspândită în folclorul muzical și întâlnim multe cântece cu această denumire simbolică.

Colectivul „Mugurel” a fost fondat în anul 1970 în baza unei clase, în noua Școală Republicană Specială de Arte Plastice, care își începuse activitatea. Lecțiile se desfășurau, pentru început, doar de două ori pe săptămână, câte o oră. La aceste lecții elevii învățau gramatica muzicală după sistemul relativ de solmizare, însușeau programul de cântece, de audiere a muzicii. Pentru prima oară în Moldova, un cor de copii era instruit după metoda relativă de solmizare. Primele lecții au avut loc la început de martie, iar în al doilea an de studii acești elevi au participat la un seminar republican al profesorilor de solfegiu și teorie a muzicii, unde au demonstrat nivelul lor de pregătire. Scopul participării la seminar era de a demonstra că toți copii pot să învețe gramatica muzicală, indiferent de aptitudinile lor muzicale, și că sistemul relativ de solmizare este o metodă acceptabilă pentru masele largi. Cu timpul, grupul coral a crescut în studioul muzical coral. Chiar din ziua fondării, acest colectiv este condus de absolventul Institutului de Arte „G. Muzicescu” Eugen Mamot. Maestru de cor la grupa pregătitoare este Galina Teodorescu, absolventa acestei școli, care îmbină lucrul în cor cu studiile în Colegiul de Muzică „Șt. Neagă”.

În prezent, Corul Popular de copii „Mugurel” numără 82 participanți; 38 în grupa pregătitoare și 44 în corul de concert.

În grupa pregătitoare sunt admiși elevii claselor 5-6, adică cei primiți în școală după clasa a patra. Este necesar de menționat că selectarea elevilor în ȘRAP se înfăptuia foarte minuțios, erau admiși doar cei mai capabili elevi din toată țara la vârsta de 12 ani. În corul de concert sunt selectați doar elevii claselor a 7-11. Completarea corului se efectuează din numărul elevilor primiți. Cu această ocazie, în fiecare an, elevii admiși sunt examinați nu pentru a evidenția pe cei cu aptitudini muzicale, ci pentru a constata bagajul lor de cunoștințe și de a le aprecia aptitudinile vocale. În corul pregătit sunt primiți toți doritorii și, prin acest lucru, Corul „Mugurel” se deosebește de alte colective corale.

Repertoriul corului include mai mult de 120 de creații corale, cântece ale compozitorilor contemporani, cântece folclorice, piese corale din clasică universală. Creațiile corale sunt interpretate în mai multe limbi ale popoarelor URSS, cât și ale lumii. Printre acestea, G. Pergolezi fragment din Cantata „Stabat mater”; G. Verdi – corul femeilor din opera „Aida”; Ș.Guno, corul fetelor din opera „Faust”; W.Mozart „Repetiția concertului”; P. Cesnokov; „Fâșia nesecărată”; G. Muzicescu „Adagio” din concertul nr.1; cântece de D. Kabalevski; G. Struve; J. Cicikov, Kos-Anatoliski, V. Zagorschi, Z. Tcaci, Iu. Țibulschi, T. Chiriac, C. Rusnac, E .Doga, E. Mamot, A. Tamazlâcaru, I. Macovei și alții. Un număr mare de compozitori din Moldova scriu cântece special pentru acest colectiv. Pe tot parcursul activității, Corul „Mugurel” a fost primul interpret la mai mult de 50 de compoziții muzicale ale autorilor din Moldova. Un eveniment deosebit în viața colectivului a fost înscenarea operei-poveste în două acte „Moș Martin și Vulpă” de M. Krasev, după motivele poveștilor lui C.Ciukovski. Montarea acestui spectacol a fost un examen important pentru colectivul coral. Copiii singuri au pregătit decorul scenei, costumele, soliștii au interpretat cu succes ariile, ansamblurile, scenele corale, au

rezolvat toate problemele artistice. Spectatorii, presa republicană au apreciat după merit munca colectivului de copii.

Corul „Mugurel” trăiește o viață concertistică foarte activă. Colectivul coral a prezentat public mai mult de o sută de concerte, pe scenele republicii cât și la radio și televiziune. Corul „Mugurel” prezintă cu regularitate programele în fața colegilor, pedagogilor, pe scenele profesioniste din Chișinău, în satele și orașele republicii. Este participant neobosit la Festivalul muzical „Mărțișor”, cât și la Săptămâna muzicii pentru copii și tineret. Au devenit deja tradiționale evoluările Corului „Mugurel” în fața elevilor și studenților din instituțiile de învățământ muzical superior și mediu de specialitate, participarea la toate Plenarele și Congresele Uniunii Compozitorilor.

Pe tot parcursul activității corului, în presa republicană a fost publicat un număr considerabil de articole și recenzii la adresa colectivului. Corul „Mugurel” este un participant permanent la seminarele republicane ale dirijorilor de cor. S-a afirmat nu numai ca un colectiv artistic, dar și ca un centru metodic pentru conducătorii corurilor de copii din republică, fiind totodată și o bază unde își fac practica studenții Institutului de Arte „G. Muzicescu”. Colectivul „Mugurel” a evoluat de 8 ori în fața Comisiei de examinare pentru licență sub conducerea studenților – absolvenți. De fiecare dată, Comisia de examinare a menționat nivelul înalt de interpretare, capacitatea coriștilor de a însuși creații din cele mai diverse după stil, de a reproduce cu exactitate textul muzical, de a executa toate nuanțele indicate de compozitori. În anul 1979, a avut loc premiera filmului documentar – artistic „Noi desenăm și cântăm”, elaborat de către Studioul Telefilm-Chișinău.

Filmul a creat posibilitatea ca spectatorul să i-a cunoaștință mai îndeaproape cu acești copii dotați, pentru care muzica este

a doua vocație. Colectivul coral „Mugurel” este unul dintre eroii filmului „Copilăria fericită a Moldovei” turnat la Studioul „Moldova-film”; a filmului-concert despre maeștrii în artă din Moldova, consacrat aniversării a 60-a ai statului sovietic.

Vocile răsunătoare ale copiilor din „Mugurel” sunt auzite în permanență la radio și televiziune. Recent, Firma unională „Melodia” a editat un disc cu cântecele compozitorilor moldoveni în interpretarea corului. În obținerea succesului, „Mugurel” a fost susținut de prietenii pe care i-a găzduit și cu care a menținut relații de colaborare. Printre ei sunt Studioul muzical-coral „Pioneria” din orașelul Jeleznodorojnii regiunea Moscova, condus de academicianul G. Struve, Corul „Camerton” din orașelul Odințovo, regiunea Moscova, Corul „Podlipki” din Kaliningrad, regiunea Moscova, Corul de băieți din Vinnița, Ucraina. Relațiile de colaborare cu aceste colective a contribuit mult la personificarea artistică, la preluarea experienței, la completarea repertoriului. În luna mai 1980, Corul „Mugurel” a sărbătorit aniversarea a 10-a de la fondare. Încă mult timp, copii vor reține în memorie aplauzele, florile, cuvintele de apreciere și de încurajare ale oaspeților și ale publicului.

În viața acestor copii muzica și arta plastică se află la aceeași înălțime. Contactul cu muzica, cu pictura va rămâne pentru totdeauna o sărbătoare, un moment de fericire. Acest contact înobilează lumea spirituală a copilului, îl face mai frumos, mai sănătos, mai nobil.

O dovada convingătoare în acest sens o constituie Corul de copii al tinerilor artiști plastici „Mugurel”.

*Semnează Tamara Ciobanu, Președintele Societății
Muzical-Corale din Moldova, Artistă a Poporului din URSS,
Cuvânt înainte la culegerea „Spivaie Mugurel”
Edit. Muzîcina, Ucraina , Kiev, martie 1981*

Corul "Mugurel" al ȘRSAP, condus de Eugen Mamot, împreună cu Tamara Cioban, Artistă a Poporului din URSS. Chișinău, Sala mică a Filarmonicii. 1980

ȘCOALA DE MUZICĂ – UNGHENI – LA 20 ANI

Acum 20 de ani, în orașul nostru a fost deschisă Școala de Muzică pentru copii.

Cinci tineri pedagogi au sosit pentru a familiariza cu lumea frumosului pe micii unghenari. De la început nu a fost ușor, nu ajungeau săli de clasă, instrumente muzicale, materiale didactice. Însă printre cei cinci tineri, era și Evghenii Alexandrovici Mamot, un muzician și conducător talentat, primul director. Chiar din primul an de la deschiderea școlii a organizat corul de copii. Peste doi ani a început repetițiile orchestra de baianști și acordioniști, apoi taraful elevilor, ansamblul de violoniști. Colective, care mai târziu au fost participanți la toate concertele și concursurile republicane, de unde se întorceau cu locuri de cinste.

Ultimele biruințe – anul acesta la concursul republican al colectivelor corale, corul școlii condus de V. Tatarciuc a ocupat locul trei; taraful condus de C. Rusu – locul doi, iar ansamblul

de violoniști condus de V. Carpencu a participat la concertul de gală în Palatul „Octombrie”.

Începând cu anul 1970, în școală se întorc foștii absolvenți, care și-au finalizat studiile în instituțiile medii și superioare de specialitate. În prezent în școală activează 28 pedagogi – 11 dintre care sunt discipolii școlii din Ungheni.

Printre ei: N. Lazăr, A. Butac, I. Osipencu, T. Simeonova și alții. Au absolvit studii muzicale speciale 87 de discipoli ai școlii de muzică din Ungheni, care muncesc în diverse ansambluri artistice din țară și peste hotare.

În școală lucrează pedagogi calificați, unul dintre ei este I. Ostaci, care lucrează din momentul deschiderii școlii. Este un bun profesionist, un bun îndrumător.

Colectivul școlii participă la toate activitățile culturale din orașul Ungheni.

În baza școlii de muzică lucrează universitatea de cultură. Colectivul de elevi și profesori prezintă cu regularitate concerte publice, în școlile de cultură generală, la întreprinderile orașului.

Concertul principal al anului este Concertul de bilanț în cadrul căruia elevii și pedagogii fac bilanțul unui an de studii.

După tradiție, concertul anului se desfășoară la 9 mai. În acest an concertul este preconizat pe data de 22 mai 1983 și este dedicat aniversării de 20 de ani de la fondarea școlii. La această aniversare vor fi invitați Evghenii Alexandrovici Mamot – în prezent Redactor-șef al emisiunilor radiofonice, conducătorul corului de copii „Mugurel”; Aurel Constantinovici Dănilă – în prezent directorul Teatrului de Operă și Balet, foști directori; la fel vor fi invitați toți absolvenții.

*Tatiana Romaniuc, absolventa an. 1971, pedagog de vioară
Ziarul „Octeabri” din Ungheni, 14 mai, 1983*

CÂNTĂ „MUGUREL”

*„Copiii care cântă sunt mai frumoși.
Copiii care cântă sunt mai sănătoși.
Copiii care cântă sunt mai generoși”*

Aceste cuvinte ale lui Grigore Vieru au fost rostite de poet la una din întâlnirile sale cu Corul de copii „Mugurel”, colectiv popular ce activează de mai mulți ani pe lângă Școala –Internat Republicană de Arte Plastice din Chișinău. Ele capătă un sens mult mai profund dacă ne gândim și la faptul că membrii formației nu sunt doar entuziaști ai cântului coral, ci, conform aptitudinilor pe care le manifestă, viitori pictori, sculptori, graficieni. Dar dăruirea și talentul cu care acești copii muncesc, pregătindu-se să atingă treptele superioare ale artei, sunt demne de a fi evidențiate și susținute. În acest sens, deosebit de meritorie este activitatea de îndrumare, de inițiere și studiu pe făgașul artei muzicale, desfășurată de către E.Mamot, conducătorul formației „Mugurel”.

Corul a luat ființă în 1970 odată cu deschiderea Școlii Republicane de Arte Plastice. Chiar din primele zile, în această nouă instituție de învățământ caietul de note s-a aflat tot timpul în vecinătatea șevaletului.

La început, în orarul lecțiilor au fost incluse două ore de muzică pe săptămână, în cadrul cărora copiii însușeau noțiuni elementare de gramatică muzicală, învățau și interpretau cântece simple mici piese, ascultau muzică. În al doilea an de studiu, împreună cu discipolii săi, conducătorul corului a ținut câteva lecții –model în fața participanților la Seminarul republican al pedagogilor de discipline teoretice de la școlile de muzică. Scopul urmărit era să demonstreze specialiștilor că, practic, studiul artei sonore este accesibil tuturor copiilor, indiferent de aptitudinile și înclinațiile lor muzicale.

Formația „Mugurel”, - ne relatează E. Mamot - își schimbă anual componența, deoarece în fiecare an elevii - absolvenți, în mod firesc, părăsesc colectivul. Corul este completat cu alți membri din rândurile elevilor noi, primiți aici la învățătură. Dar țin să subliniez în mod deosebit, în colectivul nostru sunt înscriși absolut toți doritorii. Desigur, pentru „novici” organizăm un fel de examen de admitere în cor, însă nu în scopul de a selecta copii cu aptitudini sau înclinații muzicale, ci doar pentru a constata nivelul lor de pregătire în direcția cântului coral. În principiu, toți copiii pot cânta. Bunăoară, compozitorul maghiar Zoltan Coday a întreprins un experiment, în urma căruia a constatat, că din o mie de copii doar trei nu aveau auz muzical. Dar și acestora, prin efort, râvnă, perseverență, auzul muzical le poate fi cultivat.

Actualmente Studioul coral „Mugurel” întrunește circa 80 de copii – 32 din ei formează corul de concert, restul – elevi în clasele V-VI – studiază în grupa pregătitoare. Repertoriul formației cuprinde peste 120 de piese din literatura muzicală clasică și contemporană, cântece de compozitori sovietici, bucăți populare. Notabil e și faptul că fiecare lucrare este interpretată în limba originalului. Vom aminti aici de cantata „Stabat mater” de G. Pergolesi, corul fetelor din opera „Aida” de G. Verdi, corul fetelor din opera „Faust” de Ș. Guno, repetiția concertului de Mozart, corul final „Slavă” din opera „Ivan Susanin” de M. Glinka, Adagio în Concertul nr.1 pentru cor de G. Muzicescu, cântece de D. Kabalevski, G. Struve, Iu .Cicikov, A. Kos-Anatoliski, B. Zagorschi, D. Fedov, Z. Tcaci, C. Rusnac, T. Chiriac, I. Macovei, Iu. Țibulisch, S. Buzilă, G. Mustea, A. Tamazlăcaru, S. Lungu, E. Mamot, etc. Vom menționa, de asemenea, că mulți compozitori din Moldova au scris și scriu piese corale special pentru acest colectiv artistic de copii. În cei 14 ani de activitate formația „Mugurel” a lansat

în premieră peste 30 de lucrări ale compozitorilor noștri.

O etapă importantă în activitatea creatoare a Corului „Mugurel” o constituie montarea operei pentru copii „Moș Martin și Vulpea” de Mihail Kracev (libretul de K. Ciukovski). Munca asupra operei și interpretarea ei scenică au constituit un serios examen pentru coriști. Copiii au pregătit cu propriile lor forțe costumele, decorul, Cântăreții au dat dovadă de reale capacități interpretative, învingând cu dexteritate toate dificultățile ariilor, ansamblurilor vocale, paginilor corale. Opera a cunoscut sufragiile publicului, fiind, ulterior, difuzată și imprimată la radio pentru ascultătorii din întreaga republică.

Bogat este și palmaresul concertistic al formației. În zilele de sărbătoare coriștii evoluează în cadrul manifestațiilor cultural-artistice în fața elevilor și pedagogilor școlii, întreprinde turnee în satele și orașele republicii, concertează regulat pe scenele profesioniste ale Chișinăului (Filarmonică, Sala cu orgă), la radio și televiziune. În fiecare an „Mugurel” participă la Festivalul muzical „Mărțișor”, la Săptămâna muzicii pentru copii și tineret, precum și la plenarele și congresele Uniunii Compozitorilor din Moldova. În felul acesta, corul desfășoară o vastă activitate în direcția educației muzicale a tinerei generații, înscriindu-se, totodată, printre cei mai fideli și devotați propagatori ai muzicii moldovenești.

Formația „Mugurel” s-a transformat într-un veritabil centru metodic pentru toți dirijorii și conducătorii corurilor de copii din republica noastră: nici un seminar republican al învățătorilor de muzică nu are loc fără participarea Corului Școlii - Internat Republicane de Arte Plastice din Chișinău, iar în 1975 a evoluat și la Odesa, în cadrul Seminarului regional al învățătorilor de cânt și muzică. Totodată, aici își desfășoară practica numeroși studenți ai Institutului de Arte „G. Muzicescu”. Ori de câte ori corul a evoluat sub direcția dirijorilor-diplomați,

Comisia de examinare a menționat nivelul înalt al măiestriei sale interpretative, facultatea colectivului de a însuși și a reda adecvat mesajul artistic al unor complicate piese corale, dicția perfectă, omogenitatea ansamblului, disciplina riguroasă ce domină în colectiv.

În 1979 pe ecranele azurii ale țării a avut loc premiera filmului televizat tehnicolor „Noi desenăm și cântăm”, realizat la studioul „Telefilm - Chișinău” de către regizorul Vl. Plămădeală și scenarista Ana-Maria Plămădeală. Această peliculă a oferit spectatorilor din întreaga țară posibilitatea să facă cunoștință îndeaproape cu acești copii talentați, pentru care muzica , a devenit cea de-a doua mare pasiune a lor, prima fiind artele plastice. „Mugurel” a evoluat de asemenea, la concertul festiv al maeștrilor în artă, dedicat jubileului de 50 ani ai URSS, concert difuzat la televiziunea centrală. În 1981 Editura „Muzîcina Ucraina” din Kiev a scoc de sub tipar o culegere de cântece intitulată „Cântă Mugurel”, iar relativ nu demult Firma unională „Melodia” a lansat un disc, pe care sunt imprimate cântece ale compozitorilor din Moldova în interpretarea Corului „Mugurel”.

H. Marciuc

Învățăământul public, 18.07.1984

MAI APOI, VOR FI AUZIȚI ÎN TOATĂ ȚARA

Am informat cititorii noștri despre sosirea la noi în Moldova, la compania Teleradio, a unui grup specializat de la Casa unională de înregistrări radio de la Moscova. Acest grup va înregistra cu mijloacele tehnice aduse de la Moscova creații muzicale ale compozitorilor moldoveni. Corespondentul săptămânalului TVM s-a adresat către redactorul-șef al emisiunilor muzical-radiofonice Eugen Alexandrovici Mamot:

Cum apreciați dumneavoastră acest eveniment în viața

radioteleviziunii moldovenești?

Este un eveniment foarte important și binevenit. Muzica moldovenească răsună regulat la postul unional de radio de la Moscova. Volumul emisiunilor noastre alcătuiește mai mult de 17 ore într-un an de zile. În prezent acest volum se va mări până la 26 ore. Devin tradiționale translările în direct (trei translări într-o lună) pentru ca ascultătorii din toate colțurile țării să poată asculta vocile interpreților moldoveni. Am invitat acest grup specializat, pentru ca fondurile radioteleviziunii unionale să dispună de un număr mai mare de înregistrări ale compozitorilor moldoveni de mai multe evoluări ale artiștilor noștri. Acest grup va lucra în studiourile noastre pe parcursul unei luni.

Evghenii Alexandrovici, povestiți cititorilor noștri, cum va decurge lucrul acestui grup.

Au sosit specialiști de o înaltă calificare: regizorul de sunete V. Bednov și A. Padin, inginerul de deservire a tehnicii D. Misailov. Din zori și până noaptea târziu fierbe lucrul în studiourile noastre.

Evghenii Alexandrovici, ce au înregistrat și ce urmează să înregistreze colegii noștri de la Moscova?

Doar creațiile noi ale compozitorilor moldoveni. Din creațiile de proporții sunt: simfonia în do major de V. Zagorschi, cantata „Belaia Raduga” de E. Doga pe versurile lui E. Loteanu, simfonia pentru voce și orchestra de coarde de G. Neaga pe versurile lui G. Dumitriu, concertul pentru violoncel și orchestră de V. Poleacov, suita corală „Zorile” de C. Rusnac și altele. Ele vor fi interpretate de către orchestra simfonică a Filarmonicii Naționale dirijori G. Mustea și A. Samoilă, capela academică „Doina”, orchestra camerală a radioteleviziunii moldovenești, artistul emerit I. Josan, solista ansamblului ”Sovetscaia pesnea”

din cadrul radioteleviziunii unionale L. Dumitriu. Am propus un program de muzică camerală de S. Lungu, A. Fiodorov, V. Bitchin, A. Luxemburg, A. Mulear, V. Rotaru, Z. Tcaci. Un program interesant de muzică populară propus de orchestrele de muzică populară „Fluieraș”, „Lăutarii”, „Mugurel”, „Folclor”. Prelucrări corale va înregistra corul radioteleviziunii. Cele mai frumoase creații de estradă moldovenească vor fi înregistrate de soliștii A. Lazariuc, M. Ivanuș, O. Ciolacu, A. Lozanciuc. Se preconizează și un program special de înregistrări cu Maria Bieșu, cu A. Palei. După cum vedeți, paleta creațiilor muzicale moldovenești este multicoloră. Aici sunt incluse toate genurile muzicale. Radioascultătorii din spatiul sovietic vor avea o impresie bogată despre viața muzicală a republicii noastre.

*Programa radio și TV,
martie 1986*

Eugen Mamot- redactor-șef al emisiunilor muzical-radiofonice împreună cu un grup de crainici. Chișinău, 1980.

LUCEAFĂRUL: PE UNDĂ MUZICALĂ

Zilnic, la orele 5 dimineața, genericul muzical cunoscut prevestește începutul difuzării programului informativ-muzical „Luceafărul”, care prezintă cinci minute de ediții informative, sumarul presei, informație din lumea sportului, despre emisiunile muzicale și literare. Muzica ocupă un loc de bază, de aceea să ne povestească despre acest post ne-am adresat către redactorul-șef al emisiunilor muzical-radiofonice E.A. Mamot.

- Diverse după caracter și conținut sunt toate programele muzicale, care răsună pe unda „Luceafărului”: de la orele cinci dimineața și până la orele unu noaptea răsună aproximativ treizeci de programe muzicale.

În prezent am modificat considerabil difuzarea programelor muzicale pe unda „Luceafărului”. A fost mărit numărul de programe muzicale și elaborate în strânsă concordanță cu mulțimea de secvențe informative, alături de care urmau să răsună în eter.

Era necesar de a le aranja astfel, ca pe tot parcursul zilei de emisie să fie prevăzute toate genurile muzicii, pentru ca ascultătorul să-și poată satisface interesul. Totodată era necesar de a exclude orice repetare a pieselor muzicale de pe cele două programe de emisie. Este necesar de a asigura programei „Luceafărul” specificul propriu-zis de program informațional-muzical. În cadrul acestui program era inclusă muzică după caracterul informației operative. Deseori secvențele muzicale, fiind programate în prealabil, la moment nu corespundeau conținutului informației operative și atunci era nevoie de a le schimba. Planificarea perspectivă a secvențelor muzicale pe programul „Luceafărul” era nestabilă, întrucât conținutul informației operative era foarte variabil. Cât privește respectarea proporțională a genurilor muzicale

este necesar de menționat următoarele: ne propuneam să ținem cont de interesele radioascultătorilor și să programăm muzică de diferite genuri: populară, muzică clasică, muzică de estradă, secvențe din operete, din operele clasice universale. În fiecare dimineață ascultătorul ia cunoștință cu melodiile plaiului natal, cu piese din estrada moldovenească și sovietică, cu muzică și dansuri ale popoarelor, cu cântece și piese orchestrale de compozitori sovietici; zilnic radioascultătorii sunt invitați să asculte programele de concert „Pe unda prieteniei”, „Cântă orchestre de fanfară”, „Evoluează ansambluri vocal-instrumentale”, „Caleidoscopul melodiilor”.

Fondul muzical dispune de un volum considerabil de înregistrări muzicale și este completat permanent. Pentru amatorii de muzică de operă programăm emisiuni speciale în zilele de luni, joi și duminică. În aceste programe sunt incluse fragmente din cele mai valoroase creații din muzica universală de acest gen în interpretarea celor mai celebri interpreți din lume. În ziua de luni, marți, miercuri, joi, vineri, la orele 22.30, pe unda „Luceafărului” răsună muzică folclorică moldovenească. În ziua de duminică, la orele 00.05, pe unda „Luceafărului” încheie programul emisiunea „Din anele muzicii clasice universale”, în care sunt incluse acele creații care au rezistat timpului.

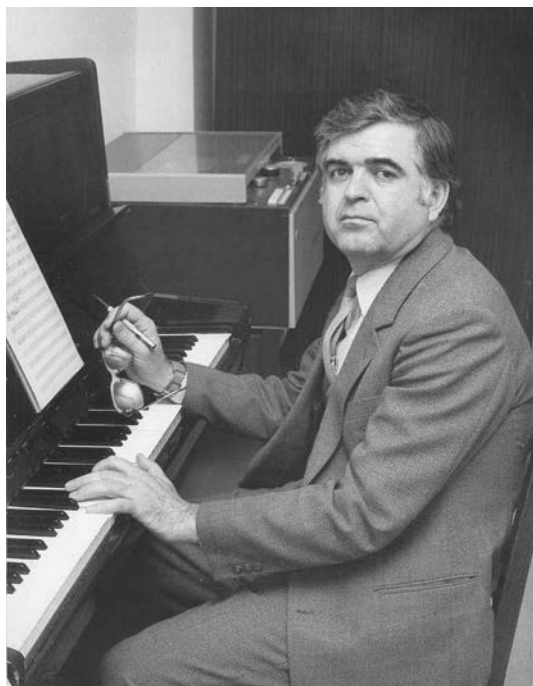
La cererile ascultătorilor am deschis rubrica „Pentru magnetofonul d-voastră” cu scopul de a contribui la completarea fonotecilor particulare.

În încheiere aș dori să menționez că după numărul de scrisori, care sosec la adresa emisiunilor muzicale pe unda „Luceafărului” putem conchide eficacitatea acestor emisiuni și, reieșind din cele descrise, ne străduim să planificăm secvențele muzicale.

(Programa TR, 5.02.1988, Corespondentul ziarului)

Eugen Mamot- redactor-șef al emisiunilor muzical-radiofonice împreună cu colegii. Chișinău, 1984.

Eugen Mamot- dirijor, compozitor, redactor-șef al emisiunilor muzical-radiofonice. Chișinău, 1989.

CÂNTECE DIN LEAGĂNUL COPILĂRIEI

Nu demult, în Sala cu orgă din Chișinău a avut loc concertul de autor al lui Eugeniu Mamot. Lucrările compozitorului au fost interpretate de artiști îndrăgiți: cîntăreața Svetlana Strezeva, vioristul Boris Nichitenco, pianistele Elena și Tatiana Tușmalova. A deschis concertul corul de copii al Radioteleviziunii moldovenești.

Mulți dintre voi, dragi cititori, cunoașteți cîntecele pentru copii scrise de E. Mamot: „Primăvara” pe versurile lui G. Asachi, „Albinuța” de Gr. Vieru, „Steaua” (versurile populare). Sînt cîntece pe care, fără doar și poate, le-ați îndrăgit, căci au ele la bază un material neobișnuit: codrul cu poveștile sale, mirosul de gutuie coapte, zumzăit de albine și cîntec de țîrîeci – cu alte cuvinte sînt cîntece care vin din amintirile copilăriei.

Mare-i era bucuria, povestește Eugeniu Alexandrovici, cînd, copil fiind, o auzea pe maică-sa cîntînd. Îi plăceau mai cu seamă doinele și muzica pe care o auzea pe la șezătorile satului. Flăcăi și fete se adunau în casa cuiva (a cui era mai încăpătoare) și, la lumina unei lămpi cu petrol, își petreceau, lucrînd de zor, serile lungi de iarnă. Îl invitau și pe el, un băiețel pe atunci, căci știa să-i zică și la pieptene, și din solz de pește, și din frunză de vie, apoi se învăța să cînte și la armonică, și la fluier.

Și acum se adună tineretul ca să asculte muzică. Dar nu mai e muzica cea de pe timpuri, ci una „inertă”, mecanică. Ea răsună de pe bandă de magnetofon, la radio și televiziune. Dar din cîntat din gură nu se prea cîntă. Cum poate fi păstrat acest gen – „muzica șezătorilor”? Doar acestea sunt cîntece care au apropiat sufletele, au depănat firul memoriei de la generație la generație. „Cîntece de șezătoare” – această cantată scenică, interpretată de soliști, cor și orchestră, care a răsunit la concertul lui E. Mamot, este inspirată de anii de copilărie ai

compozitorului.

Eugeniu Alexandrovici își amintește cum odată demult, un consătean, care lucra la Dombas, a adus un acordeon. Atît demult l-a vrăjit acest instrument cu sunetele-i sale, încît era în stare să facă orice lucru – să măture, să taie lemne, numai să i se permită să se atingă doar o dată de tastele miraculoase. S-o roage pe maică-sa să-i cumpere un instrument asemănător nici nu-i trecea prin minte: prea scump costa. Atunci s-a învoit să lucreze și cioban, și căruțaș, deși pentru un adolescent încărcatul și descărcatul lemnului, popușoiului, grîului era o muncă peste puteri. În schimb, bucuria-i fu fără de margini, cînd s-a ales, totuși, cu un instrument – o armonică.

Cu această armonică veni și la școala de muzică. Dar aici a înțeles de la bun început că nu va fi primit: toți cei ce susțineau examenele de admitere cunoșteau notele, pe cînd el... Dar examinatorii au știut să aprecieze marea lui dorință de a învăța și au înțeles că Eugeniu nu va da înapoi în fața tuturor greutățile.

Peste cîtiva ani Eugeniu Alexandrovici avea să revină în satul său de baștină, Clococenii-Vechi, cu diploma nou-nouță în buzunar. Au urmat apoi studiile la Institutul de Arte, lucrul în calitate de conducător al corului de copii, redactor muzical la radio, ani în care a păstrat fidelitate adevăratei arte. Și vii au rămas în memoria lui amintirile din copilărie – ceea ce are sufletu-i mai sfînt, ceea ce-i înrudește creația cu tradițiile populare.

(Tînărul leninist, 1989, 26 mai)

O SERATĂ DE PREMIERE

În Sala cu Orgă, la 23 aprilie 1989, a avut loc concertul de autor al compozitorului moldovean Eugen Mamot. Conform unor tradiții, într-un concert de autor sunt programate creațiile autorului, compuse de-a lungul mai multor ani. De data aceasta totul a fost altfel – a fost un concert din creații interpretate în premieră, care ne-a surprins atât prin varietatea genurilor, cât și prin contururile de stil.

În prima parte a concertului, publicul a luat cunoștință cu creațiile cameral-instrumentale compuse de E. Mamot în cele mai frumoase tradiții romantice. Au răsunat „Cântecul de leagăn” pentru flaut și pian, care a fost interpretat în mod deosebit de duetul G. Moseico și E. Tușmalova; „Balada” pentru vioară și pian – interpreți B. Nichitenco și I. Bivol; „Valsul adolescenților” în interpretarea ansamblului de violoniști de la Conservatorul de Stat, conducător I. Voldman. Într-o varietate stilistică a răsunat „Doina”, creație în stil popular, în care mireasma folclorului național a dominat, în interpretarea Svetlanei Strezeva. În partea a doua a concertului spectatorii au avut ocazia să descopere diapazonul compozitoricesc al lui E. Mamot. Pentru prima oară, la judecata spectatorului a fost prezentată cantata pe teme folclorice „Cântece de șezătoare” pentru patru soliști, cor și orchestră simfonică. În scena Sălii cu Orgă s-a desfășurat o adevărată panoramă muzicală divină, în care lirica pătrunzătoare de dor și jale „Du-te dor în valea seacă”, „Mândra mea e ca o floare” era înlocuită cu tablouri de masă cu strigături de glumă.

În această lucrare de proporție, compozitorul E. Mamot a dat dovadă de o cunoaștere profundă a folclorului muzical și de o îmbinare reușită a motivelor populare cu procedeele componistice moderne.

Succesul concertului a fost asigurat și de tinerii interpreți

de la Teatrul de Operă și Balet I. Mișura, L. Brumă, A. Arcea, A. Donos; Capela corală „Moldova” și Orchestra de cameră a a Radioteleviziunii moldovenești condusă de A. Samoilă. Legătura strânsă a cantatei „Cântece de șezătoare” de E. Mamot cu arta muzicală tradițională a fost și evoluarea Ansamblului „Tălăncuța” condus de A. Tamazlăcaru la încheierea spectacolului.

*Elena Mironenco
Doctor în studiul artelor
(ziarul „Sovetscaia Moldavia”, 30.04.1989)*

Eugen Mamot împreună cu profesorul Efim Bogdanovschi.

„BALUL FLORILOR”

(Impresii)

Niciodată, nicăieri nu am mai văzut într-o sală atâtea flori. Nici la vre-un concert susținut chiar de cele mai vestite personalități. Lalele, liliac, trandafiri extraordinari, iasomie și pioni îmbobociți, garoafe de toate culorile curcubeului, au fost adunate în Sala cu Orgă în acea seară când pentru prima oară evolua în scenă cu un concert de bilanț studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” în plină componentă. Sala era arhiplină. Publicul binevoitor și cointerestat: mamele, tații, rudele, prietenii tinerilor interpreți. Spectatorii erau nu mai puțini agitați decât participanții concertului.

- Astăzi evoluează în scenă feciorul Oleg Cebotari, are vârsta de nouă ani, și foarte mult îi place să cânte.

- Fiica mea Natalia Ciocoi, astăzi, pentru prima oară cântă în această sală. Are emoții desigur. Și acasă și în drum spre sala de concert mai repeta cântecele.

- Fiica mea Nina Sclițco cântă în acest cor începând cu clasa întâia. În prezent cântă opere de Mozart, Verdi. Nu mi-aș fi imaginat că fetița mea până într-atât poate îndrăgi clasică universală. Nu puteam bănuî că Nina, prietenele ei vor interpreta atât de reușit corul femeilor din opera „Aida” de Giuseppe Verdi. Atât de compact și limpede răsunau vocile fetițelor reacționând la fiecare gest al dirijorului Eugen Mamot, directorul artistic al „Liei-Ciocârlia”.

Iar acum în scenă și-au făcut apariția o grupă corală începătoare, adevărate mici ciocârlii. Pentru acești copii cântecul în cor e doar o joacă. Se bucură nespuse de mult, sunt foarte sinceri. Anume într-o cheie specială cum este temperamentul, sinceritatea copilărească, buna dispoziție – sunt prezentate toate cântecele.

În costume neobișnuite pentru cor, în care de obicei predomină tendința spre uniformizare, a ieșit în scenă grupa medie – roșii, galbeni, verzi, liliacii, cu banturi de aceleași culori. Arătau foarte frumos, și inteligenți.

Dar cu adevărat au cucerit inimile spectatorilor grupa corală de performanță care au interpretat creații românești, rusești, ucrainești, precum și din clasică universală. Mi s-a întipărit în memorie „Sârba în căruță” și, în mod deosebit „Brâul amestecat” care au strălucit printr-o interpretare în cele mai frumoase tradiții folclorice. Momentul culminant publicul l-a adresat soliștilor-vocaliști. În încheierea seratei „Limba noastră” de A. Cristea și A. Mateevici interpretată cu mult suflet de către corul unit „Lia-Ciocârlia” a fost coroana de încheiere a concertului.

Într-un cuvânt, la înălțime au fost în această seară toți interpreții și acompaniatorii, organista Ana Strezev, maieștrii de cor E. Cebotari și Eleonora Latășev, maieștrii de concert, la fel și comandantul concertului, organizatorul principal al concertului, profesorul Eugen Mamot. Anume dânsul în anul 1973 a organizat acest studio, și, iată că după 17 ani s-a reîntors la cârmă.

- Eugen Alexandrovici, D-voastră sunteți mulțumit de spectacolul de astăzi?

- În lucrul de creație niciodată nu te poți mulțumi cu rezultatele obținute și acest lucru este de bun augur. În concertul de astăzi au fost și unele momente, care nu mi-au plăcut. Însă trebuia să ținem cont de faptul că noi, „Lia-Ciocârlia” ne-am prezentat public pentru prima oară într-o astfel de formulă și rezultatele primului an de studii după reorganizarea studioului mi s-au părut pozitive. Principalul lucru pe care trebuie să-l menționez – sala plină de spectatori, fapt care ne dovedește că în Chișinău, spre fericirea noastră, oamenii se interesează de arta corală. Problema mea principală – este să cultiv copiilor

interesul față de cântul coral, cultura muzicală universală. Dacă ați observat, colectivele noastre corale au interpretat creațiile în limbile originalului. Copiii trebuie educați să cunoască frumusețea cuvântului cântat în limba originală și nu în traducere.

- Cum s-a intersectat soarta D-voastră cu colectivele corale de copii?

- Trei decenii în urmă mi-am început cariera de pedagog de educație muzicală în una din școlile de cultură generală din orașul Tiraspol. De atunci colaborarea mea cu colectivele de copii nu s-a întrerupt. În prezent m-am consacrat acestei activități totalmente.

- Poate pune corul presiuni pe personalitate?

- Noi educăm colectivul. În cor nu pot exista disonanțe, corul educă capacitățile de a cânta la unison. Unisonul este o condiție de spontanietate. În vacanța de vară ne pregătim să ne odihnim în Sergheevka. Părinții au dat acordul, fac rost de bilete. În tabăra din Sergheevka vom lucra asupra unui nou program de concert. Pregătim un program de concert pentru turneele din Bulgaria. Câte aniversarea de 20 de ani de la fondarea studioului visăm să însușim o lucrare de formă mare precum este Cantata „Gloria” de A. Vivaldi.

- Aveți soliști remarcanți, pentru care corul este nu numai o plăcere a prezentului, dar și un viitor muzical?

- În studioul nostru cântă două laureate ale concursului republican „Șansa-90” – Cezara Stahi și Nadea Pascaru. Dânsle au fost deja de trei ori în turnee în România. În concertul de astăzi a cântat solo Inga Moroșanu. Însă, Inga nu dorește să devină cântăreață, visează să devină astronaută, deși are o voce și un auz foarte bun. Orice și-ar alege Inga din profesiile visate, oricum va cânta.

N. VOLODINA

(Chișinevschie novosti, 1991, 30 mai)

„PUȚIN!” AU EXLAMAT SPECTATORII

În sala mică a Filarmonicii Naționale a avut loc concertul de bilanț al studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia”, de la Palatul Național de creație a elevilor și adolescenților.

A deschis programul grupa corală de performanță, condusă de compozitorul Eugen Mamot. Rugăciunea „Hristos a înviat ” de Gavriil Muzicescu chiar de la început a imprimat concertului o atmosferă de sărbătoare, de festivitate. Apoi a răsunat un program întreg de creații muzicale, care au fost interpretate și în sala de concert P. Ciaikovski din or. Moscova, fiind înalt apreciate de către public. În continuare au fost cu succes interpretate în premieră un număr de creații, care vor fi prezentate la concursul colectivelor corale de copii din București.

Corul claselor primare, deși activează doar primul an, datorită maestrului de cor E. Cebotari, și corepetitoarei V. Clionina au dat dovadă de o bună pregătire, de o ținută scenică, au prezentat un program de cântece la un nivel înalt. Cântecele „Rățoiul” de G. Vieru, în aranjamentul compozitoarei I.Țibulschi s-a evidențiat printr-o interpretare perfectă, sinceră, prin expresivitate. Copiii cu multă maiestrie au imitat rățuștele, fapt pentru care spectatorii i-au aplaudat îndelungat.

A evolua după corul claselor mici, nu este tocmai ușor, însă corul mediu al candidaților sub conducerea E. Cebotari, a reușit să demonstreze capacități de interpretare a creațiilor pe mai multe voci. Pentru elevii acestui grup este dorința de a fi admiși în corul claselor mari, în grupul de performanță.

După merit au fost întâmpinați și grupa corală medie, condusă de E. Latâșev. Acești elevi, peste câțeva vreme vor ocupa locul în corul de candidați. S-a încheiat concertul cu corul unit și cu omagierea absolvenților.

Sala mică a Filarmonicii Naționale nu a putut primi toți doritorii de a admira concertul tinerilor interpreți din „Lia-Ciocârlia”. Concertul, spre deosebire de concertele de bilanț, s-a desfășurat pe o singură respirație. „Puțin!”, au exclamat spectatorii.

S. POJAR

(*Curierul de seară*, 1992, 12 mai)

SUFLET DE PEDAGOG

Creionări la un portret

E. Mamot. Dirijor, compozitor, pedagog

Să nu ne supărăm, vă rog, noi, ceilalți, dar sufletul de pedagog e o valoare socială cu totul deosebită. Subliniez anume noțiunea „suflet”, ci nu cea de pregătire profesională, care fără îndoială, e de primă necesitate și ea. Ce înseamnă anume noțiunea „suflet”, e cel mai ușor a-ți da seama când te gândești la mama. Da, fiecare din noi, mai tânăr sau mai puțin tânăr,

chiar și bătrân, când se gândește la mama sa, se gândește doar nu atât „cu mintea” cât cu sufletul, și se gândește nu atât la „cartea”, pe care o are ea ci la sufletul ei. Sufletul vorbește într-un limbaj deosebit și, curios lucru, în acest limbaj poate vorbi și copilul, care încă nu are nici un nivel de învățământ, și omul cu studii.

Dar ceea ce e mai curios, nu toți oamenii pot vorbi în acest limbaj deosebit, deși uneori au studii foarte înalte sau o vârstă destul de respectabilă. Nici chiar pedagogii de profesie nu vorbesc în profunzime acest limbaj al sufletului, ceea ce e cu totul rău, căci e vorba doar de școală, de o instituție socială primordială, prin ea trecând la înnobilare absolut toți cetățenii.

Și cu atât mai mult, e necesar a cunoaște limbajul sufletului, într-un domeniu pedagogic ce se adresează oarecum exclusiv simțirii – muzica. Pedagogul muzical, prin definiție, e un om de suflet. Aici, permite-mi, dragă cititor, să-ți prezint un asemenea om de suflet. Dl Eugen Mamot.

E pedagog muzical și compozitor, dar compozitor anume pentru copii. Deci de două ori trebuie să ai suflet într-o asemenea jertfă, căci oare nu e o jertfă să lucrezi cu copiii zeci de ani – dumnealui are de acum treizeci asemenea ani – necăutând pentru asta nici un fel de onoruri, recompense, nici măcar un salariu cât de cât echitabil, ci doar conștient fiind că faci bine poporului, pe care îl iubești tot dintr-o mare intensitate sufletească.

De-a lungul a treizeci de ani de muncă pedagogică dl Eugen Mamot s-a aflat paralel și la posturi destul de atractive, cum am spune noi. A fost și inspector școlar pentru școlile muzicale, și șef de direcție la minister, și șef al redacției muzicale la radio. Dar el, ziceam, e om de suflet, așa l-a croit natura, și mereu se gândea la copii. Îl chema pedagogul dintr-însul. Deci testul cu alte posturi (destul de înalte și atractive) l-a trecut și s-a întors din nou la copii definitiv. Educă muzical copiii, se educă muzical și pe sine. Scrie muzică.

Ce suflet are pedagogul acesta o să vă spună veșnicul zâmbet de pe fața lui rotundă și îmbietoare. Asemenea fețe simple seamănă, zău, cu Soarele, care e simplu de tot – rotund. Dar câtă căldură? Dar fără căldură nu e viață, hai să ne gândim

serios la asta. Nu degeaba se spune că pe spatele unor asemenea oameni se sprinjiă societatea. Păi, de bună seamă, căci nu cu oamenii răi se mișcă societatea înainte, nu?

Cunoscuta cântăreață dna Z. Bolboceanu, eleva dlui Mamot, spunea la radio zilele trecute minunate cuvinte despre pedagogul său. Și luați aminte. D-ei spunea atare cuvinte bune nu cum îl vede astăzi, când e matură, ea însăși tot om al muzicii, ci aducându-și aminte cu căldură de percepția de copil a pedagogului său. Era copil și-i simțea iubirea, și acea iubire nu o va uita niciodată. Un pedagog adevărat se percepe de copil într-un fel ca și mama, doar el într-adevăr îi dă viață acestui copil, numai că în alt sens – cel social.

Cântăreață dna Bolboceanu a rămas încântată (dacă e bun acest cuvânt aici) de modestia lui Eugen Mamot. Dar ce înseamnă de fapt modestie? Oare nu înseamnă că te gândești tot timpul mai întâi la alții, în cazul pedagogului la copii (cu adevărat te gândești și lucrezi în această direcție) și abia apoi la tine. Toate acțiunile, toată filosofia vieții mereu se formează din și pe un asemenea comportament. Acest comportament devine de la o vreme o necesitate, poate chiar un automatism. Căci dacă ai să „calculezi” prea mult pentru a ajuta pe aproapele tău nici n-ai să mai ai când îl ajuta: vremea trece, tu îmbătrânești și mori.

Eugen Mamot poate spune (deși el tocmai că nu o va spune, căci așa e automatismul educativ de care pomeneam) că lasă o urmă pe pământul acesta. Memoria multor fete și băieți din corurile mai vestite sau mai puțin vestite ale Moldovei îi va fixa numele căci el scrie și scrie pentru atare coruri. Are peste o sută lucrări de diferite genuri. Personal a fondat corul de copii al Școlii de muzică din Ungheni, corul „Mugurel” de la Liceul de arte plastice „I. Vieru”. Și de mulți ani conduce cunoscutul studiou muzical-coral „Lia-Ciocârlia” din Chișinău.

S-a născut Eugen Mamot acum 50 de ani în satul Clococenii Vechi, Glodeni. A învățat ca toți copiii la școală. La școala de cultură generală, dar dragostea de muzică, de cea populară întâi și întâi desigur, i s-a născut așa cum se naște în om orice altă dragoste. Se vede că această dragoste s-a dezvoltat încet, căci la o școală muzicală a ajuns mai târziu decât se obișnuiește. Târziu, dar profund a intrat muzica în acest mic moldovean. Mai apoi îl vedem la școala superioară muzicală, termina specialitatea la catedra de dirijare a corului. Dar mai apoi, deși vârsta înainta, se întoarce din nou la școala superioară pentru a termina și compoziția. Vedeți ce înseamnă chemarea sufletească?

Și azi Eugen Mamot își trăiește viața profesională în două roluri: de pedagog, învățând, educând pe alții, dar concomitent și de elev, învățând și educându-se personal.

Zilele trecute, Uniunea Muzicienilor din Republica Moldova și Palatul Național de creație a copiilor și adolescenților au organizat în Sala cu Orgă din Chișinău o serată de creație a dirijorului și compozitorului Eugen Mamot, consacrată aniversării a 30 de ani de activitate creatoare.

Am înțeles la serată încă o dată ce suflet mare este acest pedagog și compozitor Eugen Mamot. Și cât bine face pentru noi părinții, pentru popor adică. Am audiat multă muzică adânc simțită, reflectând inima moldovenilor. Am văzut coruri de copii fericiți. Fericiți doar pentru faptul că pot să cânte. Să cânte frumos. Deci să fie buni. Deci să fie și ei, la rândul lor, pedagogi de muzică sau cântăreți și să răspândească mai departe bunătatea moldoveanului și prin muzică, mai cu seamă prin cântul vocal, cel mai accesibil gen de revărsare a simțurilor.

Eu am multă dreptate, vă rog să mă credeți, când spun

că generozitatea unui pedagog de muzică, a unui adevărat pedagog, precum e și dl Eugen Mamot, numai decît se răsplătește. Nu, nu în bani, deși pedagogul are nevoie și el să mănânce și să se îmbrace ca oamenii și deci banii volens-nolens trebuie să-i treacă prin buzunare. Adevărata răsplată a lui e în acele brațe de flori, pe care nu le mai putea cuprinde dl Mamot la serată, flori dăruite de diferitele generații de elevi.

Dacă tu ești om de suflet, ai nevoie oare pe acest pămînt de o mai mare răsplată?

Aniversarea unui muzician astăzi, cînd în Moldova noastră e război la Nistru, ne amintește tuturora cît de scumpă e viața și cît de înțelepți ar trebui să fim pentru a o păstra bună.

Leonid BUSUIOC
(Făclia, 1992, 29 mai)

„LIA-CIOCÂRLIA”: O NOUĂ PALETĂ DE CULORI

Relativ nu demult, copiii din studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” al Palatului Național de creație pentru copii și tineret a evoluat la Moscova, în sala de concerte „P. Ceaikovski”.

Nu e neapărată nevoie să explicăm cititorilor noștri cît de responsabilă și prestigioasă a fost evoluarea corului nostru, deși „Lia-Ciocârlia” nu o dată și-a făcut apariția în fața unui auditoriu atît de mare.

Aflarea corului la Moscova presupunea, în afară de aceasta, participarea colectivului la ședința vestitului club coral „Camerton”, care a avut loc la Casa compozitorilor precum și întîlnirea de creație cu corul de copii „Podlipki” (conducător – B.A. Tolocikov, maestru emerit în arte din Rusia) din orașul Kaliningrad.

E semnificativ faptul că ansamblului „Lia-Ciocârlia” i-a

fost încredințată în programul concertistic vast vecinătatea cu minunatul cor moscovit de tineret „Alâie parusa” (conducător – P. Hainovski), evoluarea căruia în prima parte a fost însoțită de o elevație majoră bine pronunțată, grație muzicii divine, interpretării inteligente și profesioniste a coriștilor. Nu le-a fost ușor băieților noștri să iasă pe scenă după evoluarea acestui colectiv interesant. Cu atât mai lăudabilă a fost ținuta lor în această competiție de creație.

„Lia-Ciocârlia” a adăugat la paleta concertului culori noi: răsunetul melodiilor populare, frumusețea costumelor naționale, dinamismul și voiciunea interpretării (unele numere din program au fost însoțite de elemente de dans și teatralizare). Era imposibil să nu apreciezi la justa valoare seninătatea gamei intonaționale, atenția maximă față de detaliile ritmului, care erau executate la un înalt nivel tehnic, fiind orientate de gestul exact și expresiv al dirijorului E. Mamot.

De dispoziție veselă și zâmbet radios a fost însoțită interpretarea cântecelor populare și a celor de rit moldovenești. Cu atenție deosebită a ascultat sala duioasa „Doină” de I. Macovei – o piesă dificilă din punct de vedere al intonației, care cere de la cântăreți o muzicalitate fină. Anume aceste calități le-a și demonstrat tânăra solistă Cezara Stahi, laureată a concursului republican al tinerilor interpreți „Șans-90”. Capacitatea de a păstra acordul intonațional și bogăția nuanțelor interpretării s-au profilat vizibil în cântecul rus „Oare tu, oare tu, râule”, în cel ucrainean „Didu mi-i dudaricu”, precum și în vestitul cor al lui Cesnokov ”Fîșia nesăcerată” (solistă – Inga Moroșanu).

Concertul susținut în sala „P. Ceaikovski” a demonstrat o dată în plus că copiii, conduși de mâna experimentată a dirijorului E. Mamot, se orientează liber în factura corală diversă și constituie un organism muzical mlădios și sensibil. În toate acestea se întrezărește meritul muzicanților care timp

de aproape 20 de ani (în anul viitor „Lia-Ciocârlia” va marca acest jubileu) dirijează corul. Mulți ani la rând în fruntea lui s-a aflat V. Budilevski. În prezent corul evoluează sub conducerea lui E. Mamot.

Interpretarea corală a fost întregită de partea instrumentală a programului, unde la fel de viu și demonstrativ s-a pronunțat specificul ei național. Interpreți: băieții–discipoli ai Liceului de muzică „C. Porumbescu” (șef al secției de instrumente populare – I. Negură). De aplauze furtunoase s-a învrednicit Cezar Cazanoi, care a interpretat „Divertismentul” lui R. Galli, o lucrare de virtuozitate ce face parte din repertoriul academic. S-a încununat de succes și interpretarea „Suitei de melodii populare moldovenești”, însoțită de alternarea instrumentelor (solist – S. Baranovski).

Să ne întoarcem la ședința clubului. O informație referitoare la ansamblul „Lia-Ciocârlia” a prezentat celor prezenți conducătorul corului E. Mamot, informație care conținea detalii importante despre tradițiile artei muzicale naționale din Moldova. Cele spuse au fost ilustrate de filmul adus special în acest scop – „Ecoul sărbătorilor de Anul Nou”. Dl Mamot a mai relatat celor prezenți despre viața studioului și planurile lui pe viitor.

Eugeniu Alexandru Mamot e un compozitor fructuos, un om pasionat cu adevărat de lucrul cu copiii. Încheierea contractelor cu colegii din alte orașe, căutarea sponsorilor, organizarea turneelor, cazarea copiilor – cunoaștem cu toții dificultățile legate de atare chestiuni. Dar fără aceste griji, corul n-ar putea exista.

*Izolda MILIUTINA,
candidat în studiul artelor,
maestru emerit al culturii din Republica Moldova
(Curierul de seară, 1992, 23 martie)*

SMC "Lia-Ciocârlia", condus de Eugen Mamot. Moscova, Sala Mare a Uniunii Compozitorilor URSS, 1991.

Eugen Mamot împreună cu academicianul Gheorghe Struve în timpul seminarului. Moscova, Sala Mare a Uniunii Compozitorilor URSS, 1991.

CÂNTECUL – PASĂRE ÎN ZBOR...

(Studioul muzical-coral „Lia Ciocârlia” la 20 de ani)

Ce este cântecul? O pasăre măiastră, un vis frumos, veți spune. Pentru copiii din „Lia-Ciocârlia” el are contururi cât se poate de reale, devenind o parte a vieții lor cotidiene, dar și o continuă sărbătoare. Mărturie sunt aceste confesiuni:

– Cânt în corul „Lia-Ciocârlia” de 7 ani. Facem repetiții de trei ori pe săptămână și, dacă se întâmplă uneori să lipsesc, parcă nu mă simt în apele mele. Am citit undeva că cel care cântă la cor are auzul perfect și nu face greșeli la dictări, iar învățând textele pe de rost, își dezvoltă memoria și nu are probleme cu matematica. – **Victoria Rotaru, clasa a 10-a, Gimnaziul nr.1.**

– Suntem trei surori și toate frecventăm „Lia-Ciocârlia”. Cântăm apoi și acasă, acompaniate de tata la armonică. Mama se înduioșează mult, ascultându-ne. Îi face plăcere să ne audă interpretând, mai ales, cântecele cu caracter religios, pe care le-am învățat în ultimul timp. – **Oxana Ciobanu, clasa a 9-a, Gimnaziul nr.4.**

– Știți ce am observat? Că în comparație cu colegii de clasă, colegii mei de la cor sunt mult mai maturizați, duc o viață mai activă, mai interesantă. Aici avem posibilitatea să studiem și un instrument muzical. Eu, bunăoară, patru ani am studiat pianul, de opt ani cânt la cor. Cu toate că aspir la medicină, muzica înseamnă pentru mine foarte mult. – **Nina Scițco, clasa a 9-a, Liceul „M. Kogălniceanu”.**

Fetele fac parte din corul de concert al studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia”. Ca și Cristina Pamfil, Nadejda Belescu, Larisa Zavatin, Corina Alexei, Alina Druță – în total 111 adolescenți. Pe când întreg colectivul „Lia-Ciocârlia” de la Palatul Național de Creație a Copiilor este cu mult mai mare, fiind alcătuit din 4 asemenea coruri: grupa corală pregătitoare

a copiilor de 6-7 ani, corul claselor mici, corul claselor medii și, în sfârșit, corul de concert. După cum vedeți, calea micilor „ciocârlii” spre prestigiosul cor de concert presupune câteva trepte, iar fiecare treaptă se încununează cu un examen de promovare, cu un concert de totalizare al studioului.

Anul acesta examenul de totalizare a coincis cu jubileul de 20 de ani de activitate creatoare. Era într-o zi însorită de primăvară, când „Lia-Ciocârlia” și-a luat zborul, botezată fiind de Dl. Vasile Cherdivarenco, pe atunci Ministru al Învățământului, care visa să avem și noi un cor de copii, așa cum văzuse D-lui în Republicile Baltice.

Câți copii s-au apropiat cu sufletul de minunea muzicii în acest răstimp, câte cântece frumoase ale compozitorilor clasici și contemporani au adus ei spectatorilor prin intermediul concertelor, al imprimărilor la radio și televiziune! Cu multă pricepere și dragoste i-au însoțit pe copii în lumea cântecului Valentin Budilevski, Ștefan Andronic, Sofia Volcov. Cu aceeași răbdare îndrumază azi micile „ciocârlii” și compozitorul Eugen Mamot, director artistic și dirijor al studioului, maeștrii de cor Eugenia Cebotari, Ella Laletin, Eleonora Latășev.

Nu vom enumera titlurile și premiile pe care le-a acumulat „Lia-Ciocârlia”. Pentru copii cele mai așteptate premii sunt aplauzele spectatorilor, călătoriile pe care le întreprind destul de des. În timpul vacanței de primăvară de anul trecut, bunăoară, au poposit la semenii lor din Cornești și Ungheni, toamna – la Strășeni și Călărași. Iar vara, invitați de corul „Simbol”, au fost oaspeții festivalului „București-92”. Le-a surâs norocul să câștige un premiu special la acest festival – 20 de zile de odihnă la mare, la Constanța. O minunată surpriză le-a adus Crăciunul – excursia la Iași, cu spectacole la inaugurarea Pomului de iarnă la Palatul Copiilor. Iar concertul pe care l-au susținut la Mitropolia din Iași a devenit concertul anului '92.

Sărbătoarea corală cu ocazia jubileului de 20 de ani de activitate creatoare a studioului „Lia-Ciocârlia” s-a desfășurat la finele săptămânii trecute. Au venit să-și felicite prietenii corul de copii „Angeli” al Radioteleviziunii din Iași, corul Liceului de muzică din Botoșani, corul Școlii nr.1 din Cornești, din Călărași, cât și colegii din Chișinău: corul „Cantorino” de la Școala nr. 65, corul de băieți „Andrieș” de la Școala de Arte „A. Stârcea”, corul Liceului de muzică „C. Porumbescu”. Oaspeții au fost primiți în familii cu toată căldura, au asistat la concertul de totalizare al studioului din Sala cu Orgă, au prezentat lecții-concerte, s-au odihnit împreună.

Punctul culminant al sărbătorii a fost concertul de gală de la Palatul Național, la care au evoluat toate colectivele. Cu greu a găzduit imensa sală atâtea voci curate, atâtea voci cristaline de copil!

Continuă-ți, dragă „Lia-Ciocârlia”, zborul tău înalt în țăriile muzicii, rămână-ți trilul mereu tânăr!

*Eudochia VERDEȘ
(Florile dalbe, 1993, 13 mai)*

VOCI CARE VOR DEVENI CELEBRE

Participant neobosit la activitatea muzical-concertistică S.M.C „Lia-Ciocârlia” a deschis orizonturi noi în arta corală interpretativă a republicii noastre, fiind primul interpret al unui considerabil număr de creații muzicale ale compozitorilor clasici și contemporani de diverse stiluri și forme. Pentru prima oară au răsunat în interpretarea acestui colectiv astfel de compoziții muzicale ca: V. Monteverde – „Magnificat”, E. Doga – suita din filmul pentru copii „Maria Mirabela”, E. Doga – „Țara cu povești”, T. Chiriac – cantata „Luci, soare, luci”, E. Mamot – cantata „Cutezătorii” și suita corală din folclorul copiilor, Radu Antofie – suita corală „Nașterea Domnului”,

cântece și piese corale semnate de C. Rusnac, D. Chițenco, Z. Tcaci, Iu. Țibulski, G. Mustea și alții.

În prezent, S.M.C. „Lia-Ciocârlia” pregătește premiera cântărilor sfintei liturghii, „Ioan Gură de Aur”, una din cele mai complicate și mai prestigioase opere muzicale din patrimoniul muzicii culturale românești.

Pe parcursul celor 20 de ani de activitate, în S.M.C „Lia-Ciocârlia”, au fost familiarizați cu muzica corală sute de elevi din școlile și liceele orașului Chișinău, iar unii dintre ei și-au ales muzica, ca profesie. Mai mult de 20 de absolvenți ai S.M.C „Lia-Ciocârlia” au urmat studiile în instituțiile muzicale de specialitate și activează pe tărâmul muzicii, continuând cauza profesorilor.

Fondatorul acestui colectiv, dirijorul și compozitorul Eugen Mamot, nu numai că a izbutit acum 20 de ani, să proiecteze un colectiv artistic de copii după un model nou, dar a și intuit cum să-l instruiască. Astfel, au fost invitați în calitate de profesori Valentin Budilevski, care timp de 14 ani a fost și directorul artistic al acestui colectiv, Ștefan Andronic care mai târziu își formează corul de copii „Vocile primăverii”, Sofia Volcova – în prezent, șefă de studii la școala nr. 32 cu profil de studiere aprofundată a muzicii ș.a.

Făcând această trecere în revistă a cadrelor didactice ale studioului, putem conchide că, în acest colectiv, și-au început activitatea creatoare o pleiadă întreagă de dirijori talentați, care se află astăzi pe bună dreptate, în fruntea culturii corale din republica noastră.

*Silvia STEPANOV-CHIRIAC
(Glasul națiunii, 1993, 20 mai)*

LIA-CIOCÂRLIA: 20 DE ANI DE MUNCĂ ȘI ENTUZIASM

Există în pedagogia muzicală noțiunea: vaccina corală. Acest termen se folosește, când un colectiv mai puțin experimentat colaborează cu unul mai versat și, acționând în comun, acumulează experiență. Dar există, se pare, și altă noțiune: virus coral. Cel infectat de acest virus nu mai poate fi vindecat, căci se transformă într-un fanatic.

Compozitorul Eugeniu Mamot, conducător artistic al „Liei-Ciocârliei”, a desfășurat o activitate atât de vastă către aniversarea 20 a colectivului acesta, că-ți rămâne doar să te miri de unde ia atâtea forțe.

Programul reînnoit a fost pregătit de întreaga componență: corul de concert, mijlociu, mic, pregătitor. Copiii care studiază aici trec câteva etape. Absolvenții sunt oameni instruiți muzical. Nu este întâmplător faptul că mulți din ei își consacră activitatea viitoare anume creației.

Grupa pregătitoare este condusă de Ela Laletina. Dacă vă mai amintiți, Raimond Pauls a glumit astfel în cadrul unui concert: după ce evoluează micuții, nimeni din vedete nu mai îndrăznește să iasă în scenă, căci au de pierdut după ei. Într-adevăr, corului claselor mici îi vine greu să iasă în scenă după ce răsună cântecul celor din grupa pregătitoare „Miau-miau”. Deci a dat dovadă de profesionalism (dirijoară Eugenia Cibotaru), fiind expresiv și muzical.

Corul mijlociu (conducătoare Eleonora Latășeva) a demonstrat că are o pregătire creatoare mult superioară. Cât privește corul de concert (dirijor Eugeniu Mamot), el a luat cu asalt multe înălțimi interpretative.

O parte întreagă a concertului din Sala cu Orgă a fost consacrată muzicii de cult – ani la rând pusă sub interdicție. Cât

de dificil este acum să găsești partiturile necesare o știe fiecare conducător de colectiv coral. Pentru prima oară au răsunit la Chișinău câteva lucrări ale clasicilor români: Radu Antofie „Nașterea Domnului” și Ion Brăteanu „Eu sunt învierea”. Eugeniu Mamot efectuează o muncă interesantă în genul muzicii pentru copii. O mărturie în acest sens este partea finală a concertului în care au răsunit adaptări originale ale cântecelor populare, ciclul folcloric și suita „Lia-Ciocârlia”, compuse special cu ocazia jubileului pe versurile lui Grigore Vieru.

La Sala cu Orgă au prezentat un concert și oaspeții – corul „Angeli” din Iași (conducător artistic Ilie Hrubaru). Era așteptată și sosirea colectivului moscvit „Podlipki”. Dar s-a prezentat numai dirijorul Boris Tolocikov, care a ținut o lecție deschisă. Programul sărbătorii nu s-a epuizat prin concerte. În cadrul unui simpozion republican, dirijorii de cor au pus în discuție problemele educației muzicale. Cu specialiștii din Iași s-a convenit asupra schimbului de repertorii, editării comune a culegerilor și organizării sărbătorilor muzicale.

Eugeniu Mamot începu discuția noastră enumerându-i pe toți cei care i-au ajutat să organizeze sărbătoarea și care au contribuit la crearea studioului. Așadar, el a fost fondat din inițiativa lui V. Kerdivarenko, fost ministru al învățământului, de către actualul conducător al colectivului. Mai apoi, timp de 14 ani, în fruntea corului s-a aflat renumitul dirijor Valentin Budilevski. Doi ani dirijor a fost Sofia Volkova.

La sărbătoarea jubileului și-au adus contribuția Uniunea oamenilor de teatru, Palatul Național al creației copiilor și adolescenților, Ministerul Științei și Învățământului. Și, bineînțeles, sponsorii: firmele „Framex”, „Baștina”, fondul cultural „Basarabia”, „Interior”, fondul republican al copiilor.

– Trecerea în revistă n-ar fi fost completă, dacă nu ne-am referi la probleme.

– Care probleme ne frământă? – s-a mirat dl Mamot.
– Desigur, cele materiale. Actualmente călătoriile noastre se limitează la linia de cale ferată: Strășeni, Călărași, Cornești. Deși suntem invitați în multe raioane, este ireal în prezent să plecăm undeva cu autobuzul. Intenționăm să petrecem vacanța la Constanța. Dar vor fi oare în stare părinții copiilor-coriști să achite costul drumului? Doar e o sumă astronomică!

... Iar corul din Moscova a sosit, totuși. Iarăși griji: să-l întâlnești, să-l cazezi, să-i organizezi concertele, să-l petreci... Conducătorii corurilor de copii formează o categorie aparte de oameni, căci sunt contaminați de incurabilul virus al unui entuziasm nesecat.

Ina SORIN
(*Curierul de seară*, 1993, 31 mai)

ÎNGERII LUI EUGEN MAMOT

Afișul studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia” al Palatului Național de Creație a Copiilor și Adolescenților anunță incitant: *un spectacol extraordinar*.

Am rămas surprins nu atât de epitetul multpromițator, cât de genericul spectacolului: „Cântările Sfintei Liturghii „Ioan Gură de Aur”.

În unica lojă din Sala cu Orgă ședea Înalt Preasfințitul Vladimir, mitropolit al Moldovei și Chișinăului. Printre mulțimea de părinți împreună cu copiii lor de toate vârstele i-am văzut pe domnii Simion Musteață, șeful secției probleme sociale a Cancelariei de Stat a Guvernului, Vasile Cherdivarenco, fost ministru al învățământului, pe alți oameni din domeniul învățământului și culturii.

Pedagogii neînstrăinați de credință și de biserică știu cum începe și ce conținut are o liturghie duminicală. Propriu-

zis, liturghia e coronarul serviciului divin oficiat în fiecare biserică.

Urcate pe scena împodobită sobru cu două sfeșnice, cu lumânări pîlpâind a veșnicie, la orele 4 după masă în duminica zilei de 27 februarie, când în republică se dădea o înverșunată bătălie pentru putere, zic, cele 100 de domnișoare secundând pe preotul Valeriu Bazatin, au risipit contradicțiile din suflet, ajutându-l să se purifice, să se înalțe ca să plutească în țăriile curate spre care ne chemau. Compozitorul Eugen Mamot, director artistic și dirijor al „Liei-Ciocârliei”, era o călăuză de încredere în acest irepetabil itinerar. Între Valeriu Bazatin și cor s-a iscat un dialog al muzicii care parcă reconstitua calea de milenii străbătută de ritualul serviciului divin.

Din când în când intervine pianul, punctând prin două-trei acorduri trecerea de la o rugăciune la alta.

Din când în când auzi vibrând chemarea: „Cu pace Domnului să ne rugăm!... Doamne miluiește!...”

Cuvintele rugăciunilor sunt rostite de cor deschis, larg, limpede, cu întreagă claritate (ceea ce, cu regret, nu poți spune despre obișnuitele slujbe din biserici, în care strana sau preotul înghit cuvintele, le schimonosesc, le rostesc cu aproximație...)

Observ o femeie de alături cu două fete murmurând cuvintele în unison cu „Veniți să ne închinăm”, „Sfinte Dumnezeule”, „Crezul”, „Tatăl nostru”, „Miluiește-mă, Dumnezeule”... Le murmur și eu, căci le cunosc din fragedă copilărie grație eforturilor părintelui meu, preot, om foarte religios. Cel care nu știe cuvintele, pătrunde numai jumătate de mesaj. Și-i păcat, căci muzica e sublimă, cu adevărat dumnezeiască. (Mai lipsește vocea unor bărbați, care ar asigura acel tunet menit mereu să zguduie adâncurile ființei).

Serviciul divin învinge iluzia. E ceva real. Atât de real,

de bine întruchipat în vocile cristaline, în perfecțiunea corului pe trei voci excelent organizate, încât, instinctiv, cauți pe scenă amvonul, altarul, toate accesoriile bisericii.

În spate e numai orga, însă ea tace – la creștinii ortodocși muzica divină nu se cântă la orgă.

Așa cum stau aceste o sută de domnișoare, cu notele în față, sesizezi că ele reprezintă o carte de vizită a neamului. Cu un asemenea cor, cu un asemenea spectacol nu ți-e rușine să te prezinți în lume. Nu anumite voci cântă în acest cor, ci corul însuși parcă are o ființă aparte ce comunică ușor cu Domnul și din înalțuri revarsă peste pământ această muzică tămăduitoare... Dinspre cor spre public plutește o adiere – efectul rugăciunii întru slava Domnului. La un moment dat, vocile cad, coboară jos de tot – un plâns, o rumoare plină de durere și pocăință... Unele femei își duc năframele la ochi... O chintesență, o credință care îl face pe om om.

Din rândul meu din față, am luat aminte la chipurile celor o sută de domnișoare. Ce exprimă ele când intonează pentru prima dată în istoria cântecului coral de la noi rugăciuni ale serviciului divin? Unele se înseninează ca în străfulgerarea bruscă a descoperirii Dumnezeuului, altele se încrâncenează văzând aievea hotarele veșniciei, se crispează de durerea suferinței...

Dl Eugen Mamot, doamnele Eugenia Cebotari, Ella Laletin, Eleonora Latâșev, precum și dl Andrei Burdeniuc, maeștri de cor, apoi și dna Aurica Buftac, maestru de concert, precum și părintele Valeriu Bazatin, ne-au răstălmăcit limpede, evocator vraja, taina și atractivitatea seculară a cântării rugăciunilor, a liturghiei.

Spectacolul de bună seamă, a fost *extraordinar*!

*Correspondentul „Făcliei” D. Rusu
(Făclia, 1994, 4 martie)*

DORURILE CASEI N-AU ÎNTRUCHIPARE

Eugeniu, fiul lui Alexandru și al mătușei Vera, s-a născut în satul Clococenii Vechi. Dar destinul l-a dus mult mai departe, ajungând în cele din urmă director artistic al studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia” din orașul Chișinău.

Născut în zodia Vărsătorului cu aproape cinci decenii în urmă, Eugeniu Mamot a primit drept talisman harul dumnezeiesc și dragostea de muzică. Orișice instrument ajuns în mâna lui revărsa melodii îndrăgite, iar el era chemat la toate cumătriile din sat să înveselească atmosfera. Sosi acel timp, când pe lângă darul ceresc mai era nevoie de cunoștințe și perfecționarea talentului.

Primele studii muzicale le face la Slobozia, apoi la Institutul de Arte „G. Muzicescu”, la catedra de dirijare, iar mai apoi – la catedra de compoziție.

La 20 de ani e numit deja învățător de muzică, mai târziu – inspector pentru instituțiile muzicale de învățământ, șef al Direcției de arte, redactor-șef al emisiunilor radiofonice muzicale. Este fondatorul corului de copii al Școlii de muzică Ungheni, al corului „Mugurel” de la Liceul de arte plastice „I. Vieru”, studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia”, pe care îl conduce până în prezent.

ACTIVITATEA ARTISTICĂ. Lista creațiilor compozitorului Eugeniu Mamot numără mai mult de o sută de lucrări vocal-simfonice, coral-instrumentale, cântece, romănțe. Un loc deosebit îl ocupă creațiile corale. Printre acestea sunt „Doina păcii”, „Izvoaraș” pe versuri de Grigore Vieru, „Gloria” pe versuri de Anatol Ciocanu, „Steaua”, „Treci, ploaie” pe versuri populare, care au ocupat un loc stabil în repertoriul colectivelor profesionale și de amatori din republică, care pot fi des auzite în interpretarea Capelei Academice „Doina”, Capelei

corale „Moldova”, studiourilor corale de copii „Lia-Ciocârlia”, „Doinița”, „Spicușor”.

„LIA-CIOCÂRLIA” și-a început activitatea în luna mai 1973 sub conducerea dirijorului și compozitorului Eugeniu Mamot. Pe parcursul celor 20 de ani de activitate creatoare studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” și-a adus contribuția în mare măsură la dezvoltarea culturii muzicale internaționale. Fiind unul din colectivele artistice reprezentative, pe tot parcursul activității sale s-a aflat în fruntea mișcării corale de copii. Alături de confracții ei profesioniști a participat aproape la toate manifestațiile muzical-corale din republică.

„Lia-Ciocârlia” a deschis orizonturi noi în arta corală interpretativă a republicii noastre, fiind primul interpret al unui considerabil număr de creații muzicale ale compozitorilor clasici și contemporani de diverse stiluri și forme. Pentru prima oară au răsunit în interpretarea acestui colectiv astfel de compoziții muzicale ca: Eugeniu Doga – suita din filmul pentru copii „Maria Mirabela”, „Țara cu povești”, Tudor Chiriac – cantatele „Luci, soare, luci”, Eugeniu Mamot – „Cutezătorii” și suita corală „Nașterea Domnului”.

Mai mult de 20 de cântăreți din studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” au absolvit instituțiile muzicale de specialitate, lucrează pe tărâmul muzicii.

REVENIRE LA BAȘTINĂ. Ecoul casei părintești rămâne mereu viu, oriunde am fi și la orice înălțimi ne-am afla. Acest sentiment al rechemării l-a simțit dintotdeauna și Eugeniu Mamot, fiind mereu purtat de gândul revenirii la baștină, cu ceva sublim și de neuitat. Venise adeseori să-și vadă cele trei surori: Alexandra, Domnica și Stepanida, satul natal, dar dorința lui nu era împlinită total... Poate de aceia când venise la ultimul Paști al Blajinilor la cimitirul unde

odihnesc părinții îi apăruse un gând fenomenal: „Să aducă „Lia-Ciocârlia” în satul lui de baștină”.

...Clococeneni, oamenii acestui mic, dar atrăgător sătuc, au avut recent momente de neuitat în istoria lor. Consăteanul lor Eugeniu Mamot a revenit acasă, prilejuindu-le sătenilor clipe de relaxare, de prihănire sufletească – absorbirea unei inedite cântări sfinte – liturghia „Ioan Gură de Aur”, una din cele mai complicate și mai prestigioase opere muzicale din patrimoniul culturii românești.

Fără o biserică în sat, fără un club, dar primitori, îngăduitori și blajini, consătenii l-au întâmpinat cu pâine și sare, cu bucurie și dornici de a audia repertoriul prezentat la cele două concerte.

– E lăudabil gestul dumneavoastră de a reveni la Clococenii Vechi, cu un vast program de concert, cu o așa capodoperă cum este liturghia „Ioan Gură de Aur”, dar ce v-a făcut să alegeți acest gen de muzică?

– Liturghia e un serviciu divin duminical, care se interpretează în biserica ortodoxă. Iar pentru întâlnirea cu sătenii mei, am pregătit doar o variantă de concert, adică cu o durată mai scurtă decât serviciul divin, fără a include toate canoanele ce țin de acest ritual. Mult timp n-au funcționat bisericile și acest gen de muzică e mai puțin cunoscut de noi. De aceea când am pregătit pentru prima dată un program de rugăciuni și imnuri religioase și le-am prezentat în biserică am înțeles că muzica cultă are o mare valoare artistică, e un gen necesar sufletului omului. De aceea am și hotărât să pregătim această liturghie, care prezentând-o pentru prima dată a plăcut foarte mult publicului. Un alt motiv ce ne-a îndemnat la pregătirea acestei opere este scumpetea biletelor și a sălilor. Iar biserica e deschisă pentru toți, aici ne-am găsit și spectatorul.

– Intuiesc că aveți și o dorință care v-a mișcat și o vreți împlinită.

– Doresc mult ca întâlnirea cu sătenii mei la liturgia „Ioan Gură de Aur” să servească drept un imbold pentru construcția unui lăcaș sfânt, de care duc atât de mult lipsă oamenii din sat.

...Sala improvizată adună locuitorii satului la câteva ore de relaxare sufletească. De odată s-a făcut liniște și pe scenă apărură copiii de la studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia”. Sub bagheta dirijorului Eugeniu Mamot și cu intercalările pe alocuri ale vocii parohului bisericii Sfântul Panteleimon, preotului Valeriu Bazatin, ca niște bobite de rouă argintii, ca niște clinchete abia perceptibile de clopoței porniră să se revarse melodiile.

Lilia BUCLIȘ
(Lunca Prutului, 1994, 11 iunie)

Eugen Mamot împreună cu surorile Ștefania, Domnica, Sanda. Satul Cloco-cenii-Vechi, Glodeni. 1999.

„LIA CIOCÂRLIA” ÎN CONCERT LA NĂVODARI

Aflați în concert la Năvodari ansamblul „Lia-Ciocârlia” din Chișinău a încântat publicul prin repertoriul său. Am solicitat după spectacol câteva impresii:

– Ați susținut alte reprezentații aici la Năvodari?

– Anul acesta n-am izbutit. Astă seară e prima reprezentație, anul trecut au fost 5.

– Ce program veți avea?

– Pentru astă seară am ales creații de compozitori români de pe ambele maluri ale Prutului, cu sau fără acompaniament.

– Care este numele grupului?

– Numele grupului „Lia-Ciocârlia” a fost ales de copii cu mulți ani în urmă, în 1973 din literatura românească.

– Ați avut ceva probleme cu administrația; e ceva ce nu vă convine?

– Ne-au întâmpinat cu brațele deschise, încă de la Constanța, de unde am venit cu autocarul și ne simțim foarte bine aici. Pentru noi odihna e activă. Facem repetiții, dăm spectacole și însușim creații noi.

Pentru vara aceasta ne-am programat studierea unei cantate „Gloria” de A. Vivaldi din 11 părți. 7 părți le-am pregătit acasă, iar 4 le-am luat cu noi în tabără să le învățăm aici.

Deci, pregătim o premieră neobișnuită, o lucrare de amploare pe care o vom prezenta la Chișinău, în octombrie, pentru prima dată împreună cu Maria Bieșu și cu o altă solistă asupra căreia nu ne-am decis încă. E o creație muzicală pentru trei soliști, un cor de copii și orchestră simfonică.

– Am putea urmări și noi această lucrare?

– Am putea prezenta și aici câteva părți, dar din păcate nu avem acompaniament. Dar la una din repetiții, dacă găsim un înlocuitor pentru pian o să aveți posibilitatea să o ascultați

și dvs., cum v-am mai spus și vrem să o prezentăm la un nivel artistic corespunzător.

În ceea ce privesc planurile de viitor, noi avem prieteni la Iași – corul radioteleviziunii și anual facem schimb de concerte cu ei. Noi ne ducem la ei și concertăm iar ei vin la Chișinău.

***Oana F.-Călărași, Cristi-Teleorman
(Estival Magazin, 1994, august)***

Lia -Ciocârlia, Năvodari, august 1994. În timpul interviului.

„DE FRUMOS, DACĂ E AUTENTIC, NU OBOSEȘTI NICIODATĂ”

Lie-Ciocârlie,
Pasăre zglobie,
Cântec de soroc,
Cu versuri de foc,
Fecioară aleasă,
Cu ochi de mireasă,
Snopi de apă-n ierbi,
Poiană cu cerbi
Zumzet de albine,
Veselă grădină.

Dulce adiere
Fagure de miere
Aromă de floare
Stea nemuritoare
Pe cerul Moldovei,
Grăuntele slovei
Oamenilor cântec,
Neamului descântec.
Pentru alinare
Și descătușare...

Lie-Ciocârlie,
Naltă simfonie
Rândunică-n geam,
Mugur pur pe ram
Dor scris în tulpină
Și în rădăcină
Soare cald pe mare,
Undă de răcoare
Nopti cu lună plină
Cer de Bucovină
Glas de la străbuni
Venit prin furtuni...
Lie-Ciocârlie,
Sfântă poezie
Fluier fermecat
Binecuvântat
Tril înmiresmat
Apus în grai mirific

Pe plai mioritic.
Lie, Lie, Ciocârlie,
Cântă, Ciocârlie
Ce a fost, ce este
Din prea grea poveste
Dar mai ales, Lie,
Cântă ce-o să fie
Pe pământ sub soare,
Între Munți și Mare
Pe văi și coline
Între râuri line
Pe-al nostru pământ
Pe Nistru, pe Prut,
Pe Mureș, pe Olt,
Cântă peste tot...
Codrul grav să murmure,
Până jos în Dunăre!...
Lie-Ciocârlie...

Profesor Stelian RĂDUCANU
(Tabăra „Năvodari”, 27 august 1994)

Mai rar colectiv artistic, căruia să i se fi dedicat vreodată aprecieri versificate, sincere și totodată patetice, cum sunt cele ale profesorului Stelian Răducanu de la tabăra de odihnă Năvodari (România). Ei bine, minunații copii din studioul coral „Lia-Ciocârlia” le-au meritat din plin.

În ultimul an, corul a participat la mai multe festivaluri muzicale, cum ar fi cel al colindelor din Iași, „Florile dalbe”, „Mărțișor-94”, „Clopotele învierii” din Chișinău, au evoluat pe numeroase scene din capitală și din alte localități ale republicii, bucurându-se de un permanent succes.

Despre activitatea din ultimul timp a studioului coral „Lia-Ciocârlia” discutăm cu maestrul în arte Eugen Mamot, aflat de mai mulți ani la cârma acestui colectiv de copii.

– Nu cred să fie în republică iubitori de artă corală, care să nu fi ascultat măcar o dată cântecele „Liei-Ciocârliei”, însă, probabil, nu toți cunosc „biografia” acestui cor. V-aș ruga să-i prezentați cartea de vizită.

– Studioul coral de copii „Lia-Ciocârlia” funcționează în cadrul Palatului Național de Creație a Copiilor și Adolescenților. A luat naștere acum 21 de ani dintr-o necesitate – având în jur atâția copii dotați în ale muzicii, ar fi fost, pur și simplu, păcat să nu le oferim posibilitatea de a se afirma. În prezent, colectivul întrunește copii din circa 30 de școli și licee ale orașului.

Studiile încep la vârsta de 6-7 ani – mai întâi în grupa pregătitoare, apoi grupa medie, cea de candidați și, în sfârșit, corul de concert. După cum vedeți, dreptul de a evolua pe scena de concert se câștigă greu, prin ani de muncă și dăruire. Fiecare copil e obligat, dacă vrea să rămână în studio, să-și perfecționeze auzul muzical, aparatul vocal și, lucru foarte important, să învețe bine la școală. După 4-5 ani de pregătire intensă, poate aspira la un loc în corul mare de concert.

– De la ce veți porni în noul an de studii, adică ce-a însemnat în biografia colectivului condus de Dvs anul de învățământ 1993-1994?

– În acest răstimp „Lia-Ciocârlia” a participat activ mai la toate manifestațiile culturale din republică. Evoluările în fața spectatorilor pentru noi sunt la fel de importante, însă din toate câte au fost în anul trecut de învățământ ne-au lăsat impresii deosebite recitalul susținut în Sala Mare a Filarmonicii „Moldova” din Iași, care s-a transformat, atât pentru noi, cei de pe scenă, cât și pentru spectatori, într-o adevărată sărbătoare a spiritului românesc.

Un alt eveniment de amploare a fost pentru „Lia-Ciocârlia” premiera spectacolului extraordinar „Cântările sfintei liturghii „Ioan Gură-de-Aur” de compozitorul Timotei Popovici, prezentat împreună cu preotul Valeriu Bazatin pe scena Sălii cu Orgă.

O încercare de mare responsabilitate a fost pentru noi concertul de totalizare de la finele anului de studii 1993-1994, care s-a desfășurat în Sala Mică a Filarmonicii din Chișinău, avându-i la pupitrul dirijoral pe patru studenți de la Academia de Muzică „Gavriil Muzicescu”. Pentru aceștia spectacolul a avut o semnificație deosebită, ei susținând în așa mod examenul de stat. Succesul lor s-a datorat, fără doar și poate, și corului „Lia-Ciocârlia”, acestor copii atât de sensibili la orice gest al dirijorului, capabili să se dăruiască până la capăt muzicii. Iată de la aceste, hai să le zicem, realizări vom porni în noul an de studii.

De fapt, noțiunea de „noul an de studii” pentru noi este pur convențională, deoarece copiii au fost împreună și vara.

În perioada vacanței am pregătit câteva premiere muzicale, în special cântecul „Trenul copilăriei”, pe care l-am prezentat la sărbătoarea profesională a feroviarilor. În plus, în luna august corul „Lia-Ciocârlia” a luat parte la Festivalul Copilăriei, organizat la Năvodari (Constanța), unde ne-am și odihnit cu toții de minune.

– Mulți copii visează o vacanță la mare. Pentru cei din „Lia-Ciocârlia” acest vis a devenit realitate. Cum de a fost posibil?

– Am plecat la Constanța la invitația Ministerului Învățământului din România, care ne-a oferit 65 de locuri de odihnă în mod gratuit. În expresie bănească acest gest a costat 5 milioane lei românești, însă, dincolo de latura materială, pentru noi el a însemnat incomensurabil mai mult. Aflarea noastră la

Constanța ne-a ajutat să ne facem prieteni, să verificăm nivelul artistic al corului. Decizia Ministerului Învățământului din România, gestul feroviarilor, care ne-au acordat transport de asemenea gratuit, atitudinea grijulie, binevoitoare a personalului de la tabăra „Albatros” și a publicului din Năvodari i-au întărit pe copiii noștri în convingerea că lumea este plină de oameni buni la suflet și că arta, căreia i se consacră, este necesară tuturor.

De fapt, copiii s-au aflat în tabăra internațională de la Năvodari pentru a doua oară. Acum doi ani, „Lia-Ciocârlia” s-a învrednicit de un premiu special la concursul colectivelor corale de copii „București-92” – 20 de zile de odihnă pe litoralul românesc.

Tabăra „Albatros” găzduiește în fiecare vară copii din diferite țări. Anul acesta i-a avut ca oaspeți pe cei din Ucraina – regiunea Cernăuți, Kiev, din Bielarusia, Iugoslavia. Odată cu apariția copiilor noștri în sala cantinei, aceasta se transforma imediat într-o sală de concert. N-a fost zi să nu interpretăm cântece din repertoriul nostru, și nu numai din cele distractive, dar chiar și fragmente din Liturgia lui Ioan Gură-de-Aur. Deseori concertele acestea improvizate durau până după miezul-noptii, antrenându-i în calitate de spectatori pe toți cei aflați la odihnă sau în exercițiul funcțiunii – polițiști, personalul taberei, simpli trecători.

Sejurul plin de sens al copiilor s-a datorat în mare parte și spiritului organizatoric dezvoltat al maestrului de concert dna Aurica Bușteac. Starturile vesele, seratele de satiră și umor, aerobicul din fiecare dimineață, colaborarea cu „Radiovacanța”, – toate organizate cu concursul dumneaei, s-au întipărit în memoria copiilor pentru multă vreme.

– Ce v-ați propus pentru noul an de studii?

– Având un start atât de reușit, noul an de învățământ sper să ne aducă și noi succese.

Pregătim cantata „Gloria” de Antonio Vivaldi, o lucrare foarte serioasă, care necesită muncă și dăruire. Avem deja invitații pentru a susține concerte în Iași și Brașov. Vom participa neapărat la Festivalul Colindelor, la „Mărțișor-95”, „Clopotele Învierii”. Iar pentru primăvara anului viitor preconizăm o participare, dacă vom reuși, bineînțeles, la Festivalul Tineretului și Studenților din orașul francez Belfort. Știm că selecția va fi foarte riguroasă, de aceea ne pregătim intens. Pentru luna aprilie este planificată decada colectivelor artistice ale Palatului de Creație a Copiilor, de la care nu putem lipsi. Iar la sfârșitul anului de studii „Lia-Ciocârlia” va „susține” din nou examenele de stat împreună cu studenții Academiei de Muzică „Gavriil Muzicescu”. Avem de muncit mult, dar de frumos, dacă e autentic, nu obosești niciodată.

– Îi dorim „Liei-Ciocârliei” succese și vă mulțumim pentru interviu.

*Nadina GHEORGHIȚĂ
(Curierul de seară, 1994, 15 septembrie)*

SURPRIZELE MUZICALE ALE FESTIVALULUI „CLOPOTELE ÎNVIERII”

Astăzi la ora 18.00 în Sala cu Orgă v-a avea loc un eveniment deosebit în viața muzicală. Studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” în premieră absolută va prezenta cantata scrisă de Antonio Vivaldi „Gloria” din 12 părți pentru soliști, cor și orgă. Ne relatează Maestrul Emerit în Arte, directorul artistic și dirijorul acestui vestit colectiv coral Eugen Mamot.

- Această lucrare va fi prezentată în cadrul celui de-al V-lea festival muzical „Clopotele Învierii”. Redactorul festivalului, Maria Sarabaș și regizorul Adriana Delinschi le oferă amatorilor de muzică religioasă, posibilitatea de a se întâlni cu multe dintre cele mai valoroase colective artistice, inclusiv și cu

„Lia-Ciocârlia”. Pentru însușirea Cantatei „Gloria” de A. Vivaldi a fost nevoie de multe repetiții pe parcursul anului. Însă sperăm să avem succesul binemeritat. Împreună cu „Lia-Ciocârlia” va evolua și solista Operei Naționale Anastasia Buruiană – soprană, Cezara Stahi – mezzo-soprană și Ana Strezev la orgă.

În mod deosebit aș dori să aduc mulțumiri sponsorilor care ne-au acordat ajutorul financiar în rezolvarea problemelor noastre – Firmei „Baștina”, Direcției Generale a Căilor Ferate și desigur redacției ziarului „Chișinăul de seară”, pentru care am pregătit și prezentat acest cântec:

„CURIERUL DE SEARĂ”

muzica Eugen Mamot
versuri Ion Diviza

În zori când aburește ceașca de cafea
Ne intră-n casă stoluri de ziare
Ecoul Chișinăului îl vom avea
Doar seara, așteptat cu nerăbdare.

Refren:

Curierul de seară ziarul meu drag,
Amicul meu de-o zi și de o viață.
Cu el mereu, cu el mereu, cu el mereu
Eu seara mi-o preschimb în dimineață.

O lume-i capitala cu al ei tumult,
Ziarul, ce povestea i-o urzește,
Când îl cunoști, îl îndăgești și tot mai mult
O sete de miracol te răpește.

Refren:

Curierul de seară e bunul vestitor
De dragoste, de zbucium, de speranță.
El e prezent, dar și trecut și viitor,

Precum e veșnic tânăra romanță.

DIN PARTEA REDACȚIEI. Colectivul de colaboratori ai ziaului „CS” aduce mulțumiri studioului „Lia-Ciocârlia” pentru acest neordinar cadou și promite și pe viitor să fie alături de născătorii de frumos.

*Nadina GHEORGHIȚĂ
(Curierul de seară, 1995, 27 aprilie)*

NECESITATEA DRAGOSTEI

Două concerte succesive, de mare anvergură, a prezentat recent în Sala cu Orgă studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia”. Și chiar dacă această primăvară ne tot pune la încercare cu tot felul de capricii, cu ridicări și scăderi bruște de temperaturi, cu furtuni și ploi torențiale, în ambele cazuri copiii studioului, frumoși, cu certe aptitudini muzicale, ne-au oferit neuitate clipe de voie bună, umplându-ne sufletul cu lumină și căldură.

În cadrul festivalului muzical „Clopotele învierii”, ajuns acum la cea de-a 5-a ediție, „Lia-Ciocârlia” a prezentat în premieră spectacolul „Gloria” de Antonio Vivaldi, o lucrare deosebit de complicată ca gen, dar și cu o soartă cât se poate de complicată. Compusă pe un text canonic în 1715 din 12 părți corale, solistice și de ansamblu, contrastante între ele după tempo, caracter și formele de realizare, după un scurt timp ea este dată uitării pentru multă vreme și este din nou interpretată abia în 1932 în Siena, fiind apreciată ca o lucrare genială. „Gloria” îndată se bucură de cea mai largă popularitate în anturajul celorlalte lucrări corale ale compozitorului. Totuși, dirijorii au de înfruntat greutatea pentru a o însuși. Ca dovadă e de ajuns să observăm că de la început, cu toate că prima parte în re major „Gloria in excelsis Deo” („Mărire întru Cel de Sus lui Dumnezeu”) e plină de sclipire sărbătorească, partea

a doua „Et in terra pax Hominibus” („Și pe pământ pace, între oameni bunăvoie”) e deja diametral opusă primei. Executată în si minor ea are un tempo lent, curgător, cu multe modulații care redau imagini de mare tragism, iar îndată următoarea parte, a treia – „Laudamus Te” („Laudă Ție”) e un duet format din două soprane într-o tonalitate majoră. De altfel, această parte e și unicul număr plin de sentimentul senin a bucuriei. La fel se caracterizează și toate celelalte părți, fiecare deosebită de cele precedente și de cele următoare.

Trebuie să menționăm că însăși apelarea la această celebră, dar foarte dificilă lucrare, e un adevărat act de curaj din partea directorului artistic și dirijorului Eugen Mamot, maestru emerit al artei. Mai ales, ținând cont că lucrarea a fost realizată cu un cor de copii, corul de concert al studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia”, și încă în limba latina. Dar însuși faptul că la realizarea ei și-au dat concursul înalt apreciați Ana Strezev, maestru al artei, la orgă; solista Operei Naționale, soprana Anastasia Buruiană și solista studioului Cezara Stahi, ne vorbește despre seriozitatea cu care s-a procedat la însușirea lucrării.

A doua evoluție a „Liei-Ciocârliei”, produsă în toi de florar, a fost un concert de totalizare susținut de toate colectivele corale ale studioului – o impresionată și cuceritoare paradă a talentaților noștri copii. Prin fața spectatorilor, care au umplut până la refuz Sala cu Orgă (păcat că n-au venit și reprezentanții Ministerului Învățământului) s-au perindat ca dintr-o lume feerică, fascinantă, corul claselor pregătitoare (maestru de cor – Eugenia Cebotari) cu lucrări de A. Buzera, A. Filipenko, E. Mamot, Z. Tcaci, corul claselor primare (maestru de cor – Svetlana Istrati) cu lucrări de W. Mozart, Gr. Vieru, A. Fusu și I. Aldea-Teodorivici, corul claselor medii (maestru de cor – Ela Laletin) cu lucrări de A. Kos-Antokolski, T. Jarda ș.a., corul

cameral (dirijor Eugen Mamot) cu lucrări de Gh. Bazavan, A. Zeman, I. Dunaevski, I. Grosu și A. Langre și, desigur, corul de concert (același dirijor) cu un amplu program de piese notorii și cu o nouă solistă – Viorica Lozov. Atmosfera elevată, de concert sărbătoresc, a fost creată nu numai prin piesele corale, interpretate ireproșabil, ci și prin aspectul exterior al copiilor, disciplina și organizarea lor scenică. La realizarea concertului și-au adus obolul măestrării de concert Aurelia Buftac, Elena Murzac, Victoria Motovilov, Svetlana Motovilov și Tatiana Dedovic, precum și ansamblul de fluierași condus de Vasile Ichișceli, de asemenea, o prezență plăcută.

Spectatorii au trăit la ambele concerte clipe de aleasă revelație. Studioul, însă, care își are sediul la Palatul Național de creație al copiilor și adolescenților din Chișinău și din care fac parte cele 5 coruri, întrunind peste 300 de copii din mai multe școli din capitală, e o autentică pepinieră artistică. Copiilor li se altoiește deprinderea de a cânta în cor; ei studiază istoria muzicii din toate epocile și de pe toate meridianele, însușesc notele muzicale și diferite instrumente muzicale. Majoritatea membrilor studioului activează din fragedă copilărie și până la absolvirea liceului, iar unii continuă colaborarea cu el și mai departe. Cei care părăsesc studioul sunt petrecuți în mod festiv, moment care, de asemenea, se memorizează pentru totdeauna.

SMC „Lia-Ciocârlia” este ideea materializată a dirijorului și compozitorului Eugen Mamot, alimentată deja de mulți ani de entuziasmul și dragostea-i nețărmuită, iar succesele, de care s-a bucurat pe scene de mare prestigiu din mai toate fostele republici sovietice, din Moscova și Sankt-Petersburg, din București, Iași, Constanța îi insuflă curaj și încredere în necesitatea muncii pe care o depune. Deși pe parcurs are de înfruntat necazuri și probleme. Mai ales, în ultimul timp.

Chiar și pentru aceste două concerte studioul a fost nevoit să plătească o sumă destul de solidă pentru arenda sălii. Nu mai vorbim de costume, microfoane, alt inventar. Oricum, după cum susțin mai mulți critici de muzică, lucrători de cultură și spectatori, „Lia-Ciocârlia” e demult colectivul artistic care-și merită pe deplin nu numai un titlu onorific, ci chiar și Premiul de Stat al țării.

Victor LADANIUC

(Moldova literară, 1995, 1 iunie)

MESAGERI AI PĂCII PLANETARE

Primăria municipiului a găzduit o întâlnire a oficialităților locale cu reprezentanți ai formațiilor invitate la festival.

În aceeași zi a mai avut loc vernisajul – la Casa de Cultură a Sindicatelor – a expoziției de pictură a elevilor de la Școala Nr. 4 din Moreni, „25 de ani de astronautică” – la Muzeul de Istorie – și a fost vizitată inedita expoziție „Colecții de insecte și moluște din Indonezia”, deschisă la Clubul Elevilor din Municipiu.

După amiază și până la miezul nopții, la Casa de Cultură a Sindicatelor a avut loc un spectacol extraordinar internațional susținut de: Ansamblul de dansuri populare al copiilor din Târgoviște (Bulgaria), Școala de dans „Dodoni” (Pireu, Grecia), formația „Lia-Ciocârlia” și Ansamblul de dansuri „Speranța” ale Palatului Național al Copiilor din Chișinău și, din același oraș, Grupul experimental al Laboratorului Institutului de Etnografie al Academiei de Științe a Republicii Moldova și Ansamblul etno-folcloric „Moștenitorii” al Gimnaziului Nr.1, Grupul etno-folcloric „Nodișor de băsmăluță” din satul Răciula, raionul Călărași, tot din Basarabia, Ansamblul de copii „Rusi” din Vladimir și Ansamblul de copii din Nefteiugansk

(Federația Rusă), Formația de dansuri a Școlii „Ceahor” din Cernăuți și cuplul de dansuri de societate al fraților Ludmila și Slavic Ciornei (Ucraina) și Formația de dansuri populare din orașul Veszprem (Ungaria), dar și de formații artistice din județele Argeș, Alba, Bacău, Constanța, Cluj, Dolj, Galați, Iași, Maramureș, Prahova, Sălaj și, bineînțeles, Dâmbovița. Regia spectacolului a fost asigurată de profesorii Paul Bănică, Marian Curculescu, Victor Popa și Florin Badea.

DUMINICĂ, 18 IUNIE 1995. La Catedrala arhiepiscopală din Târgoviște, formația corală „Lia-Ciocârlia” din Chișinău (dirijor, prof. Eugen Mamot) a susținut un concert, dând răspunsuri la slujba sfintei Liturgii, concert care a produs o impresie atât de profundă, încât enoriașii au avut ochii în lacrimi, la fel și copiii coriști. După concert, dirijorul ne-a declarat că aici, la Târgoviște, și domnia-sa și copiii au avut sentimentul regăsirii patriei pierdute.

(Dâmbovița, 1995, 20 iunie)

Târgoviște, 1995. Lia-Ciocârlia evoluează în cadrul Festivalului Internațional de Arte al Copiilor.

FRAȚI BASARABENI AU SĂRBĂTORIT ZIUA MARII UNIRI PE PLAIIURILE TRANSILVANE

Aniversarea Marii Uniri a tuturor românilor s-a sărbătorit, ca de obicei, și prin programe organizate de către Asociația culturală Pro Basarabia și Bucovina – Filiala Menumorut, în municipiul Oradea și în alte localități din județul Bihor, până la Țebea – Brad, în Hunedoara.

În prima parte a programului artistic de la Casa Tineretului din Oradea, Ansamblul „Lia-Ciocârlia” din Chișinău, condus de către profesorul, dirijorul, și compozitorul Eugen Mamot, au cântat frumoase colinde, ce prin tradiție se cântă în Sfântul Post al Crăciunului, slăvind-l pe Mântuitorul nostru Isus Cristos. În a doua parte, corul „Lia-Ciocârlia” a interpretat române și cântece patriotice. La programul acesta au contribuit și elevii basarabeni ce învață la Liceul Teoretic din Tinca, care prin grija directorului acestuia, Nicolae Betea, au putut veni la Oradea. Ambele formații au fost răsplătite cu vii aplauze de către cei prezenți în sală.

A doua zi, corul „Lia-Ciocârlia” a făcut primul popas în Beiuș, la Sfânta Biserică din Deal, unde preacucernicul părinte protopop Gavril Popa și părintele Ion Pituț au ținut Sfânta Slujbă pentru pomenirea eroilor ce s-au jertfit pentru Marea Unire, la care acest cor din Basarabia a contribuit din plin. Menționăm că transportul ansamblului a fost facilitat de Ana Rusu, director al Intrans SA Bihor, care ne-a pus la dispoziție un autobuz. Programul ce a avut loc pe scena Teatrului Armatei din Beiuș a fost furtunos aplaudat de spectatorii beiușeni, care au umplut sala.

Duminică, 3 decembrie 1995, ne-am îndreptat spre Țebea, corul cântând în Sfânta Biserică, unde s-a ținut Te Deum-ul pentru toți martirii neamului. Și aici corul a interpretat cu mult suflet frumoase colinde și cântece patriotice.

În încheiere, mulțumim tuturor celor ce au făcut posibilă realizarea acestui program.

Ioan GROZA,
președintele Asociației Pro Basarabia și Bucovina
(*Jurnal Bihorean, 1995, 20 decembrie*)

MUZICA DEVINE SACRĂ CÂND E CÂNTATĂ DE VOCI DIVINE

***Duminică, în Sala cu Orgă, a răsunat muzica adecvată
denumirii***

La 4 februarie, la Sala cu Orgă a avut loc un concert de muzică sacră susținut de corul „Lia-Ciocârlia”. Pentru melomanii autohtoni, acest concert este un eveniment, căci corul „Lia-Ciocârlia” pare că susține mai multe concerte în străinătate, decât în republică. Publicul a fost numeros, sala plină – mulți copii în majoritate elevi, studenți la instituțiile de muzică, persoane ce activează în acest domeniu. Însă nu afirmăm deloc că printre ne-specialiști nu sunt cunoscători și apreciatori ai acestui gen de muzică.

Concertul a început cu un parastas întru pomenirea doamnei Eleonora Stratu, specialistă în muzica corală, care a activat în corul „Renaissance” de la Academia de Muzică „Gavriil Muzicescu” din Chișinău și în corul „Lia-Ciocârlia”. Parastasul a fost susținut de părintele Vasile de la Biserica sf. Nicolae și de corul „Lia-Ciocârlia” dirijat de Eugen Mamot, conducătorul și dirijorul corului.

„Psalmii” cu care a început partea a doua a concertului au creat impresia că muzica divină poate fi interpretată doar de voci divine. Surprize și revelații au fost pentru publicul din sală evoluarea soliștilor. În această zi în Sala cu Orgă a răsunat (adecvat denumirii) muzica cântată la orgă de către Ana Strezeva, artistă emerită.

Solistele corului Eugenia Cebotari – soprană, și Viorica Lozova – mezzo-soprană – aminteau de Consuelo (eroina din romanul cu același nume al lui Jorj Sand). Capacitățile de excepție ale Vioricăi Lozova și Eugeniei Cibotari promit apariția unor dive ale muzicii autohtone.

Programul concertului a fost alcătuit din piese ale muzicii sacre din creația lui G. Muzicescu, T. Popovici, G. Cucu, M. Berezovschi, Ș. Smolenschi, A. Vivaldi.

Acum 6-7 ani muzica sacră era un gen de muzică căruia, din motive arhicunoscute, i se acorda mai puțină atenție. Succesele corului „Lia-Ciocârlia” confirmă aprecierile muzicologilor (specialiștilor) din străinătate care, în ultimii ani au cunoscut muzica noastră și ne consideră o republică cu o înaltă cultură muzicală și un înalt profesionalism.

Inna ADAM

(Momentul, 1996, 6 februarie)

MUZICA OBLIGĂ LA CEVA ADMINISTRAȚIILE INSTITUȚIILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT?

În dialog cu reporterul „Făclia” – compozitorul și dirijorul Eugen Mamot, conducătorul studioului muzical coral „Lia-Ciocârlia”.

Timp de 13 ani Eugen Mamot a exercitat funcția de redactor șef al emisiunilor muzicale la radio, iar paralel conducea corul la școala de pictură. Trei ani a fost inspector al Ministerului Culturii, șeful Direcției Arte, concomitent a înființat și studioul „Lia-Ciocârlia” (1973). Membru al Consiliului de conducere al Uniunii muzicienilor.

L-am surprins pe marele împătimit de muzică la Palatul Republican de Creație al Copiilor, agitat de numeroasele probleme și griji ale creației. Împreună, am văzut într-o sală

de repetiții, copii care înfiripă, apoi cimentează, din bucăți, o piesă corală, deloc ușoară, dar accesibilă grație străduinței dlui Eugen Mamot.

Am testat copiii, dorind să cunosc mobilul ce îi face să vină aici, în studioul, cum percep sau ar dori să perceapă o lecție de muzică, o oră de exersare corală. Răspunsurile lor au confirmat relatările dlui Mamot din dialogul ce urmează.

Muzica îi mobilizează nu numai pe copii. Ea contribuie la educația muzicală a părinților, dezvoltă nivelul de cultură generală, dar și estetică. Oferă celor talentați șansa de a se distinge și a deveni personalități. Studioul „Lia-Ciocârlia” ne atrage mai mult decât o lecție de muzică, redusă, de obicei, în școli la studierea biografiei compozitorilor, au răspuns elevii testați. Pentru ei studioul e a doua casă, lecțiile de aici – o sărbătoare de suflet, căci precum mărturisea o elevă „cu cântecul călătorim prin lume”.

– Publicul larg vă cunoaște în calitate de compozitor, muzician, dirijor. Noi, spectatorii, vă cunoaștem mai puțin în calitatea dvs. de pedagog. Doar munca cu o formație de copii presupune înainte de toate vocație de pedagog, nu-i așa?

– Republica duce lipsă de profesori de muzică bine instruiți. Orașul Chișinău dispune de un șir de instituții de învățământ, absolvenții cărora ar putea lucra în școală. Cadre pentru școli pregătesc Colegiul de Muzică din Bălți, din Tiraspol, Colegiul „Ștefan Neaga”, Școala Pedagogică „A. Mateevici”. Dar oricâte cadre am pregăti, școala tot nu le are îndeajuns. În Chișinău, în foarte multe școli, lecțiile de muzică sunt predate de nespecialiști. Situația dată a devenit evidentă anul trecut, când toate colectivele corale de elevi s-au întrunit la concursul republican organizat de Ministerul Învățământului împreună cu Palatul de Creație al Copiilor. Școlile din Chișinău s-au prezentat mai slab. În unele

școli din republică lucrul acesta e organizat bine. Liceul nr. 1 din Călărași, școlile medii din s. Petrești și Măcărești, Ungheni au prezentat niște colective atât de instruite încât, dacă nu le auzeam eu însumi, n-aș fi crezut niciodată. E surprinzător ca un cor de copii al claselor mici din Măcărești să interpreteze lucrări atât de complicate. Aceasta a fost oglinda prin care fiecare conducător de formațiune și-a văzut activitatea sa.

Instituțiile care pregătesc dirijori de cor, profesori de muzică, după părerea mea, nu înțeleg importanța pregătirii lor practice. Am fost angajat timp de 6 ani la catedra muzică în școală de la Academia de Muzică. Am pregătit două promoții de absolvenți. Examenele de promovare, la capitolul „Cântece școlare”, studenții mei le susțineau aici, cu copii, la „Lia-Ciocârlia”, la colectivele de copii, căci nu fiecare este pregătit psihologic pentru a munci între copii, a-i dirija. Ei sunt pregătiți numai teoretic, dar e scăpat din vedere aspectul practic.

Pregătirea dirijorilor pentru corurile de copii e ceva foarte serios. Instituția îl orientează pe viitorul absolvent pentru cor, dar ce fel de cor, nu știe nici instituția, nici absolventul. Ar fi bine dacă și ministerul de resort ar înțelege lucrul acesta.

Cu multe decenii în urmă pe lângă biserici activau permanent coruri de băieți, biserica pregătea dirijori, în special pentru corurile de copii. În Rusia există și acum două școli (la Moscova și Sankt-Petersburg), unde de la 7 ani se pregătesc cântăreți pentru biserici și dirijori pentru corurile bisericesti de copii. Am avansat propunerea, la Academia de Muzică, să avem și noi specializaera unor tineri în acest domeniu.

În cadrul pregătirii specialiștilor muzicali pentru corurile de copii o atenție deosebită trebuie acordată studierii artei vocale. E una când îl înveți aceasta pe un om matur și alta – pe un copil.

Cultivarea calităților vocale trebuie începută de la o

vârstă fragedă, dar fără a fi impusă. Profesorul sau dirijorul trebuie să predea lecția atât de interesant, încât ea să-l captiveze pe copil.

Dacă există specialist de muzică în școală, numaidecât trebuie să existe și cor. Copiii să învețe notele neapărat. Cum aş putea eu instrui, de exemplu, „Lia-Ciocârlia”, fără note?

Micii coriști știu a descifra notele, a le scrie, a le cânta, căci ei capătă și multe cunoștințe generale în domeniul muzicii. Oare n-ar putea să facă același lucru în școală un profesor de muzică, având studiile respective?... Suntem măcinați încă de o inerție veche, de care nu putem scăpa...

– Care este viziunea generală asupra unui cor de copii?

– El trebuie să se constituie, după cum am spus, pe principii benevole. Unii profesori mai majorează nota la unele obiecte, numai ca elevul să vină la cor, sau, dimpotrivă, i-o reduce dacă nu vine.

La organizarea unui cor în școală trebuie respectat, în primul rând, acest criteriu: cultivarea pasiunii de la o vârstă fragedă. Constituirea unui cor are la bază anume clasele mici. Cei care vor forma un cor abia în clasele mari, vor suferi eșec.

Când copilul pășește clasa I, ajută-l de două ori pe săptămână, în mod sistematic, să studieze notele, să-și cultive vocea, să-și dezvolte auzul muzical.

În clasele III-IV el va frecventa lecțiile cu plăcere și demnitate. Mai organizându-i să dea concerte, mai plecând în turnee cu ei în satul vecin, profesorul i-ar stimula mult.

Centrul de gravitate în procesul de renaștere spirituală a populației treptat trece în biserică. Ar fi păcat ca dirijorii noștri din sate, profesorii de muzică să nu se întoarcă și ei cu fața spre biserică. Aici vin părinții copiilor, vine tineretul, aici se desfășoară ritualuri religioase, deci aici trebuie să răsune

și muzica. Oare profesorul de muzică din școală nu ar putea să învețe un grup de copii niște rugăciuni, liturghia sau chiar toată slujba divină, să le cante în biserică, în pauze? Pe loc ar spori prestigiul profesorului. În școala în care profesorul e energic, activ, stăpânul unei orchestre, al unui ansamblu vocal, unei fanfare, acolo muzica e în capul mesei, acolo nici un eveniment școlar major nu e conceput fără muzică.

În sat trebuie să existe un cor de copii, care măcar la sărbători să vină la biserică, să cante, fiindcă alte manifestații culturale aproape că nu există, casele de cultură sunt închise. În acest vid prind rădăcini diferite secte care se adună oriunde și cântă. Ca să vedeți, toate sectele, câte le știu, îi învață pe copii a cânta la instrumente, în orchestre. Scopul? A-i atrage!... Deci, muzica a fost și este în centrul educației omului, mai ales acolo unde ea deschide poarta sufletului pe care intră cuvântul – cuvântul preotului, cuvântul credinței, un sfat, o povață etc.

În orașe, ca să arendezi acum o sală de concert e foarte scump. Dar, din fericire, biserica ne stă la dispoziție. Cu orice program nou, ne adresăm în orice biserică – copiii, cu vocile lor îngerești, întregesc atmosfera din sală – și suntem tratați cu bunăvoință.

Acum trei ani am pregătit un program de imnuri religioase și rugăciuni. Am învățat liturghia „Ioan Gură de Aur” (pe muzica compozitorului T. Popovici). Am continuat apoi cu „Gloria” de A.Vivaldi, o cantată din 12 părți, text canonic, volum 67 de pagini. Aceste două lucrări le-am învățat, respectiv, timp de un an și 6 luni. În special, am muncit foarte mult la „Gloria” – o lucrare grea, așa zice, o piatră de încercare pentru „Lia-Ciocârlia”. Am cântat „Gloria” de Vivaldi în Oradea, România, la biserica catolică, una din cele mai mari de aici, având drept spectatori peste 2000 de oameni. Stația de televiziune difuza (în direct) concertul nostru. Am avut o satisfacție deosebită. Am prezentat „Gloria” și la noi, în Sala cu

Orgă, în aprilie 1995.

De când ne-am completat repertoriul cu muzică religioasă, nu căutăm posibilitatea de a concerta. Suntem invitați până și la hramul satelor, mai frecvente au devenit invitațiile în România.

Anul trecut, pe ici-pe colo, în școli au fost susținute examene de promovare la muzică. Faptul a impus deja o anumită răspundere în fața profesorilor de muzică. Taxa plătită pentru o lecție de matematică și pentru una de muzică e una și aceeași. Făcând lecții proaste, profesorul trezește dezgustul copiilor și la matematică, și la muzică.

O problemă complicată e lipsa manualelor. Ele nu se editează. Am muncit și eu la alcătuirea manualelor de muzică (cl. II-III). Dar am renunțat, fiindcă concepția educației muzicale pe care am promovat-o împreună cu Institutul de Cercetări Psihologice și Pedagogice, cu participarea unui șir de muzicieni, venea în contradicție cu concepția dlui Kabalevski; în viziunea acestor muzicieni, lecția de muzică se transforma într-o lecție searbădă de istorie a muzicii (se vorbește mult despre muzică, dar nu se cântă). Adică, educația muzicală în școală se pomenește în afara științei. Dacă mai înainte erau efectuate cercetări în domeniul studierii vocii copiilor, perfecționării metodelor de predare a muzicii în școală, acum paremi-se, acestea au încetat...

O problemă aparte e repertoriul. Cântece pentru copii nu se mai compun. Oare hrana spirituală pentru această lume a copilariei nu mai interesează pe nimeni?...

Cântul coral, după părerea mea, dezvoltă simțul responsabilității, atenția, exigența, răbdarea, dicția, simțul artistic, auzul, noblețea sufletului.

– Ați putea face o paralelă între corurile profesioniste pentru maturi și cele de copii?

– *Problema mișcării corale în republică se studiază.* Colectivele de copii din școlile cu profil coral au ajuns la un nivel interpretativ profesionist. Pe scenele de concert ele se prezintă bine, dar sunt calificate ca amatori. Spre exemplu, școlile nr. 37, 32, 11, Liceul „Ion Creangă” sunt instituții cu profil coral. Aici activează de mulți ani colective corale. Dar prea puțini muzicologi se interesează ce este o școală corală, ce dă ea societății. Poate că ea, în genere, e inutilă? Noi, dirijorii, suntem convinși: studierea artei corale e necesară în școală. Ea ar trebui să fie apreciată și argumentată de pe poziții științifice. Ar trebui să se afle și în centrul atenției Academiei de Științe, care nu dispune de o subdiviziune abilitată cu educația muzicală. La Institutul de Cercetări Pedagogice și Psihologice numai doi specialiști sunt angajați, dar ei se ocupă și de manuale, și de educația muzicală. În procesul acesta de cercetare ar putea fi antrenați mai mulți teoreticieni, muzicologi, cu o pregătire solidă. Pentru că s-ar putea întâmpla ca procesul în cauză să dispară ca fenomen muzical, cum au dispărut multe altele. Cântul coral în școală mă frământă cu atât mai mult cu cât pe nimeni astăzi nu-l interesează acest fenomen, în care copiii se afirmă ca adevărați profesioniști.

Turneele nu ne sunt remunerate, pentru că suntem amatori, pe când profesioniștii sunt plătiți.

În Rusia, spre exemplu, corurile de copii organizează turnee comerciale în străinătate, încheie contracte. Acolo există o federație corală, care se interesează și pregătește terenul pentru activitate, apoi aduce la cunoștință că, spre exemplu, Spania sau Italia solicită un colectiv coral de copii pentru două luni. Ele sunt remunerate ca și profesioniștii.

Acum începem și noi să formulăm cerințe similare. Am expediat în Spania imprimări video și audio, fotografii, adnotarea corului, am contactat un impresar de acolo, i-am expus doleanțele noastre.

– Pot oare conchide din aceste ultime informații că studioul „Lia-Ciocârlia” pășește într-o nouă epocă a afirmării sale?

– Probabil că da. Mi-am început activitatea în 1961 într-o școală rusă din or. Tiraspol, ca profesor de muzică. Am înțeles că aici mi-e locul, printre copii. Mă bazez pe entuziasm și pe simțul răspunderii. N-aș vrea ca un edificiu clădit timp de 23 de ani să se dărâme lovit de o calamitate imprevizibilă. Evident, mă obsedează obligația de a-mi crește un discipol demn de a mă înlocui, să pot pleca, când va fi nevoie, cu simțul datoriei împlinite.

Aș dori ca printre cititorii acestui material să fie măcar câteva zeci de muzicieni, care, citindu-l, să-i găsească aplicare. Aș mai dori să se revină la muzica de cult. Dacă, mai ales, copiii ar păși pragul bisericii, s-ar întoarce cu fața spre ea, aș avea o satisfacție deosebită.

*Dialog realizat de Galina ȘALARU
(Făclia, 1996, 1 martie)*

...ȘI VIE AMINTIREA

De fapt, unicul lucru pe care îl datorăm celor adormiți întru Domnul este memoria vie a vieții și a faptelor lor. Și poate ceva recunoștință și dragoste. Aceasta recuperează oarecum efortul unei vieți jertfite pentru încă un pic de lumină și bucurie în inimile și sufletele celorlalți. Sunt oameni după a căror plecare în sufletele altor oameni se formează un gol, care mult timp, uneori chiar foarte mult timp, nu mai poate fi umplut cu nimic. Și poate că nici nu face. Uneori uitarea este egală unei profanări.

Eleonora Stratu și-a meritat amintirea vie și dragostea tuturor acelor care au cunoscut-o și au iubit-o. A crescut și s-a format ca artist, ca muzician în corul de copii „Lia-Ciocârlia”.

Eugen Mamot, dirijorul corului, și-o amintește pe Eleonora ca pe o fetiță cuminte, modestă și talentată, pasionată de muzica adevărată, de marile valori ale acestei arte. A lucrat la o grădiniță de copii din Chișinău, iar mai apoi – maestru de cor la „Lia-Ciocârlia”. A terminat, între timp, la fără frecvență, facultatea dirijat coral de la Institutul de Arte. A cântat în corul „Renaissance”, condus de Teodor Zgureanu.

La „Lia-Ciocârlia” a lucrat în clasele mici, acolo unde se pune, practic, baza cunoștințelor în domeniu, unde se pătrunde în cea mai pură magie a muzicii. Aici se învață notele, alfabetul indispensabil în cunoașterea acestui limbaj. Dânsa a iubit mult copiii și i s-a răspuns cu aceeași dragoste. A dorit să-i atragă, să-i intereseze, să-i pasioneze, și lecțiile sale atât de variate și-au avut efectul scontat. O putem spune cu certitudine acum, când cei pe care i-a îndrumat au devenit sau sunt pe cale să devină artiști în adevăratul sens al cuvântului.

A fost o profesoară inteligentă, harnică, ordonată, respectată atât de copii, cât și de părinți, pentru că reușea să găsească la fel de ușor limbaj comun atât cu unii, cât și cu ceilalți.

A plecat din viață la 4 august 1995 la numai 26 de ani, răpusă de o boală necruțătoare, lăsând în urma sa un băiețuș înțelept, ager și drăguț, Dionisie, care-și face acum studiile în clasa a 2-a la un gimnaziu din Bălți, unde trăiește la un frate al mamei sale.

În ajunul zilei de naștere a Eleonorei Stratu, la 4 februarie a.c., când ea ar fi împlinit 27 de ani, în incinta Sălii cu Orgă, unde a concertat de atâtea ori cu „Lia-Ciocârlia” și „Renaissance”, a avut loc parastasul de pomenire la jumătate de an în memoria celei regretate. După un Te Deum, oficiat de părintele Vasile Petrache, parohul bisericii Sf. Nicolae, a urmat

un program de muzică sacră susținut de corul „Lia-Ciocârlia”, dirijat de dl Eugen Mamot. Au fost interpretate texte muzicale din creația compozitorilor Muzicescu, Bortneanschi, Cucu, Popovici. Revelația acestui concert a fost, cred eu, „Cantata în 12 părți pentru cor, soliști și orgă” de Antonio Vivaldi. Au evoluat solistele Viorica Lozov, Eugenia Cebotari, maestrul de cor, și interpreta la orgă – Ana Strezev.

Ușoară să-i fie țărâna Eleonorei Stratu și vie amintirea în inimile acelor pentru care această minunată femeie a însemnat mult.

Ana RAPCEA
(*Florile dalbe*, 1996, 1 martie)

Te-Deum susținut de SMC "Lia-Ciocârlia" condus de Eugen Mamot, cu participarea Parohului Vasile Petrache

TRADIȚII CONFIRMATE DE VREME

Se poate spune cu fermitate că această școală de muzică are deja tradiții vechi, statornicite de ani și aprecieri multilaterale. Printre primii ei directori au fost reputatul dirijor de cor și compozitor Eugen Mamot și cunoscutul muzicolog Aurelian Dănilă, actualmente viceministru de externe. De 15 ani în fruntea acestei instituții se află dl Victor Tatarciuc, pedagog iscusit, bun cunoscător al muzicii.

În anul de învățământ 1995-1996, în Școala de muzică din Ungheni, căci despre ea este vorba, își fac studiile 278 de elevi și încă 50 trec un curs special de pregătire preliminară. Documente de absolvenți ai școlii în curând vor primi 38 de elevi, care posedă pianul, vioara, acordeonul, țambalul, naiul, fluierul, saxafonul, clarinetul, trompeta, baianul. În cei 33 de ani, de când ființează școala, diferite instrumente au însușit 725 de elevi, dintre care circa 280 de oameni își continuă activitatea în domeniile muzicale alese. E destul să menționăm că mulți vioriști-absolvenți ai școlii de muzică din Ungheni activează fructuos în multe colective artistice profesioniste. De exemplu, Oleg Vitliuc și Oleg Andriuță evoluează în „Lăutarii”, Constantin Grubii în „Mărțișor”, în Chișinău își manifestă aptitudinile și Oleg Timuță. La școala din Ungheni predă vioara fostul ei absolvent Vasile Carpenco, care e și șef de studii.

De altfel, de un destin tragic a avut parte dl Vasile Carpenco. Soția sa, vioristă, a devenit jertfă a Cernobălului. Concertând acolo în zilele când s-a întâmplat cumplita tragedie, ea s-a ales cu o doză mortală de radiație, lăsându-și soțul și doi copii îndurerați. Dar tot cântecul, tot vioara i-a ajutat să înfrângă durerea. Cu ea, cu vioara, e până azi în ansamblul „Struguraș”.

Școala se mândrește și cu alți profesori devotați. De peste 15 ani predă aici vioara Lidia Hușanu, de 12 ani predă pianul Gaiane Kireev, azeră de naționalitate, de 10 ani predă acordeonul Ion Carp, de 8 ani predă pianul Angela Cernacovschi, lăutar din tată-n fiu e și profesorul clarinetist Anatol Babici. Bine se prezintă și grupurile de pedagogi interpreți. Școala are taraf, jaz, două coruri. Participă la toate concursurile republicane și ocupă numai locuri de frunte.

Iată de ce se consideră că tradițiile Școlii de muzică din Ungheni sunt confirmate de vreme și înalt apreciate de toată lumea.

Vasile ZAGAIEVSCHI,
lucrător emerit al culturii
(Moldova literară, 1996, 15 mai)

LA BELFORT, LA FESTIVAL

Muzica – această mare minune dăruită omenirii de Dumnezeu – este cel mai bun leac spiritual pentru inimile celor care facem parte din studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia”, condus de maestrul Eugen Mamot.

Zilele acestea, pe aripile muzicii, colectivul nostru a revenit dintr-o frumoasă călătorie, care ne-a prilejuit tuturor înalte clipe de bucurie, deoarece am avut șansa de a participa la cea de-a X-a ediție a Festivalului Internațional de Muzică Universală (FIMU) din or. Belfort, Franța.

„Lia-Ciocârlia” a venit în fața spectatorilor francezi cu un vast program de lucrări corale, semnate de compozitori din toate timpurile: cantata „Gloria” de Antonio Vivaldi, muzică clasică și contemporană, religioasă și populară...

Prezența noastră la acest prestigios festival a însemnat noi emoții, noi prieteni, noi revelații, posibilitatea de a cunoaște

această parte a lumii. Aici am găsit un public cald și receptiv, iar aplauzele îndelungate ale spectatorilor ne-au convis că am reușit să realizăm prin muzică unirea într-un spirit.

Dar cea mai mare reușită a evoluării noastre o considerăm invitația oficială din partea organizatorilor FIMU pentru a participa la ediția din anul viitor a Festivalului din Belfort.

Firește, nu am rezistat tentației de a admira frumusețea orașului–legendă Paris, acest vis realizându-se pentru membrii „Liei-Ciocârliei” grație eforturilor depuse de dna Eleonora Cosmopol (originară din Morozeni, Orhei) și dna Cătălina Spănu de la Ambasada Republicii Moldova în Franța.

Excursia s-a succedat cu recitaluri corale, ce le-am susținut în incinta Institutului de limbi euroasiatice și la Centrul Internațional de Turism al Tineretului, împreună cu un cor mixt din Senegal.

Am avut fericita ocazie să cântăm liturghia în Biserica Ortodoxă Românească din Paris în ziua Duminicii Mari.

Emoționantă a fost întâlnirea corului „Lia-Ciocârlia” cu membrii Asociației Românilor din Paris, care a condus la o Horă a unirii, susținută de vocile cristaline ale fetelor noastre.

Cu aceste amintiri memorabile din sejurul în Franța, „Lia-Ciocârlia” își continuă azi repetițiile sub bagheta neîntrecutului dirijor Eugen Mamot, care este pentru noi toți apostolul formației, repetiții la care învățăm un nou cântec, semnat de dl Mamot, despre festivalul, de la care am revenit recent.

*Liliana VIȚU,
liceană, coristă la „Lia-Ciocârlia”
(Curierul de seară, 1996, 26 iunie)*

Paris, 1996. Lia-Ciocârlia în primăria din Paris

TINERI BASARABENI LA PARIS NU NE UITAȚI!

Între 28 mai și 2 iunie, comunitatea românilor din Paris a avut bucuria să cunoască și să aplaude pe membri ansamblului coral din Chișinău, „Lia Ciocârlia”, precum și pe profesorii care i-au acompaniat. Participaseră, cu câteva zile înainte, la Festivalul Internațional de Muzică de la Belfort, unde succesul a fost deplin: au avut de răspuns la nenumărate bisuri, cântând 45 de minute în plus; pe străzi erau felicități și rugați să mai cânte vreun cântec-două, ceea ce au și făcut.

La Paris, corul, format din 38 de fete între 15 și 20 de ani, a dat un prim concert la Misiunea Greco-catolică Română, unde s-au impus prin calitatea vocilor și perfecțiunea interpretării. Tatăl Nostru și Deșteaptă-te, Române, cu care s-a început, continuând cu Gloria din Missa de Vivaldi și cu cântece populare din toate provinciile României (remarcabile cântecele din Maramureș) și terminând cu La mer, cântat în franceză cu acompaniamentul la saxofon al tânărului de 16 ani

Eugen Mamot, concertul tinerelor și frumoaselor basarabence, dirijat de profesorul Eugen Mamot, a creat un adevărat moment privilegiat de grație. Hora Unirii, cântată și dansată de coriști și de public, a încheiat concertul în aplauze emoționante. „Încheia” este un fel de a spune. De fapt, spectacolul a continuat în curte, unde s-au dansat hore și jocuri, s-a cântat și s-a povestit ca la noi acasă...

În cuvântul de deschidere, prof. Eleonora Cosmopol-Boldeanu, inițiatoarea și organizatoarea acestei manifestări, făcând elogiul curajului basarabenilor, trecuți „prin foc și sabie”, i-a îndemnat să fie în continuare demni de tradițiile de rezistență și curaj ale înaintașilor. Publicistul Eugen Holban, care a constatat și la fața locului valoarea tinerei generații din Basarabia – care nu de mult a determinat, prin tenacitatea grevelor, intervenția în parlamentul de la Chișinău pentru schimbarea articolului din Constituție privitor la statutul limbii și istoriei românești în învățământ – a vorbit despre îndârjirea cu care continuă lupta națională, inspirându-ne încredere în viitor.

Emoționat, Mgr. Gheorghe Surdu, călduroasă gazdă a reuniunii, a spus cuvinte de apreciere și încurajare pentru românii din Basarabia, pe care ardelenii sunt primii a-i înțelege... O masă de prânz a fost oferită de Mgr. basarabenilor.

Următoarele concerte s-au bucurat de tot atâta succes: la Institutul de Limbi Orientale, la Mănăstirea benedictină „Ste. Marie”, de pe rue de la Souce, unde a trăit și s-a rugat pe vremuri Mgr. Vladimir Ghika, la Centrul Internațional al Tineretului „Maurice Ravel” și apoi în aer liber, la Turnul Eiffel și în Piața Operei. De asemenea, un scurt concert a fost dat la Hôtel de Ville, unde au primit câte un album al Parisului în amintirea acestei prime vizite în Capitala Franței a unui grup de basarabeni.

În încheierea micului turneu, corul „Lia-Ciocârlia” a cântat la Biserica Ortodoxă Română, primit cu multă căldură de părintele Radu Apostolescu. La slujba de duminică, i-au emoționat până la lacrimi pe enoriași, care le-au oferit în dar, prin generoasă contribuție comună, o mică orgă electronică portativă, comandată în Germania. De asemeni, au primit cadouri individuale de la UMRL, prin dr. Paula Predeleanu, și de la ICEM (Institutul de Cultură Europeană pentru Moldova), prin prof. Cosmopol-Boldeanu.

După slujbă, un concert în fața bisericii s-a terminat cu ***Hora Unirii***, care a antrenat francezi și români de toate vârstele.

Vizitând parcul Palatului din Versailles, tinerii moldoveni, îmbrăcați în costume naționale, purtau în fața coloanei steagul tricolor (fotografiați de nenumărați turiști).

Întorși acasă, au trimis prin presă salutul nostru de dragoste și solidaritate. Ne adresează din inimă sincere mulțumiri, atât nouă cât și autorităților franceze, care le-au rezervat o minunată primire. Să reținem mesajul lor dureros și elocvent: *Nu ne uitați !*

Rep. (Le Combat / Lupta, 1996, 7 iulie)

ZBOARE PORUMBEI

Recent studioul muzical-coral „Lia-ciocârlia” s-a întors din Franța, unde a participat la FIMU (Festival International de Musique Universitaire) din Belfort, evoluând cu trei programe separate în trei frumoase săli de concert. Primul program, de la Catedrala St. Christophe, a inclus o serie de imnuri și rugăciuni de G. Muzicescu, D. Bortneanski, Gluc, A. Vivaldi. Cel de-al doilea, din sala de concert „Tour-41”, a

fost alcătuit din spicuri din clasică universală – G. Verdi, P. Ceaikovski, I. Bach, J. Ruter, I. Ivanovici, I. Dunaevski, Langre, precum și din operele compozitorilor români de pe ambele maluri ale Prutului – E. Mamot, D. Bazavan, Gh. Șerban, T. Chiriac, C. Rusnac și alții. Și, în fine, cel de-al treilea program a familiarizat publicul francez cu cântecele și jocurile noastre populare. S-a cântat în limbile latină, germană, rusă, română, italiană și, desigur, franceză. E cazul să mai menționez aici că în repertoriul activ al „Liei-Ciocârliei” mai figurează și lucrări în limbile ucraineană, engleză, bulgară, maghiară, pentru însușirea calificată a textelor cărora copiii sunt ajutați de specialiști de la catedrele de limbi moderne ale instituțiilor superioare de învățământ.

Toate concertele „Liei-Ciocârliei” au fost înalt apreciate de juriul festivalului și publicul meloman, acesta în genere manifestându-se ca un spectator neobișnuit, stând în sală ore în șir pentru a asculta programele colectivelor. La concertele colectivului nostru a asistat și Philippe Garcia, profesor la Conservatorul din Belfort, unul din organizatorii festivalului, fiind însoțit de un mare grup de muzicieni, care au invitat „Lia-Ciocârlia” și la următoarea ediție a FIMU, a 11-ea, dar nu, pur și simplu ca participantă, ci și cu un turneu comercial. Mai mulți impresari din diferite țări au venit cu propuneri de colaborare.

Coriștii au vizitat, de asemenea, Parisul, unde li s-a oferit o recepție la primăria orașului, fiind salutați cordial de dl Roussin, viceprimar, apoi au vizitat Louvr-ul, catedrala Notre-Dame, turnul Eiffel, Opera Națională, precum și Palatul Regal din Versailles. La Paris „Lia-Ciocârlia” a susținut patru concerte, ultimul producându-se în Biserica ortodoxă română, unde în afară de operele religioase s-au cântat colinde populare, române, „Limba noastră” de P. Cristea, „Deșteaptă-

te, române” de A. Pann. Aflarea la Paris a fost organizată și supravegheată de conașionalele noastre Eleonora Cosmopol, profesoară de limbă română la Institutul euro-asiatic, președintele Institutului european de cultură pentru Moldova, și Cătălina Spănu, împruternicită a Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Moldova în Franța.

Principalul, însă, la acest festival internațional a fost mesajul de prietenie și bună înțelegere al copiilor participanți din Malaisia, Portugalia, Belarusi, Franța ș.a., care împreună cu copiii noștri au lărgit orizonturile sinilii pentru zborul neprihănit al porumbeilor păcii.

Victor LADANIUC

(Moldova literară, 1996, 17 iulie)

LA CONCURSUL NAȚIONAL DE LA NĂVODARI

În cadrul etapei naționale finale a Concursului coral pentru elevi organizat la Năvodari de Ministerul Învățământului din România, au fost promovate opt formații corale, câștigătoare a fazelor zonale. Dintre acestea, trei au fost premiate, iar celorlalte li s-au acordat diplome de participare. Corul de copii „Doina” al Școlii Generale nr. 2 din Sânnicolul Mare, dirijat de dl. Prof. Radu Gheorghe, a obținut Premiul II. „Se aude că gurile bune din culise” vorbeau că această formație, nouă, dar deja binecunoscută în țară și în unele țări din Europa, ar fi meritat Premiul I, fiind mai bună decât câștigătoarea locului I – o formație de la centru, tocmai din capitală. Posibil ca formația corală „Doina” să fi pierdut ceva, la punctaj, la prima rubrică de pe „foaia de apreciere”, în care figura „ținuta scenică”. Dl Radu Gheorghe mi-a spus: „Toți au avut costume frumoase, numai noi, cei din Banat, nu am avut decât bluză albă și fustă neagră, fiecare în felul ei”.

În afara concursului, la manifestare au participat corurile „Alegretto” din Sibiu și „Lia Ciocârlia” din Chișinău (care are în componență fete de liceu și studențe; dirijor – Eugen Mamot), acesta evoluând pe scenă în spectacolul de gală și la festivitatea de premiere. La una din întrunirile membrilor juriului cu dirijorii prezenți la manifestarea muzicală, dirijorul corului din Chișinău a propus organizarea unui dialog amical-muzical, în afara concursului; la aceasta și-a anunțat prezența numai corul din Sânnicolaul Mare. Dialogul respectiv a avut loc în penultima zi de ședere la Năvodari. Astfel, formația din Sânnicolaul Mare a avut posibilitatea să asculte un cor foarte bun, să schimbe impresii într-o atmosferă frățească emoționantă. În felul acesta, între cele două formații s-au încheiat minunate relații de prietenie. La rândul-le, coriștii din Chișinău au fost încântați de pregătirea muzicală a elevilor din Sânnicolaul Mare, de performanțele lor în arta interpretării corale, fapt care i-a legat sufletește de formația corală bănățeană. La despărțire, înainte de urcarea în autocar a corului din Chișinău, acesta, împreună cu cel din Sânnicolaul Mare au încins o horă mare, după care au cântat compoziția „Joc din Oaș” de Anton Zeman, formațiile unite fiind dirijate de dl Radu Gheorghe. Momentele manifestării muzicale comune – ale bănățenilor împreună cu frații noștri din Basarabia – au declanșat trăirea de neuitat a unui adânc sentiment al românității.

Aurel TURCUȘ
„Renașterea bănățeană”, 2 septembrie 1996

ROMÂNII DE PESTE PRUT COLINDĂ BIHORUL

*Motto: „Cât durea-ne-vor izvoare/ Ori un cântec ce dispare/
Cât există ceva sfânt/ Vom trăi pe-acest pământ.”*

Alături de formațiile, grupurile vocale și ansamblurile care au colindat în aceste zile în orașul nostru a fost prezent și Ansamblul coral „Lia-Ciocârlia” de pe lângă Palatul Copiilor din Chișinău, condus de profesorul Eugen Mamot, maestru emerit în arte. Aflat pentru prima dată în Oradea la 1 decembrie 1995, ansamblul a fost reinvitat pentru Crăciunul aceluiași an, respectiv pentru anul acesta. Vizita actuală este răspunsul la excursia de trei zile efectuată de copiii din Tileagd, la Chișinău.

În momentul de față, ansamblul „Lia-Ciocârlia” este înfrățit cu elevii Școlii Generale din Tileagd. Perioada sejurului în România a copiilor moldoveni a cuprins zilele 22-27 decembrie.

Întreaga activitate de colaborare și prietenie s-a făcut cu binecuvântarea Prea Sfinției Sale Ioan Mihăiță al Oradei, cu susținere financiară din partea Episcopiei și câtorva parohii: Parohia Centrală, Parohia Oradea Vii, Parohia Olosig, Protopopiatul Oradea, alături de sprijinul concret al comunei Tileagd (Fabrica de mobilă, comitetul de părinți, conducerea Școlii și a Primăriei).

Corală a fost prezentă cu un program de colinde, române și muzică universală, interpretate la un înalt nivel profesional. Activitatea culturală a ansamblului în Oradea a debutat în seara zilei de 23 decembrie în cadrul vecerniei oficiate la biserica Parohiei Olosig. În ajunul Crăciunului, elevii au fost prezenți la festivitățile de la Primărie și din Orașelul Copiilor, iar în seara aceleiași zile au concertat pe scena Teatrului de Stat. Prima zi de Crăciun a fost dedicată comunei Tileagd, în semn de recunoștință și atașament față de prietenii de acolo.

Astfel, au susținut programe în bisericile de rit creștin din localitate. În data de 26 decembrie activitatea coralei a continuat în Oradea cu concerte prezentate în patru instituții de cult: Bazilica Romano-Catolică, Biserica cu Lună, Protopopiatul Oradea și Parohia Oradea Vii. Ultima seară a sejurului în România și-au petrecut-o cu prietenii lor din Tileagd, pentru consolidarea prieteniei.

Toate acestea au fost posibile cu sprijinul consilierului juridic al Episcopiei Ortodoxe, dl Damian Dumitru, cel care a contactat și sponsorii turneului, printre ei numărându-se: Rom Natural Drinks, Sinteza SA, Cibella SA etc.

Cazați la familii, copiii s-au simțit ca acasă, fiind încântați de căldura cu care au fost primiți și de condițiile puse la dispoziție.

Dorința comună a celor din Tileagd și Chișinău este dezvoltarea relațiilor de prietenie în scopul unei cunoașteri mai aprofundate, însușirea limbii, obiceiurilor și datinilor spațiului cultural românesc. Un prim pas în concretizarea acestor relații este faptul că începând cu anul școlar '96-'97 un număr de trei elevi de la Chișinău studiază în Oradea, a căror taxe de școlarizare sunt plătite din fondul de sponzorizare obținut de comitetul de părinți al Școlii Tileagd.

Profesorul Eugen Mamot, sufletul acestui ansamblu coral, ne-a oferit câteva detalii în legătură cu activitatea colectivului pe care îl conduce. „Lia-Ciocârlia” este un ansamblu de amatori. Precizăm faptul că elevii studiază muzica în afara orelor de curs, fiind selectați din 32 de școli și licee din Chișinău.

Din cei aproape 100 de membri, la Oradea au fost prezenți 46 de coriști. Programul susținut aici a cuprins colinde ale autorilor români de pe ambele maluri ale Prutului,

unele cântate în premieră, interpretate și în limbile franceză și maghiară.

Alături de colinde au prezentat un program de romanețe și muzică universală în mai multe limbi de circulație.

Profesionalismul ansamblului este recunoscut nu numai la noi, ci și peste hotare, acesta participând cu succes, în mai și iunie '96, la Festivalul internațional de muzică universitară de la Belfort (Franța).

Ca urmare a interpretării de excepție din cadrul festivalului, au fost invitați de către diaspora română și Primăria Parisului pentru un sejur de șase zile în orașul de pe Sena.

Câștigându-și deja un renume, ansamblul a fost invitat să viziteze anul viitor Belfort, după care va efectua un turneu de 10 zile în Franța.

*Mihaela AVRAM, Florin ȘIPOȘ
(Jurnalul de dimineață, 1996, 28 decembrie)*

„MUGURII BĂRĂGANULUI”

Sâmbătă, 31 mai 1997, ploaie de vară în mijloc de Bărăgan, mai exact în comuna Ciocile din județul Brăila. Aici, ca în fiecare an, a fost organizată ediția a XIII-a a Festivalului muzicii corale pentru tineret intitulată sugestiv „Mugurii Bărăganului”. La festival au participat corul „TRISON” al Școlii Normale Brăila, Grupul „Altofon” al Școlii Generale nr. 19 Brăila, Corul Liceului din Măxineni, Grupul flocloric al Căminului cultural Berteștii de Jos, formațiile corale ale școlii generale Ciocile și Corul ansamblului „Lia-Ciocârlia” de la Palatul Copiilor din Chișinău. Din Slobozia a participat Corul Școlii Normale dirijat de prof. Niță Ioniță (sponsorizat de societatea „La Cliseru” al cărei patron este născut în comuna Ciocile). Manifestația în sine a fost organizată ireproșabil

într-o comună în care domnea atmosfera de sărbătoare încă de la intrare și până la Căminul Cultural. Sala a fost arhiplină. Nu știu ce alți factori au fost implicați, însă m-a uimit primarul, învățătorul Gheorghe Ciucă, fost director de Cămin cultural și care a făcut-o nu numai pe prezentatorul spectacolului, ci și pe gazda primitoare.

Cred că mulți din primarii noștri ar trebui să facă schimb de experiență la Ciocile pe tema implicării în actul cultural. Și cel mai mult m-a uimit corul din Chișinău. Am auzit nu o dată coruri celebre de bărbați ori femei și coruri mixte. Am auzit coruri țărănești și cântec brav ieșit din piepturi ostășești. Dar acești copii minunați m-au uimit. Au cântat 16 piese. În toate a fost prezent Eminescu, Goga și Coșbuc. Compozitorul și dirijorul acestui cor, profesorul universitar Eugen Mamot, mi-a spus că muzica nu se face cu bâta, ci numai cu bunăvoința. Cred că se referea la vremea când la noi se făceau ansambluri corale cu forța. Oricum, sora noastră – Moldova, ne-a dat o lecție. Asta nu înseamnă că noi nu ne-am prezentat bine, dar mai avem multe de făcut. Avem profesori de muzică. Avem case de cultură pentru tineret, avem case de cultură ale sindicatelor, dar în acestea se întâmplă cu totul altceva. Când i-am spus profesorului Mamot că la noi în casele de cultură sînt cărciumi și chiar aprozare, m-a făcut glumeț, nu i-a venit să creadă. În final mi-a spus: „Cântectul este un fel de a ne prelungi sufletul pe marginea buzelor, iar în ființa noastră cea mai adâncă nevoie de cântec este firească și necesară. Neamului nostru i-a plăcut dintotdeauna și i-au fost caracteristice voioșia și cântectul, tenacitatea, un pahar de vorbă lungă, pofta de viață. Dar deocamdată pe români îi preocupă altceva. După ce trece și asta, poate vom mai cânta împreună”. Fără comentarii,

Gh. MARINEL
(Ziarul Ialomița, iunie 1997)

REGELE MIHAI, ÎNTÂMPINAT DE „LIA-CIOCÂRLIA”

Între 12 și 27 august, membrii studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia”, condus de dirijorul și compozitorul Eugen Mamot, s-au aflat în tabăra de odihnă din Bratca, județul Bihor, cele 52 de locuri de odihnă în tabără fiind acordate gratuit de Ministerul Învățământului din România. Beneficiind și de sprijinul episcopiei din Oradea, copiii noștri au vizitat mai multe mănăstiri din Țară. La Moldovița, ei au avut ocazia să-l întâlnească cu cântec pe regele Mihai, iar la 15 august, de Ziua Adormirii Maicii Domnului, au cântat liturghia la mănăstirea de măicuțe din Gura Humorului.

În localitatea Ciucea, copiii basarabeni au evoluat în sala de concerte a muzeului „Octavian Goga”, fiind acompaniați la pianul ce a aparținut marelui scriitor. Pretutindeni, micii artiști din Basarabia au ieșit în scenă cu piese din muzica corală clasică și contemporană, au cântat rugăciuni în biserici și în mănăstiri. De asemenea, repertoriul lor a cuprins romanețe, în special pe versuri de Eminescu, și cântece din anii renașterii naționale.

Atât dirijorul Eugen Mamot, cât și Ion Cazacu, director adjunct la Liceul republican de muzică „Ciprian Porumbescu”, ne-au rugat să transmitem și cu această ocazie sincere mulțumiri conducerii Ministerului Învățământului din România, consilierului juridic al episcopiei Oradea, Dumitru Demian, pentru organizarea minunată a odihnei copiilor basarabeni în Țară.

*Nicolae ROIBU
(Flux, 1997, 2 septembrie)*

Mănăstirea Moldovița, 15.08.1997. Lia-Ciocârlia la întâlnirea cu Regele Mihai I.

Palatul Cotroceni. Președintele României Emil Constantinescu împreună cu Lia Ciocârlia.

„LIA-CIOCÂRLIA” LA 25 DE ANI

Studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” împlinește 25 de ani. Evenimentul este marcat printr-o suită de concerte pe care studioul le va susține în perioada ianuarie-mai anul curent. Cu acest prilej i-am solicitat un interviu compozitorului și dirijorului Eugen Mamot, conducătorul artistic al studioului.

COR.: – Domnule Mamot, cititorii noștri ar fi interesați să afle câte ceva din istoria și activitatea colectivului pe care îl conduceți.

E. MAMOT: – Studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” l-am organizat în anul 1973, în cadrul Palatului Național de Creație a Copiilor și Adolescenților. Pe parcursul a 25 de ani colectivul și-a adus contribuția la dezvoltarea culturii muzical-corale naționale. Alături de confrății profesioniști a participat la toate manifestările din Moldova. A prezentat mai mult de 500 concerte în România, Ucraina, Rusia, Letonia, Lituania, Estonia, Georgia, Franța. Repertoriul său cuprinde peste 900 de creații corale de diverse forme și stiluri în 12 limbi ale lumii: A. Vivaldi – cantata „Gloria”, F. Shubert – „Mesa la bemol major”, K. Orff – 4 fragmente din cantata „Carmina Burana”, T. Popovici – „Cântările Sfintei Liturghi”, E. Doga – suita „Răsai, soare”, E. Mamot – suita corală din folclorul copiilor, colinde, române, rugăciuni, imnuri religioase ș.a. În prezent în „Lia-Ciocârlia” cântă 268 de elevi repartizați în 5 grupe. Aici se învață solfegiul și cântul coral ca obiecte de bază, iar pianul, acordeonul, fluierul și vioara – conform dorinței elevilor. Pentru munca fructuoasă studioului i-a fost decernat titlul onorific de „Colectiv artistic model”, Premiul republican al Tineretului, suntem laureați ai mai multor concursuri și festivaluri naționale și internaționale.

COR.: – De ce principii vă ghidați la alcătuirea unui

program de concert?

E. MAMOT: – Convingerea mea este că absolut orice concert trebuie să aibă o linie de subiect, să aibă un început, o dezvoltare și, asemeni unui spectacol dramatic, să se încheie pe un punct culminant, care să fie motivația reprezentației. Concertul de azi l-am gândit din colinde selectate după principiul complexității, obținând un tot întreg format din mai multe elemente care se pun în valoare reciproc.

COR.: – Ce este arta corală pentru Dumnevoastră și pentru copii?

E. MAMOT: – Este un hobby al meu, deși această ocupație nu iese din cadrul profesiei mele. Iar copiii capătă aici o educație muzical-estetică, de care nu prea au parte în liceele obișnuite. Aici, ca în teatrul antic, ei iau parte la prezentarea lucrărilor asemeni unui personaj colectiv. Corul le disciplinează atât caracterul, cât și talentul.

COR.: – Vă mulțumim, Domnule Mamot, pentru această discuție interesantă, dorindu-vă mult succes și pe viitor.

P.S. În pauză ne-am apropiat și de câțiva din micii artiști, încercând să aflăm ce înseamnă pentru ei „Lia-Ciocârlia”.

Tudor JARDAN: – Fiece repetiție și participare la concerte îmi aduce o satisfacție deosebită. Și, cu toate că scopul meu e să devin dansator profesionist, aș vrea să rămân în cor până cresc mare.

Viorel TABURĂ: – Vreau să ajung solist de muzică populară. Iar frecventând lecțiile de la „Lia-Ciocârlia”, studiez arta vocală.

Caterina SEMENIUC: – Aici uit de toate grijile și neplăcerile mele. Îmi place să cânt anume în cor. Deocamdată nu știu ce profesie îmi voi alege pentru viitor, sper, însă, că

voi găsi oricând un colectiv coral în care voi cânta cu aceeași plăcere cu care cânt la „Lia-Ciocârlia”.

*A consemnat Ludmila SOBIETKI
(Florile Dalbe, 1998, 26 februarie)*

O FLOARE DE DOR PENTRU „LIA-CIOCÂRLIA”

În curând, studioul muzical-coral (SMC) „Lia-Ciocârlia” de la Palatul Național al copiilor și adolescenților din Chișinău, va împlini 25 de ani. El a fost fondat de către dirijorul și compozitorul Eugen Mamot, după modelul școlilor muzicale din Țările Baltice. Din 1974 și până în 1987 director artistic și prim dirijor al SMC a fost Valentin Budilevski, apoi Sofia Volkova, iar din 1990 – Eugen Mamot.

Inițial, intenția a fost de a selecta copii dotați, ca, asigurându-le o bună pregătire muzical-teoretică, cei mai buni dintre ei să-și poată continua studiile în instituțiile de profil din republică.

Până în prezent, la „Lia-Ciocârlia” au învățat 2000 de elevi. Pe parcursul anilor, ei au prezentat peste 500 de spectacole, în țară și peste hotare, având în repertoriu mai mult de 900 creații muzicale.

Repertoriul activ al „Liei-Ciocârliei” constituie 182 de creații, interpretate în 12 limbi ale lumii. Piese de rezistență ale repertoriului sunt „Liturgia” de Timotei Popovici, cantata „Gloria” de Antonio Vivaldi, 4 fragmente din cantata „Carmino Burano” de Karl Orff, „Missa” de Schubert, imnuri religioase și rugăciuni, romanțe, colinde și muzică folclorică.

Ciclul de spectacole jubiliare „Lia-Ciocârlia” –25 de ani” cuprinde cinci programe de concert: „Florile dalbe” – colinde, „Doină-doiniță” – muzică folclorică și romanțe, „O

floare de dor” – cântece de muzică corală ușoară, precum și un program de muzică sacră, care va fi prezentat în aprilie. Ciclul manifestărilor culturale va fi încheiat în luna mai cu un spectacol jubiliar, prezentat la Sala cu Orgă, la care vor participa actualele 5 grupe corale și o bună parte din absolvenții Studioului „Lia-Ciocârlia”.

Pentru merite deosebite în educația muzicală a copiilor și promovarea talentelor, Studioului „Lia-Ciocârlia” i-au fost decernate titlurile de Colectiv-model și de Laureat al Premiului Tineretului din Moldova.

Nicolae ROIBU
(Flux, 1998, 14 aprilie)

VIITORUL APARTINE COPILOR

Problemele de educație a copiilor merită o atenție sporită. Suntem datori să creăm condiții favorabile pentru manifestarea și dezvoltarea aptitudinilor, pentru evoluția armonioasă a fiecărei personalități în parte. E neapărată nevoie să ne îngrijim de tinerele talente, care, semănate într-un sol fertil, mâine-poimâine vor încolți, iar roada culeasă ne va bucura inimile, va înmulți patrimoniul spiritual al întregii țări.

Pe lângă Palatul Național de Creație a Copiilor și Adolescenților din Chișinău activează numeroase colective artistice și cercuri cu profil tehnico-științific, unde copiii au reala posibilitate să-și manifeste capacitățile, să studieze și să pătrundă în tainele științei, să-și dezvolte talentele și îndeletnicirile. Studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” este unul dintre ele.

Creat cu un sfert de veac în urmă, acest colectiv artistic este apreciat și îndrăgit nu numai la noi în republică, dar și

peste hotarele ei. Contribuția „Liei-Ciocârliei” la opera de valorificare și dezvoltare a culturii corale este enormă. Aici s-au descoperit și-au fost îndrumate talente tinere, și-au găsit o răspândire largă noi forme și metode eficiente de familiarizare a copiilor cu arta muzicală corală. „Lia-Ciocârlia” nu numai că s-a dovedit a fi unul dintre promotorii artei corale din Moldova, dar și a devenit un important centru metodic pentru dirijorii formațiilor corale din întreaga republică. În cadrul acestui colectiv se organizează sistematic seminare practice de studiere și predare a muzicii, de utilizare a formelor și metodelor înaintate de muncă. Trebuie să menționăm că în ultimii opt ani studioul „Lia-Ciocârlia” s-a transformat într-o bază practică și pentru studenții Academiei de Muzică „G. Muzicescu”, cei ai Institutului de Arte, care pregătesc cadre didactice pentru Instituțiile preșcolare și preuniversitare.

Un aport considerabil a adus „Lia-Ciocârlia” în familiarizarea cu muzica a peste două mii de elevi din patruzeci și două de școli și licee municipale. Mulți dintre aceștia și-au continuat studiile în instituții de muzică, consacrându-și viața și activitatea artei.

Fiind unul dintre colectivele artistice de copii de înaltă măiestrie și rafinament artistic deosebit, studioul muzical „Lia-Ciocârlia” s-a aflat permanent în fruntea mișcării corale de copii și, alături de alte colective artistice de prestigiu, a luat parte activă la toate manifestările muzical-corale și artistice de masă din republică.

Prin popularizarea muzicii corale și punerea în circuitul interpretativ a valorilor muzicale clasice și contemporane, „Lia-Ciocârlia” a înaintat consecvent și cu ambiție profesionistă pe calea desăvârșirii. În acești douăzeci și cinci de ani de activitate au fost interpretate în public peste cinci sute de concerte, atât pe scenele Republicii Moldova, cât și pe cele din Franța,

Rusia, Ucraina, Belarus, România, Letonia, Lituania, Estonia și altele. Studioul muzcail-coral „Lia-Ciocârlia” pe bună dreptate se poate mândri cu imprimările realizate la Radioul și Televiziunea Națională, cu emiterea discului „Cântă „Lia-Ciocârlia”, la fel și cu cele două filme muzicale.

În cadrul acestui unic în felul său colectiv de creație al copiilor și-au început cariera sa de creație, iar mai apoi contribuind simțitor la dezvoltarea culturii muzicale corale: Eugen Mamot, Valentin Budilevski, Ștefan Andronic, Ștefan Caranfil, Sofia Volcov, Eugenia Cebotari, Ela Laletina, Natalia Bucaev, Valentina Vlas, Luminița Istrate. Toți ei au păstrat cu credință și sfințenie dragostea pentru arta muzicală corală, purtând peste ani ștafeta nivelului profesionist.

Actualmente repertoriul activ al celor cinci grupuri corale cuprinde peste 180 de creații interpretate în 12 limbi ale popoarelor lumii, printre care un loc aparte îl ocupă: cantata „Gloria” de A. Vivaldi, „Messa la bemol major” de F. Schubert, „Cântările sfintei liturghii” de T. Popovici, 4 fragmente din cantata „Carmina Burana” de K. Orff, suita „Valurile Dunării” de I. Ivanovici, suita „Răsare soarele” de E. Doga, ciclul coral din folclorul copiilor de E. Mamot, rugăciuni și imnuri religioase, colinde, romane, selecții din clasică universală și muzica popoarelor lumii.

Un aport considerabil în desăvârșirea măiestriei, însușirea noilor lucrări, redarea originală a conținutului, altoirea dragostei pentru arta corală, o are Eugen Mamot, conducător artistic și prim-dirijor, maestru în arte, înflăcărat adept al muzicii corale, neobosit culegător de folclor și pedagog înăscut.

Activitatea rodnică a frumosului colectiv „Lia-Ciocârlia” a fost înalt apreciată: i s-a decernat titlul onorific

de „Colectiv artistic model”, este deținătorul premiului republican al tineretului din Moldova, laureat al concursurilor și festivalurilor naționale și internaționale.

Este aproape imposibil să cuprinzi toate aspectele și întreaga activitate de creație într-un singur material. Cert este că aici, la Studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” copiii se simt ca într-un paradis plin de feerie și curiozități – ei vin cu plăcere să-și consacre timpul liber purificării și îmbogățirii sufletului.

Mihai BENDAS

(Pământ și oameni, 1998, 19 mai)

MAESTRUL EUGEN MAMOT: 35 ANI DE ACTIVITATE

Cunoscutul compozitor, dirijor și pedagog Eugen Mamot, director artistic și dirijor principal al studioului muzical coral „Lia-Ciocârlia”, maestru emerit al artei, împlinește în aceste zile 35 ani de activitate artistică.

Născut în satul Clococenii Vechi, Glodeni, Eugen Mamot își face studiile la școala de muzică din Slobozia și la Institutul de Arte „Gavriil Muzicescu”, mai întâi la dirijat coral în clasa profesorului Efim Bogdanovschi, iar mai apoi în clasa de compoziție a profesorului Vasile Zagorschi. Activitatea de muncă o începe ca pedagog de muzică, mai târziu inspector, șef al Direcției de arte în Ministerul Culturii, redactor-șef al emisiunilor radiofonice muzicale.

Concomitent cu munca depusă în aceste posturi de răspundere, dirijorul și compozitorul Eugen Mamot desfășoară o amplă activitate muzicală pedagogică și interpretativă. El înființează corul școlii de muzică din Ungheni, corul „Mugurel” de la Liceul de Arte Plastice „Igor Vieru”, studioul muzical

coral „Lia-Ciocârlia” la Palatul Național de Creație a Copiilor și Adolescenților din Chișinău. Sub conducerea sa, colectivele corale nominalizate au însușit și interpretat mai mult de 800 de creații corale ale compozitorilor clasici și contemporani de la noi și de peste hotare, au prezentat în public peste 500 de concerte, participând la diverse manifestări muzical-corale din țară și de peste hotare.

Pedagog cu o înaltă pregătire profesională și o bogată experiență, actualul omagiat participă activ la reformarea programelor și manualelor de muzică pentru școala de cultură generală, la îmbogățirea repertoriului muzical-pedagogic. Pe parcursul anilor, a lansat peste 150 de creații vocal-simfonice, instrumentale, corale, pentru copii, prelucrări folclorice, trei culegeri de cântece, două manuale de muzică pentru școala de cultură generală, a publicat în presa periodică mai multe articole și recenzii, dar cea mai prodigioasă activitate o desfășoară în cadrul studioului „Lia-Ciocârlia”, pe care l-a fondat în primăvara anului 1973 și pe care, cu mici întreruperi, îl conduce până în prezent. Aici muzicianul continuă să-și perfecționeze formele și metodele de instruire muzicală a copiilor, descoperind și îndrumând noi și noi talente tinere.

Pentru succesele obținute în educația muzical-pedagogică, dirijorului și compozitorului Eugen Mamot i s-a conferit titlul de profesor de gradul didactic superior și titlul onorific de Maestru emerit al artei, consemnează Moldpres.

(Luceafărul, 1998, 28 mai)

TRILURILE CIOCÂRLIEI

Ca un izvorăș curat și zglobiu a fost acel prim cântec al corului de copii, pe care l-a adunat pe timpuri un om cu inimă mare, plină de muzică și dragoste pentru copii – compozitorul Eugen Mamot. S-au perindat de atunci 25 de primăveri, care au tot purtat spre înalțuri atâtea și atâtea generații.

Este greu să găsim un oraș mare din fosta Uniune, unde n-ar fi cântat studioul muzical coral „Lia-Ciocârlia”. Iar acasă s-a întors mereu cu diplome, titluri onorifice și amintiri de neuitat. Și o părticică din căldura inimii lor i-au dăruit-o acestui minunat colectiv coral de mari animatori ai artei corale din republică, nume de rezonanță în cultura noastră națională: Ștefan Andronic, Valentin Budilevschi, Sofia Volcov, Eugenia Cibotari, Ela Laletin...

Probabil că așa era să se întâmple prin voia destinului că omul care a sădit primul pom în livada de cântec a corului „Lia-Ciocârlia” să revină peste ani la începuturi. Și mult s-a bucurat, gășind un colectiv monolit, căci studioul muzical „Lia-Ciocârlia” întrunește, în prezent, șase coruri în care participă peste două sute de copii, de la cea mai fragedă vârstă – de la grădiniță – până la frumoșii, irepetabilii ani ai adolescenței.

Anevoioasă este calea cântecului coral, până ajungi la clipa revelației. Repetiții, muncă enormă, răbdare, deplasări și nu în ultimul rând, înregistrările în studiourile Radiodifuziunii Naționale. Or, anume acestea rămân cele mai durabile urme prin ani. La acest capitol, „Lia-Ciocârlia” deține întâietatea, căci anume acest cor a reușit să înregistreze la radio lucrări monumentale: cantata „Gloria” de A. Vivaldi, „Cântările sfintei liturghii „Ioan gură de aur”, un program de imnuri bisericești... Dintre ultimele performanțe ale corului „Lia-Ciocârlia” este participarea cu succes la festivalurile muzicii pentru tineret

din orașul Bellfort (Franța), la festivalurile muzicii corale din București, Oradea, Brăila, Iași...

Aniversarea a 25-a de la fondare corul „Lia-Ciocârlia” a marcat-o printr-un ciclu jubliar de concerte susținute în sala Filarmonicii Naționale: un concert de colinde, de române, de melodii populare, de muzică sacră și, apogeul, a fost concertul din 24 mai în Palatul Național. Au participat la sărbătoare și prietenii: corurile „Trison” de la școala medie nr.32 în frunte cu dirijorul Ștefan Caranfil, corul „Andrieș” de la școala de arte „Alexei Stârcea”, în frunte cu dirijorul Victor Nevoie, corul „Doinița” de la liceul „Nicolae Iorga”, dirijat de Mitrofan Cojocaru, corul mic „Sonor” de la școala nr.37 și, desigur, prietenii din Oradea (România), care ne-au adus un buchet de cântece și dansuri populare din Bihor...

Nu știu dacă poate să existe ceva mai frumos, mai înălțător decât acest minunat cor „Lia-Ciocârlia”, corul unit, care a și dăruit ultimele acorduri spectatorilor. Iar acestea au fost mult îndrăgitul cântec „Cât trăim pe-acest pământ” devenit imnul colectivului. Vocile copiilor zburau pe sub bolta Palatului Național aidoma unui stol de ciocârlii. Iar trilul lor ne-a atins inima fiecăruia, cei aflați în sală, ne-a emoționat până la lacrimi și ne-a ridicat în picioare. Altfel nici nu se poate când cântă corul „Lia-Ciocârlia”, care, de fapt, este și o mare speranță a noastră că vor veni zile cu zări senine și mult soare.

Victoria TOMUZ

(Moldova Suverană, 1998, 30 mai)

LIE, LIE, CIOCÂRLIE...

Puțini, cred, sunt cei care n-au auzit cântecul plin de viață și de căldură al ciocârliei. Ea anunță primăvara, cheamă plugarii în câmpie...

La fel, puțini de tot, cred, să fie cei care n-au admirat măiestria interpretativă a unei alte „ciocârlii”, cântecul căreia este compus din vocile minunate ale mai multor copii... Mă refer la studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” de la Palatul Național de Creație a Copiilor, care recent și-a serbat ziua de naștere, iar odată cu ea și cea de-a 25-a aniversare.

– Să auzi și să nu crezi, se minunează primii absolvenți ai acestui studiou muzical. „Lia-Ciocârlia” are 25 de ani!

Parcă mai ieri au venit la prima lecție a noului studiou, format de către, pe atunci tânărul, dar binecunoscutul dirijor și compozitor Eugen Mamot. Dumnealui i-a selectat de prin școlile orașului, promițându-le că vor învăța ceva neobișnuit de frumos – arta de a cânta în cor. Chiar de la primele lecții s-au convins că maestrul le-a spus purul adevăr – arta corală este nespus de atrăgătoare și odată ce-o îndrăgești, nu te desparți de ea viața întreagă...

După luni de muncă au început să vină și primele succese. Cu timpul înscrierea la studioul coral „Lia-Ciocârlia” a devenit o problemă, ea făcându-se doar în baza unui concurs riguros.

Alături de corurile profesioniste, „Lia-Ciocârlia” a participat la majoritatea evenimentelor muzicale din Republica Moldova, prezentând în total peste 500 de concerte. Pe aripile cântecului miciei coriști au călătorit prin multe localități ale Moldovei. Au fost și în România, Ucraina, Rusia, Letonia, Lituania, Estonia, Georgia, și chiar în Franța. Au interpretat

în public mai mult de 900 de lucrări corale de diverse forme și stiluri. Anul acesta, de exemplu, repertoriul activ al colectivului îl constituie suite corale din opere sau din folclorul copiilor, colinde, romanețe, cântece patriotice, muzică populară, rugăciuni și imnuri religioase.

Posibil că citind aceste rânduri careva să se întrebe cu nedumerire: ei, ce poate fi atât de deosebit să cânti împreună cu câteva zeci de copii?! Pe aceștia îi sfătuim să încerce să cânte în cor, căci doar astfel vor înțelege farmecul acestei arte, iar dacă au posibilitatea, să vină măcar o dată la o repetiție sau la o lecție a studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia”. Personal, i-am văzut pe micii coriști cum veneau aici în grabă mare „ca nu cumva să întârzie măcar un minut”. Iar părinții mi-au spus că-i o problemă să-i ții acasă chiar și atunci când sunt bolnavi. Meritul principal, sigur, că le aparține iscusiiților pedagogi, care-i inițiază nu numai în tainele artei corale, ci le ajută să îndrăgească și muzica clasică, să cunoască bine solfegiul. Afară de aceasta copiii învață să cânte la diverse instrumente muzicale, cum ar fi pianul, acordeonul, fluierul, vioara.

În prezent „Lia-Ciocârlia” este un colectiv artistic alcătuit din 268 de elevi, care vin din 42 de școli și licee ale capitalei. Ei sunt repartizați în cinci grupe: corul claselor pregătitoare – 6-7 ani, 35 de elevi; corul claselor mici – 8-9 ani, 62 de elevi; corul claselor medii – 10-11 ani, 65 de elevi; corul claselor mari – 12-15 ani, 58 de elevi; corul adolescenților – 16-18 ani, 46 de elevi.

Mai mult de 2000 de elevi au trecut până acum prin această școală a frumuseții sufletești, iar 50 dintre ei și-au legat pentru totdeauna destinele de muzică.

În 25 de ani de activitate „Lia-Ciocârlia” a reușit să adune și multe distincții prestigioase. Studioului i-a fost

conferit onorificul titlu de „Colectiv artistic model”, i-a fost decernat Premiul Tineretului din Republica Moldova. „Lia-Ciocârlia” este și laureat al mai multor concursuri și festivaluri naționale și internaționale.

Acum câțiva ani, când revista „a”MIC” își sărbătorea un an de existență, „Lia-Ciocârlia” ne-a făcut o surpriză extraordinară: a lansat un cântec dedicat revistei noastre, muzica aparținând compozitorului Eugen Mamot, iar versurile poetului Aurel Ciocanu.

În zi de sărbătoare a Studioului „Lia-Ciocârlia” colaboratorii revistei se adună și ei pentru a cânta prietenilor tradiționalul „Mulți ani trăiască!” și a le ura în cor: multe cântece, multe succese, mulți amici!

Angela CHICU
(„a”MIC”, 1998, nr. 3)

„FLORILE BIHORULUI” ȘI „LIA-CIOCÂRLIA”

„Am fost invitați să luăm parte la cea de-a 25-a aniversare a Studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia”, care activează în cadrul Palatului Național de Creație al Copiilor și Adolescenților din Chișinău, Republica Moldova. SMC „Lia-Ciocârlia” a fost înființat în 1973 de maestrul emerit în artă, dirijorul și compozitorul Eugen Mamot și este alcătuit din cinci grupuri corale, cu un repertoriu activ de 183 de creații corale, în 12 limbi ale lumii. În acest pătrar de veac „Lia-Ciocârlia” nu numai că s-a dovedit a fi unul dintre cei mai activi promotori ai artei corale din Republica Moldova, ci s-a constituit și ca un Centru metodic valoros pentru dirijorii corurilor de copii din republică, fiind organizatorul și participantul neobosit al seminariilor republicane și orășenești de specialitate. În ultimii opt ani, SMC „Lia-Ciocârlia” a devenit și o bază de practică pentru studenții Academiei de Muzică „G. Muzicescu” și ai

Institutului de Arte, care pregătesc profesori de muzică pentru instituțiile preșcolare și preuniversitare din Republica Moldova. În acest răstimp „Lia-Ciocârlia” a prezentat mai mult de 500 de concerte în Republica Moldova, Ucraina, Rusia, România, Letonia, Lituania, Estonia și Franța. A realizat numeroase imprimări la Radio și Televiziune, a scos discul „Cântă Lia-Ciocârlia”, precum și două filme muzicale...”

Pentru a întări cele spuse, d-na Floare Tripe Vidican, directoarea Palatului Copiilor și Elevilor din Oradea ne-a prezentat albumul „Lia-Ciocârlia” – 25 ani”. Doamna directoare era deosebit de încântată de felul în care au fost primiți și tratați de frații noștri din Republica Moldova.

„Ni s-au înmănat eșarfe albe, ștergar alb, simbol al nănașiei, am fost primiți cu o cupă cu vin, obiceiuri locale, așa după cum noi ne primim oaspeții cu pâine și sare. Ansamblului nostru „Florile Bihorului” i-a fost oferit un tablou reprezentând un peisaj (apus de soare pe Nistru). Noi le-am dăruit gazdelor un set de păpuși îmbrăcate în straie bihorenești, precum și o icoană pentru Biserica cu hramul Sf. Nicolae.

Ansamblul, orchestra și soliștii noștri au prezentat două spectacole de dansuri, cântece și obiceiuri din Bihor, Oaș, Satu Mare, Sălaj și Bistrița-Năsăud, la Palatul Național de Creație al Copiilor și Adolescenților, iar Nicolae Mitan – de la cercul de pictură, condus de prof. Gheorghe Costea, a organizat o expoziție de icoane în holul Palatului. Am vizitat orașul Chișinău, Piața Ștefan, Aleea Clasicilor, am asistat la concertul dat în sala de orgă, am vizitat Mănăstirea Căpriana, am făcut o excursie la Nistru, prilej cu care unii au ajuns cu picioarele în Nistru...”

După cum ne spunea doamna directoare totul a fost bine organizat, iar artiștii de la Palatul Copiilor și Elevilor

din Oradea, conduși de maestrul coregraf Florica Negrău și maestrul instrumentist Adi Ionaș, au fost la înălțime, ei demonstrând înalta clasă pe care o au, recunoscută și aureolată cu numeroase trofee și diplome naționale și internaționale.

Pentru zilele minunate petrecute în frumoasa și primitoarea vatră românească de dincolo de Prut, conducerea palatului și micii artiști doresc să le mulțumească sponsorilor: Episcopia Ortodoxă Română Oradea, Parohia Centrală și Protopopiatul Oradea, parohiile ortodoxe române din Bratca și Beznea, Parohia Oradea-Vii, Biserica Albastră, European Drinks, Primăria comunei Orțișoara – jud. Timiș, dlui Dodiță Dolofan (din Pitești), firmele Comodi, Maxim, Precon, Tabrol, Imprimeria de Vest, Petrol Derna, Transport Internațional, Frigoexpres și comitetului de părinți de pe lângă Școala din Tileagd – care le-au înlesnit această excursie și afirmare.

Jurnal Crișana, 1998

CINE CÂNTĂ, DE DOUĂ ORI SE ROAGĂ...

Muzica religioasă e acea forță ce a constituit, alături de alte valori morale și estetice, geneza artei corale. „Ascunsă” aproape jumătate de secol de opreliști în mănăstirile și bisericile ce au mai rămas, ca prin minune neatinse de mâna hidoasă a bolșevismului, muzica corală sacră revine astăzi în viața noastră spirituală nu numai în lăcașele sfinte, ci și pe marile scene de concert.

Ca etalon de reabilitare a muzicii corale religioase ne poate servi și Studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” de la Palatul Național de Creație al Copiilor și Adolescenților din capitală. Fondat acum 25 de ani, corul copiilor acestui studiou număra la început doar 35 de elevi, ca astăzi, în cadrul unui spectacol, să poți audia lucrări interpretate tocmai de cinci grupuri corale ale claselor pregătitoare, mici, medii, mari

și corul adolescenților, întrunind la 300 de împătimiți de arta corală. Iar autenticul, patriotismul, armonia și noblețea spirituală a neamului au fost cultivate de maeștrii Valentin Budilevski, Ștefan Andronic, Sofia Volcov, Ștefan Caranfil, actualul director artistic și dirijor, compozitorul Eugen Mamot, însoțit de maeștrii de cor Eugenia Cebotari, Ella Laletina, Natalia Bucaiev, Valentina Vlas și Luminița Istrate.

Colectiv de o înaltă ținută profesională și artistică, „Lia-Ciocârlia” a participat la multe din manifestările muzical-corale din republică, devenind în ultimul deceniu un promotor activ al artei corale. Pentru fructuoasa activitate, Studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” i s-a decernat titlul onorific de „Colectiv artistic model”. Acest studiou e și posesor al Premiului Republican al Tineretului, laureat al mai multor concursuri și festivaluri naționale și internaționale. Constituind un valoros și unic centru metodic din Moldova, organizator și participant al seminarelor de specialitate, Studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia”, a devenit o bază a practicii la specialitate pentru studenții Academiei de Muzică „Gavril Muzicescu” și Institutului de Artă, care instruiesc profesori de muzică pentru instituțiile preșcolare și preuniversitare.

În cei 25 de ani de activitate, colectivul dirijoral al Studioului „Lia-Ciocârlia” și-a adus o imensă contribuție la dezvoltarea culturii muzicale naționale prin descoperirea celor peste 2000 de elevi din 42 școli și licee ale municipiului Chișinău și familiarizarea lor cu valorile muzicale ale compozitorilor clasici și contemporani.

Cununa realizărilor unui pătrar de veac constituie cele peste 500 de concerte, prezentate în România, Franța, Letonia, Estonia, Lituania, Ucraina și Rusia. Iar repertoriul alcătuit din mai mult de 900 creații corale de diverse stiluri și genuri pare de neconceput la prima vedere. Și doar asistând la cele

6 spectacole de zile mari „Florile dalbe” – cu un program de colinde, „Doină, doiniță” – cu muzică folclorică, române și cântece patriotice, „O floare de dor” – cu creații de muzică ușoară corală, concertele de muzică corală sacră și Cântările Sfintei Liturghii – îți poți imagina diapazonul repertoriului celor cinci grupuri corale. Numai aceste spectacole din anul jubiliar a cuprins în programele de concert 183 creații corale în 12 limbi.

De la „O, ce veste minunată”, „Moș Crăciun”, „Sus la poarta raiului”, „Am plecat să colindăm” și multe alte colinde, copiii cântă cu aceeași pasiune române pe versurile poetului de geniu Mihai Eminescu. „Pe lângă plopii fără soț”, „Mai am un singur dor”, „Seara pe deal”, „Somnoroase păsărele”, „De ce m-ați dus de lângă voi?” („Bătrânii”) de Octavian Goga, „Pocnind din bici” de George Coșbuc, neuitatele române „La umbra nukului bătrân” și „Să-mi cânti, cobzar”, popularul cântec „O seară la Constanța”, avându-i ca autori pe soldații basarabeni ce-și isprăviseră slujba pe țărmul Mării Negre. Și acel cântec popular ardelean „Hai, Țura”, „Joc din Oași”, „Trageți hora”, „Frunzuliță de pe plai”, „Foaie verde busuioc” și alte perle folclorice din diferite zone ale Țării, alături de creațiile de autor, atât ale compozitorilor contemporani, cât și celor consacrați întregesc programele concertistice ale „Liei-Ciocârlia”.

E cu cale să știm că de la acel fragment de imn creștin, datând cu sec. III, de la muzica gregoriană, alături de cea bizantină – temelia pe care s-au sprijinit începuturile creației muzicale culte, astăzi, în prag de mileniu III, în rugăciunile, în cântările liturgice și în lucrările corale religioase, aduse la perfecțiune de renumiți compozitori, folcloriști, dirijori, profesori ca Anton Pann, Gavriil Musicescu, Timotei Popovici, Dumitru Georgescu-Kiriac, Gheorghe Cucu și mulți alții, aducem slavă Atotțiitorului, stăm de vorbă cu Dumnezeu. Iar

cine cântă, de două ori se roagă, a constatat adineaori Fericitul Augustin.

Acest adevăr l-am sesizat încă o dată ascultând concertul de muzică corală sacră, susținut de corul adolescenților „Liei-Ciocârlia” în joia luminoasă, incluzând în program „Hristos a înviat” de E. Mamot, „Deschideți mari a cerului porți” de C. Gluck, „Imnul heruvic” și „Înnoiește-te, Ierusalime” de G. Musicescu, „Miluiește-mă, Dumnezeuule” de G. Cucu, „Eu sunt învierea” de I. Brăteanu, „Până când, Doamne?” de D. Bortneanschi, „Menuet” de I. Bach, „Gloria”, cantată în 12 părți de A. Vivaldi ș.a., când bucuria învierii plana cântecul coriștilor cu acea sinceritate și profunzime a sufletului.

Nina NEGURĂ-PÂRĂU
(Moldova suverană, 1998, 15 iulie)

COPIII MEI LA 25 DE ANI

- Domnule profesor Eugen Mamot, anul acesta colectivul studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia” sărbătorește 25 de ani de la fondare. D-voastră ați fost fondatorul și îndrumătorul studioului chiar din primele zile și în ultimii 10 ani evoluează tot sub conducerea D-voastră. Povestiți-ne despre succesele, călătoriile, turneele pe care le efectuați.

Studioul nostru a fost fondat în anul 1973 pe lângă Palatul Republican de creație a elevilor și adolescenților. De atunci încoace, problema principală era grija de a descoperi și educa tinerele talente, familiarizarea lor cu gramatica muzicală, cu tainele patrimoniului muzical național, cu valorile clasice universale, contemporane, cât și cu folclorul tradițional.

Pe parcursul celor 25 de ani „Lia-Ciocârlia” s-a aflat în prima linie a mișcării corale de copii; împreună cu colegii din

formațiile corale profesioniste a participat la toate manifestările muzical-corale din Moldova. Pe tot parcursul activității sale „Lia-Ciocârlia” a prezentat public în jur de 500 de concerte în Moldova, Ucraina, România, Rusia, Lituania, Letonia, Belarusia, Franța etc.

Au fost efectuate un număr considerabil de imprimări în fondurile radioteleviziunii; a fost editat discul „Cântă Lia-Ciocârlia”; au fost filmate două filme muzical-artistice.

Este necesar de menționat că pe parcursul celor 25 de ani de activitate colectivul coral a însușit și prezentat public în fața spectatorilor mai mult de 900 creații pentru copii, clasice, contemporane, populare de diverse stiluri și forme. Mai mult de 2000 de copii din 42 instituții preuniversitare din municipiul Chișinău au urmat studiile în „Lia-Ciocârlia”, fiind familiarizați cu muzica corală și activitatea concertistică. Pentru o mare parte dintre absolvenți, ocupațiile în studiou au fost startul pentru cariera muzicală. Pe tot parcursul îndrumătorii și conducătorii colectivelor de copii au fost: Eugen Mamot, Ștefan Andronic, Sofia Volcov, Valentin Budilevski, Eugenia Cebotari, Ela Laletina, Natalia Bucaieva, Valentina Vlas, Luminița Istrate.

- În aceste timpuri grele a sărbători o aniversare este un lucru destul de complicat – ți-ai dori și să arăți frumos nu numai să cânti. Însă, până la urmă, e important ca sălile să fie pline cu spectatori, pentru ca copii să simtă reacția și susținerea celor, pentru care ei se străduie.

- Aveți dreptate, însă noi ne-am străduit mai întâi de toate, să ne pregătim de concert. În anul jubiliar, în repertoriul activ al celor cinci grupuri corale ale SMC „Lia-Ciocârlia” figuau 183 creații corale în 12 limbi ale lumii. Am pregătit și prezentat public Cantata „Gloria” de A. Vivaldi, „Messa” – la bemol major de F. Șubert: „Sfânta Liturghie Ioan Gură de

aur” după muzica lui T. Popovici; cinci fragmente din Cantata „Carmina Burana” de K. Orf; suita corală „Valurile Dunării” de I. Ivanovici; suita vocal-coregrafică „Trăiască soarele” pentru cor de voci egale și orchestră simfonică de Eugen Doga; ciclul coral „Moș Mihai” de E. Mamot, rugăciuni, colinde etc. Pentru manifestările jubiliare cu ocazia celor 25 de ani, am pregătit șase programe de concert, am editat un buclat în care conținutul acestor programe sunt incluse.

Cât privește alte probleme ce țin de sărbătoare au fost rezolvate de către colectivul de părinți și sponsori.

- Domnule Mamot, D-voastră recent v-ați întors din România, unde, conform programului ARC-98, la invitația Președintelui României Emil Constantinescu v-ați odihnit împreună cu o delegație de 60 de copii în localitatea Năvodari, județul Constanța.

- Ne-am odihnit cu adevărat împreună cu grupuri de elevi români, din Iugoslavia, Bulgaria, Bucovina și noi din Moldova. De la 26 iulie până la 3 august elevii noștri au profitat de întâlniri, concursuri, victorine, competiții sportive pe litoral. Împreună cu noi s-au odihnit și o delegație de copii din Cimișlia, Briceni, Cahul. În total în jur de 1000 de elevi basarabeni.

- În timp ce D-voastră vă odihniți la mare, guvernul nostru a prezentat în parlament un proiect de lege, care a fost votat cu unele schimbări în legea bugetului, orientat spre constrângerea bugetului. Și la noi în Cahul, o astfel de decizie a fost aprobată, iar conform acestei decizii toată activitatea extrașcolară, inclusiv și a D-voastră, va fi pentru părinți și copii cu plată. Ce puteți comenta la această decizie?

- Suntem o țară cu tradiții muzicale bogate, iar generația mea a depus o muncă colosală în dezvoltarea tradiției de cânt coral. Rămâne să mă conving la întoarcerea în Chișinău dacă și

„Lia-Ciocârlia” va trebui să activeze pe banii părinților. În așa situație descoperirea și instruirea tinerelor talente va rămâne pentru alte generații. S-ar putea să pierdem tot ceea ce am acumulat de-a lungul anilor, iar arta va rămâne o oază a celor cu mulți bani și cu sufletul gol.

V. GROSU

(Cronos, Cahul, 1998, 22 august)

LA ANKARA, LA FESTIVAL

Recent, S.M.C. „Lia-Ciocârlia”, condus de Eugen Mamot, s-a întors de la Festivalul Internațional de Muzică Camerală, desfășurat la Ankara, Turcia. Timp de cinci zile, pe cele mai prestigioase scene ale capitalei Turciei, au evoluat colective artistice studențești și de tineret.

„Lia-Ciocârlia” a pregătit pentru acest festival un program de muzică corală selectat din clasică universală, piese corale de compozitori români de pe ambele maluri ale Prutului, prelucrări folclorice, muzică religioasă și române. În cele patru concerte prezentate de acest colectiv au răsunat fragmente din cantata „Gloria” de Vivaldi, creații de Bach, T. Popovici, E. Mamot, E. Doga ș.a. O satisfacție deosebită au avut spectatorii audiind cântecele compozitorului și dirijorului E. Mamot „Primăvara”, „Școala natală” pe versurile lui Aurel Ciocanu. De un deosebit succes s-a bucurat lucrarea „Trenul copilăriei”, care a fost solicitată la bis în toate cele patru concerte, iar la concertul de gală din 25 iunie refrenul ei a fost fredonat chiar de către spectatorii din sală.

„Lia-Ciocârlia”, prin măiestria sa interpretativă, prin sonoritatea cristalină a vocilor, a cucerit inimile spectatorilor din Ankara, fiind răsplătită cu aplauze binemeritate chiar și din partea muzicienilor profesioniști. Unii dintre ei au solicitat

notele mai multor creații muzicale pentru a le include în repertoriul colectivelor artistice din Turcia.

Paralel cu activitatea concertistică, copiii au avut și puțin timp pentru odihnă. Ei au vizitat muzee, locuri istorice, s-au plimbat prin parcurile frumoase ale orașului. La întoarcere, ei au făcut un popas la Istanbul, având fericita ocazie de a vedea strâmtoarea Bosfor, Marea Marmara și de a vizita piețele vestite ale acestui oraș istoric. De asemenea, în drum spre casă, colectivul „Lia-Ciocârlia” s-a odihnit pe malul Mării Negre, în orașul Primorie din Bulgaria.

La 29 iunie, obosiți, dar cu multe impresii, „Lia-Ciocârlia” s-a întors acasă pentru a se pregăti de odihna de vară.

*Cor. „a”MIC”
(„a”MIC”, 1999, nr. 7-8, iulie-august)*

Ancara. Iunie, 1999. Lia-Ciocârlia condusă de E. Mamot, participantă la Festivalul Internațional de muzică camerală "Ankara - 99".

LIA-CIOCÂRLIA LA ORADEA

„N-am venit să cerem, am venit să dăm”

Am fost de mai multe ori în România. Dar tot timpul am visat să trec Carpații, să văd Transilvania, Ardealul. Atâtea lucruri frumoase am citit și am auzit despre acest minunat colț de Țară! Și când am aflat că studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” va participa la festivalul colindelor de la Oradea, mi-am și văzut visul împlinit. După multe repetiții și pregătiri sosi ziua plecării. În seara zilei de 21 decembrie, 42 de copii din Corul Adolescenților s-au îmbarcat în autocar și au plecat la Iași, de unde, cu trenul, deja dimineața următoare, am luat calea Ardealului. Ajunși la munți, totul s-a dovedit anume așa cum mi-am imaginat: o sclipitoare imensitate de rocă, zăpadă imaculată și păduri încărunțite de conifere. O feerie alb-verde-albastră, uneori întreruptă de trecerile prin numeroasele tuneluri. Seara, când am ajuns la destinație, am și plecat la Palatul Județean al Copiilor, unde eram deja așteptați și ne-am prezentat repertoriul convenit anterior. Am fost cazați la căminul liceului „Sinteza”. Impresiile cele mari, însă, abia ne așteptau. Amfitrionul nostru, dl D. Demian, conducătorul secției județene a fundației „Vatra Românească”, ne-a pregătit o serie de concerte în oraș. Astfel, în cele patru zile de ședere la Oradea, am cântat colinde la spitalul militar, la inspectoratul județean al educației naționale, la Consiliul Județean Oradea, la Episcopia Ortodoxă, la bisericile „Sf. Gheorghe”, „Albastră”, „Cu lună”, la biserica catolică „Sf. Maria” etc. Pe toți coriștii ne-a impresionat puternic reacția publicului, a credincioșilor, o reacție plină de sinceritate și căldură, de interes viu pentru soarta Basarabiei și a copiilor ei. Probabil, și repertoriul nostru a contribuit la manifestarea acestei călduri și compasiuni. Căci am cântat, mai bine ca oricând, colindele „Larg deschideți poarta”, „Nașterea Domnului”, „O, ce veste minunată”,

„Îngerul păstorilor a strigat”, romane pe versurile marelui Eminescu „Seara pe deal”, „Pe lângă plopii fără soț” etc. Ca să vă imaginați ce impresii producea asupra credincioșilor interpretarea repertoriului nostru voi povesti ce s-a întâmplat la „Biserica Albastră”. După al cincilea colind cântat creștinii, care au umplut până la refuz lăcașul Domnului, au început să aplaude. La încheierea concertului părintele paroh Gh. Nemeș a menționat, în cuvântul său de blagoslovire, că „deja de 20 de ani păstoresc în această biserică, dar nici odată aici nu s-a aplaudat. Azi a fost pentru prima dată. Fie ca acești copii să mai vină la noi, căci nu vin să ceară, așa cum au cântat în colindul lor, ci vin să dea, să ne dea bucurie și încredere în viitor. Las să mai vină, îi vom aplauda din nou, căci și mulțumirea cu palmele este tot de la Domnul și este primită de Domnul, ca și mulțumirea cu vorba, cu fapta, cu rugăciunea”. A fost o călătorie minunată, deși grea: era frig afară, înghețam în timp ce mergeam spre alt punct din itinerarul nostru prin oraș. Dar ne încălzea atitudinea extraordinară a orădenilor, orașul lor frumos împodobit de Crăciun cu sute de mii de becuțe și becuri multicolore, cu reclama frumoasă de sărbătoare, cu magazinele bogate unde, de Crăciun, fusese reduse cu mult prețurile. Drumul acasă ne-a părut mai scurt. Poate și din motivul că secția Oradea a CFR ne-a oferit gratis un vagon de călătorie până la Iași. Și cât de rău ne-a părut, sosiți acasă, că și Chișinăul nostru nu este la fel de frumos împodobit de Crăciun. Și cu toții am simțit dorul să revenim și la anul în minunatul oraș cu oameni de suflet de dincolo de munți.

*Steliana BERBECARU,
coristă, Liceul „Prometeu”
(Tineretul Moldovei, 2000, 15 ianuarie)*

„COPII CARE CÂNTĂ SUNT MAI FRUMOȘI, MAI SĂNĂTOȘI, MAI NOBILI LA SUFLET”

Concluzia îi aparține distinsului poet Grigore Vieru, un subtil cunoscător al sufletului de copil. Dl Eugen Mamot, de când a răspuns vocației de muzician, dar mai ales în ultimii 10 ani, cât stă neclintit la cârma Studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia”, i-a tot făcut pe copii să cânte – pentru a fi frumoși, sănătoși, nobili la suflet. Și demni, vom adăuga noi. Căci activitatea acestui valoros colectiv artistic este, mai presus de toate, o lecție de demnitate.

De mari sărbători naționale sau creștinești, în clipele de elan patriotic și trăire spirituală intensă ne-am obișnuit să-i avem în preajmă pe acești copii minunați cu al lor nemaipomenit dirijor artistic.

Obișnuița e un lucru bun, dar adeseori în umbra ei înfloresc indiferența și uitarea. E trist, dar adevărat – „Lia-Ciocârlia”, acest colectiv încununat cu lauri, trăiește vremuri grele, fiind chiar amenințat cu destrămarea. Este un organism viu. Pentru a exista și a se dezvolta, are nevoie de condiții elementare. Palatul Național de creație a copiilor și adolescenților (PNCCA), căruia îi este subordonat, nu-i oferă aceste condiții, iar în ultimul an atitudinea față de studio nu rezistă nici unei critici.

- Cauza principală rezidă în reducerea orelor de studiere individuală a instrumentului muzical, explică dl Eugen Mamot. Această reducere operată, cum multe se operează în zilele noastre, sub semnul finanțării restante a culturii, poate avea consecințe extrem de grave pentru colectiv. Părinții copiilor de cele mai multe ori nu dispun de posibilități financiare pentru a plăti lecții suplimentare (elevii noștri provin, în general, din familii cu venituri modeste), iar în lipsa unei instruiți temeinice

copilul nu are perspective pentru a persevera în domeniul muzicii profesionale. În fond, volens-nolens, procedăm antipedagogic – le cultivăm copiilor dragostea pentru muzică, le dăm speranțe pentru o carieră, iar apoi, tot noi, le tăiem aripile...

Copiii pleacă și din alte motive, cum ar fi lipsa condițiilor normale de studiu – deseori este deconectat curentul electric, iarna în sălile de studii este frig, copiii stând îmbrăcați în paltoane, iar acompaniatorul – cu mânuși pe mâini, nu funcționează blocul sanitar, costumele nu au fost înnoite de 24 de ani (unii copii chiar se intimidază să apară în public „echipați” astfel)...

La finele anului de învățământ SMC în concertul de bilanț prezintă arta adevărată, cu prietenii care nu te lasă la greu, cu dirijorul care, asemeni unui părinte grijului, știe să rezolve pe toate, să îndulcească gustul amar al impactului cu realitatea dură printr-o vorbă de duh, o strângere încurajatoare de mână, un îndemn la speranță (dl Eugen Mamot este optimist fără leac. Altfel, ar fi dat demult a lehamite din mână, optând pentru ocupații, cu mai puțină bătaie de cap). Oricum o dai, bucuriile trag mai greu la cântar decât necazurile. În plus, necazurile se uită repede, iar bucuriile rămân în memorie pentru toată viața. Acesta este avantajul copilăriei, iar dl Eugen Mamot este ferm convins: copiii sunt mai buni decât adulții, De aceea adoră să lucreze cu ei, să-i însoțească, chiar dacă responsabilitatea apasă greu pe umeri (nu e glumă să pleci cu 70 de copii peste hotarele țării!) în turnee, la festivaluri.

Și fiindcă veni vorba despre deplasări, merită să spunem că „Lia-Ciocârlia” este unul dintre cele mai „umblate prin lume” colective de copii. Pe parcursul ultimilor 10 ani a participat la circa 30 de festivaluri corale din țară și de peste hotare, la unele dintre ele – în repetate rânduri, a întreprins tot atâtea

turnee prin Moldova, România, Rusia, Ucraina, Franța, Turcia, făcându-și pretutindeni prieteni. Cum ar fi, de exemplu, cei de la Oradea (România) – dnii Dumitru Demian și Nicolae Igna, doi mari sufletești, care le-a dăruit copiilor din „Lia-Ciocârlia” 60 de bilete de odihnă la tabăra din Bratca-Bihor.

- Am citit în raportul Dvs. anual despre activitatea studioului o frază care mi-a părut cam categorică: „Nimic sau aproape nimic din cele ce ne-a promis pentru anul de studii 1999-2000 conducerea PNCCA nu a realizat. Conchid, deci, că SMC „Lia-Ciocârlia” nu se mai află în sfera de interese a administrației palatului”. Care să fie cauza, dle Eugen Mamot?

- Dificultățile de ordin material-financiar, dar mai ales indiferența pentru un domeniu ce nu aduce profituri imediate – educația artistică a copiilor. Se manifestă interes doar pentru ceea ce are efect economic. Or, un colectiv de copii nu produce profit decât doar de ordin spiritual. Aceasta nu-i impresionează pe materialistii noștri de formațiune recentă. Noi știm că poate fi și altfel – avem la îndemână exemplul Departamentului Cultură al Primăriei capitalei.

*Nadina GHEORGHÎĂ
(Capitala, 2000, 28 iunie)*

„PENTRU NOI NU EXISTĂ HOTARE ÎNTRE BASARABIA ȘI ROMÂNIA!”...

Ne-a vizitat la redacție dirijorul și compozitorul Eugen Mamot, membru al Uniunii Compozitorilor și jurnaliștilor din Republica Moldova, director artistic și dirijor al Studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia” din Chișinău. Domnia sa a acceptat să purtăm o convorbire despre activitatea neostenită pe tărâmul muzicii, în general și muzical-coral, în special – desfășurată pe parcursul a aproape 40 de ani.

EXCURS BIOGRAFIC

Născut la 30 ianuarie 1941, în satul Clococenii Vechi (Glodeni – Basarabia), Eugen Mamot face studiile muzicale la Școala de Muzică din slobozia, apoi la Institutul de Arte „G. Muzicescu”, după care lucrează ca pedagog de muzică, mai târziu inspector, apoi șef al Direcției Arte a Ministerului Culturii al R. Moldova, redactor-șef al emisiunilor muzical-radiofonice. Concomitent cu aceasta, desfășoară o amplă activitate muzical-pedagogică și interpretativă. Înființează corul Școlii de Muzică Ungheni, corul „Mugurel” al Liceului de Arte Plastice „I. Vieru” și S.M.C. „Lia-Ciocârlia” de la Palatul Național de Creație a Copiilor și Adolescenților. Sub conducerea lui Eugen Mamot, colectivele corale de mai sus au interpretat peste 850 creații corale ale compozitorilor clasici și contemporani și au prezentat public peste 550 concerte, în cadrul diverselor manifestări muzicale și culturale în șară și peste hotare. Autor a peste 170 de creații vocal-simfonice, instrumentale, corale, cântece pentru copii, prelucrări folclorice, a trei culegeri de cântece, a două manuale de muzică, a multor articole și recenzii. Pentru succesele obținute pe tărâmul educației muzical-pedagogice, dirijorului și compozitorului Eugen Mamot i s-a conferit titlul onorific de „Maestru emerit al artei”.

„Modelul „Lia-Ciocârlia”

- Stimate maestre, nu peste multă vreme veți sărbători 40 de ani de activitate și 60 de ani de viață, răstimpuri în care ați teaurizat o multitudine de experiențe, semnificații și împliniri cu caracter cultural-artistic-pedagogic, și nu numai. Cum v-ați apropiat pentru prima dată de muzică, mai bine zis, de pedagogia muzicală?

- Muzica, mai ales cea populară, și cântecul, în general, mi-au plăcut de mic copil. Le auzeam cântate în satul meu natal și sufletul se deschidea ca o floare de mimoză, ca să se lase pătruns de dânsle. Mai târziu, când eram student la Colegiu,

fiind foarte sărac și lipsit de mijloace materiale, am predat încă de atunci lecții de muzică; asta a fost între anii 1961-1963.

- Cum a luat naștere SMC „Lia-Ciocârlia”?

- „Lia-Ciocârlia” are ca punct de pornire anul 1973, dar înainte de asta am mai înființat și alte coruri, punctul culminant fiind, desigur, Studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia”, cu care am aniversat, în 1998, un pătrar de veac de activitate. Am condus acest colectiv artistic un an, apoi mi-au urmat V. Budilevski, între anii '74-'87, și Sofia Volcov, între '87-'90, de atunci încoace, din '90, adică, preluând destinele „Liei-Ciocârlia”.

- Reproduc din pliantul „Lia-Ciocârlia” – 25 de ani”:
„Fiind unul din colectivele artistice de copii care posedă o înaltă măiestrie artistică, „Lia-Ciocârlia”, pe întreg parcursul activității sale, s-a aflat în fruntea mișcării corale de copii și, alături de confrății săi profesioniști, a participat la toate manifestările muzical-corale din Republica Moldova”. La care, desigur, trebuie să adăugăm numeroasele spectacole din afara granițelor basarabene...

- Într-adevăr, dar mai întâi trebuie să spun că „Lia-Ciocârlia” este primul colectiv coral din Basarabia format pe structură de vârstă, acum existând, numai în Chișinău, 12 școli care au clase speciale de studiu coral, care au urmat modelul „L.C.”. În privința concertelor din afara țării, am fost în tot spațiul ex-sovietic, de la țările baltice, Ucraina, până la Vladivostok, în Franța, Turcia, România, iar acum ne pregătim de o plecare în Bulgaria și, mai târziu, în Italia. Vreau să spun că, bunăoară, prin cântec am ajuns să fim prima delegație din Chișinău primită de viceprimarul Parisului, în 28 mai 1996, după toate regulile protocolare, când am participat la Festivalul Internațional „Belfort” 1996.

„Când băteau tunurile în Transnistria...”

- Referiți-vă, maestre, la o amintire mai deosebită în legătură cu corurile, cu cântul coral.

- În '68, când am mers în Estonia, am putut vedea corurile reunite, formate din 32.000 de oameni, care cântau pe patru voci, fără microfoane, pe o scenă gigantică, vă-nchipuiți. Acolo, încă din 1869, se fac asemenea spectacole.

- N-ați încercat, mai târziu, și dumneavoastră? Nu v-a tentat un asemenea experiment gigantesc?

- Am încercat păstrând proporțiile, desigur. În '92, prin sărbătoarea corală intitulată „Cântare limbii materne”, unde toate corurile școlarești din republică au pregătit un repertoriu comun, după o selecție riguroasă, făcută de un juriu, în final corul fiind compus din 2000 de copii. Același cor cânta câtece patriotice ca: „Tricolorul”, „Unire”, „Limba noastră”, când băteau tunurile în războiul din Transnistria. Aceleași coruri reunite au cântat, în acest an, la aniversarea a 150 de ani de la nașterea lui Mihai Eminescu.

„Punți indestructibile de prietenie și comuniune spirituală”

- Tot prin cântec ați ajuns și la Oradea și, desigur, și în alte locuri din România.

- Așa este. Aici, în frumosul dumneavoastră municipiu, avem mulți prieteni buni, iar cântecul ne-a apropiat sufletește, a creat adevărate punți indestructibile de prietenie și comuniune spirituală între noi. Am fost și în alte locuri din România, la Năvodari, mănăstirile din Moldova, Cluj-Napoca. Pot să spun că noi, cei din SMC „Lia-Ciocârlia” nu simțim că Basarabia și România sunt despărțite de hotare!

- În relațiile cu Oradea și Bihorul, în ce anume s-au concretizat acestea?

- Trebuie să vă spun că aceste relații sunt deosebit de complexe. Am fost și suntem susținuți în mod deosebit, cu multă generozitate, de Episcopia Ortodoxă Română, cu

binecuvântarea Preasfinției Sale Ioan, episcopul Oradiei, și câteva parohii: Parohia Centrală (Lună) – preoții Pruteanu și Lucian, Parohia Oradea-Vii – preotul Gh. Nemeș, Parohia Bratca – preotul Liviu Pop, Parohia Beznea – preotul Gh. Bud, SC „Comodi”, SC „Dafra”, „European Drinks”, SC „Mobil” Tileagd, Școala generală Tileagd cu care suntem înfrățiți, Liceul „Sinteza” prin care am venit prima dată în Oradea, Liceul „Aurel Lazăr”, Direcția a V-a Poliție de frontieră, o bună colaborare având cu Palatul Copiilor și Elevilor din Oradea, pentru care am și compus un cântec special. Sunt deosebit de impresionat de ceea ce face pentru noi – cu generozitate și dragoste – domnul Dumitru Demian, consilier juridic la Episcopia din Oradea.

- ***Ați venit și cu colinda, la Oradea...***

- Desigur. Am colindat la: Catedrala Ortodoxă (Lună), Catedrala „Sfântul Nicolae”, Biserica Albastră, Biserica romano-catolică „St. Laszlo” (și la Basilică), Biserica greco-catolică „Sf. Maria”, Prefectură, Primărie, Inspectoratul școlar, Teatrul de Stat, Tileagd, Bratca, Beznea. Țin să spun că noi desfășurăm o activitate pur culturală, prin școală și biserică.

- ***Maestre Eugen Mamot, reamintiți vă rog, o întâmplare, ceva care v-a marcat emoțional - sau într-alt fel - în legătură cu SMC „Lia-Ciocârlia”.***

- Da. Numai că și acum mi se umezește privirea când mi-aduc aminte. S-a întâmplat o tragedie cu o fetiță din cor, în vîrstă de 15 ani, care a vrut să mănânce câteva boabe de strugure, dar stăpânul viei introduse curentul de înaltă tensiune prin sîrmele dintre araci. Fetița a atins una din sârme și a fost electrocutată. S-a întâmplat că în ziua înmormântării, preotul n-a putut să vină, iar bunica fetiței ne-a rugat să cântăm noi, cu corul „Lia-Ciocârlia”, prohodul. A fost o jale și o durere de nedescris. Copiii cântau cu lacrimile șiroind pe obraji, mulțimea venită la înmormântare plîngea...

- Stimate maestre, pentru că anul viitor veți împlini 60 de ani de viață, și 40 de activitate, vă urez - și în numele ziarului „Crișana” – ani mulți și prosperi, pentru ca apropierea românilor de români și a oamenilor de oameni, prin cântec, să fie tot mai strânsă. Iar pentru „Lia-Ciocârlia”, multe și mari succese.

- Vă mulțumesc din suflet și urez ziarului „Crișana” să fie și de acum înainte cel mai citit și mai aproape de sufletul cititorilor.

*Alexandru SFÂRLEA
(Crișana, Oradea, 2000, 7 iulie)*

TRILURI DE CIOCÂRLIE PE PĂMÂNT MOLDOVENESC

Pe vremuri Eugen Mamot mi-a fost șef. Intenția de a așterne câteva rânduri cu privire la activitatea rodnică, desfășurată pe parcursul a peste 40 de ani de dumnealui, a pornit nu de la lingușire sau slugărnicie.

Ceea ce m-a cucerit în mod deosebit la Eugen Mamot, este capacitatea-i proverbială de muncă, principiile de care se călăuzește și încăpățânarea cu care înaintează pentru a-și atinge scopul. Mereu actuale și pline de înțelepciune frazele: „Prin muncă omul e slăvit” și „Munca l-a creat pe om” pot fi pe deplin atribuite compozitorului, dirijorului, conducătorului artistic al Studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia” de la Centrul de Creație a copiilor, maestrului emerit în Arte Eugen Mamot.

A muncit și a învățat mereu, fără să-i pese de sănătate, fără a scoate din asta favoruri și facilități. Cu sânguință și dragoste, dăruire și patimă nestinsă. A trecut toate etapele posibile de studiu – de la Școala muzicală la Conservatorul de Stat „G. Muzicescu”. Mulți ani la rând a colaborat cu redacția

muzicală a Radioului moldovenesc, apoi a fost director la centrul de creație populară.

În prezent, precum am spus, e conducătorul artistic al „Liei-Ciocârliei”. Corect și onest în relațiile cu oamenii, calm și echilibrat în luările de decizii, perseverent și îndrăgostit de arta muzicală, Eugen Mamot se află în ajunul frumoasei vârste sexagenare, dar neaua care i-a argintat părul său bogat îl prinde de minune.

„Lia-Ciocârlia” înseamnă totul pentru el: izvor nesecat de frământări, zbor înaripat și necutență inspirație; succese și forme originale de exprimare, turnee și ovații; destine și bucurii împlinite – toate acestea însemnând însăși viața maestrului Eugen Mamot. Cu Studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” a evoluat în Sala mare a Filarmonicii moldovenești, Sala cu Orgă din capitală, Sala ”P. Ceaikovski” din Moscova, Rusia, România, Ucraina, Turcia. Nelipsit de la cele mai importante festivități din republică, colectivul artistic condus de Eugen Mamot și-a câștigat faima și admirația miilor de spectatori.

Autor al multor culegeri de creații corale, manuale de muzică pentru elevii din Moldova, cât și de creații pentru cvartetul de coarde („Peisaj rustic” și „Brâuulețul”), Eugen Mamot continuă să compună, să elaboreze planuri și proiecte pentru educația artistică a tinerei generații. Niciodată nu l-am auzit să se plângă, de parcă nu ar avea greutate. Negreșit le are, dar speranța în ziua de mâine, încrederea într-o viață mai bună, îl menține în raza de lumină benefică, tămăduitoare.

...Îmi amintesc cu emoții de concertul în premieră susținut de Studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia”, când a fost interpretată cantata „Gloria” de Antonio Vivaldi. Atunci am sesizat profund ce înseamnă forța magică a Artei: m-a purificat, m-a înălțat, mi-a schimbat mentalitatea, îndemnându-mă doar

spre frumos în viața de toate zilele.

Întreaga activitate de creație desfășurată de către talentații copii îndrăgostiți de arta muzicală corală de la „Lia-Ciocârlia” constituie o taină de zbor, o primenire a faptelor și spiritului, ce armonizează firesc cu desăvârșirea. Eugen Mamot contribuie nemijlocit la făurirea acestei lumi misterioase, lumea Copilăriei cu har de la Dumnezeu.

La Mulți Ani, dascăl înțelept, îndrumător și povățuitor de rar talent al înzestraților noștri fii și fiice!

Mihai BENDAS

(Patria tânără, 2001, 30 ianuarie)

„LIA-CIOCÂRLIA” A LUAT ARDEALUL CU COLINDE

Zilele trecute, compozitorul Eugen Mamot, director artistic și prim-dirijor al Studioului de muzică corală „Lia-Ciocârlia” a transmis Bibliotecii Naționale 17 culegeri de creații muzicale. Cinci dintre acestea cuprind creațiile corale interpretate în ultimii 10 ani de „Lia-Ciocârlia”, celelalte fiind creații de autor ale compozitorului și dirijorului, ajuns la vârsta de 60 de ani.

Cineva se poate întreba care ar fi semnificația deosebită a acestui eveniment. Răspunsul este simplu și univoc: acest colectiv, care activează pe lângă Palatul Național de Creație a Copiilor și Adolescenților a înregistrat în repertoriul său peste 900 de creații corale, a prezentat de-a lungul anilor circa 500 de concerte pe diferite scene ale lumii: în România, Franța, Letonia, Lituania, Estonia, Rusia, Ucraina și în alte țări. Repertoriul activ, format în ultimul deceniu, cuprinde 200 de creații corale interpretate în 12 limbi ale lumii. Dirijorul

Teodor Zgureanu a constatat că, la ora actuală, studioul „Lia-Ciocârlia” este unicul colectiv coral, care are în repertoriul său Cantata „Gloria” de Vivaldi, cu o durată de mai mult de o oră. Este o piesă complicată, care nu fiecare colectiv coral poate s-o păstreze în repertoriul său ani de-a rândul.

O altă semnificație o constituie faptul că aceste creații, odată intrate în circuitul național, vor fi reluate și valorificate de alte coruri de copii din republică. Pentru că astăzi, când religia întârzie să fie predată în școală, muzica sacră, care constituie repertoriul de bază al studioului, le-ar putea deschide sufletele copiilor spre credință, așa cum s-a întâmplat cu cele ale elevilor din 43 de școli și licee din municipiul Chișinău, care frecventează „Lia-Ciocârlia”.

La „Moldovița” au cântat pentru Regele Mihai

În primăvara anului 1996, „Lia-Ciocârlia” a paticipat la Festivalul tineretului universitar de la Belfort. Tot atunci, colectivul a fost invitat de către diaspora românească la Paris. Doamna Eleonora Cosmopol, originară din Orhei, profesor universitar la Institutul euroasiatic din Paris, le-a asigurat copiilor, prin intermediul primăriei, cazarea și hrana, le-a organizat excursii. De altfel, aceasta a fost prima delegație moldovenească, primită la 28 mai 1996, de către viceprimarul Parisului. „Lia-Ciocârlia” a ajuns la Paris înainte de prima vizită oficială a lui Petru Lucinschi în acest oraș. Era tocmai de Duminica Mare. În acea zi corul a cântat Liturghia de Timotei Popovici în biserica ortodoxă română a regelui Mihai. Regele, fiind bolnav, n-a putut participa la această manifestare. Peste un an, în luna lui august, „Lia-Ciocârlia” se afla într-un pelerinaj la mănăstirile de peste Prut. În una din zile, maica stareță de la Mănăstirea „Moldovița” l-a anunțat pe dirijor că vine regele Mihai și, dacă dorește, să-l întâmpine împreună, cu cântec. Colectivul a ieșit la porțile mănăstirii și i-a cântat monarhului

„Trei culori” de C. Porumbescu, „Hai să-ntindem hora mare” și „Deșteaptă-te, române”, ”Deschideți mari a cerului porți”.

Mai mulți ani la rând, „Lia-Ciocârlia” trece munții Carpați, pentru a ajunge în Ardeal, la Festivalul colindelor din Oradea. Ultima dată, când au fost în acest oraș, au cântat și în „Biserica Albastră”. Părintele paroh Gh. Nemeș avea să spună atunci: „De 20 de ani păstoresc în acest locaș, dar niciodată nu s-a aplaudat aici. Fie ca acești copii să mai vină pe la noi, căci nu vin să ceară, așa cum au cântat în colindul lor, ci vin să dea, să ne dea bucurie și încredere în viitor.”

„Lia-Ciocârlia” a mai cântat muzică sacră la Mitropolia Iași, în sala de concerte a Palatului Peleş, la Muzeul aurului din Brad-Bihor, Muzeul Peștera Urșilor din Bihor, la Muzeul apelor din Fălticeni-Suceava, în multe biserici și mănăstiri din Țară. Un muzeu al ciocârliilor avem și la Chișinău, la Palatul Național de Creație a Copiilor și Adolescenților, pe unde au trecut până în prezent peste 2000 de copii. Aici și-au perfecționat măiestria cântăreața de muzică populară Zina Bolboceanu, interpreta de muzică ușoară Cezara, Viorica Lozov, Mariana Șura, iar astăzi – alte voci de argint, precum sunt cele ale Cristinei Gomoja, Diane Coșcodan, Mariei Simion ș.a. „Lia-Ciocârlia”, zice fondatorul colectivului Eugen Mamot, „este fiica mea mai mare, de care nu vreau să mă despart”. Iar chiar dacă îi și va veni vremea măritişului, ea va crește nepoți și nepoțele pentru bunici...

*Nicolae ROIBU
(Flux, 2001, 31 ianuarie)*

„DESCHIDEȚI MARI A CERULUI PORȚI”

Astfel începe una dintre colindele din repertoriul corului de copii „Lia-Ciocârlia”, care răsună anual, de Crăciun, în incinta Bisericii Albastre din Oradea. Dirijorul corului, compozitorul Eugen Mamot, a găsit filiera prin care să le ofere copiilor o șansă de afirmare în plus și o posibilitate de a lua cunoștință de patrimoniul cultural al țării. Același lucru se întâmplă vara – când membrii corului merg la mare, la Năvodari, ei nu numai se odihnesc, ci și prezintă ample programe pregătite din timp. Or, repertoriul corului cuprinde atât piese clasice, printre care cantata „Gloria” de Vivaldi, cât și cântece populare, pentru copii, romanțe etc. O lucrare nouă pregătită de „Lia-Ciocârlia” este cantata „Anotimpurile” de Constantin Râpă (Cluj).

Cel care a organizat în 1973 Studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” și îl conduce cu multă dragoste, având grijă de creșterea profesională a copiilor, dirijorul și compozitorul Eugen Mamot, rotungește vârsta căutării unor noi orizonturi creatoare, dar și a bilanțurilor – 60 de ani.

Maestrul s-a născut la 31 ianuarie 1941 în Clococenii Vechi, Glodeni. Permanent a fost în și întru muzică. A studiat la școala de muzică din Slobozia, în 1968 a absolvit Secția dirijare corală, iar în 1984 – clasa de compoziție a Academiei de Muzică. Lucrând la școală, la radio, în cadrul Ministerului Culturii etc., întotdeauna a fost atras de magia muzicii și de ideea interpretării perfecte a ei. A înființat coruri de copii la Școala de muzică din Ungheni, la Școala de arte plastice „Igor Vieru” din Chișinău, precum și Studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia”. Compune atât muzică vocală, cât și piese pentru diferite instrumente muzicale.

Cu cele mai recente lucrări ale sale Eugen Mamot

s-a prezentat în fața unui public elevat, adunat la Salonul muzical organizat cu ocazia jubileului de Biblioteca Națională și Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din Moldova. Asistența a fost vrăjită de Cântecul de leagăn pentru flaut și pian (Cristina Ciobanu, flaut, Aleksandr Zuev, pian), Balada pentru vioară și pian (Tatiana Glava, vioară, Margareta Cuciuc, pian), de cântecele interpretate cu mult rafinament de Cristina Gomoja și Diana Coșcodan ș.a.

Despre realizările dirijorului, compozitorului, pedagogului, autorului de manuale Eugen Mamot au vorbit muzicologii Ion Păcuraru și Efim Tkaci, compozitorii Teodor Zgureanu și Zlata Tkaci, realizatorul de programe muzicale radiofonice Grigore Dolință ș.a.

Eugen Mamot a oferit Bibliotecii Naționale o donație constituită din notele tuturor lucrărilor din repertoriul Studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia”.

Leo BORDEIANU
(*Capitala*, 2001, 31 ianuarie)

*Plutind pe valurile vieții, când în ascensiune, când în declin,
compozitorul dirijorul, Maestrul Emerit în Arte, directorul
artistic al coralei „Lia-Ciocârlia”, Eugen Mamot,
a debarcat recent*

PE TĂRÂMUL SEXAGENAR

- *Dle Mamot, povestiți-ne cum ați început-o și de la cine ați moștenit acest har.*

- După absolvirea școlii din Cajba, r. Glodeni, venise la noi un grup de profesori de la Institutul pedagogic „I. Creangă” care mobilizau tinerii la studii. Fiind invitat și eu, căci deja aveam o oarecare pregătire muzicală (cântam pe la nunți, cumătrii, acompaniam corul școlii), le-am zis: „Șofer

mă fac, numai nu învățător”.

Am fost un autodidact. Mama mea cântă bine. Surorile mele la fel au cântat și mai cântă și acum. De mic îmi plăcea să cânt. Mai întâi am cântat la pieptene, apoi singur îmi confectionam fluier de ramuri de bostan sau de soc. De Crăciun, de Anul Nou când mergeam cu cetele de urători acompaniam Capra și Căluții. Prin clasa a VI-a-VII-a cineva îmi împrumutase o muzicuță cu care acompaniam echipa de Căluți. Pot spune că atunci, în 1955, când am plecat cu Căluții din Clococenii Vechi în Cajba a fost primul meu turneu. Mai apoi mi-am procurat o armonică „Kazani” cu care cântam la nunți, cumătrii și câștigam un ban. Îmi făceam studiile la școala din satul vecin Cajba, zilnic făcând naveta de 3 km. După absolvire am mers la Tehnicumul de Muzică din Slobozia. Nevoia și foamea, de care sufeream din cauza bursei mizere, m-a făcut să-mi caut, în paralel cu studiile, de lucru. În căutarea unui bănuț pe lângă bursă am bătut la ușa unei școli. Mi-au propus să predau muzica în clasele primare. M-am speriat. Nu-mi imaginam cum să conduc o clasă. Dar din acea clipă am devenit profesor de muzică. Cineva mi-a insuflat că n-ar fi rău să iau niște ore de pedagogie și psihologie. Astfel, pe parcursul a doi ani de zile am audiat lecții de pedagogie la Institutul Pedagogic din Tiraspol. Și dacă unii studenți erau mai puțin atenți când se dicta literatura la tema respectivă, apoi eu eram foarte disciplinat și le notam pe toate pentru a studia de sine stătător. Astfel m-am familiarizat cu pedagogia, cu metodică predării, cu psihologia. Nici nu bănuiam că o să-mi placă atât de mult. Mă pregăteam minuțios de lecții. Organizam chiar și dansuri cu copiii. În felul acesta m-am atașat de ei și nu m-am despărțit nici astăzi. Mai apoi am lucrat la Școala de Muzică din Ungheni, unde-mi pregăteam teza de licență cu tema „Organizarea unui cor de copii”. Anume aici am studiat literatură și mi-am aprofundat cunoștințele în muzica corală.

Prin 1970-76, fiind la post de conducere la Ministerul Culturii, paralel duceam corul Școlii de Arte Plastice – „Mugurel”. Apoi 13 ani am lucrat la radio redactor-șef la Redacția de muzică. Fără plată continuam să duc corul „Mugurel” cu care am sonorizat multă muzică ce se năștea atunci și se scria în special pentru „Mugurel”. Anume cu acest cor am avut multe turnee, premii, participări la diverse olimpiade, am realizat chiar și un disc la firma „Melodia”, am făcut un film televizat „Noi desenăm și cântăm”, am montat prima operă cu copii pentru copii.

- *Dar cum s-a născut „Lia-Ciocârlia”?*

- În 1973, am fost invitat să organizez un cor de copii la Palatul de Creație al Copiilor. În luna mai a aceluiași an am publicat primul album pentru organizarea corului „Lia-Ciocârlia”. Împreună cu alți organizatori am mers prin școli în căutarea talentelor. Dar eram supraîncărcat și am plecat de la „Lia-Ciocârlia”, ca mai apoi în 1990 să mă reîntorc. Au început turnee, excursii, spectacole. Aruncând o privire înapoi, constat că în 10 ani de muncă cu „Lia-Ciocârlia” am trăit o viață mult mai productivă decât 13 ani la radio. Am cutreierat mult în acești 10 ani – Moscova, Kiev, România, Turcia, Franța. În turneul prin Franța, am dat o prezentare la primăria din Belfort. Uimit de prezentare viceprimarul a întârziat cu jumătate de oră la întâlnirea cu delegația din Brazilia, oferind autografe fiecărui membru al corului. În turneul din România, când vizitam Mănăstirea Moldovița, ne-am întâlnit cu regele Mihai, căruia i-am cântat „Deschideți mari a cerului porți” și alte lucrări, după care regele s-a apropiat de noi și ne-a salutat prietenește.

- *Pe parcursul acestor ani cam câte lucrări ale dvs. au delectat publicul spectator?*

- Peste 150. Vreau să subliniez că recent la Biblioteca

Națională a fost organizat un Medalion Muzical, de Ion Păcuraru, în cadrul căruia au fost expuse operele și culegerile pe care le-am alcătuit. Am dăruit Bibliotecii Naționale toată opera mea – 17 denumiri – dintre care 5 culegeri alcătuite din repertoriul „Liei-Ciocârliei”, iar 12 – operele mele (coruri mixte, piese instrumentale pentru școala de muzică, coruri pentru voci egale, muzică pentru cvartet de coardă, cantate ș.a.).

Am ajuns la vârsta când am simțit că ar fi bine să fac niște totaluri ale experienței mele. Mi-am făcut ordine în arhivă și mi-am zis să las ceva urmașilor. Ceea ce fac la moment este teza de doctor. Lucrarea are tematică muzical-pedagogică „Metoda relativă de solmizare” – o metodă veche de însușire a notelor, bazată totalmente pe folclorul național. Când umanitatea a început să citească notele cu vocea, la sfârșitul sec. al XVIII-lea, multe popoare însușeau notele după metoda relativă a solmizării. Odată cu dezvoltarea furtunoasă a muzicii instrumentale solmizarea a trecut pe plan secund, deoarece era nevoie de un sistem absolut, pentru instrumente. Însă nu toate popoarele s-au dezis de ea, printre ei nemții, englezii. Ungurii au preluat-o mai apoi și au pus-o la baza educației muzicale. Anume prin această metodă Ungaria a obținut rezultate neordinare în educarea muzicală a maselor. Primii care au preluat metoda în fosta uniune a fost Estonia. Citisem atunci într-un ziar despre corul din Estonia care utiliza metoda solmizării. Imediat am mers în Estonia și am rămas uimit când am văzut cu câtă ușurință citesc elevii notele. Venind acasă am început și eu să practic metoda cu corul școlii de Arte Plastice. Numai după trei luni de zile, copii mei, toți elevi ai clasei a V-a, citeau notele la nivelul programei clasei a III-a a școlii de muzică. Ideea era bună, dar nu a prins rădăcini, fiindcă se lovea de ideologia și principiul didacticii sovietice. Cineva mi-a zic că metoda n-are să treacă. Lucram în continuare, dar

fără intenții de a o populariza în toată republica. Mi-am zis că nu îi este sortit acestei metode să dăinuie pe pământul nostru, până când m-am ciocnit de problema citirii notelor și în cadrul „Liei-Ciocârliei”. Timp de doi ani de zile am avut un ciclu de emisiuni televizate pentru clasele a II-a-a III-a la muzică, introducând metoda solmizării. Aveam succese, dar cuiva nu i-a plăcut. Anume lucrarea la care transpir actualmente poate fi de mare folos colegilor mei, învățătorilor de muzică din școli normale și școli de muzică pentru o însușire mai eficientă a notelor muzicale.

- *Câte manuale pentru elevi ați elaborat?*

- Din colaborarea mea cu colegii de la Bălți (dnii Popov și Croitoru), am elaborat un manual de muzică pentru clasa a II-a (2 ediții) și unul pentru clasa a III-a (2 ediții). Am făcut și un manual pentru clasa I, pe care îl revizuiesc la moment cu elevii din clasele I-a de la Liceul „Prometeu”, aplicând metoda solmizării. Doar după câteva luni de lucru simt că eficiența este mult mai mare decât dacă lucram după metoda tradițională de studiere a notelor. Chiar de la prima lecție, am început a desena punctișoare aparte, bețișoare, primind o pătrime, apoi o optime ș.a.m.d, ceea ce nu prevede programa. Avem chiar și două rânduri de caiete de muzică în care scriu modele de note, pe care elevii le îndeplinesc acasă. Am de gând să propun spre tirajare un caiet-model la muzică. Majoritatea elevilor se descurcă bine. Dacă la început intonau bine doar 20 la sută, astăzi, o spun cu certitudine, cam 90 la sută fac același lucru. M-am convins că copiii de 7 ani sunt în stare să însușească lucruri mult mai complicate, decât credem noi, învățătorii și autorii de manuale. Practicarea metodei desenării este binevenită, dar îi lenevește pe copil. El este în stare să facă mult mai mult. Majoritatea elevilor de la „Prometeu” dispun de computere. De multe ori le zic: „Știind aranjarea notelor pe portativ, știind valorile lor ritmice și exprimarea lor matematică (muzica este

o latură a matematicii după precizia ei de durate, înălțimi ș.a.), puteți liber compune muzică”. Pentru o dezvoltare intelectuală și o satisfacție morală este o deprindere ce trebuie cultivată neapărat. Chiar am propus administrației liceului să se predea lecții de muzică la computer. Este anormal faptul că elevul unui liceu de elită cum este „Prometeu”, la absolvire, să nu poată citi o melodie. M-am convins că metoda solmizării poate trăi fiind alimentată doar din folclorul național. Precum identitatea unui popor poate fi recunoscută după limba acestuia, tot așa blazonul unui popor poate fi – și este! – muzica lui.

- **La mulți ani, maestre!**

- Mulțumesc!

Rodica POSTOLACHE
(Făclia, 2001, 7 februarie)

RĂSPĂLĂȚI CU FLORI

În ajunul Zilei Internaționale a Copiilor, tradițional, Studioul Muzical Coral „Lia-Ciocârlia” de la Palatul Național de Creație a Copiilor și Adolescenților, susține principalul său examen anual – concertul de gală în fața unui numeros public iubitor de muzică corală. De data aceasta el a avut loc în Sala cu Orgă.

La testul maturității interpretative, de această dată componenta principală a Studioului – corul de performanță „Lia-Ciocârlia”, s-a prezentat cu superba cantată a lui G. Pergolesi „Stabat Mater Dolorosa”, sub bagheta dlui Eugen Mamot, dirijor și director artistic, compozitor, maestru emerit în artă.

Ce reprezintă această cantată din 13 părți pentru cor, soliști și orgă? E un imn plin de tristețe, durere, dar și de tărie pentru Fecioara Născătoare de Dumnezeu, aflată lângă Crucea pe care a fost crucificat Fiul Său. Textul cantatei (în limba latină) vorbește despre chinurile Fiului lui Dumnezeu, despre

speranța Lui că jertfa nu-i va fi zadarnică.

Au contribuit mult la succesul interpretării cantatei solistele corului de performanță, Cristina Gomoja, soprană, elevă în clasa a XI-a, Liceul Teoretic „Mihai Viteazul”, și Maria Simion, alto, elevă în clasa a X-a, Liceul Teoretic din com. Sireți. Efectul interpretării a fost amplificat de acompaniamentul foarte bun realizat de unica în prezent orgistă din Moldova, Ana Strezev. Obolul dirijorului și compozitorului Eugen Mamot a fost determinant, el exersând cu corul de mai multe ori pe săptămână pe parcursul a mai bine de 7 luni.

„Stabat Mater Dolorosa” este a treia lucrare de mari proporții realizată cu brio de „Lia-Ciocârlia”. Anul trecut, tot în premieră, a fost prezentată publicului cantata „Anotimpurile” de compozitorul român, Constantin Râpă, în premieră cu Orchestra Simfonică a Filarmonicii de Stat. Iar prima cantată, pe care au admirat-o în repetate rânduri melomanii de la noi, a fost minunata „Gloria” de A. Vivaldi.

Ultimul concert de gală, în cea de-a doua parte a sa, a mai întrunit corul claselor primare (maestru de cor, T. Bejenaru), și cel al claselor medii (maestru de cor, E. Laletin), iar corul de performanță a mai prezentat o serie de cântece ale maestrului Eugen Doga, cântate anterior la aniversarea a 65-a a compozitorului. Alți elevi ai Studioului au interpretat la pian opere însușite, și-au demonstrat aptitudinile vocale cu bucăți solo.

Scena invadată de flori a fost dovada examenului anual al Studioului Muzical Coral „Lia-Ciocârlia”.

*Steliana BERBECARU, coristă în corul de performanță,
elevă în clasa a VIII-a a Liceului de
Creativitate și Invetică „Prometeu”
(Făclia, 2002, 15 iunie)*

BAGHETA MAGICĂ A LUI EUGEN MAMOT

Eugen Mamot se bucură de o mare stimă din partea muzicienilor consacrați și de o mare dragoste a discipolilor săi, a tuturor celor pasionați de muzică corală. Acest nume este de nedespărțit de valoroasa formație corală „Lia-Ciocârlia”.

Am ascultat recent un concert de zile mari, susținut de „Lia-Ciocârlia” la Sala cu Orgă, fiind puternic impresionat de melodiile divine cântate de voci de copii. Sala era arhiplină, publicul, alcătuit din critici, din specialiști, din profesioniști în domeniul muzicii și din admiratori ai vestitului ansamblu coral, era vrăjit de măiestria micilor interpreți. Ca să ne dăm seama de importanța acestui eveniment, e suficient să nominalizăm doar câteva personalități prezente în sală: Ștefan Andronic, Grigore Dolință, Victor Creangă, Vlad Matcovschi, Valentin Budilevschi, Ion Suruceanu, Dumitru Cojocaru, Victor Nevoie, Efim Bogdanovschi ș.a.

Fiecare piesă din concert era ascultată cu multă atenție, spectatorii aplaudându-i frenetic pe talentații coriști. Ți se crea impresia că publicul știa pe dinafară toate melodiile interpretate de „Lia-Ciocârlia”. Rar mi-a fost dat să simt o astfel de armonie perfectă între cei din scenă și spectatori. Este aproape miraculoasă acea respirație unică a publicului, a micilor artiști și a dirijorului care transmite energia cântecului din scenă în sală și invers. M-a surprins forța magică a acestui maestru al artei corale, care știe să dirijeze nu numai vocile copiilor, dar și emoțiile melomanilor, învăluindu-i pe toți în căldura unui zâmbet generos, molipsitor. Arta lui Eugen Mamot ne face mai buni, mai pașnici, mai blânzi, iar în discuțiile cu domnia sa orice interlocutor devine mai deschis, mai vesel, parcă mai inspirat. Ți se face mai ușor pe suflet și ai impresia că problemele ce te frământă nu mai sunt atât de

apăsătoare și că nu merită să-ți macini nervii din cauza lor. Te copleșește bunătatea artistului, vorbele lui aduc pace în sufletele noastre. Nu întâmplător unul dintre spectatori l-a numit la sfârșitul concertului un „magician al sufletului”, iar ceilalți i-au mulțumit pentru darurile muzicale, îmbrățișându-l, aclamându-l, oferindu-i buchete de flori. După concert, multă lume l-a așteptat pe Eugen Mamot în fața Sălii cu Orgă, pentru a-l petrece acasă pe inegalabilul maestru al muzicii corale naționale.

Sandu CUPCEA

(Literatura și arta, 2002, 3 octombrie)

ENERGIE ȘI DEVOTAMENT

„Educația auzului muzical prin intermediul sistemului relativ de solmizare” de Eugen MAMOT

Este, practic, pe de o parte, instrument didactic, pe de alta – instrument de cercetare și elaborare științifică în CÂMPUL FOLCLORIC, ÎN AURA SONORĂ A POPORULUI NOSTRU. Meritul pentru reputația de excelență pedagogică, muzicală, artistică, de care se bucură această educare a auzului muzical prin sistemul relativ de solmizare – acest **laborator unic** întemeiat cu aproximativ 40 de ani în urmă – îi revine, în primul rând, pedagogului și compozitorului Eugen Mamot. Datorită înțelepciunii și uriașei sale experiențe acumulate în urma organizării vestitelor colective corale (de copii) de performanță „Mugurel” (1970, Școala de pictură din Chișinău) și „Lia-Ciocârlia” (Palatul Național de creație a copiilor și adolescenților, Chișinău), care au putut să apară doar datorită fermității, energiei și devotamentului acestui remarcabil purtător de cultură, s-a conturat concepția sa muzicală, unică în felul ei.

Evident, sistemul de educație muzicală nu se dogmatizează . Se pune accent pe *intonarea* liberă în grup și în mod individual, care par a fi adaptate și impuse cu precumpănire pornind de la imperativul *eficacității* metodei prezentate de autor în lucrarea sa.

În concepția dlui profesor Eugen MAMOT, gestul mâinii este bifuncțional:

1. modelarea și dictarea spontană a substanței muzicale – intonarea treptelor (dictat gestual);
2. desfășurarea metro-ritmică, muzicală, dinamică.

Elevilor le revine sarcina de a d e c o d a (descifra) operativ **limbajul gestual** – mesajul comunicat. În acest caz, elevul sau colectivul (coral) este inclus, pe neobservate, în miraculosul limbaj *semiotic* gestual (semiogestual), în structura și semantica mișcării mâinilor pedagogului, dirijorului, – dar, în primul rând, în activitatea de realizare a creației, a partiturii etc.

Eugen Mamot transformă lecția într-o ședință de emanare spirituală, pornind de la descătușarea elevilor, de la libertatea comportamentului, de la determinarea și atestarea informativă a gestului care indică înălțimea relativă a treptelor modului, în fine – **intonația**. Tendița este însă spre *expansivitate* și *spontaneitate*, dar numai pe căile obișnuite de consolidare a elevilor. Acest principiu de cultivare (creativă, artistică, estetică, didactică, științifică) predispune, exercită, agită, asigură implicarea tot mai activă a copiilor, trezindu-le interesul și educându-le preferințe artistice și estetice. În plus, prin caracterul său atractiv, condiționează afilierea spontană a unor noi părtași, manifestându-se, în fapt, ca un **fenomen firesc** în procesul de educație muzicală.

În această lucrare, accentul energic este pus pe practicism și pe eficiență, ceea ce nu compromite însă poziția

metodologică de însușire a gramaticii muzicale, mai ales când e vorba de cei ce se află abia la început de studii. El, acest accent, exprimă și orientarea de principiu a activităților, obligația de a face față unor sarcini didactice care stau la baza învățământului în instituțiile noastre cu profil pedagogic, artistic etc., cu condiția ca studiul practic, **experimental**, să fie trecut și în linie **teoretică**. Și această îmbinare, după cum ne demonstrează autorul, să fie firească.

Autorul ne îndeamnă să îmbinăm obligațiunile didactice cu cele științifice, să găsim o formulă adecvată de corelare și realizare în câteva planuri a elementului didactico-științific cu cel **artistic, eseistic**. O atare corelare e posibilă în așezămintele cu studii libere, în care corpul didactic este scutit de obligația predării standart, de rutină în acumularea cunoștințelor generale, fiind preocupat de creația artistică muzicală în sensul strict al cuvântului, de evoluarea în fața unui public competent. În acest sens, pot apărea opinii arbitrare, atenționează dl profesor Eugen Mamot, conform cărora, în această libertate, pedagogii și elevii își pot da frâu fanteziei, iar capriciile imaginației îi pot „juca feste” acestui sistem de solmatizare. Dumnealui este încă ferm convins că și în această metodă, oricât de relativă ar fi, criteriile, sistemul, creația se supun unor legități care, în cazul în care omul are nevoie de ele, această necesitate patronează geneza spiritului, în ultimă instanță dezvoltând cultura noastră spirituală.

Concluzii:

Timp de 40 de ani – până în timpul actual – Eugen Mamot a fost preocupat de fondarea unei pedagogii muzicale bazate pe realitățile fenomenului muzical al poporului nostru, pornind de la exteriorizările muzicale ale copilului și punând la bază creația muzicală folclorică.

Pentru fundamentarea, realizarea și experimentarea

ideilor sale – metodei relative de solmizare – a lucrat în școală, a organizat colective corale, care, pe viu, l-au ajutat să verifice avantajele sistemului muzical-instructiv propus.

Lucrarea asigură o bună respirație intelectuală și o largă deschidere de orizonturi pedagogice. Autorul stăpânește în profunzime domeniul cercetat, respectiv: informare excelentă, gândire originală, expunere clară a tezelor principale, argumentare și exemplificare – pe alocuri, chiar abundentă, – dar nici o autoritate magistrală, nici o figură eminentă nu este scutită de examenul critic.

Lucrarea în cauză nu este un „agregat” de construcție metodico-științifică, ci o propunere îndrăzneță, ce se poate lovi de bariere interdisciplinare, de stereotipe și rutină.

Cerințele și criteriile concepției muzical-pedagogice a dlui profesor Eugen Mamot sunt următoarele: insistă asupra necesității de a preda muzica ca **artă**, ci nu ca o deprindere tehnică; a omite însușirea mecanică a **teoriei, scrisului și cititului muzical**; a face totul pentru ca sistemul relativ să fie sistem liber și larg deschis spre copii.

În concluzie, dorim să subliniem și alte laturi prioritare: e o metodă relativ relaxantă, firească, dinamică, accesibilă și spectaculoasă; se înscrie pozitiv în formula de normative psihopedagogice și didactice actuale; deși are o istorie (geneză) impresionantă, pe cât de veche este această metodă, pe atât e și de actuală și modernă; asigură o intonație corectă, nedenaturată – „de la pământ, de la mumă...” – care ne favorizează unicitatea noastră etnoculturală; e un sistem ce ține de **ecologia sonoră**, de îngrijirea și păstrarea **universului nostru intonativ**, muzical, se înscrie în **aura vibrației noastre naționale**; se face mai simțit, mai frumos și mai auzit **tonul veșniciei noastre...**

Copiii, tinerii – toți cei care au capacități artistice, fiind instruiți în baza sistemului relativ de solmizare, nu vor mai cânta fals melodia; vor obține, pentru toată viața, o intonare corectă a muzicii, a vorbirii... Nu neglijăm alte metodici, sisteme, gramatici muzicale, dar, alături de acestea, sistemul relativ de solmizare propus de profesorul și compozitorul Eugen Mamot, ca principiu și metodă de *educare a auzului* la copii, este și cel al specificului nostru național. El există în noi înșine – pus de Natură, – în **aura sonoră a etnosului nostru**.

Lucrarea este importantă și utilă într-un mediu civilizat, în care există o mișcare de înaltă conștiință pedagogică, patronată de entuziaști, – tineri profesori, conducători de colective corale de copii și de tineret, care sunt preocupați de problemele instruirii, de soarta patrimoniului nostru cultural, de contribuțiile teoretice actuale și de cele din trecut, de perspectivă și de Neam.

Doresc să fie auzit și fructificat de societate cuvântul științific, artistic și cel învățătoresc al stimatului profesor Eugen MAMOT...

Doresc ca gândirea creatoare, lucrarea în cauză, să-i aducă izbândă. O merită pe deplin.

*Andrei TAMAZLÂCARU,
folclorist, Uniunea Muzicienilor din Republica Moldova
(Literatura și arta, 2003, 1 mai)*

EUGEN MAMOT: CÂNTECUL MERGE ÎNAINTE ȘI FACE DRUM OMULUI DIN FIECARE COPIL

Concertele din luna mai ale colectivelor Studioului Muzical-Coral „Lia-Ciocârlia” au devenit o tradiție în viața culturală a capitalei. În acest an, la semnificațiile obișnuite ale evenimentului (finalizarea unui alt an de studii, darea de seamă în fața publicului asupra ultimelor realizări) se mai adaugă două, de ordin aniversar: 30 de ani de la fondarea „Liei-Ciocârliei” și 40 de ani de activitate creatoare a lui Eugen Mamot, compozitor și dirijor, maestru în arte și deținător al gradului didactic superior, om de înaltă cultură care a stat la originile SMC „Lia-Ciocârlia”, aflându-se până în prezent la cârma acestuia.

Dincolo de calitățile sale profesionale unanim recunoscute și apreciate atât în Moldova, cât și departe peste hotarele ei, Eugen Mamot rămâne peste ani un entuziast al mișcării corale pentru copii și un pedagog care educă, prin cântec, oameni integri, patrioți, cetățeni activi, personalități sensibile la tot ce e frumos și armonie.

Acest dialog cu maestrul Eugen Mamot a fost realizat în atmosfera febrilă a pregătirilor pentru concertul aniversar al Studioului „Lia-Ciocârlia”, care va avea loc în Sala cu Orgă, la 11 mai, cu începere de la ora 16:00 și la care sunt invitați toți prietenii, mai vechi și mai noi, ai colectivului.

- Cum a început pasiunea dvs. pentru corul de copii, care, iată, durează de 40 de ani, rămânând la fel de intensă?

- A fost, probabil, o predestinație, un concurs fericit de împrejurări care mi-a marcat destinul astfel că astăzi pot spune cu certitudine: sunt unul dintre puținii oameni pentru care profesia, vocația și satisfacția vieții împlinite s-au regăsit într-un tot întreg – mișcarea corală a copiilor.

Mi-am început activitatea în domeniu la nici 20 de ani

împliniți, în 1963, când am înființat corul Școlii de Muzică din Ungheni. Îmi amintesc cu drag de acel colectiv pentru că a fost primul în viața mea, dar, peste ani, îi văd și lacunele, rezultate atât din lipsa mea de experiență de atunci, cât și din metehnele generale ale cântului nostru coral din acea perioadă, când atenția era concentrată mai mult asupra repertoriului, bine structurat sub aspect ideologic, decât asupra modului de interpretare.

Imaginea mea despre cântul coral a suportat o metamorfoză radicală la finele anilor '60, când am vizitat pentru prima dată Estonia, fostă republică unională cu frumoase tradiții în arta corală, materializate în grandioasele sărbători corale în aer liber, care întruneau mii de promotori activi ai acestui gen muzical.

Așa au început căutările mele în domeniul cântului coral cult, al intonației corecte, al sunetului cântat, nu strigat. Acumulările mele profesionale și-au găsit aplicare în activitatea corului „Mugurel”, fondat în cadrul Liceului de Arte Plastice din Chișinău, iar apoi și a Studioului Muzical-Coral „Lia-Ciocârlia” de la Palatul de Creație a Copiilor. Am reușit să „contaminez” cu această dragoste pentru cântul coral al copiilor mai multe personalități muzicale care, în timp, și-au fondat propriile colective, obținând succese remarcabile. Mă refer la Valentin Budilevski, Ștefan Andronic, Sofia Volcov, Eugenia Cibotaru, Ștefan Caranfil... Lăsând la o parte modestia, pot spune că acești oameni au transformat Moldova într-o țară a corurilor de copii care ne reprezintă cu brio pe toate meridianele. Sper să nu supere pe nimeni afirmația mea, dar sunt ferm convins că aceste colective corale de copii fac pentru promovarea imaginii pozitive a țării noastre în lume mai mult decât politicienii și diplomații de carieră. Atâta doar că la nivel de stat lor li se acordă prea puțină atenție.

- *Oricât de intensă ar fi activitatea colectivelor corale,*

acestea nu antrenează decât o mică parte dintre copii. Pentru a oferi acces cât mai larg la acest, pe drept cuvânt, cel mai democratic gen de educație muzicală, în municipiul s-a mers pe calea creării claselor corale în cadrul instituțiilor de învățământ general preuniversitar. Cum apreciați acest fenomen?

- Clasele cu profil coral sunt un lucru minunat și autoritățile municipiului Chișinău, care nu au încetat să le finanțeze oricât de complicată ar fi situația economică și de auster bugetul local, merită toată lauda. Nicăieri în republică nu s-a mai păstrat învățământul coral gratuit, accesibil tuturor copiilor. Fără această atitudine înțeleaptă din partea administrației locale nu am mai avea astăzi colective atât de frumoase ca cele de la Liceele „Ion Creangă”, „Iulia Hașdeu”, de la Școala nr.87 și multe alte instituții preuniversitare din capitală.

- Pentru orice colectiv artistic problema repertoriului este una de esență. „Lia-Ciocârlia” abordează cu mult curaj cele mai complicate lucrări muzicale, unele de proporții impunătoare, cum ar fi, să zicem, cântările Sfintei Liturghii „Ioan Gură de Aur”...

- Apropo de această lucrare complexă, extinsă pe durata a 90 de minute. Mulți specialiști, pedagogi s-au arătat sceptici atunci când am început să lucrăm la liturghie, considerând-o peste puterile unui cor de copii. Am insistat, însă, și acum pot spune cu mândrie că anume această lucrare ne-a propulsat peste hotarele Moldovei, în special în România, unde, după ce am interpretat-o în 1995, am fost binecuvântați de Patriarhul Teoctist. Am cântat liturghia în particular, în fața regelui Mihai, de asemenea la Cotroceni, în cele mai mari catedrale ale românilor... La Oradea, de exemplu, am ajuns să ne recunoască lumea în stradă, invitațiile de a concerta parvenind anual.

Spun toate acestea pentru a confirma, o dată în plus, rolul decisiv al repertoriului în promovarea unui colectiv artistic. În general, principiul meu este următorul: repertoriul trebuie să conțină un nucleu permanent, compus din valorile muzicale nepieritoare naționale și universale. Colindele, piesele de cult, lucrările clasice fac parte dintre ele, de aceea nu lipsesc din repertoriul „Liei-Ciocârliei”.

- Fiind un colectiv atât de numeros, „Lia-Ciocârlia” are, totuși, foarte multe turnee. Cum reușiți să faceți față acestei enorme responsabilități de a pleca departe de casă cu atâția copii în grijă și de a-i reda familiilor „vii și nevătămați”?

- Sarcina mea în calitate de conducător al Studioului este facilitată de gradul înalt de disciplină interioară și de comportament al copiilor. Am realizat turnee în Rusia, Ucraina, Franța, Turcia să nu mai spun de România, pe care am cutreierat-o în lung și în lat. Sigur, pentru mine ar fi mult mai comod să rămân cu copiii acasă, limitându-mă la evoluțiile în concertele festive, organizate cu diverse ocazii în sălile din Chișinău. Însă atunci ar trebui să renunț de bună voie la acest excelent mijloc de educare și instruire a copiilor, care sunt turneele. Entuziasmul copiilor se ține pe motivație. Or, întâlnirile de suflet din timpul turneelor, aprecierile unor specialiști cu renume, contactul cu altă lume, uneori mai bună, alteori mai rea decât a noastră au o valoare educațională greu de estimat. „Lia-Ciocârlia”, de exemplu, a fost prima delegație oficială din Moldova primită în 1996 la Primăria Parisului după toate regulile protocolului. Imaginați-vă ce sentimente i-au încercat pe copii la aflarea acestui detaliu. La Belfort, corul a cântat în cea mai mare catedrală a orașului, în prezența a peste 2000 de enoriași. După ultimul acord, această mare de oameni, ca la comandă, a explodat de aplauze și de exclamații de admirație. La Paris, copiii, au cântat la poalele Turnului Eiffel. Permițându-le acest lucru, polițiștii parizieni au făcut,

spre deliciul publicului, o excepție expres pentru ei. Vocile copiilor au răsunat în Peștera Ursului, monument istoric, arheologic, natural, situat la adâncimea de 200 m sub pământ...

Când spun că turneele sunt un important mijloc instructiv, mă gândesc și la cunoștințele noi acumulate de copii, la faptul că, intrând în contacte directe cu reprezentanții diverselor popoare, ei ajung să se simtă parte a lumii moderne, marcată profund de procesele globalizării.

Turneele noastre sunt cu pixul și carnețelul de notițe în mână, pentru ca atunci când vor reveni în familii sau printre colegii de clasă copiii să poată povesti ce au văzut, ce au învățat nou.

- După patru decenii de activitate în domeniul mișcării corale a copiilor v-au mai rămas vise neîmplinite?

- Bineînțeles. Visele mele evoluează o dată cu generațiile noi care vin în colectiv. Am atins un nivel, am realizat lucruri apreciate de către specialiști și publicul larg. Acum e timpul să încercăm noi modalități de exprimare prin muzică. Mă gândesc la o lucrare sintetică de proporții (poate balet, poate operă pentru copii), care ar îmbina în mod armonios diverse genuri artistice, practicate în cadrul Palatului de Creație a Copiilor, o lucrare în care să strălucească fațetele încă neexplorate ale talentelor multiple specifice copiilor noștri.

- Cunoscându-vă calitățile de excelent organizator, sunt ferm convins că veți reuși să realizați și acest îndrăzneț proiect. Până atunci, însă, haideți să vorbim despre concertul aniversar de la 11 mai. Cum va fi?

- Va fi o întâlnire între prieteni. Îi vom avea printre noi pe cei care au cântat și cântă în „Lia-Ciocârlia” de la începuturi și până în prezent, pe pedagogii care au dat și dau viață acestui colectiv, pe cei care l-au sprijinit nu numai cu vorba, dar și cu fapta, printre aceștia numărându-se Serafim Urecheanu,

primar general de Chișinău, Mihai Secieru, primar de Trușeni, și mulți alți sponsori. Sperăm să avem, ca întotdeauna la concertele noastre, sala plină de oameni sensibili la splendorile muzicii corale.

Va fi un program de concert cu și pentru copii. Ei vor fi stăpânii scenei, iar atmosfera generală sper să fie cea a unei copilării fericite. Dacă vom reuși ceea ce ne-am propus, înseamnă că nu ne-am trăit în zadar viața și că merită să perseverăm și după acest popas aniversar.

- *Un pedagog adevărat cât trăiește învață. După 40 ani de activitate credeți că „v-ați însușit lecția”?*

- Sper, cel puțin, să fie așa. Într-adevăr, învățându-i pe alții, învăț și eu. Dacă ar fi să definesc principalul învățământ din cariera mea artistico-pedagogică, aș spune în felul următor: cântecul merge înainte și face drum Omului din fiecare copil, pe care noi, pedagogii, suntem chemați să-l creștem cu dragoste și înțelepciune.

Interviu realizat de Nadina GHEORGHITĂ

(Capitala, 2003, 8 mai)

„LIA-CIOCÂRLIA” LA 30 DE ANI

Se zice că muzica este expresia libertății sau a unei dorințe arzătoare de libertate. Timp de 30 de ani colectivul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” ne alină inimile și ne înfrumusețează viața.

Fiind unul dintre colectivele artistice de copii de o înaltă prestanță, „Lia-Ciocârlia” se află în fruntea mișcării corale și, alături de confrății săi profesioniști, participă la toate manifestările muzical-corale.

Pe parcursul a 30 de ani de activitate prodigioasă

colectivul „Lia-Ciocârlia” și-a adus contribuția la dezvoltarea culturii muzicale naționale prin descoperirea și îndrumarea talentelor tinere, alegerea și perfecționarea unor forme și metode eficiente de familiarizare a copiilor cu muzica, popularizarea artei corale, introducerea în circuit a valorilor muzicale ale compozitorilor clasici și contemporani.

Studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” activează din anul 1973 în cadrul Palatului național de creație a copiilor și adolescenților, în prezent condus de dirijorul și compozitorul Eugen Mamot, maestru emerit în artă.

În acest răstimp „Lia-Ciocârlia” a prezentat mai mult de 500 de concerte în Republica Moldova, Ucraina, Rusia, România, Letonia, Lituania, Belarusi, Estonia, Franța și Italia.

S-au realizat numeroase imprimări la radio și televiziune, discul „Cântă „Lia-Ciocârlia”, precum și două filme muzicale.

Participant neobosit la activitatea muzical-concertistică din Republica Moldova „Lia-Ciocârlia” a deschis orizonturi noi în arta corală interpretativă și a prezentat publicului spectator mai mult de 900 creații corale pentru copii ale compozitorilor clasici și contemporani de diverse stiluri și forme.

Concomitent „Lia-Ciocârlia” s-a afirmat nu numai ca unul dintre cei mai activi promotori ai artei corale din Moldova, ci s-a constituit și ca centru metodic valoros pentru dirijorii corurilor de copii din republică, fiind organizatorul și participantul neobosit al seminarelor republicane și orășenești de specialitate.

Formele și metodele progresiste de educație muzicală, care au luat naștere la studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” (studierea notelor și interpretarea muzicii pe note, formarea grupelor corale conform vârstei copiilor, deschiderea claselor

muzicale în baza unor școli de cultură generală, schimbul reciproc de colective corale de copii cu alte țări cu cazare în familii, organizarea taberelor corale de vară, participarea la festivaluri și concursuri, prezentarea unor repertorii ample de muzică clasică universală și religioasă) au servit drept piatră de temelie pentru organizarea școlilor cu profil coral, 12 dintre care funcționează numai în municipiul Chișinău.

Pentru activitatea fructuoasă în domeniul familiarizării copiilor cu arta corală, studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia” i s-a decernat titlul onorific „Colectiv artistic model”, Premiul republican al tineretului, titlul de laureat al mai multor concursuri și festivaluri naționale și internaționale. Mulți ani înainte, „Lie-Ciocârlie”!

*Cristina PORCESCO
(Moldova Suverană, 2003, 9 mai)*

Corul unit "Lia-Ciocârlia" condus de Eugen Mamot, la aniversarea de 30 ani de la formare. Chișinău, Palatul Național, 2003.

„LIA-CIOCÂRLIA A PUS TEMELIA CÂNTECULUI CORAL CULT DE COPII”

A devenit deja o tradiție bună ca, în luna mai vocile răsunătoare ale „Liei-Ciocârliei” să prevestească sfârșitul al încă unui an de învățământ. Concertul care a fost susținut pe 11 mai în Palatul Național a fost semnificativ prin faptul că acest minunat colectiv coral de copii a împlinit 30 de ani de la înființare. Iar fondatorul acestui colectiv artistic prestigios, dirijorul și compozitorul Eugen MAMOT, a rotunjit 40 de ani de activitate creatoare. E. Mamot a înființat, în 1963, corul școlii de muzică din Ungheni. În 1970 a fondat corul „Mugurel” de la Liceul de arte plastice din Chișinău. Acumulând o anumită experiență, în 1973, E. Mamot organizează studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” de la Palatul Național de Creație a Copiilor și Adolescenților (director – Valeriu Volcov), colectiv pe care continuă să-l conducă până în prezent.

În legătură cu această dublă aniversare, corespondentul nostru i-a solicitat un interviu dlui Eugen MAMOT.

- Ce moment mai important ați dori să evocați acum, după trei decenii de activitate la „Lia-Ciocârlia”?

- Chiar de la bun început aș dori să subliniez faptul că m-am aflat într-o febrilă și permanentă căutare de sunet cult, de intonație corectă, de însușire a gramaticii muzicale de către mai multe generații de copii care au evoluat în „Lia-Ciocârlia”, studioul ce a devenit pe parcurs o școală specifică de instruire muzicală a elevilor prin intermediul cântecului coral. Astăzi ne putem mândri cu multe coruri de copii din întreaga republică, formații artistice care au luat exemplu de la „Lia-Ciocârlia” și evoluează cu succes în țară și peste hotare, fiind înalt apreciate.

- Apropo, în ce țări a concertat studioul muzical-coral

condus de Dvs.?

- „Lia-Ciocârlia” a fost aplaudată în Ucraina, Rusia, România, Franța, Turcia și în alte țări, unde a participat la diferite festivaluri internaționale de muzică corală, învrednicindu-se de înalte titluri de laureat. La concursul coral „București – 92”, bunăoară, colectivului nostru i-a fost înmănat un premiu special. Aflându-ne într-un turneu la Paris (1996), organizat de către diaspora română, „Lia-Ciocârlia” a fost prima delegație moldovenească oficială primită la Primăria Parisului după toate rigorile protocolare. Din cuvântul rostit de către primarul Parisului am aflat că eram a doua delegație (după cea din Federația Rusă) din spațiul ex-sovietic, care s-a bucurat de o asemenea onoare.

- Cu ce somități din lumea muzicii a colaborat „Lia-Ciocârlia” și dirijorul său?

- Colectivul nostru a avut ocazia să evolueze alături de primadona Operei Naționale Maria Bieșu, de ilustre voce Mihai Munteanu, împreună cu celebrul compozitor Eugeniu Doga ș.a. A participat la diverse spectacole de zile mari alături de Orchestra Simfonică a Filarmonicii Naționale sub bagheta maestrului Valentin Doni, de Orchestra Națională de Cameră condusă de Oleg Polâmschi, de capelele corale „Doina”, „Moldova” și altele.

- Știm că „Lia-Ciocârlia” este unul din primele colective corale de copii care a avut curajul să interpreteze muzică religioasă...

- Exact, am cutozat să interpretăm Cântările Sfintei Liturghii „Ioan Gură de Aur”, pentru care fapt „Lia-Ciocârlia” a fost binecuvântată de Patriarhul Teoctist. Corul nostru a dat răspunsurile Sfintei Liturghii în slujbele divine oficiate de biserica ortodoxă română din Paris (paroh – Apostolescu), din Târgoviște (episcop – Târgovișteanu), din Oradea (episcop –

Ioan), din Chișinău (paroh al bisericii Sf. Nicolae – regretatul Vasile Petrache), în alte biserici și parohii.

- Un colectiv atât de numeros, cum este studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia”, reprezintă un vast teren de afirmare. Ce dirijori au mai activat în acest minunat colectiv artistic de copii?

- În „Lia-Ciocârlia” și-au început activitatea în calitate de dirijori Valentin Budilevski, Ștefan Andronic, Ștefan Caranfil, Sofia Volcov, Eugenia Cebotari, Valentina Vlas, Luminița Istrate ș.a., astăzi deveniți dirijori vestiți, care desfășoară o activitate fructuoasă în colectivele corale conduse de dâșii.

- În incheiere, Vă rog definiți rolul „Liei-Ciocârliei” în dezvoltarea artei corale din Moldova.

- Anume „Lia-Ciocârlia” a pus temelia cântecului coral cult de copii. Aici s-au născut forme și metode originale de instruire muzicală, ulterior răspândite și aplicate în întreaga republică. Nu întâmplător avem mii de copii care cântă în coruri muzică pe mai multe voci, la un nivel profesionist înalt, cu un repertoriu demn de invidiat. Multe dintre corurile de copii din municipiul Chișinău au câștigat medalii de aur la concursurile internaționale. La sfârșitul acestei luni vom fi martorii unui eveniment neordinar: Sărbătoarea corală, în cadrul căreia corul unit al câtorva mii de copii vor interpreta în aer liber un program destul de complicat. Acum 30 de ani nici nu puteam visa la așa ceva.

- Mulțumim pentru interviul acordat, dorindu-vă, atât Dvs. personal, cât și „Liei-Ciocârliei”, mulți-mulți ani de creație și perseverență artistică.

*Consemnare: Cor. „F.D.”
(Florile dalbe, 2003, 15 mai)*

30 DE ANI DE EXISTENȚĂ A „LIEI-CIOCÂRLIA”

Tradiționalul concert anual de bilanț al Palatului Național de Creație a Copiilor a fost consacrat studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia” la aniversarea a 30-a a existenței, conducător artistic Eugen Mamot. El însuși a marcat 40 de ani de activitate pedagogico-muzicală. Studioul domnului Mamot a devenit o școală specifică de instruire muzicală a elevilor. Aici și-au început activitatea de dirijori Valentin Budilevski, Ștefan Andronic, Sofia Volcov, Eugenia Cebotari etc.

Azi fiecare conduce grupuri corale în diferite instituții de învățământ.

„Lia-Ciocârlia” include 3 coruri conduse de Eugen Mamot, Ela Laletina și Tatiana Bejenaru. Alături de ei muncesc profesori pasionați de talentele copiilor: Elena Murzac, Lidia Rusu, Nina Pascari, Tatiana Berezneacov, Tatiana Bejenaru, Elena Antonovici, Parascovia Ursu.

Colectivele corale ale „Liei-Ciocârlia” au evoluat în mai multe țări: Rusia, Ucraina, România, Franța, Turcia, învrednicindu-se de înalte titluri de laureați. Formația a avut onoarea să evolueze alături de Primadona Operei Naționale, Maria Bieșu, de maestrul Mihai Munteanu, de marele compozitor Eugen Doga etc. A participat la diverse spectacole împreună cu Orchestra Simfonică a Filarmonicii Naționale, sub bagheta maestrului Valentin Doni, cu Orchestra Națională de Cameră condusă de Polâmschi, alături de Capela Corală „Doina”, „Moldova” etc.

În cele trei decenii studioul a fost absolvit de circa 2000 de elevi. Au scris pentru el un număr mare de creații corale compozitorii E. Doga, I. Macovei, E. Mamot, A. Tamazlăcaru etc.

Repertoriul corurilor, foarte variat, se interpretează în română, rusă, ucraineană, găgăuză, franceză, turcă, bulgară etc.

La acest spectacol jubliar Eugen Mamot a apărut în triplu rol – de compozitor, scenarist și regizor. El a compus și muzica pentru colectivele de dansatori, ansamblul folcloric și orchestră. Studioul de balet „Soarele”, coregraf Irina Avaeva, a montat dansurile „Nocturna” și „Hora”; ansamblul de dansuri moderne „Copilăria”, conducător Olga Ivanova, a prezentat „Primăvara” și „Drumeție”; „Valsul adolescenților” a fost interpretat de ansamblul de dansuri sportive „Fericire”, conducător Nadejda Bantiuc.

O frumoasă compoziție (muzică, voce și dans) au interpretat: studioul folcloric „Iedera”, conducător Elena Osoianu, ansamblul de muzică și dansuri populare „Speranța”, conducător Tatiana Usataia și dirijor Timofei Rusu.

Un compartiment deosebit în acest concert a fost dedicat corului de performanță și corului absolvenților „Lia-Ciocârlia”.

S-a remarcat și corul cameral de profesori de la Palatul Național de Creație a Copiilor și Adolescenților, interpretând 2 lucrări muzicale, oblăduite de E. Mamot.

Spectacolul s-a încheiat cu felicitări din partea oaspeților, părinților și cu înmânarea premiilor și diplomelor de onoare de către directorul palatului, Valeriu Volcov.

Lidia DZEATCOVSCHI
(Făclia, 2003, 31 mai)

„UN ARBORE, ALE CĂRUI RĂDĂCINI AU SORBIT, FĂRĂ ISTOV, APA VIE A FOLCLORULUI ROMÂNESC”

Dl prof. Eugen Mamot este dirijor și compozitor, maestru emerit al artei din Republica Moldova, director artistic al coralei „Lia-Ciocârlia” din Chișinău. Îmi spune că, în 11 mai 2003, s-au sărbătorit 30 de ani de la înființarea coralei pe care o conduce – și al cărei fondator a fost, dar, și împlinirea a 40 de ani de activitate a domniei sale pe tărâmul artei cântului. Prilejuri binevenite pentru a convorbi despre multe și frumoase întâmplări artistice (și nu numai).

„TREI DECENII DE EXISTENȚĂ”

„Ansamblul coral „Lia Ciocârlia” – spune dl prof. Eugen Mamot – poate fi comparat cu un arbore maiestuos, ale cărui rădăcini au sorbit, fără istov, apa vie a folclorului românesc, dar și a muzicii, în general. Noi – „Lia-Ciocârlia”, suntem trunchiul, iar de-a lungul anilor, în cele peste trei decenii de existență, au crescut din acesta nu mai puțin de 37 de „ramificații”, adică alte coruri și ansambluri corale”. Îmi spune apoi că repertoriul ansamblului coral „Lia-Ciocârlia” este divers și bine structurat pe grupe de vârstă, de la copii între 6-8 ani, până la adolescenți și tineri – de peste 16 ani – cuprinzând folclor, muzică preclasică și clasică, interpretate pe mai multe voci, fiecare lucrare fiind cântată în limba în care a fost scrisă.

10 MEDALII DE AUR. O „REPUBLICĂ... CORALĂ”!

În Chișinău există acum 15 școli în care se studiază cântul coral aprofundat, susținute financiar de către Primărie și Consiliul Local. Profesorul Mamot îmi spune că îl bucură mult faptul că Serafim Urecheanu a fost reales – pentru al treilea mandat – ca primar al capitalei basarabene –, acesta fiind un mare iubitor al artei și culturii. Corurile de copii din Chișinău sunt cunoscute în toată Europa, grație, desigur,

măiestriei interpretative a acestora: astfel, în ultima vreme, s-au întors cu 10 medalii de aur, de la festivaluri și concursuri din: Bulgaria, Italia, Austria, Germania, Ungaria, iar la una din participările de mai sus, organizatorii au folosit la adresa Basarabiei sintagma „Republică corală”!

UN COR GIGANTIC: 3000 DE CORIȘTI!

L-am întrebat pe profesorul emerit Eugen Mamot despre drumul în viață al câtorva foști membri ai ansamblului coral „Lia-Ciocârlia”. Cu o nedisimulată mândrie îmi spune câteva nume, dintre multe altele: Cezara Stahi – care are acum propriul ei ansamblu, Viorica Lozov – plecată în SUA, Cristina Gomoja, Maria Simion, Diana Coșcodan, Cristina Avornc, Mariana Șura etc. Mulți foști coriști „ciocârliști” sunt răspândiți în tot spațiul ex-sovietic, în toată Europa și pe alte continente. La sărbătoarea de 30 de ani a „Liei-Ciocârlia” au cântat coruri reunite compuse din nu mai puțin de 3000 de coriști. Pregătirea giganticului cor pentru spectacolul aniversar a durat aproape un an de zile, efectul artistic fiind de neuitat pentru spectatori.

„RELAȚII DE EXCEPȚIE CU BIHORUL”

„Avem relații de excepție cu Bihorul, începând din 1995 – când am venit pentru prima oară în superbul dumnevoastră județ și în ospitalierul municipiu Oradea, unde ne-am întâlnit cu frații noștri români, oameni cu suflete de aur. Corul nostru a cântat – intermediat în relațiile noastre de dl Dumitru Demian – în aproape toate bisericile din Oradea, mai ales în perioadele premergătoare sărbătorilor de iarnă. De pildă, preotul Gheorghe Nemeș – paroh al Bisericii Albastre – a spus, după ce „Lia Ciocârlia” a cântat în acest lăcaș duhovnicesc: „De 27 de ani păstoresc aici, dar niciodată, până acum, nu s-a aplaudat în biserică. Acești copii minunați ne-au adus pace și bucurie în suflete”. Dl Mamot îmi mai spune că ansamblul pe care îl conduce este invitat – în fiecare vară din ’92 încoace –,

la Năvodari, cu sprijinul Ministerului Educației și Cercetării, că au mai concertat și la Iași, Târgoviște, Brăila și București.

Relațiile cele mai apropiate le avem însă cu Bihorul, cum am mai spus, făcând și schimburi de delegații cu copiii din Tileagd, Bratca și Beznea”.

SPRIJINIȚI DE „EUROPEAN DRINKS” ȘI ALTE FIRME

„Țin să mulțumesc din suflet unor firme care ne-au ajutat pe timpul prezenței noastre în Oradea și județ: „European Drinks”, SC Comodi SRL, SC Nutrientul Palota, SC Cominca SA, precum și Episcopiei Ortodoxe Române Oradea, Parohiei greco-catolice, Bisericii „Sf. Gheorghe”, instituțiilor de învățământ: Palatul Copiilor și Elevilor Oradea, Grupul Școlar „Transilvania”, Liceele „M. Viteazul” și „Aurel Lazăr”. Să amintesc și faptul că nouă foști membri ai corului „Lia-Ciocârlia” au învățat până acum în Oradea, din care cinci urmează facultatea, cu burse de master sau burse locale, perspectivele fiind, în acest sens, dintre cele mai bune.”

LA MANIFESTAȚII, ÎN STRADĂ, CU COPIII. SPRE LUMEA LARGĂ

Îl mai întreb pe dl profesor Eugen Mamot dacă au fost la manifestațiile de stradă din Chișinău din iarna și primăvara acestui an. „Da. Sigur că da. Am fost acolo, în stradă, cu copiii, în toată perioada celor trei luni cât au durat acestea, protestând împotriva rusificării Basarabiei, împotriva scoaterii istoriei României din programa școlară. Tineretul nostru a dat atunci întregii populații o adevărată lecție civică, de demnitate și patriotism!” I-am urat oaspetelui nostru multe izbânzi artistice cu „Lia-Ciocârlia”, pentru a-i încânta, ca și până acum, atât pe români, cât și pe spectatorii iubitori de frumos, din lumea largă.

*Alexandru SFÂRLEA
(Crișana, 2003, 31 mai)*

EUGEN MAMOT: CÂNTECUL ESTE PUNTEA PE CARE MERG POLITICIENII UNII SPRE ALȚII

Dacă nu i se vor pune piedici, capitala este pe punctul de a încetațeni încă o tradiție – Sărbătoarea corului.

La finele lunii mai, în capitală s-a desfășurat poate cea mai de masă manifestare artistică de pe la noi – Sărbătoarea Corului. 3000 de copii, întruniți în 37 de colective corale din școli, timp de câteva ore au cântat împreună, demonstrând mai mult decât o performanță muzical-interpretativă – posibilitatea coexistării (fie și pentru o perioadă limitată) în armonie și bună înțelegere. „Visul de aur” al oricărei societăți este, deci, realizabil!

Sărbătoarea Corului, spre surprinderea organizatorilor, obișnuiți cu indiferența presei atunci când este vorba despre niște manifestări artistice cu participarea copiilor, a fost intens mediatizată, inclusiv în cheie critică. În mare parte, observațiile jurnaliștilor au avut temeieri, recunoscute și de către specialiștii în domeniu. Mai puțini, însă, cunosc faptul că această sărbătoare, care a avut neșansa de a coincide cu o campanie electorală agresivă, s-a aflat până în ultimul moment sub semnul întrebării. „Cineva nu a dorit această demonstrație evidentă a unui adevăr care marchează de ani mulți activitatea autorităților municipale și anume: învățământul, inclusiv cel artistic, copiii cu necesitățile lor de dezvoltare multilaterală constituie prioritatea Primăriei și a Consiliului Municipal Chișinău. Efortul financiar al autorităților capitalei de a păstra școlile și clasele corale (la fel și cele coregrafice, de arte plastice, de fanfară etc.), în ciuda recomandărilor „de sus” de optimizare și reducere cu orice preț a cheltuielilor, dă rod frumos. Iar rezultatul acestui efort se măsoară nu în bani, nici în tone, ci în oameni. Educați, frumoși la suflet, sensibili la tot ce e cultură și valoare perenă.

Dincolo de lacunele organizaționale și repertoriale, de

altfel firești oricărui început, la 31 mai, de Sărbătoarea Corului, am asistat cu toții la nașterea unei tradiții culturale. De ce avem nevoie de această tradiție? Cum poate fi ea promovată cu maximum de eficiență și minimum de cheltuieli? Răspuns la aceste întrebări dă Eugen Mamot, un maestru consacrat în domeniul artei corale, conducător artistic al Studioului coral pentru copii „Lia-Ciocârlia”.

Argumente pro

Copilul, dacă se află de mic pe mâini bune, cu anii devine un om adevărat, integru care știe să aducă bucurie celor din jur. Tot așa și această unică sărbătoare, intitulată a Corului, inițiată de departamentul Educație, Știință, Tineret și Sport al capitalei. Responsabil de prima ediție a manifestării a fost Victor Creangă care, în fond, s-a ocupat singur și de organizare, și de repertoriu, și de alte probleme, ca până la urmă să-i revină și toate criticile. Aceasta ar fi prima lecție pe care ar trebui s-o învățăm cu toții: un atare eveniment nu poate fi organizat de o singură persoană. Oricât de entuziastă, energică și bine intenționată ar fi aceasta, subiectivismul iese în prim-plan. Sărbătoarea Corului, dacă va continua, urmează a fi organizată de un colectiv de specialiști, în baza unor propuneri general acceptate, pe principii echitabile și competente.

Afirm cu toată responsabilitatea că municipiul are nevoie de această sărbătoare. Și iată de ce. Sistemul concursurilor cu premii, foarte răspândit pe la noi, lasă loc reproșurilor atât din partea dirijorilor, cât și a copiilor, aceștia suportând dureros cazurile de apreciere subiectivă sau chiar de-a dreptul tendențioasă, venite din partea unor jurii constituite pe principii de relații personale și pe interese de grup. Goana după câștiguri cu orice preț are o influență nefastă asupra colectivelor de copii, dând peste cap eforturile educaționale ale dirijorului. Sărbătoarea Corului anulează această goană, toate colectivele

fiind puse din start în condiții egale, iar „câștigul” este unul pentru toți – bucuria lucrului frumos realizat împreună.

Să facem următoarea aritmetică: la Sărbătoarea Corului au participat 3000 de copii, fiecare cu câte doi părinți, deci, în total – 6000 de adulți; dar mai sunt și prietenii, și colegii și, pur și simplu, amatorii artei corale care au ținut să participe la eveniment. În concluzie, manifestarea depășește cadrul îngust al școlii, aparținând societății în ansamblu.

O astfel de sărbătoare ar putea fi o atracție pentru turiști, un element important de ordin spiritual, să zicem, al Hramului orașului, când se obișnuiește a face niște bilanțuri. Or, clasele și școlile corale pe care le finanțează de-a lungul anilor municipalitatea, în pofida problemelor economice grave, sunt o realizare incontestabilă, cu care Primăria se poate mândri pe bună dreptate atât la nivel național, cât și internațional.

Sub aspect profesional, Sărbătoarea Corului ar determina colectivele să se alinieze la un anumit nivel de interpretare. Exista pe timpuri, în perioada sovietică, noțiunea de „vaccinare” a corului, ceea ce însemna că un cor mai puțin performant, evoluând alături de altul bine instruit, își însușea în mod inevitabil calitățile acestuia, se ridică sau, cel puțin, tinde să ajungă nivelul interpretativ al colectivelor bune. Exact aceasta se poate întâmpla și în cazul participanților la Sărbătoarea Corului.

Eficiență sporită cu aceiași bani

Aș aborda aici și niște chestiuni de organizare a bugetului, repartizat claselor corale. Nu toate corurile din școlile generale activează de la 1 septembrie până la 1 iunie, adică pe durata întregului an de studii. Majoritatea au un regim episodic care coincide cu pregătirea de anumite sărbători calendaristice: Anul Nou, Ultimul Sunet etc. Dar salariul dirijorului este permanent,

lună de lună, calculat pentru sarcina de 18 ore. Sunt în Chișinău dirijori care au patru coruri în patru școli și în fiecare dintre ele i se iau în cont 18 ore, plătindu-i-se respectivele salarii, deși, de facto, ei lucrează mult mai puțin. Este o situație care, odată clarificată, ar putea asigura o economie substanțială de bani publici. Sărbătoarea Corului, desfășurată cu periodicitate fixă (de exemplu, o dată la doi ani), l-ar obliga pe dirijor să lucreze atât cât i se plătește, în nici un caz mai puțin, deoarece atunci nu va avea ce prezenta la ora bilanțului.

În plus, în instituțiile preuniversitare din municipiu există condiții pentru a întruni corurile în afara orarului de bază, după lecții, sâmbăta, duminica, la fel cum se întâmplă, de exemplu, în cazul secțiilor sportive. Cu regret, școlile nu folosesc această formă de instruire în cazul corurilor și e o mare irosire de bani și de timp. Sărbătoarea Corului fiind o țintă obligatorie pentru toți, i-ar obliga pe dirijori să valorifice și aceste rezerve.

Taiga sau codru?

Este important să decidem nu numai asupra calității interpretării, dar și asupra repertoriului abordat, deoarece acesta este un element educațional greu de estimat.

Sunt colective corale care cântă același repertoriu de ani de zile, pentru că așa e comod pentru dirijori. Daunele însă sunt mari: copiii se plictisesc, colectivul bate pasul pe loc, autoritatea corului scade. Sărbătoarea Corului ar programa un repertoriu cântărit, filtrat, adecvat vârstelor, care ar corespunde cerințelor timpului și gustului artistic elevat. Repertoriul nu poate fi lăsat la cheremul unui om. El trebuie să fie rodul unei activități comune a mai mulți specialiști în domeniu. La prima Sărbătoare a Corului, repertoriul, fiind lăsat în grija unei singure persoane, a fost mai puțin reușit. Nu toate piesele s-au pretat

interpretării în aer liber, altele au fost prea complicate pentru coriștii mici sau nu au corespuns, ca mesaj, timpului pe care îl trăim. Avem nevoie de o politică repertorială sănătoasă, bazată pe valori naționale și universale certe, pe care Sărbătoarea Corului ar putea s-o asigure. Este foarte important ce anume cântă un cor gigant: despre taiga sau despre codru? Păduri sunt ambele, dar încărcătura semantică și simbolistică este diferită. A fost relevantă în acest sens reacția publicului și a presei la piesa „Valurile Amurului”, interpretată la Sărbătoarea Corului din acest an.

Ar fi un mare păcat ca școlile și clasele corale, finanțate în mod eroic (să nu credeți că este o exagerare: ceea ce face municipalitatea pentru învățământul artistic, în condițiile noastre, este într-adevăr un act de eroism), să promoveze un gust muzical dubios sau perimat. Ce câștigăm? Bucură faptul că mulți specialiști au știut să utilizeze cu maximă eficiență această disponibilitate a autorităților municipale de a susține clasele corale. Unele instituții s-au transformat în adevărate minifilarmonici pentru copii și părinți. Corurile, ansamblurile vocal-instrumentale, colectivele de dans, toate activând sub acoperișul instituției preuniversitare, constituie o adevărată minune, săvârșită cu ajutorul autorităților publice locale. Îndrăznesc să afirm că la acest capitol Chișinăul a depășit multe țări bogate și culte, prin tradiție.

Instruirea corală nu se realizează doar de dragul participării o dată în an la un festival sau concurs. Ea lasă urme în sufletul copilului, îl face părtaș la o ocupație nobilă, înălțătoare nu numai pentru cei 9 ani cât cântă în cor, dar și pentru întreaga viață. Orice s-ar spune, efectul acestor clase deja se face simțit. Să vă aduc un singur exemplu: Festivalul tradițional de operă și balet „Vă invită Maria Bieșu” nu mai duce lipsă de spectatori. Lumea tânără ia cu asalt casele de

bilete, aplaudă la bis o arie de operă, un fragment mai inspirat de balet. Cum de a fost posibilă această „altoire” a înțelegerii artistice? Bineînțeles prin educație.

Nu este normal pentru un neam de oameni să nu aibă niște cântece care să-i reprezinte și să-i unească la o ocazie festivă, la fel cum își cântă rușii „Kalinka” lor, ucrainenii – „Reve da stogne Dnibr širokii” ș.a.m.d. Școlile și clasele corale, fiind și cele mai democratice și de masă, sunt capabile să lichideze această lacună, realizând zi de zi, oră de oră obiectivul unificării prin cântec a societății.

Devenind adult, un copil care a cântat în cor, nu va trece indiferent pe lângă un afiș de la Sala cu Orgă, nu va schimba frecvența radio când va auzi primele acorduri ale unei simfonii. Iar legea firii spune că un om cult „contaminează” cel puțin 10 persoane din anturajul său. În acest mod, banul Primăriei cheltuit în clase corale aduce venit înzecit pentru întreaga societate. Omul care are în sine necesitatea Frumosului lucrează altfel, trăiește altfel, visează altfel decât cel axat doar pe valori materiale. Iată de ce exemplul municipiului ar trebui preluat cât mai urgent la scară națională. Indiferența față de cultură, manifestată clar la nivelul conducerii centrale, va avea cu siguranță consecințe grave nu numai pentru cultura însăși, ci și pentru întregul stat.

Primăria aduce în bugetul țării un venit considerabil. Deci, să fie bună conducerea țării să permită Primăriei să-și manifeste palpabil grija față de cetățeanul care înmulțește banul, astfel ca el să aibă posibilitate să-și educe copilul așa cum o cere vremea.

De ce spun toate acestea? Se fac auzite vorbe precum că unor factori de decizie banii investiți de Primărie în instruirea artistică le cam fac din ochi, ei considerând că le-ar putea găsi

o aplicare, în opinia lor, mai bună. Pentru a nu se întâmpla acest lucru, noi, cei angajați nemijlocit în procesul de educație estetică a copiilor, trebuie să acționăm ferm și în cunoștință de cauză. Sărbătoarea Corului, în particular, are nevoie de un statut, de un Consiliu al dirijorilor funcțional care să asigure ajutorul metodic, monitorizarea, îndrumarea colectivelor corale, extinderea rețelei, în special printre studenți, care, cu regret, rămân în afara mișcării corale.

În concluzie aș vrea să spun următoarele: arta, în general, și cântecul în special, este puntea pe care merg, unii spre alții, politicienii. De noi depinde ca această punte să fie cât mai trainică și unificatoare. Sărbătoarea Corului, această remarcabilă inițiativă a municipalității, dacă va fi bine gândită, ar putea îndeplini cu succes această misiune.

*Consemnare: Nadina GHEORGHIȚĂ
(Capitala, 2003, 12 iulie)*

O LUCRARE MULTAȘTEPTATĂ

Educarea auzului muzical la elevi este unul dintre factorii principali ai procesului de instruire muzicală.

Fără un auz muzical bine cultivat elevul nu este în stare să pătrundă în esența lumii sunetelor. Fiind o categorie superioară de recepție și conștientizare a universului sonor de către elevi, auzul muzical a fost și rămâne obiectul de cercetare a mai multor înaintași în știința muzical-pedagogică.

În lucrarea „*Educarea auzului muzical prin intermediul sistemului relativ de solmizare*” compozitorul și profesorul Eugen MAMOT propune o nouă tehnologie educațională bazată pe principii și procedee ale sistemului relativ de solmizare cu un conținut specific culturii muzicale autohtone.

Având la baza ei un principiu didactic, care prevede mai întâi de toate dezvoltarea deprinderilor practice prin intermediul cântecelor populare învățate după auz, dezvoltarea simțului ritmului, iar mai apoi însușirea valorilor ritmice și intonarea treptelor modului, această tehnologie, în aplicarea autorului la diverse niveluri, s-a dovedit a fi de o înaltă eficiență.

Este important să menționăm că sistemul relativ de solmizare răspândit în Bulgaria, Ungaria și Țările Baltice este cunoscut și în rândurile profesorilor de muzică din Republica Moldova. Dar meritul autorului E. Mamot constă în sistematizarea procedeeleor și principiilor didactice ale acestui sistem, în modificarea lor reușită conform particularităților folclorului muzical autohton și acomodarea unora dintre ele la specificul limbii române. Drept exemplu ar servi succesiunea însușirii treptelor modului Z. Kodaly, în sistemul relativ de solmizare folosit în Ungaria, după bicordul so-mi (terța mică), propune spre însușire treapa I-„do”. Însușirea treptei I-„do” după so-mi conduce la formarea trisonului major: do-mi-sol succesiune des întâlnită în folclorul muzical unguresc.

Autorul E. Mamot propune o altă succesiune de însușire a treptelor modului. După bicordul sol-mi propune însușirea treptei a VI ra. Însușirea treptei a VI ra conduce la formarea tricordurilor mi-so-la, so-la-mi, la-so-mi. O astfel de succesiune este mai des întâlnită în cântecele și jocurile copiilor din spațiul românesc. Și în al doilea rând aceste tricorduri se întâlnesc și în modul major, și în cel minor. O asemenea succesiune de însușire a treptelor modului, după părerea autorului, creează un echilibru modal majoro-minor chiar din capul locului, care înlătură orice pericol de adâncire a auzului muzical în inerția modului atât major cât și minor, factor de neevitat în sistemul absolut de solmizare.

O latură proprietară relativ de solmizare, dezvoltat de E. Mamot în lucrarea prezentată este principiul didactic de la „simplu la compus”, de la „practică la teorie” folosite în succesiunea însușirii treptelor modului în strânsă corelație cu specificul folclorului românesc.

Însușirea scării muzicale începe cu terța mică-bicordul, apoi tricordul, modul pentatonic major, modul pentatonic minor, hexacordul și numai după aceea se trece la însușirea modurilor diatonice.

Lucrarea cuprinde diverse procedee didactice cognitive, formative, jocului din folclorul copiilor, studii folclorice spre educarea auzului muzical, a simțului ritmului, intonației vocale, precum și lumii spirituale a copilului. Toate procedeele didactice recomandate de autor în această lucrare cum ar fi: semnele mâini, jocurile ritmice, dicteul, improvizarea, modularea prin intermediul modului, educarea auzului polifonic sunt expuse într-un limbaj ușor de înțeles și completate cu studii muzicale folclorice selectate cu deosebită grijă și exemplificate cu multă convingere.

Lucrarea autorului E. Mamot, cuprinde doar compartimentul studiilor începătoare și nu reflectă aplicarea acestuia în instituțiile de muzică în care se studiază instrumentele muzicale.

Această lucrare poate fi considerată un important pas înainte în știința muzical-pedagogică modernă, orientată spre un conținut bazat, mai întâi de toate, pe cultura muzicală națională, pe tradițiile și obiceiurile seculare ale poporului nostru și mai apoi orientate spre orizonturile culturii universale.

Lucrarea „Educarea auzului muzical prin intermediul sistemului relativ de solmizare” este realizată la un nivel înalt și prezintă un mare interes din punct de vedere atât științific, cât

și didactic. Editarea și aplicarea în practică a acestei lucrări ar contribui mult la dinamizarea procesului de educație muzicală.

*Leonid RĂILEANU,
șeful catedrei „Teoria muzicii și compoziție”
la Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice,
doctor în studiul artelor, Om emerit al Republicii Moldova
(Univers muzical, 2004, Nr.4)*

CIOCÂRLIA E MEREU ÎN ZBOR

Acum trei decenii compozitorul și binecunoscutul dirijor de cor domnul Eugen Mamot a avut curajul și dragostea să sădească un pom. Era frav, dar clipa a fost cu noroc. A prins rădăcini și cu anii a crescut. A ajuns un arbore foarte frumos care cântă, cântă... și poartă un nume atât de sugestiv „Lia-Ciocârlia”. Este un cor care activează cu succes la Palatul național de creație al copiilor și adolescenților. Ajuns la un moment jubiliar, l-am rugat pe domnul Eugen Mamot să rășfoim împreună filele din biografia binecunoscutului și multîndrăgitului cor.

Eugen Mamot:

- „Lia-Ciocârlia” a fost realizarea unui vis, un vis pe care l-am purtat din anii tinereții. Primul pas l-am făcut la Ungheni, la școală de muzică. Acolo am acumulat multă experiență și venind la Chișinău am fondat un cor de copii la Școala republicană de arte plastice, actualmente Liceul de arte plastice „Igor Vieru”. L-am numit „Mugurel”. Pentru mine acest cor a fost un adevărat laborator de creație. Aici am încercat să aplic toate cunoștințele acumulate până la acel moment. Apoi am ajuns să organizez corul „Lia-Ciocârlia”, de care mi-am legat mari speranțe. În primul rând mi-am dorit un cor de copii cărturar, copiii să poată citi notele, să interpreteze muzică diferită. Am găsit o echipă de entuziaști, dirijori talentați, cum

e Ștefan Andronic, Valentin Budilevski, Sofia Volcov, Ștefan Caranfil, care m-au înțeles și m-au susținut în această pornire deloc ușoară, dar atât de nobilă.

Foarte mulți copii au venit la noi cu niște aptitudini muzicale deosebite și le-am oferit toate posibilitățile să și le dezvolte, ba mai mult chiar – să îndrăgească arta corală, să vină cu plăcere la repetiții. Este foarte important și momentul educativ. Numai corul le altoiește copiilor asemenea calități cum ar fi atenția, responsabilitatea, prietenia, dorința de a face mici bucurii. Copiii noștri vin dintr-o chemare interioară. Uneori se rețin la repetiții mai târziu decât este programat...

Au fost și câteva tentative de a lichida corul „Lia-Ciocârlia”, apoi au mai survenit și alte momente grele. La o revenire a mea, bunăoară, am găsit doar 18 copii. Ne-a fost greu să readucem copiii și să-i adunăm pe alții. A fost greu, dar am reușit – a învis frumosul care întotdeauna învinge urâtul. Astfel am reaprins acea scânteie divină care arde în atâtea inimioare. Împreună am început să urcăm, treaptă cu treaptă, în lumea minunată a muzicii.

- *Întotdeauna am admirat repertoriul corului „Lia-Ciocârlia”. Dar ați inclus ușor în repertoriu muzică religioasă?*

- Când a apărut posibilitatea să cântăm muzică religioasă am făcut-o cu plăcere și responsabilitate. Copiii erau pregătiți să cânte asemenea lucrări, dar au muncit ca să le înțeleagă, să le pătrundă, să le îndrăgească. Am reușit! Avem în program „Stabat mater” (în întregime) de Pergolezi, „Gloria” de Vivaldi, „Cântările sfintei liturghii – Ioan Gură de Aur” și altele.

Și încă un detaliu foarte important. Am observat că la anumite sărbători când copiii noștri se adunau, nu prea știau ce să cânte. Și atunci m-am gândit să pregătim niște programe speciale: colinde, cântări religioase, române și cântece populare. Și să vedeți ce frumoși sunt copiii când se adună la

o zi de naștere, la sărbătorile de Crăciun, de Paști! Pentru că aceasta este zestrea lor spirituală acumulată pentru o viață. Când vor ajunge părinți, bunici vor ști ce să cânte la sărbătorile de familie.

- *Ce turnee au marcat biografia corului „Lia-Ciocârlia”?*

- Turnee am avut multe. Iată doar câteva mai importante care, într-un fel, ne-au marcat activitatea. Călătoria la Moscova, unde am avut un concert în sala Ceaikovski. Tot atunci am participat la un seminar organizat de către binecunoscutul dirijor Gheorghii Struve. A fost un examen foarte greu, dar l-am susținut cu succes. Apoi călătoria în Franța, unde am participat la un festival la Belfort. Am prezentat acolo trei programe de concert. Am trăit niște clipe de neuitat la acel festival, unde au participat colective corale din 26 de țări ale lumii.

- *Am certitudinea că „Lia-Ciocârlia” a fost pasărea temerară în acel zbor frumos la care s-au raliat mai târziu și alte colective corale din republică...*

- Da, corul „Lia-Ciocârlia” a fost acea scânteie care a aprins rugul. Noi am fost un îndemn ca mai apoi să se deschidă clase corale, catedre muzical-corale în școli, care activează cu mult succes până acum. Dovadă sunt concertele frumoase pe care le prezintă elevii acestor școli la sfârșit de an în cele mai mari săli din Chișinău și din alte orașe ale Moldovei.

În perspectivă văd acest cor într-un teatru muzical. Avem forțele necesare: cor, soliști, trupă de balet. Conjugând eforturile am putea organiza niște spectacole de toată frumusețea. Văd „Lia-Ciocârlia” cu un dirijor tânăr în frunte, pe care l-aș ajuta și l-aș susține. Principalul să se păstreze această bogăție pe care am acumulat-o cu anii. Prosperarea corului „Lia-Ciocârlia” va fi marea bucurie a vieții mele.

Victoria TOMUZ

(Univers muzical, 2004, Nr. 5)

UN COR ESTE O ORGĂ UMANĂ, ACȚIONATĂ DE NIȘTE CLAPE NUMITE SUFLETE

Muzica și, în general, disciplinele artistice sunt considerate inutile în pregătirea copiilor. Mai cu seama acum, în acest climat de creștere a violenței, a consumului de droguri, de proliferare a genurilor subculturale, ar fi cazul ca cei care se ocupă de instruirea copiilor să înțeleagă importanța educației artistice în formarea acestora. Dacă educăm acum copiii, peste ani vom avea și un public educat, consumator de evenimente culturale valoroase și capabil să înțeleagă mesajele muzicale.

Muzica este un limbaj universal, care îl ajută pe individ să se descopere pe sine, îl sensibilizează, conectându-l la adevăratele valori.

Muzica corală are un rol important în sensibilizarea copiilor, a tinerilor, dar și în socializare, beneficiile pe care organizațiile de tip coral le aduc în viața unui om fiind recunoscute.

La 11 mai 2003, Studioul Muzical Coral „Lia-Ciocârlia” a sărbătorit 30 de ani de la înființare, fiind condus și fondat de maestrul emerit al artei din Republica Moldova Eugen Mamot, dar și împlinirea a 40 de ani de activitate a domniei sale pe tărâmul artei cântului. Prilejuri binevenite pentru a convorbi despre multe și frumoase întâmplări artistice.

Ansamblul coral „Lia-Ciocârlia” – spune dl. prof. Eugen Mamot – poate fi comparat cu un arbore maiestuos, ale cărui rădăcini au sorbit, fără istov, apa vie atât a folclorului, cât și a muzicii, în general. „Lia-Ciocârlia” este trunchiul, iar de-a lungul anilor, în cele peste trei decenii de existență, a crescut din acesta nu mai puțin de 37 de „ramificații”, adică

alte coruri și ansambluri corale”. Repertoriul ansamblului coral „Lia-Ciocârlia” este divers și bine structurat pe grupe de vârstă (corul claselor primare, medii, corul de performanță și corul cameral) – cuprinzând folclor, muzică preclasică și clasică, interpretate pe mai multe voci, fiecare lucrare fiind cântată în limba în care a fost scrisă.

În Chișinău există acum peste 15 școli în care se studiază cântul coral aprofundat. Corurile de copii din Chișinău sunt cunoscute în toată Europa, grație, desigur, măiestriei interpretative a acestora; astfel, în ultima vreme, s-au întors cu medalii de aur de la festivaluri și concursuri din: Bulgaria, Italia, Austria, Germania, Ungaria etc., iar la una din participările de mai sus organizatorii au folosit la adresa Republicii Moldova sintagma „Republică... corală”!

Câțiva foști membrii ai ansamblului coral „Lia-Ciocârlia” și-au ales același drum în viață – cântecul. Cu o mândrie îmi spune dl Mamot câteva nume, dintre multe altele: Cezara Stahi – care acum are propriul ei ansamblu, Viorica Lozov plecată în SUA, Cristina Gomoja, Maria Simion, Diana Coșcodan, Cristina Avornic, Mariana Șura etc. Mulți foști coriști „ciocârliști” sunt răspândiți în tot spațiul ex-sovietic, în toată Europa și alte continente. La sărbătoarea de 30 de ani a ansamblului „Lia-Ciocârlia” au cântat coruri reunite compuse din nu mai puțin de 3000 de coriști. Pregătirea giganticului cor pentru spectacolul aniversar a durat aporape un an de zile, efectul artistic fiind de neuitat pentru spectatori.

A fost o surpriză să constat că un public foarte numeros, de diferite vârste și din medii sociale diverse, a umplut Sala cu Orgă la concertul consacrat aniversării a 30-a de la premieră. În cadrul spectacolului au fost interpretate lucrări (prelucrări, arajamente, creații proprii) ale compozitorului Eugen Mamot și fragmente din cantata „Stabat Mater” de G. Pergolesi,

acompaniate la orgă de Ana Strezev. Publicul a rămas uimit și de interpretarea ansamblului de violoniști de la Liceul „C. Porumbescu”, dirijor Nicolae Buinovschi.

În calitate de compozitor Eugen Mamot lucrează mai mult cu muzica corală, în special cea pentru copii. Este autorul numeroaselor aranjamente muzicale. Este Artist Emerit din Republica Moldova din 1992.

Eugen Mamot s-a născut la 30 ianuarie 1941, în satul Clococenii Vechi, Glodeni. În anul 1968 absolvește Institutul de Arte „Gavriil Musicescu” din Chișinău (clasa profesorului Efim Bogdanovschi). Este directorul artistic al Studioului Muzical-Coral „Lia-Ciocârlia” din 1990.

În compania corului „Lia-Ciocârlia”, maestrul Mamot a câștigat numeroase premii internaționale, a condus turnee de concerte în multe țări europene, precum și în spațiul CSI, totodată implicându-se activ în viața muzicală, prin organizarea de evenimente culturale, convins fiind că „muzica ne ajută să trăim mai frumos”.

Cristina PORCESCO
(Moldova suverană, 2004, 25 mai)

CÂNTEC FERMECĂTOR DE CIOCÂRLII

Recent, amatorii de muzică corală au fost bucurați cu un concert extraordinar susținut de către SMC „Lia-Ciocârlia” de la Palatul Național de creație a elevilor și adolescenților. Concertul a fost consacrat aniversării de 30 de ani de la fondarea studioului. Pentru mulțimea de spectatori prezenți în Sala cu Orgă organizatorii și-au propus un program din 30 creații muzical-corale în interpretarea celor 5 grupuri corale.

Spectatorii au rămas vrăjiți de interpretarea profesională a cantatei „Stabat Mater” de G. Pergolezzi de către corul de

performanță dirijat de Eugen Mamot, de solistele Cristina Gomoja – soprano, Cristina Avornic – mezzo-soprană, susținute la orgă de Ana Strezeva. În partea a doua a concertului au răsunat creații de I. Dunaevski, I. Fernic, E. Mamot – neînlocuitul conducător al SMC „Lia-Ciocârlia”, Maestru Emerit în Arte din Republica Moldova. Cu aplauze furtunoase a fost întâmpinat Eugen Mamot-juniorul, care a interpretat la saxofon piesa instrumentală „Nu chema iubirea”. La fel înalt apreciate au fost și soliștii Diana Coșcodan, Mihai Gangan, Andrei Dumitru cât și Ansamblul de Violoniști condus de N. Buinovschi, de la Liceul de muzică „C. Porumbescu”.

Unul după altul apăreau în scenă grupurile corale, fiecare cu repertoriul său: de la creații clasice la creații vesele, copilărești, însă toți au dat dovadă de o bună pregătire și o înaltă cultură interpretativă, lucru, la care și-au adus contribuția ajutorii dirijorului principal E. Mamot, maeștrii de cor Ela Laletina, Tatiana Bejenaru.

SMC „Lia-Ciocârlia” activează pe lângă Palatul Național de Creație a elevilor și adolescenților din anul 1973. Pe parcursul anilor, colectivul condus de E. Mamot și-a adus aportul la dezvoltarea culturii muzicale naționale, a descoperit și educat un număr considerabil de talente în acest domeniu; a popularizat cântul coral, atât piese clasice cât și contemporane. De un succes deosebit s-au bucurat tinerii interpreți nu numai în țară, dar și peste hotare: în Ucraina, Rusia, România, Franța, Turcia. Pe parcursul celor 30 ani de activitate s-au familiarizat cu muzica aproape 3000 de copii, mulți dintre care au urmat și studiile muzicale și astăzi muncesc pe tărâmul muzicii.

Este necesar de menționat că, conducătorul corului, Membru al Uniunii Compozitorilor din Moldova, Eugen Mamot, pe lângă activitatea de bază, mult timp acordă perfecționării programelor muzicale și manualelor, îmbogățirii

repertoriului coral, fiind autor a mai mult de 150 creații vocal-simfonice, corale, instrumentale, autor a două manuale de educație muzicală pentru școlile de cultură generală, a multor articole și recenzii.

Concertul prezentat cu ocazia aniversării de 30 ani de la fondarea studioului a demonstrat că vestitul dirijor Eugen Mamot și în prezent depune mult efort pentru cultivarea discipolilor din „Lia-Ciocârlia” a dragostei față de muzică, de frumos, descoperă și educă noi talente.

D. SAVIN

(Nezavisimaia Moldova, 2004, 28 mai)

CÂNTĂRI DE CIOCÂRLII

Se zice că luna mai este luna florilor și a ciocârlilor. Iată că și la concertul de totalizare al binecunoscutului studio coral „Lia-Ciocârlia” care a avut loc la mijloc de florar în Sala cu Orgă, au fost multe flori și încă mai multe ciocârlii. Concomitent, acest concert a fost și o serată de creație a maestrului Eugen Mamot – compozitor și dirijor, dar și neobosit truditor în domeniul educației muzicale a copiilor, cunoscut specialist prin metodele și manualele sale de ultimă vreme.

Nu întâmplător la această frumoasă serată au evoluat cu succes toate cele patru ciocârlii ale lui: corul micuților, care ne-a mângâiat cu un unison gingaș, aproape îngeresc în toate cele trei piese prezentate: „Lin, lin”, „Spune, spicul” și „Ce culori pământul are”, condus cu inteligență de tânăra dirijoare T. Bejenaru, corul intermediar, corul de performanță și corul cameral în care participă foștii absolvenți ai coralei, azi studenți la diverse instituții de învățământ, profesori și chiar dirijori, acum și ei, de bune colective corale – toți fiind legați cu suflet și inimă de stimabilul și iubitul lor profesor E. Mamot,

au format un cor cameral, și el de performanță, interpretând cu o justă intonație trei prelucrări mai vechi ale autorului: „La umbra nukului bătrân”, „Nu chema iubirea” și „Bătușica”.

Uvertura concertului a fost celebra cantată „Stabat Mater” de A. Pergolezzi, prezentată de corul claselor superioare acompaniat la orgă de Ana Strezev.

Corul condus de dirijorul E. Mamot s-a impus cu multă patimă și dăruire, mai ales solistele Cristina Gomoja, soprano, și Cristina Avornic – mezzosoprană, care s-au prezentat ca niște adevărate profesioniste.

La seara de autor am audiat cu plăcere nu numai muzică vocală, dar și unele din creațiile instrumentale ale compozitorului. Aș vrea să menționez în primul rând „Hora” și „Valsul adolescenților”, interpretate cu multă ingeniozitate de Ansamblul de violoniști al Liceului „C. Porumbescu”, condus de maestrul Nicolae Buinovschi, care ne-a dovedit încă o dată că domnia sa este o adevărată școală de vioară – mândria liceului și a întregii noastre țări.

Un cadou frumos pentru tatăl, dar și pentru noi, spectatarii, au fost două creații pentru saxofon și cor îngrijite de Eugen Mamot-senior și interpretate cu multă inimă de saxofonistul Eugen Mamot-junior, proaspăt absolvent al Academiei de Muzică din Cluj.

Această sărbătoare muzicală s-a încheiat cu corul unit al celor patru ciocârlii, interpretând cu evlavie și patos lucrările „Glorie-n veci” și „Scump învățător”.

După ovațiile de la ultimul acord al colectivului m-am convins că „Lia-Ciocârlia”, la cei 30 de ani de activitate, are cu ce și cu cine se mândri, mai mult decât atât devenind un adevărat laborator de creație și educație estetică a copiilor din capitală.

La ieșire, o cunoscută doamnă, medic de profesie și

prezentă pentru prima dată la un asemenea concert, mi-a spus foarte emoționată că a fost pe altă lume, că dacă ar cânta așa măcar jumătate din copiii noștri, am fi poate țara cu cei mai fericiți copii și cei mai fericiți părinți.

*Victor NEVOIE, profesor, muzician
(Literatura și arta, 2004, 24 iunie)*

REFLEX CONDIȚIONAT ÎMPOTRIVA DEZNAȚIONALIZĂRII PRIN MUZICĂ

La filiala de carte românească a Bibliotecii Naționale pentru Copii „Ion Creangă” a fost prezentat albumul pianistic, pentru începători „Stea-Logostea” de Eugen Mamot și Andrei Mamot, tipărit la Editura „Litera Internațional”.

Apariția unei cărți noi nu este, în ultimul timp, o raritate – se editează mult, se editează frumos, se editează divers și interesant. Totuși, „Stea-Logostea” este un eveniment editorial, pe lângă care nu se poate trece fără să-l remarci. Și asta din mai multe motive.

Este primul album pianistic în limba română, destinat copiilor care abia încep să studieze instrumentul. Dacă alteori această intrare în lumea muzicii se făcea în acorduri de „Vo pole beriozka stoiala” și „Perepiolocika”, unicele albume pentru începători la îndemâna pedagogilor (și a elevilor, bineînțeles) fiind editate în Rusia, de acum încolo familiarizarea cu pianul va avea loc prin intermediul limbii române și al culturii muzicale naționale.

Un alt avantaj al noului album este accesibilitatea și structurarea de la simplu la compus. Numărători, jocuri de copii, colinde, rugăciuni și alte lucrări folclorice autentice, cunoscute din moși-strămoși, au constituit conținutul albumului. Autorii au avut grijă să selecteze lucrările în așa mod, încât ele să poată

fi cântate și cu vocea, acompaniată la pian, fapt care le deschide perspectiva interpretării în cadrul diverselor festivități școlare, în familie etc.

- Limba, credința și muzica sunt cele care formează, alimentează și dezvoltă spiritul național, consideră cunoscutul pedagog și muzician Eugen Mamot. Este foarte important ca fiecare copil să aibă „înmagazinat” în codul său genetic, pe lângă vorba maternă și credința strămoșească, și ritmurile muzicale specifice neamului care să-l ferească de influențe nefaste ce tind, voit sau accidental, să-l deznaționalizeze. Cu regret, în ultimul timp, se observă tot mai clar și mai frecvent desprinderea tinerilor noștri de melosul ancestral românesc, schimbarea de ritm generează inevitabil schimbarea de spirit. Albumul pianistic „Stea-Logostea” este o contribuție la formarea timpurie a reflexului condiționat la spiritul național, exprimat prin muzică. „Înarmat” cu un asemenea reflex, copilul, apoi adultul va deveni imun la diversele perioade de deznaționalizare prin intermediul muzicii, pericole care ne pândesc la fiecare pas – în microbuze, în piețe, în localuri de agrement etc.

În cadrul întrunirii de prezentare a albumului pianistic pe motive folclorice „Stea-Logostea” au luat cuvântul specialiști în domeniu din mediul academic și preuniversitar, cercetători. Elevii de la Studioul Muzical-Coral „Lia-Ciocârlia”, al cărui conducător este Eugen Mamot, au prezentat un program de concert.

Neobosit promotor al culturii muzicale naționale, Eugen Mamot are pregătite pentru editare alte două lucrări de pionierat pentru Moldova – un abecedar muzical (solfegio) „Sol-mi” și un caiet de scriere pentru elevii începători în ale muzicii.

Nadina GHEORGHITĂ
(Capitala, 2004, 25 septembrie)

CÂNTEC DE LEAGĂN PENTRU PIAN

În cadrul Salonului muzical al Bibliotecii Naționale pentru Copii „Ion Creangă”, a avut loc prezentarea albumului pentru pianiști începători „Stea-Logostea”. Autorii Eugen și Andrei Mamot au elaborat o metodă principial nouă în pedagogia muzicală.

„Stea-Logostea” – denumirea unui cântec de leagăn din folclorul copiilor. Copii erau familiarizați cu muzica populară din cele mai fragede vârste. Ei creșteau în lumea melodiilor și dansurilor populare. Capacitățile muzicale la moldoveni erau moștenite prin ereditate.

- Să subapreciezi importanța muzicii în educarea tinerei generații este imposibil, ne relatează autorul. Îmbinarea armonioasă a sunetelor muzicale cultivă copiilor sensibilitate, agerime în reacția cunoașterii, dezvoltă imaginația. Iar emoțiile pozitive, care iau naștere la contactul cu muzica influențează pozitiv formarea personalității în general. Lumea spirituală a copilului se îmbogățește. Filozofii antici Aristotel și Platon au trecut muzica în numărul obiectelor de studiu. Dânșii confirmau că muzica deschide ușa cuvântului și aveau dreptate. Astăzi este dovedit că sunetul ajută la perceperea informației verbale.

Ani de-a lungul E. Mamot a muncit pentru elaborarea acestei tehnologii educaționale descrise în lucrarea metodico-științifică „Educarea auzului muzical prin sistemul relativ de solmizare”. Această sistemă a luat naștere încă în anul 1000, când apăruse scara muzicală din șase sunete. Întrucât auzul omului nu este absolut, sunetele muzicale erau folosite relativ. Copiilor, E. Mamot, le-a explicat în felul următor:

- Avem scara muzicală din șapte sunete – șapte note. Dacă această scară o așezăm la podea prima treaptă se află la

un nivel. Dacă așezăm scara pe un scaun, prima treaptă va fi mai sus, însă prima treaptă va rămâne prima. Același lucru și cu sunetele muzicale. Unele sunt mai înalte, altele mai joase, însă raportul între ele rămâne același. Acest sistem permite să-i învețe pe copii să citească notele, ca pe un text obișnuit, nu pe silabe, ci liber.

În „Lia-Ciocârlia” elevii cu care lucrez sunt adolescenți, din această cauză acest sistem l-am experimentat timp de doi ani în Liceul „Prometeu” în 5 clase de-a întâia, apoi cinci clase de-a doua. Fiecare lecție era cu multă atenție programată, atât volumul cât și gradul de complicație a materialului, ținându-se cont de potențialul elevilor. Lecțiile de muzică erau o adevărată încercare pentru elevii din Liceul „Prometeu”. Însă rezultatele obținute au fost cele dorite și de către profesor, și de către părinți. Elevii claselor primare cu ușurință au însușit materialul muzical. E. Mamot recunoaște că coautorii manualului „Stea-Logostea” sunt elevii cu care a colaborat.

Manualul universal poate fi folosit pentru elevii de toate vârstele. Manualul poate fi folosit în centrele de educație estetică, în instituțiile muzicale, în cele de cultură generală, cât și în cercurile corale. Albumul „Stea-Logostea” include și temelia gramaticii muzicale.

Albumul este elaborat după principiul de la simplu la compus, pe măsura însușirii treptelor. E. Mamot propune ordinea de însușire a treptelor să înceapă de la treapta a cincea – nota sol, în baza numărărilor la o singură înălțime a sunetului. Mai târziu copiii de sinestătător pot reproduce la pian aceste numărătorii de la oricare sunet. Prin intermediul numărărilor, cântecelor, colindelor, copiii însușesc scărița muzicală. În afară de acest lucru E. Mamot propune un echilibru între tonalitățile major și minor, cu scopul de a evita apariția inerției modului. Pe când în metodică tradițională,

elevii anului întâi de studii sunt instruiți doar într-o singură tonalitate do-major.

Punând la temelie experiența Țărilor baltice și a Ungariei, E. Mamot a turnat în metoda nouă un conținut muzical național. Au fost selectate din folclorul românesc o colecție bogată de melodii, cântece, colinde din folclorul copiilor. Pentru fiecare sarcină didactică sunt prevăzute câte 12-15 cântece pentru interpretare.

Este cunoscut, că în folclorul moldovenesc nu se întâlnesc melodii pentru pian, ele necesită a fi aranjate. În practica de toate zilele, studiile la pian încep cu creații clasice sau ale altor popoare, lucru, care cu greu este depășit de elevii începători.

- De început studiile la pian cu studii folclorice este și mai simplu, și mai folositor, ne convinge E. Mamot. Mai de folos, fiindcă prin aceste exemple muzicale ne întoarcem către rădăcinile noastre, astfel influențăm formarea națiunii. Muzica influențează genii, i-ar genii se transmit ereditar. Prin intermediul muzicii încerc să decodific în copii acea moștenire ereditară și sunt adânc convins, că arta descoperă noi posibilități psihologice. Mai apoi, pentru copii e mai simplu să se integreze în lumea înconjurătoare.

După un an de lucru în Liceul cu predare în limba ucraineană am adunat destul material folcloric pentru a elabora un album de studiere a pianului în baza folclorului slavon. În planurile autorului, mai figurează intenția de a elabora un album pentru violoncel în baza aceleiași tehnologii educaționale.

De la redacție:

Eugen Mamot în anul 1968 a absolvit Institutul de arte „G. Muzicescu” la specialitatea dirijat coral. 12 ani mai târziu, în aceeași instituție a studiat bazele compoziției. A lucrat în

Ministerul Culturii timp de 7 ani, apoi la post de redactor-șef la redacția de muzică radio. În anul 1973 a fondat SMC „Lia-Ciocârlia” pe care îl conduce până în prezent.

Axenia GALCHINA

(Nezavisimaia Moldova, 2004, 29 septembrie)

O PREMIERĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL ARTISTIC DIN REPUBLICA MOLDOVA

Știința muzical-pedagogică modernă este orientată tot mai mult spre noi tehnologii educaționale cu un conținut bazat pe cultura muzicală tradițională, mai apoi pe cea universală. Republica Moldova nu a avut noroc să aibă o școală de pian, precum au avut-o alte republici unionale și toți copiii noștri erau nevoiți să învețe pianul după școala lui Nicolaev, venind acasă cu „Cijik-Pijik”, „Mișka”, „Zaika” etc., piese din folclorul rusesc.

Eugen Mamot și fiul său Andrei Mamot au hotărât să acopere acest gol printr-un album pianistic repertorial numit „Stea-Logostea”. Lansarea albumului a avut loc săptămâna trecută în cadrul Salonului Muzical, găzduit de Biblioteca Națională pentru Copii „Ion Creangă” din Chișinău.

Albumul pianistic „Stea-Logostea” include 171 de jocuri folclorice și cântecele populare, care au fost selectate și aranjate după principiul „de la simplu la compus”. Prin interpretarea cântecelor elevii vor lua cunoștință cu diversitatea ritmică și intonațională, vor însuși mai ușor scara muzicală și claviatura. Astfel, autorii scutesc copiii de învățare a scării muzicale ca pe tabla înmulțirii, propunându-le să o însușească pe baza cântecelor și numărărilor.

„Întotdeauna mi-am pus întrebarea de ce pianul la noi în republică nu cântă moldovenește, mai ales că nu există un

alt popor în lume care să-și zidească creația folclorică în mai multe variante, așa cum e la noi?”, s-a întrebat muzicianul și folcloristul Andrei Tamazlăcaru. „Stea-Logostea” nu este doar un simplu album, ci o școală, care va intra în structura pedagogică din republică, a adăugat Tamazlăcaru.

Este important pentru un elev începător să ia cunoștință cu „regele” instrumentelor muzicale – pianul – în limba sa maternă, utilizând tezaurul folcloric național, care în mediul urban poate dispărea.

Leonid Răileanu, doctor în studiul artelor, consideră că lansarea acestui album pe motive folclorice constituie un eveniment unic, iar autorul toată viața sa și-a consacrat-o tinerei generații de muzicieni.

Titlul reiese din conținut, întrucât acest album a fost scris în bază de folclor. Astfel, Eugen Mamot și Andrei Mamot le-au dat posibilitatea copiilor să interpreteze cântece cunoscute de bune și părinți, printre care rugăciuni și colinde în variante simple.

„Am vrea să credem că cântecele și colindele din această culegere, vor îmbogăți serbările școlare, iar jocurile și piesele de virtuozi plasate în a doua parte vor conviețui alături de muzica polifonică și cea de formă mare în concertele academice și publice. Am dori mult ca acest album să-și găsească locul în sistemul de instruire muzicală a tinerilor pianiști”, a menționat Eugen Mamot, profesor și dirijor al corului „Lia-Ciocârlia”.

Albumul „Stea-Logostea” a fost executat la editura „Litera Internațional”, iar tirajul este de 1000 de exemplare, jumătate dintre care vor pleca pentru distribuție în România. Pentru viitor, autorii mai pregătesc și un album violonistic.

Cristina PORCESCO
(Moldova suverană, 2004, 30 septembrie)

EUGEN MAMOT ȘI DISCIPOLII SĂI

Recent, în cadrul „Săptămânii metodice”, la Studioul Muzical-Coral „Lia-Ciocârlia” de la Palatul Național de Creație a Copiilor și Adolescenților a avut loc o manifestare neordinară: o întâlnire a generațiilor.

Acest colectiv, fondat acum trei decenii de către dirijorul și compozitorul Eugen Mamot a îndrumat pe calea muzicii un număr de peste o mie de elevi, însă dintre aceștia nu toți au ales calea muzicii. În schimb, mulți dintre absolvenții corului s-au împrietenit cu cântul coral și în prezent își aduc copiii lor la foștii profesori, pentru a continua contactul miraculos cu muzica corală.

După cum am spus mai sus, la Studioul a venit un grup de absolvenți ai corului, care în prezent activează în domeniul muzicii. E vorba de Cezara Stahi, Mariana Șura, Giulnara Gadjeva, Diana Coșcodan, Cristina Gomoja, Cristina Avornic, Olesea Ursu, Luminița Istrate, Tatiana Bejenaru.

Moderatorul acestei întâlniri Eugen Mamot a subliniat la întâlnire că arta corală este o artă divină, iar interpreții dau glas unei muzici neordinare, unei muzici însuflețite în fața publicului. „Deseori această muzică corală cântată de tinerii interpreți vine din adâncul anilor, iar cei care o cântă azi renasc prin vocile și sufletele lor”, a menționat profesorul Mamot.

La finalul seratei absolvenții au pozat împreună cu profesorul lor și le-au fost adresate cuvinte de mulțumire dascălilor, menționând necesitatea unor astfel de întâlniri. Absolvenților le-au fost înmânate diplome de merit.

În luna mai curent, Eugen Mamot va organiza un spectacol „Lia-Ciocârlia” și vedele ei”, la care vor participa absolvenții acestui minunat cor, care între timp au devenit vedete. Vor fi invitați și absolvenții care sunt stabiliți peste hotarele țării.

Cristina PORCESCO,

(Moldova suverană, 2005, 17 martie)

„LIA-CIOCÂRLIA”: CÂND AVEM UN DIRIJOR BUN, CHIAR ȘI NOI, MOLDOVENII, PUTEM FI UNIȚI

Concertul extraordinar de muzică vocal-corală susținut recent de SMC „Lia-Ciocârlia” în Sala cu Orgă a fost nu doar un prilej de delectare sufletească, dar și un îndemn la meditare asupra priorităților unui stat. A fost o dovadă clară a faptului că într-un stat civilizat temelia trebuie să fie cultura. Când ai un fundament rezistent, cum este cultura, poți înălța, fără pericol de suprare, pereții – statalitatea, economia, politica internă și externă, societatea civilă... Cu regret, cei care fac astăzi climatul în țară – oamenii de stat – au absentat la manifestare. Deci, vor persevera în promovarea unor principii greșite, vor încerca să înalțe, în continuare, pereți care se vor nărui la prima adiere de vânt pentru că, fără temelie, construcția statului, la fel ca oricare altă construcție, nu are cum să reziste.

În cele câteva decenii bune de activitate, studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” din cadrul Palatului Național de Creație a Copiilor și Adolescenților (PNCCA) a fost și rămâne, contrar tuturor problemelor de ordin economic, un focar de cultură (nu numai muzicală!) cu impact benefic asupra întregii societăți. Sutele, miile de copii care au venit de-a lungul anilor să cânte la „Lia-Ciocârlia” au învățat, mai întâi și întâi, să fie oameni, să-și îngrijească idealurile, să distingă valorile adevărate ale vieții de cele false, și abia după aceasta să intoneze frumos, în armonie perfectă cu cei de alături. Un cor, dacă are un dirijor cu har și dragoste pentru ceea ce face, cum este, fără îndoială, maestrul emerit în artă Eugen Mamot, prezintă modelul unei societăți în care oameni diferiți își unesc eforturile în numele unei cauze comune, ascultă de conducător (fără, însă, a-și pierde personalitatea) pentru că îl respectă.

Și nu trebuie să uităm că, alături de fiecare copil, intrat în SMC „Lia-Ciocârlia”, se află familia sa care, de asemenea,

ia din lumina culturii, la fel cum creștinii, veniți la biserică în noaptea Învierii, primesc lumină din lumina credinței și a mântuirii.

Concertul extraordinar al „Liei-Ciocârliei” a avut genericul „Ștafeta generațiilor”, fapt care i-a dat o tentă de bilanț. În scenă au evoluat actualii elevi ai studioului, absolvenții diferiților ani, profesorii de la PNCCA, corurile conduse de dirijorii care, la timpul lor, au urmat școala „Liei-Ciocârliei”, solistele-vocalistele care au ales în viață cariera muzicală sau care, deși activează în alte domenii, nu se despart de muzică pentru că aceasta a devenit parte indisolubilă a existenței lor: Cezara Stahi, Mariana Șura, Maria Simion, Cristina Gomoja, Cristina Avornic, Diana Coșcodan, Mariana Bulicanu, Gulnara Gadjev, Doina Condrea, Natalia Surdu...

Concertul extraordinar a culminat cu evoluția corului unit, pentru care scena Sălii cu Orgă s-a dovedit a fi neîncăpătoare, coriștii fiind nevoiți să coboare printre spectatori. Cu atât mai uimitoare a fost potrivirea perfectă a vocilor și „ascultarea” lor de gesturile dirijorului Eugen Mamot.

Când dirijorul e bun, chiar și moldovenii care, se pare, și-au făcut vocație din a fi dezbinați, pot fi uniți.

*Nadina GHEORGHIȚĂ
(Capitala, 2005, 14 mai)*

ȘTAFETA GENERAȚIILOR...

La 5 mai curent, Sala cu Orgă din capitală a găzduit studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” de la Palatul Național de Creație a Copiilor și Adolescenților, conducător artistic și dirijor Eugen Mamot, Maestru Emerit în Artă, cu concertul extraordinar de muzică vocal-corală.

În fața spectatorilor entuziasmați s-au perindat colectivele artistice ale celor mai mici prezentatori, ale elevilor, corul cameral al absolvenților, corul profesorilor de la PNCCA etc.

Rând pe rând și-au făcut apariția în scenă tinerele soliste, discipolele de odinioară ale profesorului Eugen Mamot, care a știut să le cultive o atitudine serioasă față de muzica corală. Ele au interpretat arii din operele corale clasice, cântece de estradă etc. Actualmente, discipolele profesorului își fac studiile la instituții de muzică sau urmează alte facultăți. Toate sunt demne de laudă, unele dintre ele deja s-au lansat în diverse genuri muzicale, devenind vedete.

Conform frumoasei tradiții care s-a stabilit la studioul muzical-coral, fiecare elev, înainte de a deveni membru al corului de performanță, parcurge câteva trepte: studiază și evoluează în grupul coral al claselor primare și cel al claselor medii, ghidate în prezent de Tatiana Bejenaru, maestru de cor. În pânza serbării s-a încadrat cu succes și colectivul coral „Cantilena” de la liceul „G. Meniuc”, dirijor Luminița Istrate, debutul și activitatea profesională a căreia, de asemenea, este strâns legată de SMC „Lia-Ciocârlia”.

La această serată au venit să-i admire și să-i suțină pe junii cântăreți, frumoși la chip și suflet, părinții lor, buneii, frățiorii mai mici, profesori, oameni de artă. Concertul a culminat cu piesele corale „Scump învățător” și „Cât trăim pe-acest pământ”, interpretate de corul unit, sub bagheta neobositului dirijor și compozitor Eugen Mamot.

La finele spectacolului, cu urări de bine pentru toți îndrăgostiții de muzică s-au adresat V. Volcov, director al PNCCA, înmânând diplome absolvenților de ieri și de azi ai studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia”.

S-a mai înscris o filă, fie și modestă, în perpetuarea valorilor autentice ale neamului. Cultura și înțelepciunea acestui plai mioritic dăinuiește de-a lungul veacurilor, în mare măsură transmițându-se din tată-n fiu prin grai viu, cântecele populare: balade, doine, colinde etc.

Mihail BORDEIANU
(*Flux*, 2005, 19 mai)

UN LUCRU CARE ORBEȘTE PRIN VALOAREA LUI

Până acum tinerii muzicieni se puteau baza în studiul lor pe manualele sovietice, care nu țineau cont de specificul culturii muzicale autohtone. „Abecedarul muzical „Sol-mi” prezintă o concepție nouă de însușire a gramaticii muzicale.

Fiecare națiune are intonații muzicale proprii, dând preferință unor ritmuri specifice doar ei. Și pentru că complicata gramatică muzicală – solfegiul – se însușește mai ușor prin intermediul muzicii naționale (folclorului), de mai mulți ani se punea problema elaborării unor manuale naționale de solfegiu. Până acum tinerii muzicieni se puteau baza în studiul lor pe manualele sovietice, care nu țineau cont de specificul culturii muzicale autohtone, ceea ce împiedica foarte mult însușirea lecțiilor, mai ales de către începători.

Iată că zilele acestea a fost prezentată o carte unică, care va deschide calea, credem, unei serii întregi de manuale naționale de solfegiu. E vorba de „Abecedarul muzical „Sol-mi”, alcătuit de Eugen și Andrei Mamot. Prezentarea a avut loc la filiala de carte românească a Bibliotecii Naționale „Ion Creangă”, unde de altfel, micii cititori se întrunesc cu regularitate în cadrul salonului muzical sub conducerea neobositului Eugen Mamot. Evenimentul de excepție a adunat în jurul autorului personalități notorii ale culturii noastre, care

au dat o apreciere înaltă prodigiosului maestru, care reușește să se manifeste plenar în domeniul muzicii corale, compoziției, pedagogiei, dând viață și multor cărți de autor.

Acest „Abecedar” prezintă o concepție nouă de însușire a gramaticii muzicale prin intermediul melodiilor populare și jocurilor, a specificat în cuvântul de deschidere Eugen Coroi, directorul Institutului de Științe ale Educației. Chiar denumirea manualului ne introduce în lumea cântecelor pentru copii, intervalul „sol-mi” fiind considerat „terza copiilor”. Manualul este însoțit și de un caiet de scriere, care le va permite muzicienilor începători să-și întărească cunoștințele căpătate”.

Ordinea în care sunt propuse jocurile și cântecele populare corespund sistemelor sonore specifice folclorului nostru și asigură o succesiune nouă de însușire a treptelor scării muzicale, care diferă de cea utilizată tradițional. „Cartea ce își trage obârșia de la primul studiou muzical-coral „Mugurel” de sub conducerea lui Eugen Mamot este zidită pe un fundament metodic de invidiat, a concluzionat folcloristul Andrei Tamazlăcaru, Maestru Emerit în Arte. Ea propagă vibrația vistieriei noastre naționale, punând folclorul în serviciul nostru comun”.

Acest suport didactic a apărut în urma îndelungatelor căutări ale autorului a unor căi și modalități de „îndulcire a lecțiilor de solfegiu”. Munca în studioul coral „Lia-Ciocârlia” presupune aplicarea metodicilor netradiționale, care ar stimula interesul copiilor pentru muzică, și de rodul acestor căutări se vor putea folosi de acum înainte toți copiii – începători în ale muzicii.

*Dana STOIANOV
(Capitala, 2005, 1 iunie)*

E PUȚIN EFICIENT SĂ COMPUI MUZICĂ ȘI SĂ NU AIBĂ CINE O ASCULTA

Invitatul rubricii este profesorul Eugen Mamot, maestru emerit al artelor, cavaler al ordinului Gloria Muncii, conducătorul studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia”

- Știi că astăzi aveți o dublă aniversare, dacă nu vă supărați, să ne spuneți mai multe amănunte despre această dublă sărbătoare.

- Împlinesc 65 de ani de la naștere...

- Mulți înainte!

- Mulțumesc și 43 de ani de creație, dacă nu iau în calcul câțiva ani pe care i-am muncit în timpul studenției, ca să mă întrețin. Eram elev la Colegiul de Muzică din Slobozia, nu puteam trăi numai din bursă și, chiar din anul doi de studii, din 1961, m-am aranjat la lucru în orașul Tiraspol, în calitate de învățător de muzică la clasele primare. Era o întâmplare ieșită din comun, fiindcă nici pe atunci, dar nici acum, nu este o lege care să oblige ca orele de educație muzicală să fie predate de specialiști în domeniu. Și în 1961, un șef de studii din Tiraspol, un om cu suflet mare, m-a înțeles, m-a susținut în căutările mele și m-a luat la lucru în calitate de profesor de muzică și, la sfârșit de lună, învățătoarele îmi alocau din salariul lor costul a patru ore de muzică, iar domnul șef de studii îmi transmitea mie acești bani. Lunar se aduna o sumă de 32 de ruble. Așa am făcut primul pas pe tărâmul pedagogic. Acest șef de studii a fost pentru mine și un îndrumător, el m-a sfătuit cum să intru în clasă, cum să mă apropii de elevi, cum să discut cu ei. Și tot el mi-a recomandat ca în timpul liber să mai trag cu piciorul pe la Institutul Pedagogic din Tiraspol, să asist la lecții de pedagogie și psihologie. Eu, fiind foarte cointerestat și dispunând de timp liber, i-am urmat sfaturile. Acolo am auzit de Makarenko și de

poemul lui pedagogic.

- *Și când a început cariera dvs. profesională propriu-zisă?*

- După absolvirea Colegiului am fost repartizat la lucru în Ungheni, la școala de muzică. Era 1963 și aveam deja câțiva ani de „vechime în muncă”, știam cum se vorbește cu elevii, organizam matinee, montam cu ei dansuri. Din 1963 până în 1970 am lucrat în calitate de profesor, apoi am fost director la școala muzicală din Ungheni, iar mai târziu am fost transferat la Chișinău, în 1970.

- *Și la Chișinău ați început să lucrați cu corul?*

- Nu, cu corul am lucrat de la începuturi, de când am început să activez în școală. În Ungheni am înființat chiar și un cor de copii, și nu doar unul. Am făcut un cor în școala moldovenească nr. 1, acum Liceul „Mihai Eminescu”, acolo am înființat un cor pentru clasele mari. Din promoțiile mele, pe atunci școala moldovenească din Ungheni, mulți au ales drumul muzicii. În 1970, când am venit la Chișinău, am fondat corul pentru copii al Școlii Republicane de Arte Plastice, acum Liceul „Igor Vieru”, pe care l-am condus timp de 15 ani. În paralel eram inspector la Ministerul Culturii, apoi șef de departament la Ministerul Culturii timp de șapte ani, iar mai târziu redactor-șef la radio la redacția muzicală, timp de treisprezece ani, în paralel cu asta, în timpul liber, serile și duminica, mai conduceam corul de copii. Era o pasiune de care nu mă puteam rupe. Și făcusem cu corul acesta de la Școala de Arte Plastice multe lucruri frumoase. Corul Școlii de Arte Plastice, intitulat „Mugurel”, a fost primul colectiv, ca un camerton, care a dat tonul și au apărut mai târziu „Lia-Ciocârlia”, pe care am fondat-o tot eu, în 1973, în baza corului „Mugurel”. În 1973 am organizat trei grupuri la

Palatul Național, și în corul mare de concert de performanță intra corul „Mugurel”. Și la sfârșit de an, corul „Mugurel”, care număra vreo 40 de persoane, plus 50 primiți din școli și așezați alături de cei cu experiență, am interpretat creații pentru trei voci, ceea ce era destul de complicat. Deci „Mugurel” a fost un fel de vaccin pentru ceilalți.

- Pentru mine e un mister cum reușiți să stăpâniți și să armonizați un număr atât de mare de voci, în cadrul unui cor, mai ales, majoritatea dintre ei nefiind profesioniști.

- Am avut șansa să lucrez cu coruri profesioniste, dar am renunțat. Știu că în corul profesionist sunt mulți oameni care se hrănesc din salariul care le este oferit și nu iubesc într-atât muzica, cât își doresc un loc de muncă. Eu vorbesc în cunoștință de cauză, iată de ce nu m-a atras să lucrez în colectivele profesioniste. Și când expiră cele 45 de minute, el, gata, nu mai vrea să cânte și prin sindicat își cere să-i fie respectate pauzele. Dar cu corul de amatori, mai ales dacă e vorba de copii și, mai ales, dacă îi faci să se îndrogăstească de cor, poți să lucrezi până noaptea târziu, și la orice oră a zilei, în orice anotimp.

- Mai sunteți și despot pe deasupra!

- Nu, nu sunt un despot, sunt un profesor care deja și-a însușit profesia și are deja discipoli. Cunosc condițiile, lucrăm noi și ne fixăm niște scopuri, de comun acord cu cei cu care cântăm. Și cei cu care lucrăm știu că, în cor, ei se îmbogățesc spiritual. Dacă o elevă vine în cor de la șapte ani și cântă timp de patru ani într-o grupă pregătitoare. În clasa a cincea vine în grupa mea și, până în clasa a XII-a, această elevă absolvește liceul și pleacă din „Lia-Ciocârlia”, având în repertoriul său 10-15 române, din fondul de aur, române însușite la perfecție, zeci și zeci de colinde, pe care le cântăm fără să ne folosim de

note, le cunoaștem pe de rost, zeci și zeci de rugăciuni și imnuri religioase, muzică clasică, universală în multe limbi, muzică folclorică, prelucrări, muzică contemporană. Eleva dispune astfel de o zestre spirituală de care nu dispun alte domnișoare. Și asta este extraordinar.

- Pentru că ați fost redactor la redacția Muzică, o cunoașteți, probabi, pe Elena Ciupercă, astăzi doamna Rost, care este stabilită în Germania?

- Cum să nu?!

- Dumneaei mi-a vorbit mult despre tradiția germanilor ca în fiecare sat, în fiecare comunitate, să existe câte un cor. Deși suntem un popor foarte muzical, noi nu avem aceste tradiții. De ce?

- Remarc cu tristețe și eu acest lucru. Dar să știți că acei care sunt pasionați de cântul coral sunt niște oameni deosebiți, deoarece cântatul într-un cor nu înseamnă altceva decât un proces de sincronizare cu cei care te înconjoară, o necesitate de a te contopi cu semenii tăi, de a face în comun. Și atunci când vocile se sincronizează într-un sunet coral pe trei sau patru voci, sau chiar, uneori, la unison, asta este o trăire de emoții deosebite. Procesul de interpretare corală, pe lângă faptul că solicită plămânii și-i antrenează pentru o respirație sănătoasă, dezvoltă coardele vocale și pentru că sunt exercitate în permanență, nu numai în diapazonul de vorbire, dar și în acel acut, și în cel sumbru, într-o distanță foarte mare, le face să crească sănătos, pe urmă, în timp ce cântăm în cor, sunetul acționează și face să vibreze coșul pieptului, craniul. Toate lucrurile astea influențează psihicul, fizicul omului. Și circulația sângelui își schimbă cursul atunci când omul ia o respirație și ține o frază muzicală lungă-lungă sau atunci când depune efort pentru a scoate niște sunete de o forță mare.

Organismul muncește în acest răstimp într-un mod deosebit, asta este o muncă, ea contribuie la îmbogățirea spiritului. După cum înțeleg eu, spiritul omului constă din vorbire, religie, cântec, dans. Dacă individul nu are aceste patru componente, nu mai știi cărei națiuni aparține. Dacă știe vorbirea și religia și o respectă, acesta este numai jumătate din spiritul lui, deoarece cântecul și dansul este la fel de necesar pentru un individ, ca și vorba, ca și credința. Pe parcursul anilor am urmărit și am înțeles un lucru important. Copiii de la sate sunt muzical mai dezvoltați, intonează cu vocea mai corect decât cei de la oraș și dansează mai bine dansurile populare decât orașeni...

- Cum se explică acest lucru?

- Explicația este următoare, mamele când își poartă plodul sub inimă trăiesc intens viața culturală de la sat, acolo unde s-au mai păstrat tradițiile noastre și respectul pentru dansul și muzica populară. Și copilul le moștenește. La sat, mamele mai cântă cântece de leagăn, copiii se joacă în curte, în grup, pe imășuri, comunică intens unul cu altul și învață. În oraș sunt alte condiții. Pentru a-mi experimenta metoda mea și pentru a-mi argumenta lucrarea științifică, am lucrat în câteva licee din oraș cu cinci clase de întâia. Și în clase erau cinci, șase, șapte copii care puteau reproduce cu vocea un sunet corect. Ceilalți nu puteau reproduce. La finele experimentului, după aproape doi ani de lucru, în fiecare clasă erau câte cinci-șase care nu intonau. Restul toți intonau corect. Păstrez trei casete video documentare din aceste clase. Am vrut să mă conving că la oraș copiilor le este mai greu să reproducă corect sunetele cu vocea pentru că părinții lor nu se distrează sau nu se refugiază în mediul spiritual-cultural, în mediul folcloric. Asta este o mare pierdere a națiunii noastre, deoarece astfel fondul genetic pe care îl are fiecare programat, își întrerupe dezvoltarea.

- Dar sunt unii care nu au ureche muzicală sau auz și nu e vina lor.

- Lumea spune uneori despre cineva că nu are glas sau auz. Nu este corect, orice copil, dacă este sănătos fizic, poate cânta și dansa. Unii, pur și simplu, nu au fericirea să dea peste un profesor bun care să-i ajute să-și descopere și să-și valorifice aceste calități. Și niciodată nu este târziu să faceți acest lucru. În copii este un potențial artistic, el trebuie căutat și valorificat. Artisticul vine numai prin bunăvoință și printr-o stare specială. Dar dacă vine, acest copil se descătușează și după asta poate însuși mai ușor și alte discipline, psihicul lui înflorește, copilul este predispus spre lucruri frumoase și își descoperă noi și noi calități. După petrecerea acestor experimente, am elaborat mai multe manuale, unde programez lecții pentru profesorii tineri, să reproducă materia și să învețe copiii în baza folclorului. Copilul vrea tot timpul imagini. Și când îi spui: „Fluturaș, fluturaș, zboară sus de pe butaș” sau „Melc-melc”, copilul cântă și își imaginează melcul acela, că el știe ce este melc, el a comunicat cu el. La temelia învățământului muzical pun folclorul copiilor, un folclor inventat tot de copii. Când am alcătuit cărțile mele, prima a fost o culegere științifică „Educarea auzului muzical”, a doua a fost „Stea Logostea” pentru pian și „Abecedar muzical sol-mi”, cu caiet muzical de scriere, pentru prima dată am făcut un caiet muzical pentru clasa întâi, ca un copil să poată învăța a scrie pe portativ exact așa cum învață să facă bețișoare sau cârligele când învață să scrie literele. Până la acest moment, eu am completat cu tot materialul necesar polița elevului de clasa întâi.

- Până la 65 de ani ați completat abia polița elevului de clasa întâi. Dar la câtă energie debordați, sper să vă ajute Domnul să completați cu material didactic și polița liceanului, de clasa a XII-a!

- Vârsta pe care o aniversez este pentru o mine o culme de la înălțimea căreia văd deja foarte clar lucrurile. Este o culme la care sunt conștient că am acumulat multe lucruri pe care trebuie să le las altora. Mulți dintre colegii mei compozitori scriu muzică frumoasă și-și cunosc bine meseria, dar nu toți sunt profesori și nu toți știu psihologia elevului, pentru că nu comunică cu el.

- Dvs. de ce nu ați ales muzica să vă fie meserie, ci ați ales drept meserie predarea muzicii, muzicologia?

- E puțin eficient să compui muzică și să nu aibă cine o asculta. După '90 s-au deschis toate ușile și năvălesc la noi toate curențele, unele dintre ele sunt violente, copiii și tinerii nu mai știu să aleagă între valoare și nonvaloare. Ascultătorul trebuie crescut, educat. Eu nu lucrez pentru bani, că noi nu am fost niciodată obișnuiți să trăim bogat. Conștiința că ceea ce fac eu este de folos cuiva, mă menține și mă motivează să merg înainte.

- Vă mulțumim din suflet că ați acceptat invitația noastră. Vă dorim succes și în continuare. La mulți ani, și toți cu noroc și sănătate!

Liliana POPUȘOI
(Flux, 2006, 30 ianuarie)

„NU M-AȘ SĂTURA NICIODATĂ DE COPII ȘI DE MUZICĂ”

- *De unde vine dragostea dvs pentru cântec, pentru arta muzicală, în genere?*

- Dragostea pentru cântec vine din familie. Mama mea cânta foarte frumos. La fel de bine cântau și surorile mele, Domnica, Sanda și Ștefania, pe care le însoțeam la șezători

- *Ce vise ați avut în copilărie? Care din ele s-au realizat?*

- Mi-am dorit să fiu compozitor. Prin clasele mai mari, pe când cântam pe la nunți, și cumetrii, colegii m-au poreclit „Jenea compozitorul”. Pe colegul meu de bancă, Nicolae Bucătaru, l-au poreclit „Profesorul”. După multe încercări și eforturi, am susținut examenele la Institutul de Arte „G. Muzicescu” la compoziție. Am absolvit studiile la o vârstă nu prea studentască, iar în anul următor am fost primit în Uniunea Compozitorilor. Astfel mi s-a realizat visul. Iar colegul meu de bancă, Nicolae Bucătaru, a ajuns doctor în genetică.

- *Unde, când și cu ce ați debutat pe scenă ca artist, dirijor, compozitor?*

- Ca muzicant la armonică am debutat în satul Cajba, la Sfântul Vasile, când se umblă cu semănatul. Noi însă ne-am dus cu Căluții. Eu interpretam tot programul. Ca dirijor, am debutat în 1960.

- *Vă mai amintiți de sărbătorile de Crăciun și Anul Nou din copilărie?*

- La sărbătorile de Crăciun participam cu băieții din mahala la pregătirea „Caprei”, mai apoi a „Căluților”. Am cântat melodii, mai întâi la pieptene, apoi la fluier, apoi la muzicuță. Pentru mine, sărbătorile de Crăciun și Anul Nou erau aproape

de suflet, deoarece aveam prilejul nu numai să petrec, să mă veselesc, ci și șansa să mă manifest. La sărbătorile acestea eram în atenția echipei. După mai mulți ani, mă duceam în satul natal Clococenii Vechi, Glodeni, cu feciorii mei și primeam cu plăcere toate echipele de colindători.

- Cum a apărut corul „Lia-Ciocârlia”?

- Am avut un cor în parcul de autobuze din Tiraspol, apoi am fondat corul Școlii de muzică din Ungheni. Asta până să-mi fac studiile la Școala de muzică din Ungheni. Pentru merite deosebite în activitate, mi s-a propus o deplasare la Moscova. Eu însă doream mai degrabă să plec la Tallinn, căci auzisem de vestitele coruri de copii din Estonia. Acest vis mi s-a realizat în decembrie 1989, datorită fostului ministru al culturii Leonid Culiuc. Cu un an înainte absolvisem Institutul de Arte. Călătoria pe care am avut-o la Tallinn a deschis pentru mine o nouă lume. Nu credeam până atunci că un cor de copii e în stare să te emoționeze în așa măsură.

După concertul corului de copii „Ellerhein” de la Palatul copiilor din acest oraș, l-am felicitat pe profesorul Heino Kaliuste, conducătorul corului, și l-am rugat să-mi permită să asist la lecțiile lui. Mai târziu, l-am invitat să concerteze la Chișinău. Am asistat, la Tallinn, și la repetițiile patriarhului muzicii corale a secolului XX Gustav Ernesax. Timp de două săptămâni, am avut bucuria să cânt la repetiții în grupul de bași. Întors la Chișinău, am fost transferat ca inspector la Ministerul Culturii. Am organizat corul „Mugurel” la Școala Republicană de Arte Plastice, azi Liceul „Igor Vieru”. În 1973 dirijam acest cor, în care am încercat să implementez toată experiența acumulată în Estonia. Vestitul muzician David Gersfeld, după ce a auzit cum cântă corul, mi-a propus să organizez un cor de copii. Așa a apărut „Lia-Ciocârlia”. I-am invitat pentru

colaborare pe Ștefan Andronic, Valentin Budilevski și Ștefan Caranfil.

- „Lia-Ciocârlia” a intrat adânc în viața Dumneavoastră...

- Din 1990, „Lia-Ciocârlia” are o perioadă aparte. Am cântat pe cele mai mari scene din lume: sala „P.I. Ceaikovski” din Moscova și Ateneul Român din București. Am fost invitați și am concertat la Kiev, Belfort, Paris, Ankara și în alte părți.

Ultimul eveniment din viața colectivului a fost spectacolul „Ștafeta generațiilor”, organizat la Sala cu Orgă la 5 mai, anul trecut. Am prezentat cinci colective corale, în care au evoluat trei generații: copii, părinți și bunici. În corul unit, cu care am încheiat concertul, au cântat 200 de artiști de toate vârstele.

- Aveți vreun hobby?

- Încă din tinerețe mi-a plăcut să lucrez în grădină, la curățitul viei. La fel, m-au atras tâmplăria și zidăritul. Dar cel mai mare hobby al meu e „Lia-Ciocârlia”.

- Ce le-ați dori cititorilor revistei „a”MIC”, tuturor copiilor?

- Nu m-aș sătura niciodată de copii și muzică, așa că le-aș dori să îndrăgească muzica, s-o simtă, să transmită și altor generații bogăția tezaurului folcloric, să învețe dansul popular, care e o parte a vieții noastre. Și să-și îmbogățească în permanență spiritualitatea.

Efim BIVOL
(„a”MIC”, 2006, Nr.1, ianuarie)

EUGEN MAMOT A PRIMIT FLORI DE LA DISCIPOLII SĂI

La Biblioteca Națională „Ion Creangă” din Chișinău a avut loc o seară de creație a compozitorului și dirijorului de cor Eugen Mamot. Moderat de către scriitorul Constantin Dragomir, evenimentul a cuprins mai multe creații ale omagiatului, interpretate de studioul coral „Lia-Ciocârlia” de la Palatul național de creație a copiilor și adolescenților, studio, pe care dirijorul l-a fondat în 1973 și pe care îl conduce de mai bine de un deceniu.

Despre activitatea Domniei sale de pedagog, dirijor, compozitor și cea de autor de manuale au vorbit șeful Catedrei de teorie și compoziție a Academiei de Muzică, Teatru și Arte plastice, Leonid Răileanu, folcloristul Andrei Tamazlăcaru, dirijorii de cor Victor Nevoie, Ștefan Caranfil, Mitrofan Cojocar, absolventa Studioului coral „Lia-Ciocârlia”, Diana Coșcodan, directorul adjunct al instituției-gazdă, Eugenia Bejan ș.a.

Absolvent al Colegiului de muzică din Slobozia, Tiraspol și al Institutului de Arte „G. Musicescu” (mai întâi, la dirijat coral, în clasa prof. E. Bogdanovschi, apoi în clasa de compoziție a prof. V. Zagorschi), Eugen Mamot a activat, de-a lungul carierei sale, în mai multe funcții. A fost pedagog, director de studii, director al Școlii de muzică din Ungheni, șef al Direcției arte la Ministerul Culturii, redactor-șef al redacției muzică la Radio Chișinău, lector la Conservatorul „G. Musicescu”, vicepreședinte al Uniunii Compozitorilor din Moldova. În 1963, înființează corul Școlii de muzică din Ungheni, între 1970-1985 conduce corul „Mugurel” de la Liceul de arte plastice „Igor Vieru”. Studioul coral „Lia-Ciocârlia”, din 1990 încoace, a interpretat peste 800 de piese muzicale și a prezentat mai bine de 500 de concerte în diverse săli din R.

Moldova, România, Franța, Rusia și din alte țări. În România, bunăoară, a concertat în mai multe orașe, la toate mănăstirile din țară. În 1997, la mănăstirea „Moldovița” a evoluat în fața regelui Mihai. Din repertoriu, n-a lipsit, firește, nici cântecul „Trăiască regele!”.

Eugen Mamot este autor a peste 150 de creații vocal-simfonice, instrumentale, cântece pentru copii, prelucrări folclorice, care au fost incluse în repertoriul colectivelor profesionale și de amatori. Un capitol aparte din activitatea sa îl constituie editarea de manuale. Astfel, în 2003, el semnează lucrarea „Educarea auzului muzical prin intermediul sistemului relativ de solmizare”. E vorba de o nouă tehnologie educațională bazată pe folclorul muzical care include însușirea alfabetului muzical nu de la do-re-mi, în mod tradițional, ci de la sol-mi. În 2004, la Editura „Litera” îi apare albumul pianistic pe motive folclorice „Stea-logostea”, semnat împreună cu feciorul său, Andrei Mamot, doctorand la Universitatea de Muzică „G. Enescu” din București. Tot împreună cu acesta, în 2005, lansează două abecedare muzicale „Sol-mi”, precum și volumul „Alunelul”, un album de piese folclorice pentru instrumente muzicale de suflat și pentru pian destinat elevilor începători. Din 2003, compozitorul și dirijorul este moderatorul Salonului muzical care activează pe lângă Biblioteca Națională pentru Copii „Ion Creangă” din Chișinău.

În primăvară, ne-a spus Eugen Mamot, vom prezenta la Chișinău un concert extraordinar, în cadrul căruia vor evolua toate promoțiile Studioului coral „Lia-Ciocârlia”. „Atunci, eu voi sta în sală și le voi înmâna discipolilor mei buchete de flori”, a mai adăugat omagiatul.

*Nicolae ROIBU
(Timpul, 2006, 1 februarie)*

DIRIJORUL CIOCÂRLIILOR

Dirijorul și compozitorul Eugen Mamot a împlinit recent 65 de ani. Cu această ocazie, la Biblioteca Națională pentru Copii „Ion Creangă” a avut loc o manifestare culturală cu genricul „O viață trăită în cântec”. Maestrul Emerit al Artelor, Cavaler al Ordinului „Gloria Muncii”, Eugen Mamot este autor a peste 150 creații vocal-simfonice, corale, instrumentale, cântece pentru copii și prelucrări folclorice incluse în repertoriul colectivelor profesioniste și de amatori, reprezentând peste 500 de concerte în țară și peste hotarele ei.

Nu este o mai mare bucurie și satisfacție sufletească decât să primești într-o zi geroasă de iarnă buchete de flori vii, încălzite de suflarea discipolilor și prietenilor, semn de respect și prețuire. Eugen Mamot face parte din cohorta de dirijori de cor, care au desfășurat o prodigioasă activitate muzical-pedagogică în Republica Moldova. Generații de copii au crescut și cresc frumos în corurile „Lia-Ciocârlia”, „Vocile primăverii” (dirij. Ștefan Andronic), corul de băieți condus de Victor Nevoie ș.a. Doar cel care nu a cântat în cor, ori cel al cărui copil nu a evoluat într-o formație corală nu poate aprecia la justa valoare unitatea, forța și bucuria colectivă. E o muncă care se cizelează ani de-a rândul. E un efort comun: copil, dirijor, părinte. E vorba de talent, perseverență și entuziasm. Apoi, „ciocârliele” își i-au zborul și vin alți ochișori să urmărească „aripile” dirijorului, care îi transferă în lumea miraculoasă a muzicii corale.

Multe din creațiile compozitorului Eugen Mamot au fost interpretate în Suedia, Bulgaria, România, Franța, Turcia, Rusia, Ucraina. În România corul „Lia-Ciocârlia” a cântat în toate mănăstirile. Un caz deosebit a avut loc să se întâmple la mănăstirea „Moldovița”. Cântecele „Trăiască regele!” l-a emoționat pe regele Mihai, care se afla aici, prin supriza copiilor basarabeni.

E, poate, o împlinire totală a rostului vieții, când copiii îți continuă profesia. Eugen Mamot are doi feciori și ambii sunt muzicieni. Andrei Mamot, doctorand la Universitatea de Muzică „G. Enescu” din București, este coautor al albumului pianistic „Stea-Logostea”. Tot înrepună, tatăl și feciorul, editează două abecedare muzicale „Sol-mi” și volumul „Alunelul”, destinat elevilor începători.

La serata de omagiere, moderată de scriitorul Constantin Dragomir, au fost prezenți Leonid Răileanu, șeful Catedrei teorie și compoziție a Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice, folcloristul Andrei Tamazlăcaru, dirijorii Victor Nevoie, Ștefan Caranfil, Mitrofan Cojocaru, Vlad Matcovschi ș.a. Eugen Mamot este membru al Consiliului de Conducere al Uniunii Muzicienilor, membru al juriului la diferite concursuri corale, vicepreședinte al Comisiei republicane de atestare a cadrelor didactice.

- Dacă ați auzit faimosul imn al Bibliotecii „Ion Creangă”, cu care ne mândrim nespus – ne mărturisește Eugenia Bejan, director adjunct al acestei instituții, să știți că e scris de compozitorul Eugen Mamot, în colaborare cu poetul Constantin Dragomir.

Iubitor de muzică corală, dirijorul Eugen Mamot ne pregătește o surpriză specială. În primăvară, va avea loc un concert care va cuprinde toate promoțiile studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia” de pe lângă Palatul Național de Creație a Copiilor și Adolescenților, al cărui dirijor artistic este din 1990 și până în prezent. Nu ne rămâne decât să ne alăturăm și noi vocea la acel „Mulți ani trăiască!”, pe care l-au cântat discipolii Maestrului.

Tamara PERETEATCU
(*Florile dalbe*, 2006, 2 martie)

ALBUM DE PIESE FOLCLORICE PENTRU INSTRUMENTE AEROFONE

În incinta filialei Bibliotecii Naționale pentru Copii „Ion Creangă” din capitală a fost lansat un album de piese folclorice pentru instrumente aerofone și pian. Intitulat „Alunelul”, albumul este destinat elevilor începători. Prin intermediul acestuia, autorii Eugen Mamot senior și Eugen Mamot junior, vin în ajutor copiilor care doresc să însușească arta interprețării la instrumente aerofone: fluier, bloc flaut, nai, oboi, clarinet, trompetă, corn, trmbon, saxofon etc.

Scopul autorilor este simplu: de a aduce folclorul autohton în sălile de studii, în calitate de material didactic, și în scenă, în calitate de repertoriu concertistic, într-un veșmânt armonicos fresc. Piese din album sunt prelucrate și transpuse în stilul specific muzicii pentru un anumit instrument aerofon cu acompaniment de pian. Acesta va perpetua conviețuirea tezaurului folcloric alături de muzica clasică universală.

Albumul include 100 de cântece, jocuri populare, precum și un număr de piese originale în stil folcloric convențional, plasate în mai multe compartimente. Cântecele și jocurile populare sunt selectate și aranjate după principiul de la simplu la complex și urmăresc mai multe scopuri didactice: cultivarea auzului și memoriei muzicale, cultivarea simțului intonației corecte. De asemenea, elevii vor lua cunoștință cu diversitatea ritmică și intonațională a muzicii populare.

În cadrul lansării, tinerii muzicieni au pus mâna pe instrumente și au delectat publicul prezent cu câteva piese muzicale din acest album.

În opinia autorilor, este foarte important ca elevii să cunoască mai întâi fluierul, utilizând bogăția tezaurului

folcloric național, foarte necesar în procesul de instruire muzicală. „Faptul că nu am indicat aplicatura la creațiile muzicale prezentate în album nu este o scăpare, ci o intenție. Considerăm că fiecare profesor va înfăptui acest lucru la nivelul cuvenit”, a menționat Eugen Mamot senior.

Albumul a văzut lumina tiparului grație susținerii financiare a dlui Petru Carastan și este editat la tipografia „Primex-Com” SRL.

Cristina PORCESCO

(Moldova suverană, 2006, 29 martie)

CAVALERUL MUZICII CORALE

Recent, Filarmonica Națională „Sergei Lunchevici” a găzduit o serată de creație a compozitorului și dirijorului Eugen Mamot, Maestru Emerit al Artelor, Cavaler al Ordinului „Gloria Muncii”. Festivitatea a fost prilejuită de aniversarea a 65 de ani ai maestrului. Spectacolul a fost cel mai frumos cadou pe care și l-ar fi putut dori. În concert s-au produs Orchestra Națională de Cameră și corul „Lia-Ciocârlia”, iar la pupitrul dirijoral s-a aflat Andrei Mamot, fiul maestrului. În concert au fost antrenați, de asemenea, elevii studioului de balet „Soarele” și unii dintre cei mai buni elevi ai studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia”, pe care artistul l-a ctitorit în 1973. Multe cariere artistice și-au avut începutul în anii de formare muzicală în cadrul acestei corale: Mariana Șura, Cezara Stahi, Cristina Gomoja, Diana Coșcodan, Cristina Avornic ș.a. Astăzi, Eugen Mamot este mândru de elevii săi.

Prezent la eveniment, Vasile Ursu, primar interimar al municipiului Chișinău, a ținut să menționeze că și în componistică Eugen Mamot s-a manifestat plenar cu lucrări vocal-simfonice, camerale, corale, creații pentru cor de copii și pian. „O muncă aparte o constituie și activitatea pedagogică

în calitate de autor al multor manuale de muzică, implicându-se activ și la reformarea programelor și manualelor de muzică pentru școala generală, la îmbogățirea repertoriului muzical și pedagogic”, a mai spus Ursu.

Viitorul dirijor de cor și compozitor Eugen Mamot s-a născut la 30 ianuarie 1941, în satul Clococenii Vechi, Glodeni. După absolvirea școlii, își face studiile muzicale la colegiul de muzică din Slobozia, Tiraspol, secția dirijat coral. Ulterior își continuă studiile la Institutul de Arte „G. Musicescu”. Activitatea artistică a dlui Eugen Mamot și dezvoltarea culturii muzicale naționale sunt, practic, noțiuni indispensabile. Concomitent cu munca la posturi de răspundere (șef de studii, director la școala muzicală, șef al Direcției Arte a Ministerului Culturii, redactor-șef al emisiunilor muzical-radiofonice, vicepreședinte al Uniunii Compozitorilor), Eugen Mamot desfășoară o amplă activitate muzical-pedagogică și interpretativă. A înființat coruri de copii (corul școlii de muzică din Ungheni, studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia”). Aceste colective au în repertoriu mai mult de 800 de creații corale ale compozitorilor clasici și contemporani, au prezentat peste 500 de concerte nu doar pe scenele din țară, dar și în România, Rusia, Franța, Turcia.

Eugen Mamot a semnat peste 150 de creații vocal-simfonice, instrumentale, corale, cântece pentru copii, prelucrări folclorice. Multe dintre acestea au fost interpretate și apreciate în Suedia, Bulgaria, Franța, România, Rusia și Ucraina.

Spectacolul de la Filarmonică a fost un bilanț al unei vieți pline de muncă, pasiune și realizări. De-a lungul carierei sale, Eugen Mamot a susținut concerte în primă audiție atât în țară, cât și peste hotare. Pasiunea lui cea mare a fost să descopere o lume inedită, căreia să-i dea viață. Acum, la cei 65,

maestrul se simte împlinit, dar speră că va mai avea parte de multe întâlniri frumoase cu publicul meloman.

Cristina PORCESCO
(Moldova suverană, 2006, 16 mai)

EXAMEN SUSȚINUT CU BRIO

După ce vreme de câteva decenii a stat la cârma Studioului muzical-coral Lia-Ciocârlia”, veghind la formarea culturală a câteva generații de copii, Eugen Mamot, cunoscut pedagog, dirijor și compozitor, a decis să o ia de la capăt, deschizând o nouă filă în activitatea sa profesională și de creație. Începând cu 1 septembrie 2006 a devenit conducătorul artistic al claselor cu profil muzical-coral de la Liceul „Mihai Viteazul”.

- Profilul respectiv a fost introdus în instituția noastră încă acum doi ani, dar odată cu venirea dlui Mamot situația s-a schimbat radical, ne-a relatat Svetlana Negru, director adjunct al Liceului. Dumnezeu știe că nimeni altul să îmbine instruirea muzicală cu educația copiilor în spiritul dragostei de neam, al respectului față de valorile perene. Altele sunt disciplina, dispoziția, climatul nu numai în clasele cu profil muzical-coral, dar și în întreg liceul.

Circa 200 de copii din clasele primare și gimnaziale frecventează orele de instruire muzicală, constituindu-se în șase grupuri corale.

Încerc să-mi realizez un vis mai vechi - crearea unor coruri de băieți, spune Eugen Mamot. Cu regret, tradiția acestora, deși foarte răspândită pe vremuri în Moldova, s-a pierdut aproape cu desăvârșire. Renașterea tradiției este însă posibilă. În cadrul Liceului „Mihai Viteazul” am creat două grupuri corale de băieți, de care îmi leg mari speranțe.

Recent, clasele cu profil muzical-coral conduse de Eugen

Mamot au avut de susținut un important examen în fața publicului - concertul de totalizare a activității în anul de studii 2006-2007. Cele circa 30 de lucrări muzicale de autori clasici și moderni, naționali și universali au demonstrat rodul frumos al unei încordate perioade de pregătire, copiii culegând aplauzele furtunoase ale publicului constituit din colegi, profesori și părinți. Grație efortului unui pedagog prin vocație, au pășit în lumea artei muzicale cu dreptul. Acum, conduși de același ghid competent, vor începe să cucerească, treaptă după treaptă, culmile artei corale.

*Nadina GHEORGHIȚĂ
Capitala, 04.05.2007*

OMUL SĂPTĂMÂNII

*Eugen Mamot, compozitor și dirijor de cor,
maestru emerit al artei*

Studii:

*Școala medie de muzică din Slobozia,
Tiraspol (1959-1963)*

*Institutul de arte „Gavriil Musicescu”
(1963-1968; 1980-1984)*

Eugen Mamot s-a născut pe 30 ianuarie 1941 în satul Clococenii Vechi, plasa Glodeni, județul Bălți. După absolvirea școlii medii de muzică din Slobozia, unde a studiat dirijatul coral în clasa Alexandrei Chiticari-Davâdov, își aprofundează cunoștințele în același domeniu la Institutul de Arte „G. Musicescu”, în clasa profesorului Efim Bogdanosvchi. În anii 1980-1984, face studii de compoziție, în clasa profesorului Vasile Zagorschi. A fost șef al Direcției arte a Ministerului Culturii (1974-1976), redactor-șef al Departamentului de muzică al Radiodifuziunii din Chișinău (1976-1989). Din 1990 și până în prezent, este director artistic și prim-dirijor

al Studioului coral de copii „Lia-Ciocârlia”, pe care l-a fondat în 1973. Cu acest colectiv a interpretat peste 800 de piese muzicale și a prezentat mai bine de 500 de concerte în diverse săli din R. Moldova, România, Franța, Rusia, Ucraina și din alte țări. Este autor a peste 150 de creații vocal- simfonice, instrumentale, cântece pentru copii, prelucrări folclorice, care au fost incluse în repertoriul colectivelor profesioniste și de amatori. Cu ocazia zilei de naștere, TIMPUL îi dorește multă sănătate, inspirație și noi creații muzicale.

Timpul, 26 ianuarie, 2007

Eugen Mamot, dirijor, compozitor, Artist al Poporului.

EUGEN MAMOT: „VREAU SĂ MUZICALIZEZ LICEUL”

Dirijorul și compozitorul Eugen MAMOT se simțea nu mai puțin emoționat decât micii coriști și își făcea griji pentru ei. „Cântecul, susține maestrul, nu e o distracție, e acel necesar, care îl ajută pe om să trăiască. „După părerea dumnealui, e mult mai greu să muncești cu cei mici decât cu adulții. Dar, fiind un mare prieten al copillor (corul „Lia-Ciocârlia”, al cărui conducător a fost timp de câteva decenii, e cea mai vie confirmare), dl Mamot găsește întotdeauna poteca vrăjită pe care să-i ducă în lumea muzicii, de unde nu mai există cale întoarsă. Nu a dat greș nici de această dată, punând temelia unui nou cor de copii.

După ce au interpretat „Cântecul despre pace” de E. Mamot și „Muzicanții” (aut. G. Teodosiu), picii, petrecuți cu aplauze de părinți și doamnele învățătoare, au cedat locul grupului coral al claselor a doua - mai sigur, mai disciplinat și mai dor- nic de performanțe. Cu „Vino, primăvară!” de W. A. Mozart, elevii au trezit fiori spectatorilor și au bucurat inima profesorului lor. Corul copiilor din clasele a treia și-a demonstrat roadele muncii, evoluând cu un program mai complicat („La bunici” de E. Mamot, „Ochii mamei” de M. Oțel, „Dragi învățători”), care, de asemenea, a fost apreciat pe măsură.

Tot la „M. Viteazul” a prins contur un vis mai vechi al dlui Mamot - de a crea un cor de băieți. Norocul căzu pe capul celor 40 de neastâmpărați, aleși ca pe sprânceană, din clasele a doua și a treia, pe care profesorul i-a întrunit, acum doi ani, dându-le și un nume care obligă: „Șoimii”. Nu mai puteau da înapoi. Și nici nu au mai vrut, pentru că să vină după lecții la repetițiile de cor, unde se lăsau purtați pe aripile muzicii, să-și înfrângă oboseala și zburdălnicia, pentru a deveni bărbați

adevărați: curajoși, romantici), buni patrioți. Anume așa îi vrea conducătorul lor muzical. Așa au fost percepuți și de auditoriul, care le-a ascultat, cu inima fremătândă, cântecele „Trec ostașii”, „Spune, spicule” de E. Mamot, „Oda bucuriei” de L. Van Beethoven.

„Fără cântec, spune dl Mamot, copilul nu poate crește, nu se poate dezvolta. Am observat că în multe familii nu se cântă, doar se ascultă muzică. Nu e același lucru. Atunci când cantă și sunt apreciați (iar aceasta îi încurajează mult), copiii trăiesc emoții deosebite, devin mai sensibili, mai atenți la tot ce e nobil și frumos,”

Învățăceii împărtășesc întru totul părerea profesorului lor:

„În corul dlui Eugen Mamot mă simt ca într-un cor de privighetori, ce cântă de mii de ani pe o creangă veșnic verde.”

Cristi VORONEANU, elev în class a II-a „D”

„Când nu știam să cânt, sufletul meu era închis. Profesorul meu de muzică, dl Eugen Mamot, l-a deschis larg, ca pe o poartă. Muzica este tot ce există mai frumos pe lume, nimic nu o poate înlocui. Fără ea nu ar veni primăvara.”

Dan CROITORU, elev în clasa a II-a „D”

„Atunci când cânt, parcă aș fi într-o poveste. Rămânem doar noi două: eu fi melodia. Ea îmi îndulcește viața, mă face mai blândă, mai frumoasă.”

Corina BÂRCĂ, elevă în clasa a III-a „B”

Inițial, dl Eugen MAMOT a înființat și două grupuri corale de fete din clasele a VI-a - a VII-a, cu profil muzical-coral, care, ulterior, au studiat și s-au format sub îndrumarea profesoarei de muzică, dna Liliana SALINSCHI. În cadrul concertului de evaluare, fetele au susținut un recital de melodii („Hora florilor” de S. Buzilă, „Iubiți învățători” de I. Aldea-

Teodorovici, „Primăvara” de A. Silvestru”).

Coristele mărturisesc că își datorează succesul atât profesorilor de muzică, cât și doam-nelor diriginte Tamara BOBEICO și Ana FACHIRA, care le sprijină în permanență pasiunea. Și nu întâmplător: în acest liceu, activează de mai mulți ani corul profesorilor, unul dintre cele mai apreciate din republică. De sărbători, elevii, adeseori, cântă împreună cu dascălii lor pe scena școlii. Ce simt ei în aceste clipe?

„Muzica îmi transmite o inegalabilă energie mobilizatoare, îmi creează o stare de spirit revoluționară. Tot ea mă relaxează, mă liniștește. La începutul anului, când am ales acest profil, eram puțin dezamăgită. Acum le mulțumesc profesorilor mei, dlui Eugen Mamot și dnei Liliana Salinschi, precum și dnei Veronica CIOBANU, corepetorul nostru, perntu că m-au ajutat să descopăr farmecul muzicii. Sunt mândră că fac parte din acest cor minunat.”

Nadejda BARANCIUC, elevă în clasa a VI-a „K”

„De când am început să învăț în clasa cu profil coral, muzica mă însoțește pretutindeni, parte din viața mea. Dl E. Mamot, care m-a învățat în primii ani, e un profesor excepțional, un artist adevărat. Acum studiez muzica cu doamna Liliana Salinschi și sunt fericită în lumea notelor muzicale. Datorită iscusinței și talentului dumnealor, formăm, împreună cu clasa a VII-a „K”, un cor care face cinste liceului nostru.”

Gabriele JUMBE eleva în clasa a VI-a „K”

În final, dl Eugen Mamot venit cu o surpriză: a invitat în scenă un grup de fete din ansamblul vocal Lia-Ciocârlia pentru a „contamina (iremediabil!) întreg liceul - de la mic mare - cu virusul muzicii”.

Lica MOVILĂ
Florile Dalbe, 1 iunie, 2008

CU CÂNTECUL PRIN LUME

La 30 octombrie în Sala de festivități a Colegiului de Arte din orașelul Soroca, colectivul de elevi de la Liceul Teoretic „M. Viteazul” din municipiul Chișinău (condus de dirijorul Eugen Mamot, susținut de corepetitorul Veronica Ciobanu) au prezentat un program de cântece. Corul claselor primare, „Șoimii”, a fost întâmpinat cu flori și aplauze de copiii din liceele și școlile de muzică, de studenți-viitori pedagogi și colective de profesori.

Mai întâi, Eugen Mamot a organizat o activitate didactică de tipul „Master class”: exerciții de formare a vocii, preluate din folclorul copiilor cu tehnici accesibile de însușire a elementelor de limbaj muzical, a urmărit dezvoltarea auzului polifonic: executând canoane ritmice și melodice, intonarea treptelor după semnele mâinii. Apoi a urmat programul de cântece reflectând anotimpurile anului, inclusiv tematica catedrei pe termen de un an: cântece despre prima zi de școală, despre toamnă, despre bunica, cu prilejul sărbătorilor de Crăciun, alte cântece variate în plan melodic și semantic. Dirijorul Eugen Mamot a selectat conținuturi muzicale ce le vor fi de ajutor copiilor la disciplinele de profil, pentru formarea unui climat psihologic adecvat la lecție și la spectacole. Micii „șoimi” și-au demonstrat multiplele posibilități și talente.

Le mulțumim celor prezenți la spectacol, administrației de la Colegiul de Arte pentru receptivitate, administrației liceului cu profil estetic „M. Viteazul” pentru organizarea dublei sărbători: excursie pentru copii și debutul lor profesional, domnului Eugen Mamot și părinților pentru forța și încrederea în copii.

*Angela TABARAN, metodist coordonator-responsabil la
Educația muzicală și clasele cu profil artistic
Făclia, 8 noiembrie, 2008*

CÂNTUL CORAL – EXPONENT AL EDUCAȚIEI ESTETICE

La Liceul Național „Mihai Viteazul” din Chișinău s-a desfășurat un concert de bilanț al colectivelor corale existente aici. Profesorii de muzica Eugen Mamot și Liliana Salinschi, corepetitorul Veronica Ciobanu au promovat grupuri corale ale claselor I, a II-a, a III-a, grupul coral de baieti „Șoimii”, grupul coral de fete al claselor a VI-a și a VIII-a cu profil muzical-coral. În total, 150 de elevi cânta la cor. Repertoriul variat a inclus melodii cu tematică din folclorul copiilor: „Mărțișoare”, „Cântec despre pace”, „Cântă”, „Vino, primăvară”, „Scump învățător”, „La bunici”, „Trec ostași”, „Oda bucuriei”, „Moldova mea” etc.

Invitat de onoare a fost ansamblul vocal-coral „Lia-Ciocârlia”, condus de același Eugen Mamot. În sală a răsunat un bloc de muzică sacră din Cantata „Stratat Mater” de Giovanni Pergolezi.

Evaluarea a urmărit atât diagnosticarea, cât și pronosticarea ocupațiilor corale.

„A cânta profesionist ceste o dorință, a-i pasiona pe copii de muzică - iată scopul cântului coral!”, a opinat compozitorul Eugen Mamot.

Funcția multiplă a constituirii grupurilor corale este de a le oferi copiilor oportunități de mobilizare, de cooperare, de sincronizare a gândului și a simțirii, de decodificare a începutului genetic, de asigurare a continuității frumosului.

Cât privește viitoarea proiectare a activității vocal-corale, Eugen Mamot a afirmat ca punctul de reper este grupul coral de baieti „Șoimii”, pe care tinde să-l consolideze.

Compozitorii Andrei Tamazlîcaru, Ion Melnic, Vlad Matcovschi, ca oaspeți ai concertului, au apreciat înalt munca

din culisele scenei Liceului Național „Mihai Viteazul”. Mai mult, profesorul Vlad Matcovschi a vorbit și despre un eventual parteneriat cu grupul coral al Liceul Teoretic „Ștefan cel Mare” din Chișinău, al cărui conducator este.

Ars longa, vita brevis! Prin muzică viața se eternizează.

Eugenia BOGHIU

Făclia, 19 aprilie, 2008

Liceul "M. Viteazul", corul clasei a treia. Conducător Eugen Mamot.

CREAȚIE LARG DESCHISĂ COPILOR

Dirijor, compozitor, profesor cu grad didactic superior, autorul de manuale, licențiat a două facultăți: dirijat coral și teoria muzicii și compoziție - Eugen Mamot - a susținut recent, la Sala cu Orgă, un minunat concert de creație, la care și-au dat concursul numeroase colective artistice și interpreți, tutelați de bagheta magica a maestrului.

În finalul acestui eveniment muzical i-am solicitat dlui Eugen Mamot un scurt interviu.

- De regulă, concertele de creație sunt prilejuate de evenimente aniversare. Ce semnificație are concertul de astăzi, dle E. Mamot?

- Acest spectacol este o trecere în revistă a creației mele. Anul trecut, am marcat cea de-a 45-a primăvară de muncă pe tărâmul muzicii, ca dirijor și compozitor.

Anul acesta s-au împlinit 20 de ani de la susținerea primului meu concert de autor, tot în Sala cu Orgă, în 1989.

Acum mi-am scos la judecata publicului o parte din creațiile noi, cu toate genurile pe care le practic: muzică pentru copii în interpretarea copiilor, muzică instrumentală în interpretarea unor tineri muzicieni de la Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice, muzica corală în interpretarea Corului Credo. Ceea ce am prezentat, de data aceasta, în scenă a fost pentru toate gusturile: muzică patriotică, lirică, muzică instrumentală cu scop didactic și acele cântece pentru copii, fără de care școala nu poate trăi. Lucrez în școală și cunosc tradițiile ei muzicale.

- Din cele peste 150 de creații de autor multe, cred, sunt dedicate copiilor...

- Majoritatea. Am o culegere pentru pian, *Steaua Logostea*, care cuprinde mai mult de 100 de piese, o culegere pentru instrumentele aerofone *Alunelul*, de asemenea, cu aproape 100 de piese pentru toată familia instrumentelor aerofone. Am publicat o altă culegere de repertoriu, *Beu-Curcubeu*, pentru toată familia de instrumente cu coarde, *Abecedarul sol-mi* ș. a.

- Înțeleg că acest spectacol s-a dorit a fi și un omagiu lui Grigore Vieru, având în vedere că majoritatea cântecelor au fost pe versurile Domniei sale.

- Sigur că este un omagiu poetului care a scris mult pentru

copii. Îl cântăm de mulți ani și îl vom cânta în continuare. Acum pregătesc o culegere de cântece pe versurile poezilor moldoveni, dintre care 10 texte sunt ale poetului Gr. Vieru, traduse în limba rusă, pentru alolingvi.

Iată și câteva opinii ale tinerilor participanți la acest concert.

Vlad Hachi, Liceul „C. Porumbescu»:

- Am participat la spectacol la propunerea profesorului meu Alexandru Condrea, care cunoaște bine creația compozitorului E. Mamot. Îmi plac lucrările dlui, în special, cele pentru instrumentele aerofone. Lucrarea pe care am prezentat-o la trombon s-a numit Dans voinicesc.

Diana Nicolaev, Liceul „G. Meniuc»:

- Îmi place foarte mult muzica dlui Mamot, cânt în Corul Lia-Ciocârlia de doi ani. Spectacolul a fost pentru noi o mare sărbătoare, căci am avut ocazia să evoluăm în fața unui public competent.

Alexandru Pogoneț, Școala nr. 52:

- Dl Mamot a fost conducătorul meu, acum cinci ani, la Lia-Ciocârlia. Ne-am înțeles foarte bine, este un dirijor superb, interesant, glumeț. La fiecare lecție, ne îmbogățeam cu noi cunoștințe, dar și cu o dispoziție minunată. Noi am prezentat o suită corală foarte frumoasă, scrisă de dumnealui pe versurile lui G. Vieru, Trenul copilăriei.

Peste doi ani, compozitorul E. Mamot își va sărbători jubileul de șapte decenii de viață dăruită copiilor. Îți dorim noi împliniri și realizări deosebite.

*Raia ROGAC
Florile dalbe, 18 iunie, 2009*

MAESTRUL ȘI LIA-CIOCÂRLIA

Eugen Mamot este, de bună seamă, o legendă vie a artei corale pentru copii din Moldova. Fără domnia sa, ea (arta corală pentru copii) ar fi arătat altfel. Cu siguranță, aveau să apară coruri minunate, însă, așa cum am menționat mai sus, ele ar fi fost altfel. Fiecare evoluție a Coralei „Lia-Ciocârlia” fondată și dirijată de Maestru, este specială. Pe parcursul anilor, ansamblul a cucerit elogiile criticii de specialitate atât din țară, cât și de peste hotare.

Sunetul muzicii

Cu mai mult de trei decenii în urmă, în 1973, Eugen Mamot înființa Corala „Lia-Ciocârlia”, care constituie, metaforic vorbind, un arbore din care a pornit o multitudine de ramificații ale artei corale pentru copii și adolescenți.

„Anii 70 ai secolului trecut au reprezentat pentru noi, generația de tineri dirijori de atunci, un adevărat avânt al artei corale din Moldova. Eu am absolvit în 1969, iar apoi a urmat o pleiadă strălucită de dirijori ca, bunăoară, Ștefan Andronic, Valentin Budilevski, Victor Nevoie, Ștefan Caranfil, Victor Creangă, Sofia Volcov, Valentina Uscatu, Liubov Munteanu... „Mariajul” meu cu arta corala s-a produs prin 1968, în urma unei deplasări de serviciu în Estonia. Am rămas fascinat de corurile de acolo. Cele două săptămâni de aflare în Estonia au fost ca o adevărată școală în domeniu pentru mine. Au constituit, dacă vreți, abecedarul viitoarei mele activități. Acea experiență m-a convins de faptul ca și copiii pot evolua în cor la fel de bine ca maturii, dacă, desigur, îi instruești corect. Ei bine, în 1970 am pus bazele corului „Mugurel” la Școala de Arte Plastice din Chișinău. El a reprezentat primul „mugur de cor” pentru copii în Moldova. Peste puțin timp, „Mugurel” interpreta piese din repertoriul clasic și cel religios. Merită să menționăm faptul ca

el a fost primul cor de copii instruit să cânte pe note muzicale. În februarie 1973 ministrul Învățăământului și Științei, Vasile Cherdivarenco, mi-a propus să organizez pe lângă Palatul Pionierilor un cor după modelul celor din Republicile Baltice. În septembrie 1973, în baza corului „Mugurel” s-a născut Corala „Lia-Ciocârlia” Mai departe totul e istorie...” - surâde maestrul Eugen Mamot.

Și ce istorie! La începuturi, alături de Eugen Mamot, au lucrat viitori maștri, azi nume de referință în domeniu - Ștefan Andronic, Sofia Volcov, Valentin Budilevski. Primul mare concert al „Liei - Ciocârliei” s-a produs pe 19 mai 1974. în sală - miniștri și oameni de cultură. Iar concertul a fost scilipitor, colectivul atacând un repertoriu complex. După ce înființează corala, tot în 1974, Eugen Mamot prestează o altă activitate legată de muzică, în calitate de conducător al „Liei-Ciocârliei” rămânând până în 1987 un alt dirijor de calibru - Valentin Budilevski. Chiar dacă oficial nu mai era conducătorul Coralei, Eugen Mamot participă adesea la repetițiile ansamblului. În prezent artistul ne mărturisește că, de fapt, „Lia-Ciocârlia” l-a salvat oarecum de o carieră pe linie de partid. A refuzat politicos, însă ferm, orice ofertă în acest sens. Astfel că, din acest motiv, și-a făcut și destui dușmani. A rezistat însă cu stoicism tuturor atacurilor. Revenirea „cu acte în ordine” la „Lia-Ciocârlia”, ce activa pe lângă Centrul Republican pentru Copii și Tineret, s-a produs în 1990. Aici, a rămas până în 2006. Aceasta a fost, fără doar și poate, perioada „de aur” a coralei. Concertele susținute pe scene din Europa și din țară, obținerea unor trofee și premii importante, dublate de aplauzele sincere ale publicului, au recompensat întotdeauna evoluțiile reunite ale discipolilor maestrului Mamot, demonstrând că timpul muzicii corale se află la prezentul continuu. Este remarcabil faptul că tot ce interpreta „Lia-Ciocârlia” era accesibil fără însă

a cădea în capcana comercialului. Este suficient să nominalizăm doar câțiva dintre compozitorii care au fost incluși, de-a lungul anilor, în repertoriul coralei: Berlioz, Mozart, Pergolesi, Schumann, Vivaldi, Wagner, Orff, Beethoven, Schubert, (șirul ar putea continua) pentru a ne da seama de complexitatea și profesionalismul coriștilor.

Profesionalism și talent

„Lia-Ciocârlia” a fost întotdeauna un exemplu demn de urmat. Anume lui Eugen Mamot îi revine marele merit de a apropia publicul meloman atât de repertoriul clasic, cât și de cel contemporan al artei corale. Un act de pionierat a fost și introducerea în repertoriul corului de copii a muzicii sacre. „Lia-Ciocârlia” a cântat piese religioase și pe scenă, și în biserici. Sub bagheta maestrului au fost interpretate circa 1000 de bucați corale în mai mult de 1000 de spectacole, inclusiv festivaluri și concursuri.

„Lia-Ciocârlia” a evoluat în celebra Sală Ceaikovski de la Moscova în fața participanților la Seminarul unional al dirijorilor de coruri pentru copii. Prezența conaționalilor noștri a delectat publicul din Paris, Ankara, București ș.a., pentru a enumera doar câteva dintre marile centre muzicale de peste hotare. Numeroase piese interpretate de „Lia-Ciocârlia” - muzică religioasă, clasică, folclorică se afla în fonotecile de aur ale radioului și televiziunii, precum și în cele ale prestigioasei case de discuri „Melodia” de la Moscova. Absolut toate concertele coralei sunt de o înaltă ținută, în evoluții fiind valorificate și exploatate atât calitățile interpretative și muzicalitatea coriștilor, cât și expresivitatea dirijorului.

Numele Maestrului

...Și al său har îl poartă în lume și în timp numeroșii discipoli. Printre aceștia se numără interpretele Zinaida

Bolboceanu, Irina Bivol, Viorica Lozov, Cezara Stahi, Mariana Șura, Maria Simion, Ghiulnara Gagieva; tinerii dirijori de cor Galina Teodorescu, Andrei Burdeniuc, Luminita Istrate, Maia Patic, Zinaida Nadirova, Tatiana Bejenari, Natalia Surdu ș. a. El este autorul a peste 250 de lucrări vocal-corale și de muzică instrumentală camerală. A compus sute de cântece pentru copii și a făcut nenumarate prelucrări folclorice. Compoziții semnate de Eugen Mamot au răsunat și răsună în continuare în interpretarea corurilor autohtone, dar și a unor colective de gen din Ucraina, Rusia, România, Franța, Turcia, Germania, Belgia, Olanda.

Pe lângă activitatea sa muzicală, cea de pedagog este și ea foarte importantă. În prezent predă arta muzicală la Liceul Teoretic Mihai Viteazul.

Lidia Gafton
Revista Moldova, nr 9, 2009

E. Mamot împreună cu coristele în oșpeție la M. Bieșu.

NUMELE LUI ESTE LA RANG DE CINST

Autor a peste 150 de creații vocal-simfonice, cântece pentru copii, Eugen Mamot a elaborat, inclusiv în colaborare cu alți autori, mai multe manuale școlare de muzică, materiale didactice, a scris numeroase articole de specialitate.

Absolvent al Colegiului de muzică din Slobozia, Tiraspol și al Institutului de Arte „G. Muzicescu”, Eugen Mamot a activat de-a lungul carierei sale în mai multe funcții. A fost pedagog, director de studii, director al școlii de muzică din Ungheni, șef al Direcției Arte la Ministerul Culturii, redactor-șef al redacției muzică la Radio Chișinău, lector la Conservatorul „G. Muzicescu”, vicepreședinte al Uniunii Compozitorilor din Moldova. În 1963 înființează corul școlii de muzică din Ungheni, între 1970- 1985 conduce corul „Mugurel” de la liceul de arte plastice „Igor Vieru”. Este fondatorul studioului coral „Lia-Ciocârlia”, care din 1990 încoace a interpretat peste 800 de piese muzicale și a prezentat peste 500 de concerte din RM, România, Franța, Rusia ș.a.

Un capitol aparte din activitatea sa îl constituie editarea de materiale publicistice. Astfel, în 2003 el semnează lucrarea „Educarea auzului muzical prin intermediul sistemului relativ de solmizație”. În 2004, la editura „Litera” îi apare albumul pianistic pe motive folclorice „Stea-logostea”, semnat împreună cu feciorul său, Andrei Mamot, doctorand la Universitatea de Muzică „G. Enescu” din București. Tot împreună cu acesta, în 2005, lansează două abecedare muzicale „sol-mi”, precum și volumul „Alunelul”, un album de piese folclorice pentru instrumente muzicale de suflat și pentru pian destinat elevilor începători. Din 2003, dirijorul este moderatorul și compozitorul Salonului muzical ce activează pe lângă Biblioteca Națională pentru copii „Ion Creangă” din Chișinău.

S-a născut la 30 ianuarie 1941, provinind dintr-o familie de țărani, cu părinți mai îndepărtați de carte. A crescut în preajma celor doi frați și trei surori. Tatai și unul din frații care era cu doi ani mai în vîrstă decît protagonistul nostru au decedat în primăvara anului 1947. În același an a dispărut fără veste și celălalt frate, militar în orașul Tiraspol, care în luna aprilie fusese trimis în Ucraina - Stanislav (Ivano-Frankovsk) pentru participare la lichidarea benderoviștilor. Din primăvara anului foametei a rămas cu mama și cele trei surori. Acestea din urmă aveau harul de a cânta, știau multe cântece. La șezătorile la care le însoțea și micul-bărbat, se cânta mult și frumos. Primele sale deprinderi muzicale încep în această perioadă. Mai ales că flăcăii, care însoțeau fetele acasă după șezătoare, se adunau în stradă, pe-aproape. Aveau și ei repertoriul lor de cântece baiețești. Fetele din casă își cunoșteau după voce prietenii. Abia mai târziu, atunci când era nevoie de ajutorul lor, erau invitați în casă.

„Am avut o copilărie foarte grea. De mic copil am fost nevoit să îndeplinesc munca de bărbat în gospodărie. Am pus mîna pe toporaș și pe coasă cam de pe la 12 ani. Cu toporașul bateam haragii în vie, de pe o taburetă fiindcă nu aveam destulă putere ca să-i înfig în pământ. Cu coasa ușuram lucrul mamei și al surorii la strînsul spicoaselor. Îmi placea să trag cu coasa - când în brazdă când în pământ - dar ma simțeam și eu bărbat, care cosește. În timp de vară, aproape toate duminicile libere, când nu plecam cu mama la Glodeni la piață pentru a vinde cartofi, ouă sau alte produse, le petreceam cu baietii în pădure. Ne jucam de-a partizanii, de-a ascunselea, cântam și mâncam măcriș, căpșune, mure, mere- padurețe, pere, nuci. Mai aveam noi o joacă numită Tarzan și Cita.

Ne cățărăm în copaci și manevram pe crengi dintr-un

pom în altul. Se mai întâmpla să ne urcăm într-un cireș tânăr până în vârf câte doi băieți și atunci când cireșul nu rezista greutații noastre și se îndoia, unul din băieți își da drumul la pamânt. Cireșul eliberat de greutate se avânta cu viteză spre a se îndrepta și vai de steaua acelui băiat, care rămânea în copac, zburând peste tufarii de porumbrei, uneori chiar și pe pământul gol. M-am prăvălit și eu de câteva ori, până m-am învățat să mânuiesc inerția corpului, - ne-a destăinuit, printre altele, ca un minunat copil-narator, dl Mamot.

În ce privește amintirile legate de carte ele vin, în mare parte, de la biblioteca. Pe atunci lucra bibliotecara Liubovi Vladimirovna Stici, o fire prietenoasă și înțelegătoare. Practic aici, împreună cu frații Serafim și Mihai Secrieru, cu Serafim Rusnac, eroul articolului nostru petrecea zilele de duminică pe timp de toamnă și iarnă. Aici a citit primele ziare, aici a aflat ca sunt școli unde tinerii însușesc profesii. După terminarea clasei a VII bibliotecara i-a citit un anunț de înmatriculare a tinerilor la tehnicumul „Ștefan Neaga”. Dar nu a ajuns. Afirmă că, „era prea verde și nepregătit”.

- Muzica mi-a plăcut din fragedă copilărie, la sărbători interpretam pe scena școlii cântece solo. Erau în rusește și nu le înțelegeam, dar sala mă aplauda. Cântam la pieptene, la fluier, la muzicuță. După absolvirea școlii din sat, mama mi-a cumparat o armonică veche la un pret de 50 de ruble și o căldare de vin de la un băietan din sat, care a adus-o din Dombas, unde lucra la minele de cărbuni.

Până când grupul de flăcăi a băut căldarea cu vin, junele Eugen într-un ungher al casei deja pipăia unele melodii. Timp de două luni a însușit un program de melodii cu care evalua la serate. În același an, adică 1955, mama i-a cumpărat o armonică nouă și toate cumetriile și petrecerile erau ale

tânărului muzician. Câștiga bani mai mulți decât mama cu sora împreună, care lucrau în colhoz. Cumetriile și petrecerile îl aranjau, însă ca să scape de norma în colhoz s-a înscris în clasa a VIII la școala medie din Cajba. „De normă am scapat, iar școala și cumetriile se înscriau de minune în regimul meu. Toată noaptea cântam la petreceri, iar a doua zi mă odihneam la lecții. În lupta cu somnul mai urmăream și unele teme, fiindcă, venind acasă, nu prea aveam eu timp pentru lecții. Vaca cu vițelul, 5-6 oi, 2 porci pe timp de iarnă - toți vroiau de mâncare, apă și să doarmă în curat. Până le puneam pe toate la punct se făcea întuneric și la lampa cu gaz nu prea reușeam să fac temele de acasă. Adesea le făceam în clasă în timpul pauzelor”.

Cîntecele pe care le cânta atât cu armonica cât și cu vocea, se prefăceau în spectacole, știa ce cîntece preferate are fiecare din sătenii săi. Prima încercare de a organiza un cor, pe care l-a dirijat, a fost în anul 1960, în satul sau de unde-și trage rădăcinile. Împreună cu dl Orest Nicolaevici Crețu, șeful clubului din sat, dânsul a organizat un cor de flăcăi de 18-20 persoane.

În satul de baștină vine atunci, când are posibilitate. Nu lipsește la așa sărbători ca Hramul satului, Sfintele Paști. În ultimii trei ani o mare parte din vacanță o petrece în sat la surori. Deseori se adună și deapănă amintirile. „Mai ve- rific niște lucruri ce țin de tradiții, mai culeg câte un cântec uitat, vreo romanță. Domnica, sora cea mai mare, are o memorie perfectă și mă ajută să limpezesc niște lucruri date uitării”.

Familia lui Eugen Mamot nu dispune de vilă, de aceea baietii dirijorului și-au petrecut copilăria, în mare parte, la surorile tatălui de la Clococenii Vechi și Glodeni. Zice că atunci când pleacă din sat, pe de o parte e odihnit, bine dispus, iar pe de altă parte simte o povară grea pe suflet, deoarece oamenii

trăiesc greu, nivelul sărăciei este incredibil.

Anul acesta s-au împlinit 50 de ani de la absolvirea școlii din Cajba. Speră ca în curând să organizeze o întâlnire pentru absolvenții anului 1959.

Când activa la „Lia-Ciocârlia”, se afla mereu în turnee prin țară, peste hotare și nu-i prea rămânea timp pentru compoziție. De 3 ani încoace activitatea componistică și cea pedagogică sunt pentru maestru lucruri de bază.

De când a plecat de la „Lia-Ciocârlia”, a compus circa 40 de cântece pentru copii de vârstă mică, a editat o culegere de coruri „Ține-mă, dorule, lin”, altele 3 culegeri sunt în lucru la edituri. În 2007 a susținut gradul didactic superior la educația muzicală, întrucât gradul superior de la „Lia-Ciocârlia” pe care îl avea era pentru instituții extrașcolare, deci este profesor cu 2 certificate de grad de calitate.

Prima serată de creație pe tărâmul său profesional a organizat-o în 1989 la Sala cu Orgă, fiind deja membru al Uniunii Compozitorilor din URSS.

A cântat mult în ținuturile natale... Deseori, fiind acompaniat de corala „Lia-Ciocârlia”, ce a condus-o timp de 17 ani, a interpretat Liturghia împreună cu preotul Valeriu Bazatin la estrada de vara; în cimitir, la Paștele Blajinilor, cu preotul din Dușmani, a susținut concerte în școala din Balatina, în tabăra de odihnă „Andrieș”, a cântat chiar și în curtea casei părintești sub salcâmul copilăriei sale.

*Axenia DRUMOV
Câmpia Glodenilor, 14 august 2009*

SPECTACOL EXTRAORDINAR CU EUGEN MAMOT

După mai multe surprize oferite în ultimii ani, cunoscutul compozitor și dirijor, maestrul în artă Eugen Mamot a venit ieri în fața spectatorilor cu un nou concert.

Și de astă dată, muzicianul a adus în scenă piese mai noi și mai vechi, ele reprezentând un bilanț de creație al autorului. „Cântec pentru pace”, „Vine toamna” și „Vreau să cânt și eu”, pe versurile lui Grigore Vieru și muzica protagonistului spectacolului, au fost interpretate de Grupul coral al claselor a doua de la Liceul „Mihai Viteazul” din capitală, „Hangul în bătai” și „Hora”, la pian de către Mihaela Dacin, elevă la Liceul de muzică „C. Porumbescu”, iar piesa muzicală „Cântec de leagăn”, la flaut, - de către Lucia Spânu de la aceeași instituție.

„Trenul copilăriei” și suita corala „Ciocârlia” (versuri - Grigore Vieru) au fost prezentate de Grupul cameral „Lia-Ciocârlia” de la Centrul republican pentru copii și tineret ARTICO”, iar „Balada”, „Hora” și „Hangul” - de Li Ālis (vioară) și Irina Malic (clarinet) de la Liceul de muzică „S. Rahmaninov” din Chișinău.

În cadrul spectacolului au evoluat mai multe colective corale (Corul mixt al MAI, condus de Valentina Bolduratu, Corul de copii „Șoimii” de la Liceul „M. Viteazul” (dirijor - E. Mamot), Corul „Credo” și Orchestra-model a MAI (dirijor Gheorghe Tutunaru), care au interpretat piese și prelucrări de același autor.

Născut pe 30 ianuarie 1941 în satul Clococenii Vechi, raionul Glodeni, Eugen Mamot este autor al peste 150 de creații vocal-simfonice, cântece pentru copii etc. A elaborat, inclusiv în colaborare cu alți autori, mai multe manuale școlare de muzică, materiale didactice și articole de specialitate.

Nicolae Roibu Timpul, 18 mai, 2009

„TOȚI COPIII CARE CÂNTĂ ÎN COR SUNT FECIORII MEI”

O, rămâi, rămâi la mine, te iubesc atât de mult!/Ale tale doruri multe numai eu știu să le-ascult...”, scria, cu nostalgie, marele Poet. Binecunoscutul compozitor, dirijor și pedagog Eugen Mamot și-a iubit la fel de mult copilăria, cu toate cântecele și jocurile ei, pe care le-a învățat de mic și le interpreta cu un deosebit talent. Cântând la petreceri, acompaniind „Capra” și „Căluțul” — mai întâi la pieptene, apoi la fluier, la muzicuță, micul artist s-a făcut apreciat nu numai în satul natal Clococeni, raionul Glodeni, ci și în localitățile învecinate.

A crescut și a plecat să studieze muzica. Iar copilăria? A luat-o cu sine în lumea mare, căci nu a avut putere să se despartă de ea. Iar, după absolvirea studiilor, și-a consacrat activitatea educației muzicale a copiilor. „Lia- Ciocârlia”, Studioul muzical-coral, pe care l-a înființat și păstorit timp de câteva decenii Eugen Mamot, a făcut să răsunе glasul copilăriei departe de hotarele țării. Iar creațiile sale corale sunt întotdeauna așteptate cu drag de micii interpreți și profesori.

Noua culegere de cântece pentru copii Eugen Mamot și-a intitulat-o sugestiv „Dulcea mea copilărie”. De aceea a ținut ca lansarea ei să aibă loc la Biblioteca Națională pentru Copii „I. Creangă” (filiala „Licurici”).

Primii l-au felicitat pe autor actualii săi elevi, membrii corului din clasele primare de la Liceul „M. Viteazul” din capitală. Sub bagheta dirijorului, copiii au interpretat două dintre cele mai frumoase cântece cuprinse în noua carte: „Spune, spicule” (versuri Gr. Vieru) și „Ghiocelul cel plăpând” (versuri M. Mardare). Vocile gingașe și curate răsunau ca niște clopoței, încântând inima profesorului și luminând sufletele celor adunați în sală: copii, părinți, profesori. După ce i-a ascultat, scriitorul Constantin Dragomir, moderatorul acestei

sărbători, a exclamat, plin de admirație: „A cânta cu glas încet e mult mai greu decât a cânta cu glas tare.”

Cântecele lui Eugen Mamot ating cele mai sensibile coarde ale sufletului, ele trezesc în inima copilului dorința de a iubi frumosul, viata, oamenii și de a face doar lucruri bune. Aceste gânduri au fost exprimate de colegii de breaslă ai maestrului — Leonid Răileanu, doctor în studiul artelor, Vlad Matcovschi, profesor de muzică la Liceul „Ștefan cel Mare”, Luminița Istrati, conducătorul Studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia” de la CRCT, „ARTICO”, Angela Tabaran, specialist principal, coordonator la DGETS Chișinău, Eugenia Bejan, director adjunct al Bibliotecii Naționale pentru Copii „I. Creangă”.

Prin cântecele sale, autorul le transmite copiilor mesajul lui de dragoste. Micii coriști de la Liceul „Ștefan cel Mare” (cond. Vlad Matcovschi) au îndrăgit mult creația lui Eugen Mamot și au dorit să-i răspundă cu același sentiment. Venind la întâlnirea cu domnul compozitor, ei au interpretat pentru el, cum au putut mai bine, cântecul „Dulcea mea copilărie”, pe versuri de Steliana Grama. Grupa mică a Studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia” (conducător Luminița Istrati) abia aștepta să dea glas melodiilor de care s-a îndrăgostit de la prima nota: „Alt pământ pe lume nu-i” (versuri C. Dragomir) și „Strigături” (dedicate „Liei-Ciocârlia”, versuri E. Mamot). Și corul claselor primare de la Liceul „N. Berezovschi”, condus de dna Angela Prisăcaru, i-a pregătit maestrului o frumoasă surpriză. Copiii, împreună cu profesoara lor, au ales din noua-i culegere piesele „Cică a-nverzit imașul” (versuri M. Mardare) și „Cântec de leagăn” (versuri C. Dragomir). „Suntem fericiți că avem, în sfârșit, cartea pe care o așteptam de atâția ani”, a spus, în numele elevilor săi, dna Angela Prisăcaru. „Am găsit în ea niște perle muzicale, ce vor rămâne ca moștenire și pentru copiii copiilor noștri.”

Festivitatea a culminat cu un mic recital de cântece: „La bunici” (versuri C. Dragomir), „Prietenul” (versuri Gr. Vieru), „Noapte bună” (versuri Claudia Partole).

Emoționat, eroul evenimentului a spus ca și-a dedicat activitatea educației muzicale a tinerei generații, pentru că întotdeauna i-a plăcut să fie alături de copii. Prin muzica corală, a știut să le cultive acestora dragostea pentru artă , dar și iubirea de limbă și neam, bunul simț, respectul față de semenii. La întrebarea cum de-i reușesc atât de bine cântecele pentru copii, compozitorul a răspuns : „Mă inspir din versurile poetilor care iubesc copiii: Grigore Vieru, Claudia Partole, Constantin Dragomir, Steliana Grama, Marcela Mardare, Anatol Ciocanu.” Nu întâmplător dna Claudia Grama, mama regretatei poete Steliana Grama, l-a numit pe Eugen Mamot „... un mare cititor. Dacă nu ar cunoaște atât de bine poezia pentru copii, cum ar putea da naștere unor asemenea cântece?”

Lica MOVILĂ

Florile Dalbe, 4 noiembrie, 2010

RENUMITUL COMPOZITOR EUGEN MAMOT LA 70 DE ANI

Pe 4 februarie, în incinta Bibliotecii pentru Copii „Ion Creangă” a avut loc o serată dedicată aniversării a 70-a a compozitorului Eugen Mamot.

În cadrul evenimentului, Grupul coral „Șoimii” de la Liceul „Mihai Viteazul”, Grupul coral „Lacrimossa” de la Liceul „Mihail Berezovschi”, Grupul coral „Ștefăneii” de la Liceul „Ștefan cel Mare”, Ansamblul vocal ai Studioului „Lia-Ciocârlia” au interpretat piesele muzicale și cântecele compuse de Eugen Mamot.

Potrivit maestrului, până în prezent el a reușit să realizeze

mai multe lucruri pe care le-a dorit. În vara 2010, a publicat două culegeri de cântece pentru clasele primare, și anume „Dulcea mea copilărie” și „Țara copiilor”. În ianuarie 2011, a editat două culegeri corale: „Lia-Ciocârlia” și „Culoarea Pământului”. Tot în 2011, a apărut albumul muzical „Beu-curcubeau”. Pe viitor, Mamot a mărturisit că ar dori să mai publice romane, dar va continua să scrie și muzică pentru copii.

Maestru emerit în artă, Eugen Mamot este autorul a peste 150 de creații vocal-simfonice. A compus peste 800 de piese muzicale și a prezentat mai bine de 500 de concerte în mai multe țări: România, Franța, Rusia ș. a. De asemenea, a condus corul „Mugurel” și a fost prim-dirijor al studioului coral „Lia-Ciocârlia”.

Moldpres
Moldova Suverană, 10.02.2011

*E. Mamot, renumitul
compozitor la 70 ani.*

CÂNTECUL, PRIETEN DEVOTAT

În acea zi, Salonul Muzical al Bibliotecii Naționale pentru Copii „I. Creangă” (filiala „Licurici”) sărbătorea jubileul de 70 de ani al moderatorului său — dirijorul și compozitorul Eugen Mamot. Cântecul copiilor, de această dată, era și mai vesel, și mai zglobiu, răsunând ca un omagiu celui care le-a dăruit atâtea melodii frumoase. Sărbătoritul nu era dispus să se odihnească nici chiar la propria aniversare, dar gazda, dna Claudia Balaban, directorul bibliotecii, i-a oferit un loc de cinste în capul mesei, luând asupra-i placuta povară de a modera acest important eveniment din viața culturală a republicii.

Invitații la sărbătoare, atât cei mici, cât și cei maturi: specialiști în materie de muzică, scriitori, pedagogi, prieteni au ascultat cu mare emoție istoria unei vieți povestite de însuși eroul zilei.

Eugen Mamot a rămas orfan de tată pe când avea doar șase ani. Și-a trăit copilăria în perioada grea a războiului, a suportat, împreună cu familia, foametea, colectivizarea. Dar nimic nu putea umbri dragostea băiatului pentru cântec. Acesta i-a fost cel mai bun prieten, care nu l-a trădat niciodată. Visul adolescentului de la țară de a deveni muzician, de a crea pentru copii, s-a realizat treptat, cu multă trudă și sacrificii. Primul cor de copii, „Mugurel”, pe care tânărul dirijor l-a înființat în 1970, după absolvirea Institutului de Arte „G. Musicescu”, primele cântece pentru cei mici, scrise pe versurile poetului Grigore Vieru, l-au înaripat, i-au dat curaj să meargă înainte. Fiind un promotor activ al tradițiilor populare, Eugen Mamot își dedica activitatea copiilor, scriind pentru ei muzică corală, vocal- simfonică, de cameră, inspirată din folclorul autohton. Împreună cu corul „Lia-Ciocârlia”, al cărui părinte a fost aproape două decenii, a făcut să răsunе glasul copilăriei

departe de hotarele țării. Fire neostenită, dl Eugen Mamot a înființat, acum câțiva ani, în cadrul Liceului „M. Viteazul” din capitală, corul de copii „Șoimii”, împreună cu care cucerește culmile artei corale. Activitatea sa pedagogică și componistică s-a încununat cu „Dulcea mea copilărie”, o culegere recentă de cântece pentru elevii din clasele primare, primită cu multă bucurie de copiii și de profesorii din întreaga republică.

Oaspeții prezenți la sărbătoare: Leonid Răileanu, doctor în studiul artelor, Angela Prisăcaru, conducător al Corului de copii „Lacrimossa” de la Liceul „M. Berezovschi”, Stela Tcaciuc, profesoară la Liceul Republican de Muzică „C. Porumbescu”, Vlad Matcovschi, conducător al Corului de copii „Stejăreii” de la Liceul „Ștefan cel Mare”, Luminița Istrati, director artistic al Studioului muzical coral „Lia-Ciocârlia” de la Centrul Republican pentru copii și tineret „ARTICO”, au apreciat, în primul rând, grija, atenția și respectul pe care domnia sa le manifestă, neconținut, față de sufletul copilului. Prin intermediul muzicii, magistrul Eugen Mamot, acest „poet al muzicii”, după cum l-a numit scriitorul Constantin Dragomir. În semn de admirație și prețuire, elevii de la Liceele de Muzică „C. Porumbescu” și „S. Rahmaninov” l-au omagiat pe compozitor, evoluând în fața publicului cu piese pentru flaut (Doina Pasnic), pian (Mihaela Dacin), vioara (Alis Li) și clarinet (Vladimir Mușat).

Iar micii coriști de la Liceele „M. Viteazul”, „M. Berezovschi”, „Ștefan cel Mare” și-au rostit cuvântul de felicitare în adresa marelui lor prieten, interpretând un program de cântece din culegerea „Dulcea mea copilărie” — adevărate șlagare ale muzicii corale pentru copii.

*Lica MOVILĂ
Florile Dalbe, 17.03.2011*

UN INGINER AL MUZICII CORALE

Puțini oameni de la noi și-au legat viața de muzică astfel cum a făcut-o Eugen Mamot. Nu știu cine sunt parinții Domniei Sale, dar, dacă au fost țărani, cred că atunci când trăgeau sapa ori coseau, cântau, așa cum se mai întâmplă pe la noi, iar dacă au fost intelectuali, aveau în casă pian sau, în cel mai rău caz, o vioară, pentru că, altfel, nu s-ar putea înțelege nicidecum de ce fiul lor, Eugen, nu s-a despărțit de muzică toată viața, absolvind un colegiu de muzică, apoi predând în mai multe colegii muzica, absolvind Academia de Muzică, apoi, tot acolo, predând muzica un șir de ani. Predând, dar și compunând muzică: activitatea componistică a lui Eugen Mamot cuprinde peste 300 de creații de toate genurile: muzică vocal-simfonică, vocal-camerală, muzică corală, instrumental-camerală, prelucrări folclorice - și aproape toate aceste creații autorul le-a compus pentru copii și tinerii interpreți. E și firesc acest lucru, pentru că autorul lor toată viața sa a fost alături de copii și tineri, îndrumându-i și învățându-i ingineria muzicii, mai ales a celei corale, astfel apropiindu-i de datinile și tradițiile noastre, pentru că aproape toată muzica lui Eugen Mamot este inspirată din folclor. Mai mult, micii coriști din colectivele de copii „Mugurel”, „Lia-Ciocârlia” și „Șoimii”, fondate de Eugen Mamot, au făcut să îndrăgească muzica corala întregi generații, și nu numai de la noi, cele 850 de creații ale compozitorilor clasici și contemporani din repertoriul acestor formații făcând subiectul a circa 1000 de spectacole, prezentate atât la noi, cât și în Ucraina, Rusia, Franța, Turcia, Bulgaria, Germania etc.

Dacă e să dăm numele unor persoane care au fost îndrumați sau promovați de Eugen Mamot, ne oprim doar la câteva: Aurelian Dănilă, Titus Jucov, Dumitru Goia, Nicolae Botgros, Petre Neamțu, Valentin Doni, Irina Bivol, Marian Șura... Aici să nu-i uităm nici pe cei doi fii ai săi - Andrei Mamot, dirijor

de orchestră simfonică, și Eugen Mamot, solist saxofonist, care activează și la noi în țară, și peste hotarele ei.

Prin tot ce a creat - cântece pentru copii, incluse în mai multe manuale școlare, piese corale ce au intrat în culegeri de repertoriu, creații instrumentale etc. - Eugen Mamot este eminamente un artist al poporului.

Iată de ce susținem întru totul Apelul unor personalități din muzica de la noi - compozitorul Eugen Doga, Veronica Garștea, director artistic și prim-dirijor al Capelei Corale Academice „Doina”, Gheorghe Mustea, director artistic și prim-dirijor al Orchestrei Naționale a Companiei „Teleradio-Moldova”, și Andrei Tamazlacaru, conducătorul Ansamblului „Tălăncuța” de a i se conferi domnului Eugen Mamot titlul onorific de Artist al Poporului din Republica Moldova.

Este o onoare pe care Eugen Mamot o merită de mult.

Eugen GHEORGHIȚĂ
Literatura și arta, 19.05.2011

ELEMENTE FOLCLORICE IN CREAȚIILE LUI EUGEN MAMOT: „PEISAJ RUSTIC” ȘI „BRÂULEȚUL” PENTRU CVARTETUL DE COARDE

Tatiana BOLOCAN,

doctorandă,

Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice, Chișinău

The influence of folk music occupies an important place in the string quartets of the composers from the Republic of Moldova. This fact may be explained by a genesis of instrumentalism from the lautes' practice. A lot of creations of the Moldovan author Eugeniu Mamot (such as folk song and folk dance) are permeated with folk elements: the tune, the rhythm, the mode. This article presents the synthesis of the musical language of folk music and the professional one on two examples of pieces for string quartets by E.Mamot: „Peisaj rustic” and „Brâulețul”.

Experimentul folcloric reprezintă un „semn” stilistic esențial în muzica instrumentală a compozitorilor din Republica Moldova, componistica autohtonă fiind determinată, în mare măsură, de căutările intense ale compozitorilor în domeniul valorificării creative a muzicii populare. Nu sunt o excepție nici cvartetele de coarde semnate de autorii autohtoni. Acest fapt se datorează în special genezei instrumentalismului care își trage obârșia din practica lăutarilor. Putem afirma cu certitudine că și folosirea atât de frecventă a instrumentelor cu coarde în muzica moldovenească reprezintă o continuare a tradițiilor naționale străvechi. După cum menționează G.Cocearova, „orientarea folclorică denotă tendința compozitorilor de a aduce în muzica universală ritmul specific al „câmpului etnic” (expresia lui L.Gumiliov), de a crea anumite „landșafturi muzicale”, de a contura un fel de „geografie muzicală” (9, p. 112).

Printre compozitorii a căroră creație este inspirată din izvorul nesecat al folclorului moldovenesc se numără și E.Mamot. Acest compozitor își mărturisește dragostea față de tezaurul folcloric național. Drept confirmare ne pot servi numeroasele lucrări vocale

pentru cor a cappella, ce au la bază versuri populare: „Treci, ploaie”, „Cântec de leagăn”, „Cântecul, bradului”, „Luci, soare, luci”, „Steaua”; prelucrările de cântece populare: „Nistrule cu apă lină”, „În grădină la mândra”, „Ileană, duduleană”, „Norocul nu se vinde” ș.a.; creațiile instrumentale ce conțin motive și elemente ritmice preluate din dansurile populare: cvartetul de coarde „Peisaj rustic”, „Mocăneasca”, „Sârbă”, „Brâulețul”.

Izvorul inepuizabil al creației populare este și sursa principală a inspirațiilor muzicale ale compozitorului, tematica mai multor lucrări reflectând mișcări sufletești adresate plaiului natal (Numai tu, țara mea”, versuri de V.Rusnac; „Moldova, plai iubit”, versuri de Șt.Lozie; „Pe acest pământ”, versuri de A.Ciocanu), sorții lui („Of războirile, vrăjmașe”, versuri de V.Romanciuc; „Pentru a țării fericire”, versuri de A.Roșca), naturii („Ce spune izvorul”, „Toamna”, „Umbreluța spicului”, „Mielul și melcul”, „Ghiociei” - versuri de G.Vieru), obiceiurilor și tradițiilor strămoșești („Cântece de șezătoare” - cantată pe versuri populare; „Cântecul bradului”, versuri de G.Vieru, „Mărțișoare”. versuri de Șt. Lozie) etc.

Imaginile naturii sunt reflectate și în *Cvartetul de coarde* (1982), denumit de autor „Peisaj rustic”. Semantica conținutului, particularitățile structurale și stilistice ale acestei lucrări ne conduc spre concluzia că, sub aspect genuistic, „Peisajul rustic” prezintă, mai curând, o piesă pentru cvartet

decât un cvartet în sensul tradițional al acestui gen. Proporțiile restrânse (structură monopartită), tipul materialului muzical și modalitățile de lucru cu acesta conferă *Peisajului* caracterul unei miniaturi, unei schițe muzicale, care dezvăluie imaginea unui tablou din natură (probabil, o sărbătoare la sat în sânul naturii), fără a se propune o dramaturgie complexă. Forma de sonată tradițională pentru debutul unui cvartet, a îmbinat aici foarte reușit două genuri ale folclorului moldovenesc: dansul (în tema grupului principal) și cântecul popular (în tema grupului secundar). Dansul vioi, săltăreț (*Allegretto*) are la bază un ritm ostinato, ce imită țesătura ritmico-armonică lăutărească, specifică acompaniamentului unei sârbe. Simplitatea expunerii melodice (în Do major) cu mișcarea treptată aproape lipsită de salturi, ritmul iambic, omogen format din optimi și pătrimi, accentuând bătăile tari, și tempo vioi, imprimă muzicii o sinceritate copilărească, un caracter luminos, deschis și optimist.

O lume cu totul diferită apare odată cu primele sunete ale temei grupului secundar. Contrastul brusc este realizat prin introducerea unui tempo nou, mai lent (*Meno mosso*), a unui alt metru (ternar, în schimbul celui binar al dansului) și a modului natural **mi doric** (înclinație minoră în contrast cu majorul luminos din tema precedentă). Melodia lirică cantabilă (în partida violinei II) se dezvăluie lin și expresiv, legănată pe „valurile” acompaniamentului uniform (în partidele violei și a violoncelului).

Ritmul ostinato însă capătă aici o altă predestinare și anume de a crea o ambianță liniștită, calmă și de a scoate în evidență „solistul”.

Elementele folclorice din tema grupului secundar se manifestă și prin îmbogățirea liniei melodice cu melisme „descifrate” însoțite de ritmuri sincopate, care, deseori, voalează bătăile tari și creează o desfășurare improvizatorică continuă.

În partea mediana - tratarea (*Tempo I* - tema grupului principal apare într-un veșmânt minor (sol minor) cu utilizarea mijloacelor tradiționale de dezvoltare: elaborarea motivică, dezvoltarea imitativă, contrapunctică și tonală a ambelor teme din expoziție, conducând spre unele schimbări de caracter ale genurilor inițiale de dans și cântec.

Repriza (*Tempo iniziale*) ne aduce din nou în lumea jocului plin de bucurii și soare a temei grupului principal, urmată de legănarea ușoară a cântecului duios din tema grupului secundar expus, evident, într-o tonalitate nouă (la minor). Efectuând o cotitură spre tonalitatea paralelă (Do major) prin intermediul pasajelor de game, tema grupului secundar ne reîntoarce la tonalitatea de bază. Se încheie toată lucrarea cu un stretto magistral bazat pe tema dansului din grupul principal.

Cvartetul de coarde „*Peisaj rustic*” de E.Mamot este un exemplu destul de reușit de îmbinare a gândirii muzicale universale materializată în structura compozițională, metodele de dezvoltare a materialului muzical, verticala armonică și a celei naționale exprimată prin imitația genurilor muzicii populare și a mijloacelor de expresie proprii genurilor respective în expunerea temelor de bază ale formei de sonată.

O altă lucrare semnată de E.Mamot inspirată și ea din folclor este „*Brâulețul*” (1987). Denumirea piesei ne orientează de la bun început spre fascinanta și multicolora lume a dansului popular. Inițial „*Brâulețul*” a fost conceput ca o lucrare pentru pian. Însă, curând, pentru a accentua proveniența populară a dansului compozitorul a găsit o rezolvare timbrală nouă a ideilor sale muzicale.

Datorită proporțiilor restrânse (forma tripartită simplă), a tempoului rapid și a pulsației ritmice quasi uniforme pe parcursul întregii lucrări, piesa răsună parcă „dintr-o răsuflare”.

Unele din caracteristicile principale ale „brâului” sunt pedala ritmizată ce include sincope și accelerarea tempoului dansului spre sfârșitul acestuia. Aceleași particularități le observăm și în lucrarea lui E.Mamot.

Introducerea „brăulețului” sună asemenea unui acordaj ritmizat cu sincope al instrumentelor, care începe de la un sunet în „bași” (*sol*) și se suprapune treptat cu dublări ritmice pe cvarte și cvinte în vocile superioare.

Urcarea bruscă de la octava mare spre octava a treia este însoțită totodată și de o creștere la fel de subită a dinamicii (de la *p* la *ff*)

Acordul culminativ îndată, prin diminuendo, pregătește „intrarea în scenă a solistului” (violina II).

Tema de bază (Sol major) se axează și ea pe un ostinato ritmic sincopat (într-o altă variantă), iar trioletele și broderiile din linia

melodică accentuează coloritul național și caracterul dansant al muzicii. Același caracter este susținut și de repetițiile pe un sunet în triolete (două note din trei se repetă), ce apar în cursul dezvoltării melodice. Aceste repetiții, de asemenea, reprezintă un element folcloric preluat din țiitura lăutărească. Ex.3

Compartimentul median (*Allegro moderato*) este introdus pe un fundal ritmic ostinato, de data această însă fără sincope, pe nota

si - dominanta unei noi sfere tonale *mi*

Alternarea modurilor armonic, doric și melodic - toate cu înclinație minoră - dezechilibrează suportul tonal și stabilitatea

ritmică care cedează pe un timp locul prioritar în desfășurarea discursului muzical expunerii polifonice imitative (trasarea temei într-un stretto magistral (si minor)) și dublărilor în octave a melodiei.

Suportul ritmic ostinato întrerupt revine doar spre sfârșitul secțiunii prevestind apropierea următoarei părți - repriza dinamizată (*Tempo -vivace*).

Pedala ritmică din repriză, la fel ca cea din partea a II-a, nu conține sincope, însă, comparativ cu secțiunile precedente, „urcă” în perechea superioară a instrumentelor din cvartet (violina II, apoi violina I), acutizând atmosfera agitată de dans. Revine și tonica *sol*, care evoluează, deja nu ca un centru tonal, ci ca unul modal. Un șir de secvențe modulante se perindă în valul mișcării descendente ca într-un vârtej de dans și se opresc pe ritmul sincopat bine cunoscut din introducerea „*Brâulețului*”. În încheiere, tot materialul tematic este reluat pe pedala dominantei “re”, întârziind rezolvarea în tonică care sună doar în ultima măsură. Acest procedeu este foarte caracteristic improvizațiilor populare și completează șirul elementelor folclorice utilizate de E.Mamot.

Constatăm că particularitățile de gen proprii „brâului” au servit atât la asigurarea integrității lucrării (ritmul ostinato), cât și la crearea unei dramaturgii specifice dansului, bazate pe acutizarea treptată a mersului melodic spre sfârșitul piesei, finalizând în punctul culminativ.

Generalizând cercetarea lucrărilor compuse de E.Mamot pentru cvartetul de coarde, observăm diferite modalități de încadrare a elementelor folclorice în creația componistică:

- 1.la nivel de expunere a temelor în stil popular („*Peisaj rustic*”);
- 2.la nivel de expunere și dezvoltare complexă a materialului întregii lucrări muzicale („*Brâulețul*”).

Din cele patru „mijloace principale de conexiune a fenomenelor folclorice cu cele nefolclorice” semnalate de V.Axionov (7, p. 142) în ambele lucrări analizate E.Mamot se limitează doar la imitația elementelor folclorice prin apelarea la genurile populare și la mijloacele de expresie proprii acestor genuri.

Anuar științific al AMTAP, 2011

CANTATA SCENICĂ
"CÂNTECE DE ȘEZĂTOARE" DE E. MAMOT:
PLANUL DE CONȚINUT ȘI PARTICULARITĂȚILE
MUZICAL-DRAMATURGICE

NADEJDA CAULEA,

doctorandă, lector,

Universitatea de Stat Nistreană T. Șevcenko, or. Tiraspol

Lucrarea reprezintă o analiză a Cantatei scenice în baza textelor folclorice "Cântece de șezătoare" a compozitorului Eugen Mamot. Este evidențiată o linie muzical-dramaturgică în gruparea textelor de poezie lirică ale cântecelor populare moldovenești selectate de compozitor, reprezentând o evoluție a iubirii dintre doi tineri îndrăgostiți. Articolul cuprinde unele observații privind imaginile muzicale și mijloacele ale limbajului muzical folosite de compozitor în realizarea ideilor artistice. Se analizează planul de conținut pentru fiecare din cele șase părți ale Cantatei, sunt tratate mijloace de personificare vocal-corală a personajelor populare, a jocurilor și dansurilor tradiționale, precum și unele mijloace armonice și de formă.

Cuvinte-cheie: *Eugen Mamot, compozitor din Republica Moldova, muzica corală, cantata scenică, poezie lirică națională, folclorul moldovenesc, strigătură.*

This paper presents an analysis of folk texts based on the stage Cantata "Cântece de șezătoare" ("Songs of social evenings") by composer Eugen Mamot. It highlighted a musical- dramaturgical line in grouping the texts of Moldovan folk songs lyrics selected by the composer; it effectively represents an evolution of affection between two young lovers. The article includes some observations on artistic images and means of the musical language used by the composer to achieve his artistic ideas. The content plan for each of the six parts of the Cantata is analyzed, and some procedures of vocal choral impersonation of popular characters are treated, the games and traditional dances as well as some harmonic and form means are discussed.

Keywords: *Eugen Mamot, composer of the Republic of Moldova, choral music, stage cantata, Moldovan poetry, Moldovan folklore, witty couplet (strigatura).*

Хоровое творчество Е. Мамота представлено большей частью миниатюрами. За время своей творческой деятельности композитор создал свыше 80 хоровых произведений для однородных и смешанных хоровых составов (в том числе на фольклорные тексты), а также многочисленные хоровые обработки народных мелодий.

К области вокально-симфонической музыки относятся три кантаты Е. Мамота: *Cîntece de șezătoare* - сценическая кантата для четырех солистов, хора и симфонического оркестра, написанная на молдавские народные тексты (1984); *Bună dimineața, soare!* - для сопрано, детского и смешанного хоров и симфонического оркестра на слова Г. Виеру (1985); *Cutezătorii* - для детского хора на слова А. Чокану (1987).

Кантата *Cîntece de șezătoare* была написана уже зрелым музыкантом, тем не менее, она оказалась первым опытом в создании вокально-симфонических произведений. В 1984 г. Е. Мамот стал дипломированным композитором, дважды выпускником Института искусств им. Г. Музическу по классу композиции В. Загорского (в 1968 г. Е. Мамот закончил этот же институт по классу хорового дирижирования Е. Богдановского).

Кантата *Cîntece de șezătoare* - один из немногочисленных образцов вокально-симфонического жанра в Республике Молдова, в основе которого лежит фольклорный текст. В 80-е годы, на очередной волне произведений патриотического содержания, в изобилии создаваемых молдавскими композиторами, Е. Мамот - один из немногих, кто обратился к фольклорным источникам.

Тексты народных молдавских песен, положенных в основу каждой из 6 частей кантаты, подобраны таким

образом, что общий план первых 5 частей выстраивается в сюжетную линию. Она представляет собой своего рода диалог между парнем (bădiță) и девушкой (mândruța), в то время как последняя - шестая часть - это выражение радости и безграничной любви к родному краю.

Так слова I части — *Du-te dor în valea seacă* - образно передают чувства тоскующей по возлюбленному девушки. Обращение в произведении к «тоске» (dor) как к одушевленному персонажу, собеседнику - явление нередкое в молдавском фольклоре: */Du-te dor în valea seacă / Măi, dorule, măi! /*. В то же время чувство, именуемое этим словом, более глубокое, неоднозначное, трудно поддающееся описанию, оно передает и любовь, любовное томление, и желание, и печаль, и тоску. Это важное для румынской культуры и духовности понятие пытались охарактеризовать и философы, как например, Константин Нойка [2], и духовные лица, например, священник Д. Стэнилоу [3]. Довольно распространенный в лирической фольклорной поэзии (музыкальных, литературных) персонаж - кукушка - играет здесь второстепенную роль: */Spune-i cucului să tacă / Măi, dorule, dorule / Să nu cînte supărat, / Că bădița m-a uitat /*.

Du-te dor în valea seacă решена в куплетно-вариационной форме, дробность которой преодолевается двумя видами варьированных куплетов (a и b), а также объединением нескольких мелких куплетов в две большие части. Обе части связаны друг с другом по принципу варьирования (A A1), но отличаются в гармоническом отношении (Es-dur - F-dur), разделяясь модулирующим инструментальным эпизодом.

Открывает произведение тринадцатитактовое инструментальное вступление в темпе *Andante*, в тональности B-dur, которая сменяется на Es-dur со вступлением альтов. Тембровая выразительность женских голосов, нестабильность ладовой окраски (повторяющаяся мелодия часто звучит уже не на тоническом трезвучии, а на трезвучии VI ступени

- в тональности параллельного минора) - воплощают образ тоскующей девушки, передавая тоску и светлое чувство любви одновременно. Лиричность, мелодичность звучания и, вместе с тем, распространенное в данном разделе длительное распевание отдельных слогов вызывают некоторые ассоциации с дойной. Куплет b_2 первой части звучит а сарпелла, подчеркивая выразительность и глубину печали в тексте: */Să nu cînte supărat, că bădița m-a uitat, măi dorule, dorule/*. Вторая часть представляет собой расширенный вариант первой, здесь, как и в первой части, превалирует параллельно переменный лад. Неожиданное завершение хоровой партии и всей части на Мимажорном трезвучии (при основной тональности второй части F-dur) вносит определенный колорит, создавая ощущение некоторой незавершенности. В то же время произошедший тональный сдвиг подводит к тональности следующего номера кантаты - cis-moll.

Инструментальное сопровождение данной части, насколько позволяет нам определить рукописный клавишник кантаты, не отличается ритмическими, интонационными или гармоническими особенностями. Поддерживая хоровую гармонию, иногда контрастируя в ладотональном отношении, аккомпанемент предоставляет первенство в характеристике музыкального образа хоровым партиям.

Указания динамического развития отсутствуют в I части, что предположительно обеспечивает некоторую свободу интерпретации для исполнителей. Содержание текста и выразительные особенности музыки подразумевают исполнение текста данной части с динамическими оттенками в интервале p-pp.

II часть - **Mîndra mea e ca o floare** - является своеобразным ответом тоскующей девушке ее возлюбленного. Логично предоставленная мужским партиям, часть задумана в том же темпе Andante. Постоянная ритмическая пульсация одиночных унисонных звуков в размере 3/4 на первой и

третьей долях на протяжении всей части (за исключением нескольких тактов, где в аккомпанементе появляются октавные унисоны в басу и аккорды, большей частью диссонирующие, в том числе расположенные по секундам, при сохранении ритма) воспроизводит характерную ритмическую формулу молдавского народного танца.

В продолжение темы тоски молодой девушки, мужские голоса исполняют на нюансе pp слова восторга молодого парня о своей возлюбленной: *Mîndra mea e ca o floare, măi dorule măi / Cu miros de lăcrimioară // Cu zîmbet pe buzișoare // Parc-ar fi ruptă din soare/*. После каждой фразы повторяются столь часто встречающиеся в лирических молдавских народных песнях слова припева - *Măi, dorule, măi!*

Начавшись в тональности cis-moll, вторая часть заканчивается в тональности на полтона выше - натуральном d-moll. Такой нередко встречающийся прием гармонического развития вносит в достаточно спокойную часть кантаты некоторое напряжение. Ладовая переменность присутствует и в этой части.

III часть - **Foică doi bujori**⁴ - продолжает повествование о развитии чувств влюбленных, на этот раз от имени девушки, но уже не о ее тоске, а об ожидании сватовства своего возлюбленного. Распевная мелодия у сопрано соло в более подвижном темпе *Moderato con moto* с богатыми переключками-подпевками женских хоровых партий (большей частью в третьем куплете) передает сцену посиделок девушек, занимающихся шитьем, вышиванием, где главная героиня, готовя себе приданное, дожидается своего жениха: *Astă iarnă-n șezători / Mi-am cusut ie cu flori / Și-am cusut-o fir cu fir / Poalele cu trandafir /*.

Часть написана в куплетно-вариационной форме. Первый и второй куплеты исполняются в тональности F-dur. Мало отличающаяся от первого куплета, мелодия солирующей партии во втором проведении расширяется, модулируя по окончании

в тональность G-dur, оснащается хоровыми подголосками и более разнообразным инструментальным сопровождением. В немногословном третьем куплете женский хор (S I, SII и AI, A II) выводится на главную роль, и соло сопрано постепенно уходит на второй план: *Și-am făcut-o de mireasă / Să mă ei bădiță acasă*/. Такое хоровое решение, оживляющее сцену, можно расценить как иллюстрацию желания остальных девушек, принимающих участие в посиделках, также в скором будущем выйти замуж. Расширенное инструментальное окончание III части через ряд отклонений подводит на последних тактах к Ля-мажорному трезвучию как доминанте тоники D-dur, что создает впечатление незавершенности.

IV часть - **In grădină la mîndra** для соло тенора и мужского хора - написана в куплетно-вариантной форме, где мало отличающиеся между собой первые два куплета звучат в тональности B-dur, перемененно сменяющейся тональностью параллельного минора g-moll. II и III куплеты отделяет 15-тактовый инструментальный проигрыш, модулирующий в ряд тональностей - h-moll, d-moll, H-dur (миксолидийский H), где завуалировано звучит интонационный мотив основной темы из I части кантаты. III куплет - вариант первых двух куплетов - лишь фрагментарно воспроизводит интонации предыдущих разделов. В данном куплете, написанном в тональности e-moll (периодическая отмена диеза на ноте фа указывает на фригийский лад), композитор, как и в предшествующей части, отводит главную роль хору (в данном случае мужскому). Тем самым тембр мужских голосов становится олицетворением всех молодых парней- женихов, повествующих, прихвастывая, о столь сильной любви девушек к ним: *In grădină la mîndra bate vîntul cînepa, of! / Și mi-o bate drept în floare / Mîndra după mine moare // Și mi-o bate la mijloc / După mine sare-n foc // Și mi-o bate la tulpină / Mîndra plînge și suspină* /.

V часть - **Strigături** - для соло S, A, T, женского и мужского хоров. Этот жанр народной поэзии отличается небольшими пропорциями, чаще всего он представлен краткими

четверостишиями, которые выкрикиваются во время сельских праздничных танцев в их ритме, подзадоривая участников. Шуточный, юмористический характер текстов любовного или бытового содержания, написанных часто в двусложном стиховом размере - хорее, с перекрестными или парными рифмами, напоминает русские частушки. Тематика шуточно-лирических «куплетов» этой части в произведении Е. Мамота отражает сквозную тему всей кантаты - взаимоотношения между мужчиной и женщиной. Яркая, самобытная, задорная, довольно объемна (283 т.) часть насыщена «событиями», разворачивающимися в диалоге женских и мужских партий.

По своей структуре *Strigături* делятся на пять больших разделов по схеме A Ai B C A2 coda, каждый из которых в свою очередь написан в куплетно-вариационной форме, образуя несколько куплетов. Инструментальное вступление (25 т.) в размере 3/8 в быстром темпе задает танцевальный характер начальному разделу A, темповое обозначение *Allegro moderato* присутствует только в начале раздела B.

Слова в партии сопрано соло становятся ответом на хвастовство парней из предыдущей части: *Bădiță cu părul creț, bădiță bădiță / Nu te crede prea-ndrăzneț, bădiță bădiță*/. В продолжение с тем же текстом вступает женский хор, который, поддерживая некоторое время фон для «*strigături*» сопрано соло, замолкает, предоставляя возможность солирующим голосам «выкрикнуть» слова насмешки над молодыми парнями: *La bădiță lăudat / Șade finul ne-adunat / Și s-ar duce să-l adune / Dar se teme de șopîrle*/. Композитор применяет фа-бекар в тональности G-dur, что указывает на миксолидийский лад G. Ритмические комбинации в вокально-хоровых и оркестровых партиях, состоящие в основном из восьмых и шестнадцатых длительностей, ярко подчеркивают характер традиционной молдавской танцевальной музыки, однако, ее жанр композитор уточняет только в репризе - *Oleandra*. Типичной особенностью жанра *strigături* народной поэзии оказывается полиритмия, образуемая между двудольным ритмом стихов и собственно

музыкальным (трехдольным ритмом), а следовательно, и ритмом хореографическим движений [4, p. 464].

С началом третьего раздела В, Allegro moderato вступают в диалог мужские сольные и хоровые партии, меняется размер - 2/4, ладотональность - D-dur (с чертами миксолидийского лада), динамический нюанс остается прежним - mf, что приближает музыкальное звучание к разговорной речи в обоих разделах. Отвечая насмешкой на насмешку, молодые парни (соло Т и В) в свою очередь упрекают девушек в лени и неряшливости: *La lelița cea frumoasă, hop și iară hop! / Stai fuioarele netoarse, / Fusu-i aruncat în tindă, / Ea se uită în oglindă, hei! /*. Слова /hop și iară hop!/ звучат после каждой фразы в мужском хоре в синкопированном ритме. Не доводя процесс взаимных упреков до бесконечности, молодые парни (соло Т на фоне поющих закрытым ртом мужских хоровых партий) все же не устояли перед девичьей красотой: *Spune-mi mândro-adevărat / Cu ce apă te-ai spălat / Că m-ai fermecat mândruța mea, mândrulița, fa /*.

Четвертый раздел С - признание молодого парня в причине своего безделья: */De-am lasat caru-ncarcat, / Cîmpul de fîn neadunat, / Și-am venit la tine-n sat, mândrulița mea /* - проходит на нюансе р сначала в тональности a-moll, затем с добавлением в конце каждой фразы «вздоха «of» с нисходящим глиссандо в тональности c-moll. В данном проведении инструментальное сопровождение, уйдя на второй план, постепенно умолкает, предоставляя возможность мужским голосам спеть свое «признание» а сarpella. При повторении последняя фраза звучит на ff с темповым изменением - rit., чтобы, вероятно, передать утверждение намерения и силу мужского характера музыкального персонажа. Следующая, завершающая данный раздел фраза, с контрастной сменой динамики на pp, не возвращаясь в первоначальный темп после rit., очень точно передает другую сторону мужского характера - проявление нежности и любви: *De mă chinui ziua-ntreagă, / Ca să-ți spun că tu-mi ești dragă, mândrulița mea /*.

Четвертый и пятый раздел С и А2 отделяет оркестровая зарисовка, перекликающаяся в интонационно-тематическом отношении со вступлением кантаты. Указание композитора - Oleandra, подкрепляемое трехдольным размером 3/8 и характерной фактурно-ритмической формулой аккомпанемента, соответствует характеру молдавского танца. Ответом девушки (в исполнении соло А), опровергающим самонадеянность парней в развернувшемся диалоге, состоявшемся в третьем разделе, являются слова: *Nicidecum nu îndrăznesc, bădiță, bădiță / Ca să-ți spun că te iubesc, bădiță, bădiță*. Они подтверждают гордый характер девушки, не позволяющей себе в силу своего нрава признаться парню в своих чувствах (*mândră* в переводе с румынского обозначает «гордая»).

Первый куплет данной части написан в тональности F-dur. Основная группировка длительностей в указанном выше размере - 2 восьмые + 2 шестнадцатые - продолжает линию танцевальности, заданной в сопровождении. В четвертом куплете все с той же мелодической интонацией в том же ритме, но уже в тональности A-dur и в сопровождении женских хоровых партий, соло А продолжает излагать свой ответ, косвенно признаваясь в любви к парню: *Dar te uită-n ochii mei, bădiță bădiță / Vezi că spun mai bine ei, bădiță bădiță/*.

Начало очередного куплета в тональности D-dur совпадает с кодой, которая, сохраняя ритмическую пульсацию, построена путем поочередного вступления партий в восходящем порядке - AI, AII и SI+SII - с одним и тем же словесным текстом (из предыдущего куплета), с использованием полифонического приема имитации. Дальнейшее развитие представлено наложением текста (из первого раздела) в исполнении мужского хора: *De mă chinui ziua-ntreagă,/*, в то время как женские партии сначала распевают *bădiță măi*, затем, со всеобщей сменой размера 2/4, многократно скандируют *bădiță!* Все эти наложения сливаются в едином Ре-мажорном аккорде хора (с включением в него ноты ми - второй ступени) с

продолжительностью звучания почти 11 тактов; на последних 5 тактах звучит инструментальный квартаккорд, состоящий из звуков миксолидийского лада ре (за отсутствием си и самой терции фа#). Этот красиво звучащий «диссонанс» порождает звуковое ощущение заключения, заменяя привычное ожидаемое финальное тоническое трезвучие.

Пятая часть *Cîntece de șezătoare* завершается на ff. Несмотря на гармонические признаки D-dur, при ключе фигурирует соль# как указатель лидийского лада, однако композитор отменяет его, заменяя на соль бекар, и лишь за 2 такта до финального аккорда он вводит соль# как звук в составе DD7. Все перечисленные музыкальные средства обеспечивают коде части характер финала-апофеоза.

Объемная, динамичная, разнообразная по своим музыкальным средствам, украшенная одним из оригинальных молдавских фольклорных жанров - *Strigături*, пятая часть Кантаты Е. Мамота по праву может считаться драматургическим центром произведения. Дополненная сценическим действием, она вполне могла бы стать частью оперы в народном стиле. Композитор, точно следуя фольклорному тексту, многогранно использовал разнообразные ритмы (синкопированные, ритмические пульсации молдавских танцев), лады народной музыки (смешанные и однородные), ярко передающие смысловые нюансы и интонационное движение в диалоге персонажей.

VI часть - Dragu-mi-i și mult mi-i drag - содержит признание в любви к родному краю от первого лица: Dragu-mi-i și mult mi-i drag / Să trăiesc pe-acest frumos meleag / Dragu-mi-i să ies în zori / Intre spice între flori / Să lucrez câmpiile / S-ascult ciocîrlile / Unde luce soarele / Și șoptesc izvoarele /.

Рассматриваемая часть написана в трехчастной репризной форме с контрастной серединой по схеме (А В Аi). Первый раздел, следующий за небольшим инструментальным вступлением (11 т.), изложен в темпе Moderato в размере 4/4

в тональности F-dur. Основную тему от ее варьированного повтора отделяет 12-тактовый инструментальный проигрыш, не содержащий знакомых интонаций и не отличающийся особым развитием. По окончании раздела звучит инструментальный эпизод, ритмический рисунок которого представлен преимущественно триолями. В последних двух тактах его звучит основной мотив, которым открывалась данная часть, но уже на основе доминанты к D-dur - тональности средней части В.

Следующий, средний раздел (В) в темпе Lento, в характерном для танцевальной молдавской музыки размере 6/8, вносит существенный контраст. Распевая большинство слов каждой из четырех строк, с вокализмом после каждой на слог «Ia», весь хоровой состав выдерживает ритмическую пульсацию молдавской хоры (такой ритм в сочетании с медленным темпом передает характер хоры).

Начало репризы - незначительно варьированного повторения первого раздела - предвещает последний из трех тактов середины, где звучит основной мотив раздела А. Репризу композитор снабдил ремаркой *Maestoso*, которая оказывается не столько темповым обозначением, сколько указанием на характер звучания. В конце части композитор вводит трехголосный хорал крупными длительностями, исполняемый по антифонному принципу чередования мужских и женских голосов. В заключении хор застывает на длительной педали. Динамика, указанная в начале данной части, не изменяется, и предполагаемого кульминационного роста на мелодически укрупненных словах по окончании произведения не наблюдается.

Сценическая кантата *Cântece de șezătoare* Е. Мамота воплощает образы народной поэзии с помощью соответствующих музыкально-выразительных средств из арсенала музыкального фольклора, среди которых выделяются музыкальные интонации и мелодии фольклорного типа,

песенно-танцевальные жанры, ритмы молдавских танцев, лады народной музыки. Чередование разножанровых вокально-хоровых и инструментальных эпизодов формирует своего рода кантату-сюиту, венок популярных песен и танцев. Не усложняя ни хоровые партии, ни инструментальное сопровождение, обращаясь к популярным поэтическим текстам, придерживаясь принципа узнаваемости «музыки на слуху», композитор выдерживает в произведении стиль «простой и понятной народу» музыки.

Anuar științific a AMTAP, 2011

КАМЕРНО-ВОКАЛЬНОЕ ТВОРЧЕСТВО ЕВГЕНИЯ МАМОТА (К ПРОБЛЕМЕ КОМПОЗИТОРСКОЙ РАБОТЫ НАД ПОЭТИЧЕСКИМ ТЕКСТОМ)

Евгений Мамот является одним из тех композиторов Республики Молдова, чье творчество отличается жанровым разнообразием. Среди всего объема его сочинений выделяются хоровые, камерные и симфонические опусы [1, с. 187 - 203]. При этом основу составляют произведения для детских хоровых коллективов: обработки народных мелодий, а также оригинальные композиции на стихи молдавских поэтов. Второй по значению жанровой сферой творчества Е. Мамота является камерная музыка: инструментальная и вокальная. Среди инструментальных опусов композитора следует назвать пьесы для фортепиано, сочинения для скрипки, кларнета, саксофона и ансамбля скрипачей в сопровождении фортепиано, произведения для струнного квартета. Экспериментируя в более крупных жанровых формах, композитором созданы увертюра и ряд пьес для симфонического оркестра, кантаты для различных хоровых составов, солистов и симфонического оркестра.

К сочинению камерно-вокальных произведений Е. Мамот впервые обратился в конце 80-х годов XX века. Тогда появились его вокализ и шесть романсов: *Птица желаний*¹, (*Pasăre de dor*), *Мэртишоры* (*Mărțișoare*), *Звезда молодости зовет* (*Cheamă steaua tinereții*), *Дойна* (*Doina*), *Осень* (*Toamnă*), *Родина* (*Patrie*). Последние камерновокальные опусы: *Учитель с сединою в волосах* (*învățător cu dalbe plete*), *Мне бы достаточно* (*Mi-ar fi deajuns*), *Чувствую, как теряю тебя* (*Eu simt cum te pierd*), *Если бы я сказал тебе* (*Dacă ți-aș spune*), *И зовут меня журавли* (*Mă cheamă cocorii*), *Давай утаим от мира* (*Hai lumii s-o tacem*), *Foicică, doi bujori, Уйди, грусть, в пустую долину* (*Du-te dor în valea sacă*), - были созданы после длительного перерыва: в 2009-2011 гг. Таким образом, между ранними и поздними романсами композитора существует большой временной разрыв - около 30 лет, на протяжении которых основное внимание Е. Мамот сконцентрировал на хоровой музыке.

Несмотря на такую временную рассредоточенность, камерно-вокальное творчество Е. Мамота характеризуется стилевым единством, которое проявляется во всех сторонах организации материала: в работе с литературными первоисточниками, в трактовке средств музыкального языка.

Так, в выборе поэтических текстов Е. Мамот постоянен: он использует исключительно произведения национальных поэтов. При этом композитор предпочитает творчество поэтов-современников: Штефана Лозие, Григория Виеру, Семиона Гимпу, Стелианы Грамма, Николая Маткаша. К стихам некоторых из них Е. Мамот обращается неоднократно, творчество других привлекает его лишь единожды. Например, находясь в долголетней дружбе с Н. Маткашем, Е. Мамот однажды получил от него в подарок сборник авторских стихов.

Некоторые из них композитор решил положить на музыку и сделать, таким образом, ответный жест поэту. Так в 2009 г. были созданы романсы *Если бы я сказал тебе (Dacă ți-aș spune)* и *Зовут меня журавли (Mă cheamă cocorii)*, в 2010 - *Чувствую, как теряю тебя (Eu simt cum te pierd)*, а в 2011 - *Давай утаим от мира (Hai lumii s-o tacem)*. Отдавая дань памяти безвременно ушедшей из жизни Ст. Грамма, композитор сочинил в 2009 году, к юбилею поэтессы, музыку на ее стихи *Учитель с сединою в волосах (învățător cu dalbe plete)* и *Мне бы достаточно (Mi-ar fi deajuns)*.

Естественным для Е. Мамота был интерес к стихотворениям Г. Виеру: как поэту, так и композитору свойственно тяготение к миру детей. Известно, сколь велико значение Г. Виеру в развитии молдавской детской литературы. Не случайно также и Е. Мамота, автора многочисленных хоровых сочинений для детей, считают «отцом» национальной детской хоровой музыки. Так, на тексты Г. Виеру возникли камерно-вокальные произведения Е. Мамота *Мама* и *Осень*.

К стихотворению В. Руснака *Родина (Patrie)* Е. Мамот обратился в 1985 г., когда в общественной идеологии резко возросло чувство национального самосознания и патриотизма. В *Родине* Е. Мамота привлекло выражение чувства любви к отечеству, а также восхищения богатствами и красотами родного края.

На стихи Шт. Лозие Е. Мамотом была написана вокальная миниатюра *Мэрцишоры (Mărțișoare)*. По словам самого композитора, ему хотелось создать такое произведение, в котором можно было бы показать колорит народных молдавских мелодий. Стихотворение Шт. Лозие как нельзя лучше соответствует данному замыслу, повествуя о праздновании традиционного для молдавского народа праздника весны, связанного с обычаем дарить мэрцишоры.

Еще одним автором, на чьи стихи Е. Мамот сочиняет вокальную музыку фольклорной ориентации, является А. Чокану. Романс *Звезда молодости зовет* (*Cheamă steaua tinereții*) на текст А. Чокану появился спустя короткое время после создания романса *Мэришиоры*, поэтому интонационно-мелодически оба произведения очень близки.

В последних двух своих камерно-вокальных сочинениях: *Foicică, doi bujori* и *Уйди, тоска, в пустую долину* (*Du-te dor în valea sacă*), - Е. Мамот проявил интерес к стихотворным формам молдавского фольклора. В основу романсов легли народные слова.

В своих камерно-вокальных произведениях Е. Мамот раскрывает различные темы, идеи и образы. Чаще всего композитора привлекает любовно-лирическая тематика. Ей посвящены несколько романсов. Так, *Pasăre de dor* на слова С. это пейзажная зарисовка, в которой лирические воспоминания и тоска любви отождествляются с грустью осенних изменений в окружающей природе. В сочинении *Eu simt cum te pierd* на стихи Н. Маткаша изящно, посредством богатых эмоциональных и психологических оттенков, воплощены тонкие душевные переживания, связанные с потерей и поиском любимого человека. В другом произведении на слова Н. Маткаша *Hai lumii s-o tacet*, автор обращается к любимой с просьбой утаить свою пылкую страсть от всего мира, чтобы сберечь свои чувства, как самый ценный подарок судьбы. В последние годы Е. Мамоту оказалась близка идея философского размышления о жизни и смерти. В романсе *Mă cheamă cocorii* образы природы передают настроение человека, оказавшегося наедине со своими мыслями и переживаниями в последние моменты бытия. Перед его глазами жизнь проходит, словно кадры из фильма: пейзажи солнечного лета сменяются картинками зимнего оцепенения. Значительность происходящего усиливается

символистическими сравнениями: девушка в белом одеянии призывает в светлые дали, к жизни, девушка в черном манит в неизведанное темное пространство. Мысли о необъятности жизни и времени нашли воплощение и в романсе на стихи Ст. Граммы *Mi-ar fi de-ajuns*, в котором отражено мироощущение человека, воспринимающего себя как единую часть вселенной и размышляющего о жизни и смерти.

Естественной для камерно-вокального творчества Е. Мамота стала и тема учительского призвания, раскрываемая в романсе *învățător cu dalbe plete* на стихи С. Грамма. По-видимому, эта тема оказалась близкой композитору по своей сути, так как на протяжении всей своей жизни, с юных лет и по сегодняшний день Е. Мамот неразрывно связан с педагогической деятельностью. *învățător cu dalbe plete* - это романс-воспоминание о школьных годах, пронизанный чувством уважения к пожилому учителю.

Как уже упоминалось, небезразличными композитору оказались пафоснопатриотические идеи, которые нашли свое отражение в камерно-вокальном произведении *Patrie*. По своему содержанию и мелодическому строению данное произведение может быть названо гимном-одой Родине.

Анализ названных камерно-вокальных сочинений Е. Мамота показывает, что, работая над поэтическим текстом, композитор в разной степени его трансформирует. Чаще всего структура музыкальной конструкции определяется стихотворной формой: строка текста укладывается в рамки музыкальной фразы, поэтическая строфа (обычно - катрен) является композиционной основой для куплета, написанного, как правило, в форме периода, а общая схема романсов определяется понятиями *куплетная* или *куплетно-вариационная* форма.

Единственным произведением, поэтический текст

которого остался неизменен, является романс *Învățător cu dalbe plete* на стихи Ст. Грамма. Стихотворение поэтессы содержит 4 строфы ($a+b+c+d$). В музыке у Е. Мамота они решены как два куплета, каждый из которых написан в простой двухчастной форме ($a+b+a+b$).

Обычно же композитор вносит некоторые изменения в текст. Минимальные сводятся к добавлению отдельных слогов или слогосочетаний к исходному тексту. К примеру, в романсе *Cheamă steaua tinereții*, каждый куплет завершается вокально-инструментальной кодой, в которой хор на слог *la* вокализирует основную мелодию на фоне фортепианного сопровождения.

Иногда Е. Мамот прибегает к повторению поэтических строк с целью усиления их художественного воздействия. Так, в романсе *Patrie* поэтический текст дополнен еще одной строкой (*Numai tu, țara mea*), утверждающей главную поэтическую идею сочинения. В романсах *Dacă ți-aș spune*, *Mă cheamă cocorii* повторены две последние строки каждой строфы, что также указывает на их ключевое значение.

В некоторых произведениях, отталкиваясь от четко выраженных стихотворных катренов, композитор создает куплетную форму типа *запев - припев*, выделяя один из катренов в качестве неоднократно повторяемого припева и чередуя его с изменяемым по тексту запевом. Примером могут служить романсы *Hai lumii s-o tacem*, *Cheamă steaua tinereții*, *Mi-ar fi de-ajuns*, *Pasăre de dor*.

В камерно-вокальных произведениях на стихи Н. Маткаша композитор подвергает первоначальный текст более существенным изменениям. Например, в сочинении *Eu simt cum te pierd*, вторая поэтическая строфа отсутствует, в названии вместо *Și simt cum te pierd*) предлог *și* заменяется местоимением *Eu* (*Eu simt cum te pierd*), внутри самих стихов

композитор добавляет к авторскому тексту свои собственные слова. Подобным образом Е. Мамот поступает в романсе *Dasă țî-aș spune*, в котором к началу некоторых поэтических строк добавлены слоги *hai* и *măi*, в других строках в незначительной степени изменен текст.

Совсем иначе трактуются стихи Г. Виеру, к творчеству которого Е. Мамот обратился в романсах *Дойна* и *Осень*. Первое из них в оригинале называется *Мама* и является детским стихотворением, состоящим из двух четверостиший. Композитор полностью меняет структуру текста приемом неоднократного повторения стихотворных строчек в различной последовательности. Так образуются два куплета-эпизода, завершающиеся вокализом на гласную *a*.

Таким образом, Е. Мамот очень требовательно подходит к выбору стихов для своих романсов и тщательно работает с отобранными поэтическими текстами, чтобы они полностью соответствовали его художественной идее.

ТАТЬЯНА КОАДЭ,
докторант, Академия Музыки, Театра и
Изобразительных искусств

Articolul reprezintă o analiză a creațiilor vocale de cameră ale compozitorului Eugen Mamot. Sunt menționate procedeele de bază utilizate de către E. Mamot în abordarea și tratarea textului poetic. Lucrarea cuprinde observații asupra tematicii, ideilor și imaginilor artistice, folosite de compozitor în creațiile vocale de cameră. Se enumeră lista autorilor versurilor și se dă o apreciere a transformărilor, cărora este supus textului poetic. În centrul atenției autorului sunt cele 15 romane, scrise pe tot parcursul activității componistice a lui Eugen Mamot.

Anuar științific al AMTAP, 2011

ТВОРЧЕСТВО ЕВГЕНИЯ МАМОТА В РЕПЕРТУАРЕ ДЕТСКИХ ХОРОВЫХ КОЛЛЕКТИВОВ

АННА ШИМБАРЕВА,
старший преподаватель, доктор (кандидат)
искусствоведения, Академия музыки, театра и
изобразительных искусств

В данной статье представлен творческий портрет композитора Евгения Мамота в контексте проблем, возникших в хоровой музыке для детей в постсоветской Молдове. Автор детально исследует деятельность композитора, уделяя особое внимание анализу произведений для детского хора. Материалы статьи могут оказать методическую помощь руководителям детских хоровых коллективов в процессе работы над национальным материалом.

Ключевые слова: *детское хоровое исполнительство, композиторское творчество для детей, детские хоровые коллективы, хоровая песня, Евгений Мамот.*

Articolul reprezintă portretul de creație al compozitorului Eugen Mamot pe fundalul problemelor apărute în muzica corală pentru copii în Moldova post-sovietică. Autorul cercetării analizează detaliat activitatea de creație a compozitorului, totodată nu scapă din vedere creațiile corale dedicate copiilor. Materialele articolului pot fi utilizate în calitate de suport metodic de către conducătorii colectivelor corale de copii pe parcursul lucrului asupra repertoriului național.

Cuvinte-cheie: *interpretare corală a copiilor, creație componistică pentru copii, colective corale de copii, cântec coral.*

Евгений Александрович Мамот, композитор, хоровой дирижер, родился 30 января 1941 года в селе Старые Клоочаны Глодянского района. По окончании Слободзейского музыкального училища по специальности *дирижер хора* и *учитель пения* в 1963 году, поступил в Институт Искусств им. Г. Музическу, где занимался дирижированием в классе Е. Богдановского. Вторую специальность, как композитор,

получил в классе профессора В. Загорского в 1984 году. Годы учебы совмещал с активной педагогической деятельностью, сначала работая учителем пения в городе Тирасполе (1963–1965), а с 1965 по 1970 год в Унгенах в качестве преподавателя и директора ДМШ. В 1970–1973 гг. Е. Мамот был инспектором отдела кадров и учебных заведений Министерства Культуры МССР, в 1973–1974 гг. — директором Республиканского Дома народного творчества. В период с 1974 по 1976 год являлся начальником управления по делам искусств Министерства Культуры МССР, с 1976 по 1989 год — главным редактором радиовещания Гостелерадио МССР. С 1984 года Евгений Мамот — член Союза журналистов СССР, с 1985 — член Союза композиторов. Его большой вклад в развитие музыкальной культуры Молдовы был отмечен правительством такими высокими званиями, как *Maestru Emerit al Artei* и Кавалер Ордена *Gloria Muncii*.

Интенсивная композиторская деятельность Е. Мамота приходится на 80–90 годы прошлого века, когда были написаны такие сочинения, как: *Весна (Primăvara)* для женского хора на стихи Г. Асаки (1989); *Баллада для скрипки и фортепиано* (1989); *Трио для сопрано, флейты и ксилофона* на стихи Г. Виеру (1989); романс для голоса и фортепиано *Тоатна* на стихи Г. Виеру (1988); вокальный цикл *Из детского фольклора* (1990); *Концертино для скрипки и фортепиано* (1990); хоровая сюита *Жаворонок (Lie- Ciocîrlie)* на стихи Г. Виеру (1993); обработки молдавских народных мелодий для детского, женского, мужского и смешанного хора; хрестоматии и учебники музыки для второго и третьего класса общеобразовательной школы (1990).

Большую часть своих сочинений Е. Мамот создал для учащихся музыкально- хоровой студии *Lia-Ciocîrlia*, где он работает долгие годы. Так, в 2004 году в соавторстве с сыном Андреем он выпустил альбом юного пианиста *Stea-Logostea*, основанный на фольклорных мотивах.

Являясь многолетним руководителем прославленного детского хорового коллектива, зная изнутри вкусы и запросы

детей школьного возраста, Е. Мамот, само собой разумеется, акцент в своем композиторском творчестве ставит на хоровых сочинениях для детей. Остановимся на тех из них, которые наиболее часто исполняются детскими коллективами.

Песня *Родная школа* (*Școala natală*) написана для трехголосного хора старшего школьного возраста в сопровождении фортепиано. Содержанием хора является прощание со школой, где прошли лучшие годы и родились первые мечты. В жанровом отношении это лирический вальс, традиции которого восходят к *Школьному вальсу* М. Дунаевского и многочисленным, вслед за ним, вальсам школьной тематики советских композиторов:

*Școală natală, noi nu te-om uita,
Școală natală, prin ani te-om purta.
Școală natală, ne-vei lumina
Viața ce-așteaptă-nainte.*

Меланхолическая окраска прощания со школой и обещания не забывать учителей выражена в минорном наклонении как запева, так и припева (*e-moll*), форма которых идентична: классический период повторного строения.

В песне нет особых интонационных трудностей, поскольку запев одnogолосный, полностью построенный на диатонических интонациях в удобной тесситуре, и лишь в припеве появляется трехголосие аккордового типа. Все это делает хор очень доступным и благоприятным для исполнения. Дети с удовольствием исполнили эту песню сводным хором на Хоровом празднике в 2005 году.

Хор *Дойна* (*Doina*) предназначен для четырехголосного старшего детского хора *a cappella* и двух солистов. Стихи Г. Виеру очень тонко и нежно передают детское восприятие мамы, с образом которой он засыпает и просыпается, ощущая покой и счастье:

*Foicică, dulce poamă,
Toată lumea are mamă.
Mielușelul, ursulică,*

*Puiul cel de rîndunică.
Fuge noaptea și dispare,
La tot puiul bine-i pare
Că din nou e dimineață
Și-și vede mama la față.*

Миниатюру можно отнести к неофольклорным жемчужинам в творчестве Е. Мамота, обобщающим все главные элементы жанра фольклорной дойны: структура хора — строфическая с элементами сквозного вариационного развития. Национальный колорит музыкальному материалу придают типичные интонационные ячейки, построенные на плавном мелодическом движении с характерными форшлагами и ладообразованиями: фактически хор сочинен в *f-moll* мелодическом, который сопоставляется с *f* дорийским. Иногда композитор использует вторую пониженную (фригийскую) ступень. К типичным «знакам» дойны можно отнести также постоянную смену метра: 5/4, 2/4, 3/4, 4/4, 5/4 и т.д.

Композиторская изобретательность проявилась в фактуре *Дойны*, которой автор придал более монументальный оттенок, предназначив исполнение четырехголосному хору и солистам. Динамика фактурного развития в хоре весьма разнообразна. Начальный унисон постепенно расслаивается на два, затем на три и четыре голоса. Во второй строфе хоровое четырехголосие обогащается вступлением экспрессивного соло сопрано. В дальнейшем к нему подключается второй солист. Таким образом, фактура достигает шестиголосия. Небезынтересны переключки хора с солистами в средних разделах, а также звучание солиста на фоне оstinatно протянутых аккордовых гармоний в партии хора.

В основе обработки *Свадебная песня* (*Cîntec de nuntă*) лежит подлинный образец молдавского свадебного фольклора. Поэтический текст повествует о чувстве светлой грусти молодой девушки накануне свадьбы:

*Lasă vestea-n sat să meargă,
Nu credeți că asta-i șagă,
Leana noastră mândra fată,*

Обработка, предназначенная для трехголосного хора *a cappella*, строится в традиционной песенной форме запева–припева со вступлением и краткой кодой. Яркий контраст создает перемена метра: 7/16 в запеве и 3/8 в припеве.

Гармонизация обработки полностью соответствует стилю одноголосной фольклорной мелодии. Это выражается в том, что второй и третий голоса подчинены функциональности и ладовым свойствам основной мелодии. Таким образом, одноголосие, воспринимается как трехголосие.

Фактура хора преимущественно аккордовая. Однако в припеве, повторяющемся трижды на протяжении обработки, композитор обращается к разным способам голосоведения, каждый раз находя новый фактурный вариант. Например, в первый раз это прозрачное двухголосие с вкраплениями контрастной попевочной полифонии. Во второй раз припев выстроен в четкой аккордовой фактуре. Наконец, в третий раз мы встречаемся с вариантом, когда мелодия переходит в нижний голос, а два верхних создают легкий гармонический фон. Вступление построено на материале запева, а кода — припева. Большой опыт и знание особенностей детского хорового исполнительства автора чувствуется в плавном и гибком голосоведении, удобном для пения детьми.

Обработка *Храни меня (Ține-mă, dorule lin)* продолжает линию любовной лирики в творчестве Е. Мамота. В ней показан образ девушки, впервые испытывающей любовные переживания:

*Ține-mă dorule lin
Când e-aici o să mai vin,
Și-mi alină inima
Că nici nu mai pot uita.*

Как и в предыдущей обработке, Е. Мамот очень бережно подошел к гармонизации народной мелодии, нигде не нарушив подлинных диатонических интонаций. Обработка написана для четырехголосного детского старшего хора *a cappella*. Ее форму можно определить как простую трехчастную репризную

с обрамлением:

Вступление а в а Кода

Крайние части написаны в *e-moll*, средняя — в *h-moll*. Тональный контраст обогащен динамичным мотивно-разработочным развитием, приводящим к драматической вершине в середине этого раздела. Движение к кульминации подтверждается более плотным *туттийным* голосоведением и завоеванием наибольшей регистровой высоты. До этого момента голосоведение представляло собой постепенное наращивание плотности от одного голоса к двум и трем.

На фоне общей аккордовой гармонической фактуры в обработке немало других вариантов хорового изложения. Например: вступление, начало среднего раздела и кода построены по каноническому принципу, в каденциях предложений используются элементы подголосочной полифонии.

Anuar științific al AMTAP, 2012

Библиографические ссылки

1. MAMOT, E. *Culoarea pământului*: culegere de piese corale pentru voci egale cu acompaniament de pian. Chișinău: Grafema Libris, 2010.
2. MAMOT, E. *Lia-Ciocârlia*: creații corale pentru cor de voci egale. Chișinău: Primex-Com, 2010.
3. MAMOT, E. *Vreau să cânt și eu*: culegere de cântece și colinde pentru elevii claselor primare. Chișinău: Primex-Com, 2011.

DULCEA NOASTRĂ COPILĂRIE, LEGĂNATĂ DE COMPOZITORUL EUGEN MAMOT

Marile transformări totdeauna au început cu educația și învățământul, precum și instruirea tinerei generații, de la care se pot aștepta contribuții tot mai valoroase pentru perfecționarea vieții sociale. În sistemul de învățământ au activat și continuă să activeze un număr însemnat de intelectuali, oameni consacrați profesiei de dascăl, cum îi place poporului să-și numeasca învățătorul.

Numele profesorului și compozitorului Eugen Mamot se înscrie printre oamenii dornici de mai bine pe tărâmul educației și învățământului din republica noastră.

Neobosit pedagog, dirijor, compozitor, propovăduitor, al muzicii în școală și în viață, E. Mamot și-a găsit drumul spre lumea muzicii. datorită tradițiilor populare. S-a născut la 30.01.1941, în satul Clococenii Vechi, Glodeni, într-o familie de țărani, a rămas fără tată la vârsta de șase anișori. Copilăria și-a petrecut-o în perioada războiului, a foametei și a colectivizării, cu toate consecințele acestora asupra pregătirii pentru viață a atâtor tineri dornici de carte ca și el. Încă de pe băncile școlii, E. Mamot dă glas înclinațiilor sale. Vocea lui frumoasă de discant se făcea auzită de pe scena școlii la toate serbările. Când împlinise zece ani, a fost invitat să acompanieze „Capra”, cu care se umbla la Crăciun, iar mai apoi și „Căluțul”. Primul an le-a cântat la pieptene, în alt an – la fluier ciobănesc, mai apoi - la o muzicuța adusă de către un consătean întors din prizonierat din Germania. Evoluările lui cu „Capra” și „Căluțul” nu au trecut neobservate și, în curând, consătenii i-au apreciat talentul. După absolvirea școlii primare, mama i-a cumpărat o armonică adevărată. Timp de numai câteva săptămâni, de unul singur, a însușit un vast program de melodii. Serile, în

curtea casei lor, se adunau copiii din mahala, ca să-1 asculte. În anul 1959, după absolvirea școlii medii din satul Cajba, își continuă studiile la Colegiul de Muzică din Slobozia, Tiraspol. Anii săi de studenție au fost grei. Bursa era mică, mama sa nu putea să-l ajute financiar, la petreceri nu era prea invitat, întrucât în Slobozia se vorbea o altă limbă, se cântau alte cântece și tradițiile se deosebeau de cele de prin locurile natale. A fost nevoit să învețe limba rusă, să însușească baianul, care era pe atunci la modă, și să se acomodeze la mediul slobozian. Pentru a-și asigura existența, după terminarea anului doi de studii, E. Mamot se angajează la școala rusa Nr. 5 din Tiraspol în calitate de profesor de muzică la clasele primare. Împreună cu șeful de studii își scria conținutul lecției într-un caiet și-l învăța pe de rost, iar uneori, când bagajul de cuvinte în limba rusă i se epuiza, pune baianul în mișcare, și astfel experiența acumulată la petreceri și cumetrii îl salva. Le cânta copiilor cântece și-n rusește, și-n românește, îi învăța să danseze, organiza cu ei diverse jocuri muzicale. Copiii l-au îndrăgit, părinții l-au acceptat, iar atunci când a depus cerere de demisie la terminarea studiilor, conducerea școlii a regretat plecarea unui bun dascăl.

După absolvirea școlii de muzică, E. Mamot își continuă studiile la Institutul de Arte „G. Musicescu” din Chișinău, mai întâi la dirijat coral, în clasa profesorului Efim Bogdanovschi (1963-1968), mai apoi la teorie și compoziție, în clasa profesorului, Vasile Zagorschi (1980-1984). Primele compoziții muzicale le efectuează în anii '70, când activa în corul „Mugurel” de la Școala Republicană de Arte Plastice. La una din repetiții, E. Mamot i-a prezentat maestrului Gr. Vieru trei cântece pe versurile poetului - „Izvorașul”, „Spune, spicule” și „8 martie”, în interpretarea corului „Mugurel”. Poetului i-au plăcut cântecele și, ca urmare, le-a recomandat spre publicare

la „Învățămintul public”. Apariția acestor cântece într-un ziar republican; a fost pentru viitorul compozitor un eveniment excepțional, care i-a întors încrederea în compoziție, lucru spre care a tins din copilărie și de care a fost lipsit în anul 1968, când nu i s-a permis să studieze a doua specialitate - compoziția. Lucrul acesta urma să se întâmple abia în 1980.

Începând cu anii '80, activitatea lui E. Mamot este deosebit de bogată, de aceea nu putem decât să amintim unele realizări mai importante care-l caracterizează ca profesor, ca dirijor și compozitor apropiat de viața și interesul copiilor. Ca om al școlii, amintim de manualele de educație muzicală pentru clasa a doua. (în două redacții), și pentru clasa a treia (în două redacții) elaborate împreună cu Anton Popov și Sergiu Croitoru. Corul de copii „Mugurel”, fondat de E. Mamot în anii 1970, devine primul colectiv coral de copii instruit după principiile corurilor din Țările Baltice, care cântă pe note cu un sunet academic bine cizelat, cu un repertoriu în care muzica clasică universală era interpretată în limba originală. Cu acest colectiv E. Mamot a desfășurat o amplă activitate concertistică în țară și peste hotare, participa la seminarele dirijorilor de cor, prezenta lecții publice, evolua la Radio și TV. A concertat la Moscova, Odesa, Cernăuți și în multe localități ale republicii; a realizat filmul televizat „Noi desenăm și cântăm”, discul „Cântă corul „Mugurel”, iar Editura „Muzicinaia Ucraina” a editat în 1981 o culegere de creații corale interpretate de acest colectiv - „Spivae Mugurel” („Cântă Mugurel”). Anume aici E. Mamot își probează prelucrările și lucrările componistice. Participarea acestui cor la săptămâna muzicii pentru copii din cadrul Festivalului Muzical „Mărțișor”, precum și la concertele plenarei Uniunii Compozitorilor a prilejuit apariția mai multor articole și recenzii în presa de specialitate, a atras atenția compozitorilor și muzicologilor. Ca urmare, acest colectiv a fost

unul dintre cei mai activi propagatori ai muzicii corale pentru copii a compozitorilor din Republica Moldova. În această perioadă E. Mamot compune piesa corală „Treci, ploaie”, pe versuri populare, prelucrează piesele lui Andrei Tamazlăcaru „Ploaia” îi „Păsărica mititea”, cântecul lui Alexandru Ranga „Mândră-i țara mea bogată”. Tot în această perioadă compune cântecul coral „Scump învățător” pe versurile lui Gr. Vieru, „Școala natală” pe versurile lui. Anatol Ciocanu, piesa corală pentru cor de bărbați și solist „Cântecul bradului”, pe versurile lui Gr. Vieru, „Răsună cântecul” și „Cutezătorii” pe versurile lui Ștefan Lozie, efectuează prelucrări folclorice pentru cor mixt - „Nistrule cu apă lină”, „Fa Ileană, duduleană”, „Hai, maică, la iarmaroc”. Compune suita „Steaua” pe versuri populare, compoziție care a fost și este prezentă în repertoriul corurilor de voci egale pe tot parcursul anilor.

În afara nenumăratelor cântece și coruri, în parte armonizate, în parte create, E. Mamot simte nevoia să compună muzică pentru cor, muzică vocal-simfonică, precum și muzică de cameră, destinată copiilor. Amintim câteva dintre acestea: cantata „Bună dimineța, Soare” pe versurile lui Gr. Vieru; pentru soprana solo, cor și orchestră simfonică; cantata scenica „Cântece de șezătoare”, pentru soliști, cor și orchestră simfonică; cantata „Cutezătorii”, pentru cor de voci egale pe versurile lui Anatol Ciocanu; poemul „țara mea”. pentru cor mixt a cappella pe versurile lui Dumitru Matcovschi, ș. a.

Ca membru al Uniunii Compozitorilor, E. Mamot susține cu energie și competență tema creației pentru copii, cauza muzicii în învățământ și a orientării acesteia în direcția tradiției populare, fiind recunoscut pe baza activității depuse ca unul dintre cei mai reprezentanți compozitori moldoveni contemporani în acest domeniu. Din masivul material vom menționa selecția de cântece pentru copiii de vârstă școlară

mică „Dulcea mea copilărie”, care include 40 de cântece pe versurile poezilor Gr. Vieru, C. Dragomir, A. Ciocanu, Aur. Ciocanu, Marcela Mardare. Culegerea este destinată elevilor din clasele primare, însă, pentru a asigura o mică punte de trecere, autorul include și un grupaj de cântece pentru vârstă prescolară - „Doina”, „Roada nouă”, „Cântec de leagăn” pe versurile lui C. Dragomir, „Despre pace”, „Stea-logostea”, „Prietenul”, „Toamna”, „Puișorii” pe versurile lui Gr. Vieru. Aceste cântece sunt diverse după caracter și conținut și urmăresc atât unele scopuri didactice concrete de interpretare, cât și de obținere a unor deprinderi vocal-corale. În aceste cântece diapazonul este acceptabil și permite elevilor o interpretare liberă, lejeră, fără a forța sunetul, cu un tempo moderat, dinamică liniștită. Cântecele „La bunici”, „Moș Gerilă” de C. Dragomir vin să contribuie la dezvoltarea unor deprinderi practice expresiv-emoționale. Bătăile din palme sunt incluse pentru a asigura o interpretare conștientă și a imprima cântecelor un caracter vioi, vesel, săltăreț.

Cântecele „Izvorașul”, „Spune, spicule”, „Puișorii”, „Ce spune izvorul”, „Soare, soare” pe versurile lui Gr. Vieru sunt compuse în formă de dialog: adresare către „izvoraș” - răspunsul izvorașului; adresare către „puișori” - răspunsul puișorilor; adresare către „soare” - răspunsul soarelui. Acest procedeu a găsit o continuare logică și în muzica compozitorului E. Mamot. Cântecele pot fi interpretate într-un caz cu solist și grup de copii sau cu două grupuri de copii. Toate cântecele, încep cu o introducere la pian, de regulă, bazată pe materialul tematic al refrenului. „Cântec de leagăn” și „Doina” pe versurile lui C. Dragomir, „Albinuța” și „Prietenie” pe versurile lui Gr. Vieru au introducere la pian bazată pe variațiile intonaționale și ritmice ale strofei și refrenului. Acompaniamentul pianului este simplu și dublează melodia cântecului, fapt ce asigură

o intonare cu vocea mai veridică din partea copiilor. Acest procedeu domină în culegere și se vede ca autorul E. Mamot admite aceste lucru reieșit din necesitățile practice.

Structura ritmică a cântecelor este, de regulă, simplă, măsurile de doua și trei pătrimi, limbajul muzical este foarte proaspăt, mustos, variat înrudit cu intonațiile folclorului românesc, fapt ce imprimă muzicii un colorit național deosebit. Autorul E. Mamot, fiind un cunoscător și propovăduitor al folclorului autohton; în această culegere ne dă dovadă de o iscusință deosebită în aplicarea modurilor populare, fapt ce imprimă cântecelor un colorit aparte - „curcubeul-curcubeic”.

După conținut, cântecele incluse în culegerea „Dulcea mea copilărie” sunt aranjate într-un subiect de scenariu. În culegere mai sunt incluse cântece despre pace, despre toamnă, iarnă, profesori, apoi urmează cântece despre lumea animalelor și a insectelor, despre frumusețea plaiului natal. Linia de subiect a culegerii este continuată de un număr considerabil de cântece despre mamă, cântece de leagăn, despre plaiul natal.

Culegerea „Dulcea mea copilărie” este destinată atât elevilor din clasele primare, cât și elevilor din școlile de muzică. Conținutul culegerii vine să contribuie în mare măsură la cunoașterea de către elevi a imaginilor poetice ale lui Gr. Vieru, C. Dragomir, M. Mardare, Aur. Ciocanu, An. Ciocanu, cât și a lumii muzicale a compozitorului și dirijorului Eugen Mamot, Maestru Emerit al Artei, Cavaler al Ordinului „Gloria Muncii”.

*Leonid RĂILEANU,
doctor în studiul artelor, profesor la AMTAP
Literatura și arta, 27.01.2011*

**„ÎNCĂ DIN COPILĂRIE M-A ATRAS LUMEA
SUNETELOR”
DE VORBĂ CU DIRIJORUL ȘI COMPOZITORUL
EUGEN MAMOT**

Fișier biografic

Dirijor, compozitor, conducător artistic al unor colective corale de notorietate, pedagog novator, autor de cărți și manuale de muzică, membru al Uniunii Compozitorilor din Republica Moldova și România, Maestru Emerit în Arte, cavaler al Ordinului Gloria Muncii.

S-a născut la 30 ianuarie 1941 în satul Clococenii Vechi, Glodeni. În anul 1959, după absolvirea Școlii Medii din satul Cajba, a învățat 4 ani la Colegiul de muzică din Slobozia, Tiraspol. Apoi și-a continuat studiile la Institutul de Arte „G. Musicescu”.

Primele compoziții muzicale datează din anii 70, de pe când a fondat corul „Mugurel” de la Școala Republicană de Arte Plastice. Cu acest cor a desfășurat o amplă activitate concertistică atât în țară, cât și peste hotare, fiind primul colectiv coral de copii de la noi, conceput după principiile corurilor din Țările Baltice. E fondator și conducător artistic al Studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia” de la Palatul Copiilor din Chișinău (1973). Pe parcursul a 17 ani, a educat și lansat o întreagă pleiadă de discipoli talentați.

Eugen Mamot a compus o serie de lucrări de muzică vocală, vocal-simfonică și de cameră, destinate în special copiilor. E autorul sau coautorul unor manuale, cărți și culegeri de muzică, care se bucură de mare popularitate: „Ce spune izvorul” (1985), „Muzica pentru clasa a doua” (1990), „Muzica pentru clasa a treia” (1990), „Dezvoltarea auzului muzical prin intermediul sistemului relativ de sol-mizare” (2003), „Stea-logostea”(2005), „ Abecedar muzical Sol-Mi” (2005),

„Alunelul” (2005), „Ține-mă, dorule, lin” (2008), „Dulcea mea copilărie” (2010), „Beu-Curcubeu” (2010) etc.

În prezent, Eugen Mamot este profesor de educație muzicală la Liceul Teoretic „Mihai Viteazul” din capitală.

- Dacă ar fi să vă aruncați ochii în zare, de la înălțimea anilor pe care îi împliniți, cum ați vedea copilăria de la acest orizont al vieții?

- E pe cât de departe, pe atât de aproape, deoarece ocupă în memorie spațiul cel mai întins și mai luminos. Și acum mai re trăiesc acele clipe de neuitat, pe cât de fericite, pe atât de grele. Ce să zic, într-adevăr, am avut o copilărie grea. Născut în anul 1941, am fost ascuns prin pivnițe atunci când trecea frontul prin zonă, am îndurat și foamete, am suportat și calvarul colectivizării forțate, când veneau și luau tot ce mai găseau prin gospodăriile oamenilor, sub formă de împrumut de stat sau „zaiom” cum i se spunea în rusește. Comisia umbla pe la case și confisca totul. Când venea comisia cu pricina, misiunea mea era să ascund unele dintre lucrurile rămase, ca prin minune, în casă. Parcă îl văd și acum pe președintele sovietului sătesc, venind cu arma cu doua țevi în spate, înconjurat de trei așa-ziși „activiști”. Când se apropiau de mahalaua noastră, cineva dintre săteni se furișă prin grădină și ne prevenea din timp. Mai ales că noi aveam un covor frumos, pe care mama îl ținea de zestre pentru una dintre surorile mele. Nici nu mai țin minte de câte ori am ascuns covorul acela printre bostanii din grădină, ca nu cumva să cadă în mâinile lor! În sat ura era mare, însă dacă încerca cineva să crâcnească, era catalogat ca dușman de clasă și deportat în fundul Siberiei. Multe familii nu s-au mai întors de acolo... Țin minte ca acum că, de unde aveam, de unde n-aveam, mama pregătise câțiva saci cu pesmeți pentru zile negre pe care-i ținea legați la căpriori în pod... Toate aceste întâmplări par a fi decupate dintr-un film pe care l-am privit ieri...

- Oricum, în pofida tuturor greutăților din acea perioadă tragică, printre umbrele alungite de foame și durere, mai răzbătea de sus și câte o rază de lumină, care alina sufletul de copil...

- Cât privește partea luminoasă a copilăriei mele, mă simțeam norocos, pentru că nu murisem de foame ca alți copii și vârstnici, că eram cu ai mei și mă bucuram împreună cu prietenii de joacă, de clipele rare când eram lasați în voia noastră. În mahalaua noastră erau mulți băieți de seama mea și în timpul liber noi năascoceam tot felul de biciclete și de „mijloace tehnice”, care de care mai neaoșe și mai fanteziste. Dar de cele mai multe ori preferam cărucioarele cu roți de bostani, pe care goneam la vale până când se turteau. Unii dintre baieti făceau rost de câte o roată netedă pe dinafară, pe care o mîna cu o sîrmă îndoită la capăt și care trezea invidia tuturor. Eu așteptam cu nerăbdare duminica, ca să-mi dea și mie roata magică și să străbat în goană satul dintr-un capăt în altul! Când și-a cumpărat fierarul din sat bicicletă, ne uitam la ea ca la minune.

- Când a avut loc primul contact cu muzica?

- Pe mine, încă din copilărie, m-a atras lumea sunetelor. De mic cântam din pieptene și meșteream fluier din țevi de bostan. Acestea au fost primele contacte cu muzica. Mai târziu, după ce l-am auzit pe un scripcar cântând cu vioara la o petrecere, am făcut rost de o bucată de șindrila din streășina saraiului unui vecin, am fixat pe foiță de lemn niște fire de sîrmă, pe care le „struneam” bine și le ciupeam cu degetele, școțând niște sunete ciudate, care semănau a fi de vioară. Dar, oricum, o făceam pe lăutarul, cântând cu multă inspirație.

- Pe când cântați la fluierul meșterit din bostan, vă imaginați cumva că veți deveni muzicant?

- Nu prea. Pur și simplu, eram atras de sunetele pe care le

puteam reproduce. Pe atunci, un vecin din mahalaua noastră, care învăța la o școală de meserii, venise acasă și adusese un acordeon, lăsându-l la părinți. Eu mergeam la omul acela și îi aduceam apă, îi tăiam lemne, numai ca să-mi permită să cânt la acordeon. Mai târziu, unui coleg de-al meu părinții i-au cumpărat o armonică. Și, în fiecare duminică, parcurgeam satul dintr-un capăt în altul, ca să cânt la acel instrument. Iar când m-au invitat să acompaniez Capra la Crăciun, am făcut rost de o muzicuță. Apoi, am început să cânt și la fluier. Și, de unde până unde, lumea a observat că eu am ce am cu muzica. Pe urmă mama a vândut niște vin și mi-a cumpărat o armonică veche. După ce am terminat șapte clase, mă țineam de mama să mă dea la Școala de Muzică „Ștefan Neaga”. Dar n-a fost să fie și am lucrat un an în colhoz, abia isprăvindu-mă cu carul tras de doi boi. Apoi m-am dus în clasa a opta, făcând naveta zi de zi în satul vecin Cajba, eu și încă un consătean de-al meu. În fiecare zi, fie vreme bună, rea, străbăteam câte doi kilometri pe jos, iar când mă întorceam acasă, lăsam geanta, mâncam și fuga la vacă, la porci, la oi să fac curat, să le dau de mâncare, să le adăp. Abia într-un târziu aprindeam lampa cu gaz și făceam lecțiile.

- Mai era loc și de muzică în viața aceea trăită cu atâta intensitate?

- Cântam cu armonica la petreceri. Toamna, înainte de post, câștigam bani buni, având câte trei cumetrii pe săptămână. Când am terminat zece clase, de-acum eram muzicantul satului. Însă la 27 august 1959 mi-am încheiat viața de lăutar, am schimbat armonica pe o valiza și un ceas „Kama”, cu cadran fosforescent, deoarece promisem înștiințarea că fusesem admis la studii la Școala de Muzică din Slobozia. Mama era împotriva - rămânea fără bărbat în casă...

Care au fost primele cântece pe care le-ați compus?

- Eu compuneam cântece încă de pe când înflegeam haragii, cocoțat pe un taburet, fiindcă n-aveam putere să-i înfig adânc în pământ. Le improvizam, le fluieram și lucram... De aceea, când am învățat notele la Slobozia, imediat am început să compun muzică și să o transcriu pe note. După primele cântece pe care le-am pus pe note, pe când lucram la Ungheni, „Pasăre de dor”, cântat de Anastasia Lazariuc, „Balada pentru vioară”, au urmat câteva romanețe... Mai târziu am scris cântecele „Izvorașul”, „Spune, spicule”, „Opt martie” pe versurile poetului Grigore Vieru, pe care le-am interpretat cu corul „Mugurel”. Pe parcurs am fost remarcat și desemnat de Ministerul Învățământului să înființez la Palatul Copiilor un cor model și, astfel, în anul 1973 a luat ființă corul de copii „Lia-Ciocărlia”. Pe urmă a apărut corul „Sonor” de la școala nr. 37, „Vocile primăverii” de la Școala nr.11, Corul Radioteleviziunii și altele.

- Dacă ar exista cu adevărat o mașină a timpului și vi s-ar oferi, ca prin minune, șansa să vă reîntoarceți în trecut, care perioadă din copilărie ați alege-o pentru această călătorie de vis?

Vacanța mare, „cu pădurea ei cu tot”, cu „lacul codrilor albaștri” împărăția naturii. Era plăcerea cea mai mare...

- Așadar, ați avut o copilărie grea, dar frumoasă, ați avut noroc în viață, ați muncit mult și cu plăcere, ați intrat în lumea muzicii, v-ați realizat ca profesionist, ați condus cele mai bune colective corale, ați fost apreciat cu titluri onorifice, v-ați bucurat de recunoștința copiilor și a spectatorilor, ați fost tot timpul pe val. Acum activați ca profesor de muzică la Liceul „Mihai Viteazul” din capitală. Ce vă mai doriți la această vârstă frumoasă?

-În primul rând, să fiu sănătos, pentru a edita creația proprie: toate cântecele pe care le-am compus, romanețele, colindele, prelucrările pe mai multe voci etc. În al doilea rând,

doresc să finisez elaborarea manualelor de muzică pentru clasele primare, deoarece atâta timp cât nu vom avea manuale și metode de predare laborios întocmite și nu vom dispune de instrumentele și materialul ilustrativ adecvat, muzica va rămâne aceeași Cenușareasă... Și, în al treilea rând, doresc să instruiesc și să educ cât mai mulți copii îndrăgostiți de muzică și de frumos.

Constantin DRAGOMIR
Revista "A-mic", ianuarie 2011

ARTIST AL POPORULUI DE COPII

Acum, în aceste zile, când compozitorului Eugen Mamot i s-a decernat titlul de „Artist al poporului”, ne dăm seama că, de fapt, Domnia Sa tot timpul a fost un artist al poporului de copii, pentru că și copiii, dar mai ales copiii, sunt un popor cum nu mai există altul pe lume. Dacă ar fi să numărăm câți copii au trecut prin școala lui Eugen Mamot - și atunci când era la școlile de muzică din Tiraspol sau Ungheni și, mai ales, când dirija, concomitent, Corul de Copii „Mugurel” de la Liceul de Arte Plastice „Igor Vieru” și la Studioul Muzical-Coral, „Lia-Ciocârlia” (al căror fondator a fost) și încă în multe alte locuri - am putea spune că Eugen Mamot a plămădit prin truda sa poporul coral, și nu numai, al republicii, copii care au devenit mai apoi Nicolae Botgros, Ghenadie Șevcișin, Vitalie Dani, Irina Bivol și încă mulți alții, floarea cântecului coral, și nu numai, de la noi. Iarăși nu dăm aici mulțimea de publicații pe care le are (culegeri, manuale, scenari, filme), pentru că e prea mare lista și ne grăbim să venim cu un cald cuvânt de felicitare: La mulți ani, domnule Eugen Mamot, la mai mult și la mai mare!

Literatura și arta, mai, 2012

COLIND DE RECUNOȘȚINȚĂ

Abia s-au stins aplauzele pentru antologia muzicală „Dulcea mea copilărie”, iar autorul, harnicul, neostoitul dirijor și compozitor Eugen Mamot a venit către micii muzicieni și profesorii acestora cu o nouă surpriză. E vorba de „Beucurcubeu”, un album de piese folclorice pentru instrumente de coarde și pian destinat elevilor începători. După ce tinerii aerofoniști (fluierași, flautiști, trompetiști, saxofoniști) au primit în dar culegerea de repertoriu „Alunelul”, a venit rândul violoniștilor să se bucure: Eugen Mamot, în colaborare cu fiul său Andrei Mamot, le-a adus, în sfârșit și lor cântecul popular pe portativ. Lansarea cărții a avut loc în sala de festivități a Școlii de Artă „Alexei Stârcea” din capitală. Noua apariție editorială i-a interesat atât pe specialiști — compozitori, profesori de muzică, critici muzicali, cât și pe elevii sosiți aici de la liceele de muzică din capitală. Studiind, împreună cu profesorii lor, repertoriul acestui album, elevii au rămas încântați: au găsit în el și piese pentru vioară, violă („Ilenuța”, „Sârba”, „Brăul”, „Mărunțica”), și lucrări pentru contrabas („Cântec de nuntă”, „Vin, bădiță, vin diseară”, „Dans voinicesc”). Bineînțeles, nu s-au putut abține să nu-i facă maestrului o surpriză. Au pregătit, cu această ocazie, un program concertistic cu care au evoluat în aceeași zi. Gazda evenimentului, dl Ion Guțu, directorul Școlii de Artă „Alexei Stârcea”, a oferit scena tinerelor talente. Primul a ieșit în fața spectatorilor debutantul Dorin Ciolacu, elev în clasa I-i la Liceul de Muzică „C. Porumbescu”. El a interpretat la vioară un „Colind”, acompaniat la pian de Mihaela Dacin. Sub îndrumarea profesorului său Veniamin Ferroni, Iurie Surguciov, elev la Liceul „S. Rahmaninov” a ales să execute la violoncel câteva melodii populare din proaspătul album: „Coasa”, „Alunelul”, „Băsmăluța”. Trioul de violoniști Ionela Pricop, Iulia Prodan și Nicolae Țăranu, elevi la Școala

„A. Stârcea”, au propus atenției publicului melodia „Hora”. Violonista Ecaterina Guseva, elevă la Liceul „S. Rahmaninov”, l-a impresionat pe autor cu „Balada” și „Concertino”. Albumul „Beu-curcubeu” a fost primit cu căldură de către profesorii de muzică, cu atât mai mult, cu cât este o lucrare de pionierat în acest domeniu. De acum înainte, tinerii instrumentiști vor avea posibilitate să interpreteze, de rând cu compozițiile clasice, și piese folclorice. Dna Ala Gusev, profesoară la Liceul „S. Rahmaninov”, și dna Nina Tincu, profesoară la Școala „A. Stârcea”, au remarcat melodicitatea creațiilor muzicale ale lui Eugen Mamot, care îți desfată auzul. Referindu-se la diversitatea lucrărilor incluse în culegere, dna Stela Tcaciuc, profesoară de muzică la Liceul „C. Porumbescu”, a menționat, totodată, caracterul lor accesibil pentru elevii începători.

Autorul a rămas flatat de atenția tinerilor muzicieni și le-a dăruit, în semn de mulțumire, câte o carte de a sa, cu autograf. Apoi oaspetele s-a adresat elevilor din sală. Aceștia au fost curioși să afle povestea vieții lui Eugen Mamot relatată de el însuși. De mic, a îndrăgit cântecul popular, care i-a devenit cel mai bun prieten și călăuză sigură în viață. Dirijorul și compozitorul Eugen Mamot s-a aflat mereu printre copii, le-a dăruit cincizeci de ani de dragoste, muzică și grijă părintească. Director artistic și prim-dirijor al Studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia”, autor a peste 300 de creații instrumentale, corale, cântece pentru copii, Artistul Poporului Eugen Mamot muncește neconținut pentru a aduce folclorul autohton în sălile de studii și în scenă. Activitatea componistică a domniei sale nu se încheie odată cu „Beu-curcubeu”. Îi dorim multă sănătate și tăria de a-și realiza visele.

Lica MOVILĂ

Florile Dalbe, 23 februarie, 2012

EUGEN MAMOT – COMPOZITORUL CARE POARTĂ ÎN SUFLET MEREU IMAGINEA BAȘTINEI

Chiar dacă afară e ger și crivățul cel mare ne ține mai mult pe - acasă, fiecare își alege o ocupație pe plac: cineva citește o carte interesantă, cineva își desfată auzul cu melodii alese selectiv, iar cineva își petrece viața în compunerea acestor melodii...

Și ieșind afară la o plimbare, zâmbim soarelui - celui, căruia în popor i se mai zice „soare cu dinți”. Îi spunem: „Bună dimineăța, soare”, și aceste cuvinte mă fac să-mi amintesc de o seară frumoasă de mai, care îmi încălzește sufletul cu atât mai mult acum, când suntem în luna lui gerar, lună, penultima zi a căreia a dat naștere unui om și unei personalități deosebite, creația căruia a lăsat o amprentă semnificativă în tezaurul muzical al Republicii Moldova.

Este vorba despre Maestrul Eugen Mamot, pe care aș vrea să-l felicit cu ziua nașterii, aducându-i mulțumiri și urări de bine din partea tuturor admiratorilor săi.

Bună dimineăța, soare! - sub acest generic, la 22 mai 2011, în Sala Filarmonicii Naționale “Serghei Lunchevici” din Chișinău, s-a desfășurat seara de creație a muzicianului Eugen Mamot, prilejuită de aniversarea a 70-a de la naștere.

Dirijor și compozitor, profesor cu gradul didactic superior, autor, coautor de manuale și culegeri de cântece pentru copii, moderator al Salonului Muzical de la Biblioteca Națională pentru Copii Ion Creangă, membru al Uniunii Compozitorilor din Moldova și România, membru al Uniunii Jurnaliștilor din Moldova, colaborator la televiziune și radio, autor de scenarii pentru filme televizate și emisiuni TV, Eugen Mamot în această seară a primit cele mai sincere felicitări din

partea tuturor admiratorilor talentului său inedit. Cuvinte calde și urări de bine i-au fost adresate compozitorului de către colegii săi de muncă, pe către artiștii, veniți tocmai de peste Prut pentru a-și da concursul în interpretarea creațiilor sale muzicale. Pline de recunoștință și respect, însoțite de buchete de flori și aplauze ale spectatorilor, au răsunat omagiile aduse maestrului din partea Uniunii Compozitorilor din Moldova, din partea muzicienilor de vază din țară. Prin melodiile compozitorului E. Mamot și-au exprimat dragostea față de muzica sa și reprezentanții generației mai tinere: atât picii începători din formațiile corale, cât și cei, care sunt pe cale să devină muzicieni profesioniști, dar și interpreți, numele cărora au devenit deja cunoscute în Republica Moldova și peste hotarele ei.

Marele promotor al culturii muzicale naționale, îndrăgostit pe veci de folclorul moldovenesc, Eugen Mamot a fost cuprins de emoții deosebite când și-a întâmpinat consătenii. Oameni simpli, muncitori ai gliei, ei au urcat în scenă cu un sentiment de mare mândrie pentru realizările băștinașului său, aducându-i în dar buchete imense de trandafiri și cadouri din părțile Glodenilor. În sala nu mai conteneau aplauzele, însă gândurile omagiatului pentru o clipă au zburat hăt departe și începu să-i depene firul amintirilor...

Născut la 30 iartuarie 1941 în satul Clococenii - Vechi, Glodeni, E. Mamot a avut parte de o copilărie marcată de foame și război. În pofida tuturor greutăților, viitorul muzician a reușit sa-și păstreze integritatea spirituală, inocența și puritatea sufletească, a știut să asimileze și să prindă în suflet tot ce are mai bun acest pământ: farmecul doinelor, baladelor și cântecelor populare. Ascultând vocea duioasă a mamei sale, care se străduia să aline prin cântece sufletele celor 4 copii rămași de mici orfani de tată, micul Eugen a moștenit de la ea

dragostea față de cântec. Pe timp ce crescuse mai mare, le însoțea pe surorile Domnica și Sanda la șezătorile din sat, unde seară de seară se lăsa pătruns de frumusețea melodiilor folclorice. Primind în dar o muzicuță nemțească, trofeul de război al unui consătean, viitorul compozitor în scurt timp a învățat să cânte la ea cu o mare iscusință, iar cea mai mare bucurie îl așepta, când mama sa îi cumpărase o armonică adevărată. Treptat, Eugen a învățat să cânte la mai multe instrumente muzicale, interpretând melodiile la auz. Fiind unicul bărbat din familie, își aducea și el micul aport la întreținerea ei, cântând pe la nunți și cumetrii.

După absolvirea școlii primare din satul natal (1955) și a școlii medii din satul vecin Cajba (1959), Eugen Mamot își face studiile la Colegiul de muzică din Slobozia, Tiraspol, secția dirijat coral (1959-1963). Astfel începe realizarea visului său de a fi un mare artist. Ulterior își continuă studiile la Institutul de Arte G. Musicescu din Chișinău, secția dirijat coral, în clasa profesorului E. Bogdanovschi (1963-1968). Între 1980-1984 studiază la aceeași instituție în clasa de compoziție a profesorului V. Zagorschi.

Își începe activitatea de muncă în calitate de pedagog de muzică la Școala medie nr. 5 din Tiraspol, ulterior activând în mai multe funcții: profesor, șef de studii, director la școala de muzică din Ungheni (1963-1970); inspector, șef al Direcției Arte a Ministerului Culturii (1970-1976); redactor-șef al emisiunilor muzical-radiofonice (1976-1989); vicepreședinte al Uniunii Compozitorilor (1989-1990); lector la Conservatorul G. Musicescu (1989-1997). Din 2006 până la momentul actual Eugen Mamot este profesor de educație muzicală la Liceul Teoretic Mihai Viteazul din orașul Chișinău.

Nu m-aș sătura niciodată de copii și de muzică - aceste cuvinte, rostite odată de pedagogul, muzicianul și compozitorul

Eugen Mamot - denotă dragostea, dăruirea de sine, pasiunea, sârguința și abnegația de care a dat dovadă pe parcursul întregii sale activități. Și-a dedicat viața copiilor, pentru a-i învăța să perceapă adevăratul miracol al muzicii, unindu-le împreună sufletele tinere în formația corală *Mugurel* de la Liceul de Arte *Igor Vieru*, corul *Șoimii* de la Liceul Teoretic *Mihai Viteazul* din Chișinău, corala *Lia-Ciocârlia*, colectiv care a evoluat cu succes nu numai pe scenele din republică, dar și peste hotarele ei.

De o semnificație deosebită a fost faptul că primul salut muzical, adresat publicului din sala Filarmonicii Naționale în seara de creație a compozitorului Eugen Mamot, a venit din partea copiilor. Corala „Trison” de la Liceul Teoretic „Iu. Hasdeu” a marcat începutul concertului cu piesa „Hristos a înviat”, scrisă de Eugen Mamot pe versuri canonice. Suita corală „Lia-Ciocârlia”, versuri Grigore Vieru, interpretată în continuare, a venit în susținerea recunoscutului fapt precum că creația lui Eugen Mamot pentru copii și tineret este orientată, în primul rând, spre tradiția populară. Suita „Steaua”, care a răsunat în finalul prezentării coralei „Trison”, face parte din piesele incluse frecvent în repertoriul colectivelor corale din țara noastră, care participă la diverse concursuri naționale și internaționale. Nu o singură dată, suita „Steaua” a reușit să stârnească admirația miilor de spectatori din țară, dar și din străinătate, prin frumusețea muzicii scrise de Eugen Mamot pe versuri populare.

Un loc important ocupă în creația componistică a lui E. Mamot și piesele instrumentale, dedicate instrumentelor cu coarde, instrumentelor aerofone, pianului. Printre ele se numără *Concertino* pentru două pianе, care a fost interpretat cu mare măiestrie de duetul pianistelor din Iași Aurelia Buftac-Simeon și Adina Lupașu. De la primele acorduri s-a făcut simțită o atmosferă de sărbătoare, redată de compozitor prin

intemediul culorilor timbrale ale pianului. Melodiile, inspirate din melosul popular, pline de viață și optimism, desenau ascultătorilor frumusețile plaiului mioritic al Moldovei. Din spusele interpretelor, venite din România, ele au ales să cânte *Concertino* pentru două pianе de E. Mamot, fiind cucerite de melodicitatea expresivă a creației muzicale și de sonoritatea senină a palitrei pianistice.

Pedagog de categorie superioară și cu o bogată experiență, compozitor și dirijor, fondator al mai multor colective corale, Eugen Mamot a ieșit în scenă să prezinte corul Șoimii, al cărui dirijor și conducător artistic este până în prezent. Pe lângă creațiile pentru copii ca: „Spune spicule”, pe versuri de Gr. Vieru, și „Noapte bună” de C. Partole, muz. E. Mamot, micii coriști au demonstrat performanțe deosebite în interpretarea unor lucrări mai ample din tezaurul mondial al muzicii: *Marșul Triumfal* din opera „Aida” de G. Verdi și *Oda Bucuriei* de L.W. Beethoven.

Vocația componistică al lui Eugen Mamot este vastă și variată, cuprinzând mai multe genuri. În susținerea acestor afirmații în scenă au urcat cu un omagiu muzical adus compozitorului elevii liceului „Ciprian Porumbescu”. „Brâuulețul” în interpretarea cvartetului de coarde, „Hora la vatra părintească” și „Valsul capricios” pentru ansamblul de violoniști au demonstrat încă o dată faptul că creația compozitorului este orientată spre copii și tineret, fiind accesibilă pentru interpretarea tinerilor muzicieni și îmbogățindu-le repertoriul.

„Dragu mi-i și mult mi-i drag”, versuri populare, și „Scump învățător”, versuri de Gr. Vieru, - aceste piese în interpretarea corului unit, dirijor E. Mamot, și a grupului de declamatori al elevilor cl. III de la Liceul Teoretic „Mihai Viteazul”, fiind un moment special al concertului, au confirmat

încă o dată frumusețea muzicii scrise de Eugen Mamot, cât și talentul său de dirijor.

Printre varietatea celor peste 300 creații muzicale din diferite genuri, un loc aparte îl ocupă muzica pentru orchestra simfonică scrisă de Eugen Mamot. „Valsul adolescenților”, care a răsunat în interpretarea orchestrei simfonice a Filarmonicii Naționale, dirijor Andrei Mamot, este una din creațiile bine cunoscute și multapreciate ale compozitorului. Prezența la pupitrul dirijoral a lui Andrei Mamot a fost o mare mândrie pentru omagiatul Eugen Mamot, dar și o confirmare a faptului că talentatul compozitor, dirijor și pedagog a reușit să altoiască dragostea sublimă pentru muzică sutelor de copii, printre care și propriilor feciori. Alături de fratele mai mare a ieșit în scenă și Eugen Mamot junior, în interpretarea căruia publicul a audiat „Concertino pentru saxofon și orchestră”. O piesă scrisă de compozitor special pentru fiul său mai mic și care a reușit de mult timp să cucerească inimile ascultătorilor. Menționată și studiată cu mare drag de tinerii instrumentiști, „Concertino pentru saxofon și orchestră” este una din creațiile muzicale incluse în repertoriul obligatoriu pentru interpretarea la concursurile internaționale a tinerilor muzicieni.

În această seară jubiliară, compozitorul Eugen Mamot a reușit să adune în jurul său mai mulți prieteni și admiratori ai muzicii sale. Ei au tins să vină din diferite colțuri ale țării și de peste hotarele ei, pentru a-i aduce felicitări și urări de bine, cântându-i muzica. „Balada pentru vioară și orchestră” a fost interpretată de absolventa liceului S. *Rachmaninov* Ecaterina Guseva, actualmente stabilită la Odesa. O altă piesă instrumentală, în care fiecare ascultător a găsit îmbinări de sunete extrem de melodioase, capabile să pătrundă în cele mai tainice ascunzișuri ale sufletului, a fost „Meditație pentru violoncel și orchestră” prezentată spectatorilor de către eleva

liceului "C. Porumbescu", Olesea Munteanu.

Lavinia Mamot, solista Filarmonicii din București, cu cel mai mare drag a acceptat invitația compozitorului de a interpreta unele din creațiile cameral-vocale ale lui Eugen Mamot. „Du-te dor în valea seacă”, pe versuri populare, a răsunat în premieră pentru publicul chișinăuian. Apărută inițial ca o lucrare pentru voce și pian, orchestrarea ei a fost prilejuită acestui moment emoționant din viața artistică a compozitorului.

Fosta discipolă a lui Eugen Mamot, ascendentă a formației corale „Lia Ciocârlia”, Mariana Bulicanu, actualmente solistă a Operei Naționale, a avut plăcerea să prezinte publicului alte două lucrări din repertoriul cameral-vocal al maestrului Mamot. „Foicică doi bujori”, versuri populare, și „Mi-ar fi de-ajuns”, versuri Steliana Grama, în interpretarea M. Bulicanu și a orchestrei simfonice, au demonstrat atât înzestrările vocale deosebit de bogate ale solistei, cât și talentul componistic al autorului.

Printre cei invitați în scena Filarmonicii Naționale în această seară jubiliară s-a aflat și solistul Operei Naționale Mihail Munteanu. Dragoste și pasiune, meditări asupra forței destinului, duioșie și tandrețe au răsunat, acompaniate de instrumentele orchestrei simfonice, în creațiile vocale pe versurile lui N. Matcaș „Și simt cum te pierd” și „Mă cheamă cocorii”.

„Bună dimineața soare!” a fost titlul seratei de creație a maestrului Eugen Mamot, prilejuite de celebrarea celor 70 de ani împliniți, dar și titlul cantatei pentru solistă, cor și orchestră, scrisă de compozitor pe versurile lui Gr. Vieru. Prezentată în finalul concertului, cantata „Bună dimineața soare” a fascinat publicul printr-o interpretare perfectă, amplă și măiestroasă,

printr-o rezonanță puternică a orchestrei Filarmonicii Naționale, prin unisonul vocal al formațiilor corale „Doina”, „Trison” și „Vocile primăverii”, pe fonul cărora răsună plină de pasiune vocea catifelată a solistei Filarmonicii din București Laviniei Mamot.

Compozitor și dirijor, deținător al medaliei Eminent al Culturii, al Ordinului Gloria Muncii și titlului Maestru în Artă , autor a peste 300 de creații simfonice, vocal-simfonice, corale, instrumentale, vocale, cameral-vocale ș. a., Eugen Mamot și de data asta a adus în scenă piesele sale: unele mai vechi, îndrăgite de mult timp de public și care au intrat ferm în repertoriul interpretativ autohton, altele mai noi, care au răsunat în premieră absolută în această seară. Toate împreună, aceste opere muzicale, apreciate prin aplauzele neconținute ale publicului recunoscător, au reprezentat un bilanț de creație a marelui muzician.

***Felicitări, maestre!
Sănătate, inspirație și noi realizări
în activitatea profesională!
La mulți ani și la mai mare!***

*Tatiana COADĂ,
doctoranda Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice,
profesoară la Colegiul Pedagogic „A. Mateevici”, Chișinău
Univers Pedagogic Pro, 02.02.2012*

MULȚUMESC DOM' PROFESOR!

Mă aflu printre norocoșii care au avut șansa de a transforma pasiunea în muzică. (M. Manole)

La fel ca M. Manole, eu am avut marele noroc să fac din pasiune meserie. Acea pasiune din copilărie rămasă neatinsă în timp, la fel de intensă și vie care mi-a dat șansa să fac alegerea corectă. Acea pasiune însă până a ajunge meserie parcurge un drum lung. Are nevoie de alimentare continuă, de încredere. Unul dintre oamenii care a investit în această pasiune, care a știut s-o țină mereu aprinsă este domnul Eugen Mamot, dom' profesor, cum îi plăcea să i se spună.

L-am cunoscut împreună cu colegii mei de la Lia-Ciocârlia. Un domn solid, statornic, impunător, calm, așezat și cu o anume blândețe părintească. Emoțiile s-au topit instant. În foarte scurt timp aveam să devin dependentă de repetițiile Domniei Sale. Cunoscute ca structura, captivante prin informație și diversitate de repertoriu, degajate ca atmosferă, acestea erau ca o mângâiere după obligatoriile ore de școală. Le așteptam cu nerăbdare pentru că erau de fiecare dată altfel. Știa să dea culoare unei munci rutinare. Știa să ne captiveze. Deși eram niște copii, ne trata cu seriozitate. Cu o atitudine binevoitoare, ne făcea adesea părtași la propriile amintiri și experiențe de viață. Or, asta este o onoare.

O la fel de mare onoare era și faptul că noi eram primii care ne bucuram de măiestria compozitorului Eugen Mamot. Domnia Sa are un simț aparte al gustului muzical al copiilor, al preferințelor și posibilităților lor vocale. Iata de ce, fie că sunt române, colinde, piese clasice sau populare, toate ne sunt dragi. Le cântăm și acum cu mare drag la întâlnirile cu foștii săi absolvenți. Frumoasele amintiri și clipele de neuitat din turneele concertistice și din taberele de vară sunt mărturia

vie a unei copilării împlinite. Tocmai această lume de basm pe care mi-a zugrăvit-o Lia-Ciocârlia domnului Mamot m-au făcut să-mi doresc să fac și eu același lucru. Îmi doream să devin educator sau conducător muzical la grădiniță. Dom' profesor însă a fost cel care m-a sfătuit să devin dirijor, pentru că le îmbină pe amândouă. Era convins că mă reprezintă și este tocmai ceea ce mi se potrivește. Și a avut dreptate. A fi dirijor e o muncă complexă. E uimitor cum două mâini pot conduce o mulțime de oameni pe care-i ai în față și o altă mulțime să te admire și să plângă de emoții în spatele tău.

Dl Eugen a fost cel care mi-a dat șansa să încerc, să învăț. M-a format treptat. Am fost onorată să fiu investită cu încrederea Domniei Sale de a lucra, la început, pe voci, cu corul mare, după care mi-a încredințat corul mic al SMC Lia-Ciocârlia. Astfel, am devenit colegi de breaslă. Și acum, ca de fiecare dată, îmi este mereu alături cu un sfat util, cu laude, dar și critici constructive. Întotdeauna îmi deschide o perspectivă diferită asupra lucrurilor.

Peste ani, la recomandarea Dlui Mamot, am devenit conducător artistic al Studioului în care am crescut. E o responsabilitate imensă. A menține numele unui cor cu o tradiție de-atâția ani e o muncă **greă, mai ales că am văzut cu câtă trudă s-a clădit acest castel al muzicii. De fiecare dată însă când am de luat o decizie, mă gândesc cum ar fi facut domn profesor și** lucrurile merg strună.

Pentru șansă, pentru sprijin, pentru înțelepciune și tărie.... pentru toate simt că mulțumesc e prea puțin. MĂ ÎNCHIN!

Cu plecăciune, Svetlana ISTRATE
Univers Pedagogic Pro Nr. 5 (371), 31 ianuarie 2013

CRONICA UNUI MOMENT DE SUFLET ROMÂNESC - CONCERT PENTRU BASARABIA

*Moto: „Infinit e dorul meu, infinit,
Și fără hotar
Dragostea mea pentru voi” (Grigore Vieru)*

Postul de televiziune TTV difuzează azi, 7 aprilie, de la ora 20 și vineri, 11 aprilie, de la ora 18.20, Concertul „Cântec de dor – Basarabia”, dedicat Unirii Basarabiei cu România, moment istoric care a avut loc la 27 martie 1918.

Versurile poetului Grigore Vieru și muzica profesorului Eugen Mamot s-au întâlnit într-un mod fericit cu interpretarea inspirată a muzicienilor orădeni și cu dorul de Basarabia al celor peste 300 de spectatori, prezenți vineri, 28 martie 2014, la Filarmonica de Stat. Concertul „Cântec de dor – Basarabia” a fost organizat de către Direcția Județeană pentru Cultură Bihor în parteneriat cu Consiliul Județean Bihor, Școala de Arte „Francisc Hubic”, Asociația Culturală „România în lume”, Asociația Culturală „Pro Basarabia și Bucovina” - Filiala Menumorut - Bihor, Uniunea „Vatra Românească” - Filiala Bihor și Colegiile tehnice „Transilvania” și „Mihai Viteazul” din Oradea. Generozitatea European Food și Comodi Oradea au făcut posibilă desfășurarea acestui concert în bune condiții. Spectacolul s-a desfășurat în continuarea a două zile de manifestări deosebit de reunite, organizate de către Asociația Studenților și Elevilor Basarabeni (ASEB) din Oradea, împreună cu Universitatea din Oradea, cu Asociația „Morărița” și cu alți parteneri. Podul de flori de peste Crișul Repede, îmbrățișările basarabene, expoziția de fotografii „Cu și despre Basarabia” sau discursul lectorului univ. dr. Radu Românașu au fost doar câteva dintre manifestările la care orădenii au participat cu însuflețire și speranță. De fapt, este

firesc ca orădenii să fie interesați de manifestări care celebrează Unirea Basarabiei cu România, într-un oraș în care statuile primului întregitor, Mihai Viteazul și a Reginei Maria sunt la loc de cinste iar statuile Regelui Ferdinand I și a ilustrului politician Ion I C Brăianu își vor ocupa locurile pe socluri până la împlinirea unui veac de la acel memorabil 1 Decembrie 1918. Concertul a debutat cu interpretarea imnului de stat al României de către îndrăgita noastră artista Oana Lianu, al cărei nai fermecat a emoționat întreaga asistență. Tatiana Pavliuc și Daniel Damașcan, membri ASEB și-au luat în serios rolul, salutând prezența Preasfinției Sale Sofronie, episcopul ortodox al Oradiei și a altor oficialități locale, remarcând prezența profesorului Eugen Mamot și subliniind câteva date din biografia acestuia.

Scurtă biografie

Dirijorul, compozitorul, profesorul, autorul de manuale Eugen Mamot s-a născut la 30 ianuarie 1941 în satul Clococenii Vechi din raionul Glodeni. Este autor a peste 300 de creații vocal-simfonice, instrumentale, corale, cântece pentru copii. A elaborat, inclusiv în colaborare, mai multe manuale școlare de muzică, materiale didactice, culegeri de cântece, articole de specialitate. Este membru al Uniunii Muzicienilor, Uniunii Compozitorilor și Uniunii Jurnaliștilor din Republica Moldova, al Uniunii Compozitorilor din România. I s-a decernat Medalia „Eminent al culturii”, titlul „Maestru Emerit al Artei”, ordinul „Gloria Muncii” și titlul de Artist al Poporului. Începând cu anul 1995, în calitate de prim-dirijor al ansamblului „Lia-Ciocârlia” a efectuat numeroase turnee în județul Bihor și la Oradea. Concertul a continuat cu „Cântec despre pace” și „Prietenul”, două cântece pe versuri scrise de poetul Grigore Vieru, interpretate de către Grupul Coral de Copii din Parohia Husasăul de Criș, preot paroh părintele Ioan Mircea Ghitea.

În costume populare, micii interpreți au fost aplaudați pentru modul în care au însuflețit versurile și muzica. Spectatorii au putut asculta apoi Cântec de leagăn pentru flaut și pian în interpretarea flautistei orădene Kovesdi Karolina. La pian, Bogdan Bodiș Adam a avut o misiune importantă, fiind cel care i-a acompaniat cu succes pe toți instrumentiștii și soliștii pe parcursul întregului concert.

Punte Oradea-Chișinău

Cântecul intitulat „Mi-ar fi de-ajuns”, pe versurile Stelianeii Grama iar apoi, creația populară „Foicică doi bujori” au fost interpretate de tânăra și promițătoarea soprană Georgiana Jecu, care a fost aplaudată îndelung. Au urmat alte două compoziții, aparținând profesorului Eugen Mamot: Concertino pentru vioara și pian iar apoi Balada pentru vioara și pian în interpretarea plină de vervă a violonistului Florin Avram.

„Mă cheamă cocorii”, pe versuri de Nicolae Malcaș și „Dragostea mea”, pe versurile inegalabilului Grigore Vieru au fost cântecele interpretate de către un alt tânăr solist. Tenorul Sergiu Chirilă a dat glas versurilor lui Grigore Vieru pe muzica profesorului Mamot, versuri extrem de actuale: „Infinit e dorul meu, infinit,/ Și fără hotar/ Dragostea mea pentru voi”.

La violoncel, Trendler Maria a susținut o probă de maturitate interpretativă cu acea Meditație pentru violoncel și pian, dovedind încă o dată varietatea trăirilor pe care le sugerează muzica profesorului Eugen Mamot.

În finalul concertului, dl profesor Eugen Mamot a urcat pe scena și a vorbit despre numeroasele vizite pe care le-a făcut la Oradea, începând încă din anul 1995. A ținut să mulțumească în primul rând artiștilor, apreciind profesionalismul acestora și tuturor celor care au putut face posibilă organizarea

acestui concert. Dl Teodor David, din partea Uniunii „Vatra Românească” Filiala Bihor, a oferit o diplomă profesorului Eugen Mamot, susținând cu această ocazie un discurs vibrant în care a pornit de la un citat preluat de la neuitata soprană Virginia Zeani care spunea „Cântă și-ți va trece”. Această zicere ar fi aparținut unui soldat din Primul Război Mondial care, prin cântec încerca să-și astâmpere, să-și aline dorul de casă și de cei dragi dar se pare că la originea acestor cuvinte sau a unei astfel de atitudini stă chiar regele trac Orfeu, care poate fi considerat un protostrămoș al nostru. Frumoasă această paralelă cu dorul neostoit pentru Basarabia precum și speranța mărturisită că nu e departe ziua în care și noi vom avea o odă a noastră, a bucuriei, după numeroasele jertfe care ne-au marcat istoria. În final Dumitru Demian și Lucian Silaghi, directorul executiv al instituției organizatoare, au mulțumit tuturor celor prezenți pentru reușita concertului și în special profesorului Eugen Mamot pentru muzica atât de armonioasă, care a înnobilat niște versuri pe măsură. Poetul a avut dreptate. Dorurile noastre și ale fraților noștri dragi din Basarabia sunt infinite și fără de hotar iar muzica a fost o punte între Oradea și Chișinău.

Ziarul ”Crișana”, 06 aprilie, 2014

„CÂNTEC DE DOR – BASARABIE”

*„Infinit e dorul meu, infinit, și fără hotar
Dragostea mea pentru
(Grigore Vieru)*

Versurile poetului Grigore Vieru și muzica profesorului Eugen Mamot s-au întâlnit într-un mod fericit cu interpretarea inspirată a muzicienilor orădeni și cu dorul de Basarabia al celor peste 300 de spectatori, prezenti vineri, 28 martie 2014, la Filarmonica de Stat. Concertul „Cântec de dor - Basarabia” a fost organizat de către Direcția Județeană pentru Cultură Bihor în parteneriat cu Consiliul Județean Bihor, Școala de Arte „Francisc Hubic”, Asociația Culturală „România în lume”, Asociația Culturală „Pro Basarabia și Bucovina” - Șiliala Menumorut - Bihor, Uniunea „Vatra Românească” - Șiliala Bihor și Colegiile tehnice „Transilvania” și „Mihai Viteazul” din Oradea. Generozitatea EUROPEAN FOOD și S.C. COMODI Oradea au făcut posibilă desfășurarea acestui concert în bune condiții.

Spectacolul s-a desfășurat în continuarea a două zile de manifestări deosebit de reunite, organizate de către Asociația Studenților și Elevilor Basarabeni (A.S.E.B.) din Oradea, împreună cu Universitatea din Oradea, cu Asociația „Morărița” și cu alți parteneri.

Podul de flori de peste Crișul Repede, îmbrățișările basarabene, expoziția de fotografii “Cu și despre Basarabia” sau discursul lectorului univ. dr. Radu Românașu au fost doar câteva dintre manifestările la care orădenii au participat cu însuflețire și speranță.

De fapt, este firesc ca orădenii să fie interesați de manifestări care celebrează Unirea Basarabiei cu România, într-un oraș în care statuile primului Întregitor, Mihai Viteazul

și a Reginei Maria sunt la loc de cinste iar statuile Regelui Ferdinand I și a ilustrului politician Ion I. C. Brătianu își vor ocupa locurile pe socluri până la împlinirea unui veac de la acel memorabil 1 Decembrie 1918.

Concertul a debutat cu interpretarea imnului de stat al României de către îndrăgita artista Oana Lianu, al cărei nai fermecat a emotionat întreaga asistență.

Tatiana Pavliuc și Daniel Damașcan, membri A.S.E.B. și-au luat în serios rolul, salutând prezența Preasfinției Sale Sofronie, episcopul ortodox al Oradei și a altor oficialități locale, remarcând prezența profesorului Eugen Mamot și subliniind câteva date din biografia acestuia. Dirijorul, compozitorul, profesorul, autorul de manuale Eugen Mamot s-a născut la 30 ianuarie 1941 în satul Clococenii Vechi din raionul Glodeni. Este autor a peste 300 de creații vocal-simfonice, instrumentale, corale, cântece pentru copii. A elaborat, inclusiv în colaborare, mai multe manuale școlare de muzică, materiale didactice, culegeri de cântece, articole de specialitate.

Este membru al Uniunii Muzicienilor, Uniunii Compozitorilor și Uniunii Jurnaliștilor din Republica Moldova, al Uniunii Compozitorilor din România.

I s-a decernat Medalia „Eminent al culturii”, titlul „Maestru Emerit al Artei”, ordinul „Gloria Muncii” și titlul de Artist al Poporului.

Începând cu anul 1995, în calitate de prim-dirijor al ansamblului „Lia- Ciocârlia” a efectuat numeroase turnee în județul Bihor și la Oradea. Concertul a continuat cu „Cântec despre pace” și „Prietenul”, două cântece pe versuri scrise de poetul Grigore Vieru, interpretate de către Grupul Coral de Copii din Parohia Husasăul de Criș, preot paroh părintele dr.

Ioan Mircea Ghitea. În costume populare, micii interpreți au fost aplaudați pentru modul în care au însuflețit versurile și muzica.

Spectatorii au putut asculta apoi Cântec de leagăn pentru flaut și pian în interpretarea flautistei orădene Kovesdi Karolina. La pian, Bogdan Bodis Adam a avut o misiune importantă, fiind cel care i-a acompaniat cu succes pe toți instrumentiștii și soliștii pe parcursul întregului concert.

Cântecul intitulat „Mi-ar fi de-ajuns”, pe versurile Steliane Grama iar apoi, creația populară „Foicică doi bujori” au fost interpretate de tânăra și promițătoarea soprană Georgiana Jecu, care a fost aplaudată îndelung.

Au urmat alte două compoziții, aparținând profesorului Eugen Mamot: Concertino pentru vioară și pian iar apoi Balada pentru vioară și pian în interpretarea plină de vervă a violonistului Florin Avram.

„Mă cheamă cocorii”, pe versuri de Nicolae Malcaș și „Dragostea mea”, pe versurile inegalabilului Grigore Vieru au fost cântecele interpretate de către un alt tânăr solist. Tenorul Sergiu Chirilă a dat glas versurilor lui Grigore Vieru pe muzica profesorului Mamot, versuri extrem de actuale: „Infinit e dorul meu, infinit,/ Și fără hotar/ Dragostea mea pentru voi”.

La violoncel, Trendler Maria a susținut o probă de maturitate interpretativă cu acea Meditație pentru violoncel și pian, dovedind încă o dată varietatea trăirilor pe care le sugerează muzica profesorului Eugen Mamot.

În finalul concertului, dl profesor Eugen Mamot a urcat pe scena și a vorbit despre numeroasele vizite pe care le-a făcut la Oradea, începând încă din anul 1995. A ținut să mulțumească în primul rând artiștilor, apreciind profesionalismul acestora și tuturor celor care au putut face posibilă organizarea

acestui concert. Dl Teodor David, din partea Uniunii „Vatra Românească” Filiala Bihor, a oferit o diplomă profesorului Eugen Mamot, susținând cu această ocazie un discurs vibrant în care a pornit de la un citat preluat de la neuitata soprană Virginia Zeani care spunea „Cântă și-ți va trece”. Această zicere ar fi aparținut unui soldat din Primul Război Mondial care, prin cântec încerca să-și astâmpere, să-și aline dorul de casă și de cei dragi dar se pare că la originea acestor cuvinte sau a unei astfel de atitudini stă chiar regele trac Orfeu, care poate fi considerat un protostrămoș al nostru. Frumoasă această paralelă cu dorul neostoit pentru Basarabia precum și speranța mărturisită că nu e departe ziua în care și noi vom avea o odă a noastră, a bucuriei, după numeroasele jertfe care ne-au marcat istoria. În final Dumitru Demian și Lucian Silaghi, directorul executiv al instituției organizatoare, au mulțumit tuturor celor prezenți pentru reușita concertului și în special profesorului Eugen Mamot pentru muzica atât de armonioasă, care a înnobilit niște versuri pe măsură. Poetul a avut dreptate. Dorurile noastre și ale fraților noștri dragi de pe malul stâng al Prutului și de pe malul drept al Tisei sunt infinite și fără de hotar.

Lucian Silaghi
Revista "Așpa", nr. 2, 2014

PE ARIPILE CÂNTECULUI

Poezia Marelui Poet Grigore Vieru a inspirat și continuă să inspire, decenii la rând, mai mulți creatori de muzică. Astfel, versul Domniei Sale a fost cântat de la mic la mare, fiind imortalizat în lucrări vocale, corale, vocal-simfonice sau de muzică ușoară.

Opera lui Vieru a fost o inegalabilă sursă de inspirație și pentru compozitorul Eugen Mamot, care a reușit, de-a lun-

gul carierei sale artistice, să creeze un număr impresionant de piese corale sau vocal-simfonice memorabile.

Distins compozitor și dirijor de cor, Eugen Mamot a educat generații întregi de copii, care au făcut parte din familiile corurilor pe care le-a condus. Este vorba, mai ales, de corul de copii Mugurel de la Școala Republicană de Arte Plastice (actualmente, Liceul Academic de Arte Plastice „I. Vieru”) și de studioul muzical-coral Lia-Ciocârlia de la Palatul Național de creație a copiilor și adolescenților din Chișinău (actualmente, Centrul Republican pentru Copii și Tineret Artico), la al căror pupitru dirijoral a activat, cu anumite întreruperi, începând cu anii '70 ai secolului trecut și până în primii ani ai acestui secol.

Versul lui Grigore Vieru rezonază cu inima fiecăruia, iar pentru vârsta copilăriei, valoarea sa educativă este inestimabilă. Poetul a știut să sensibilizeze orice suflet prin tematica abordată și prin cuvântul măiestrit, iar compozitorul Eugen Mamot a reușit să sporească încărcătura poeziei sale prin creații corale sau vocal-simfonice de înaltă vibrație artistică. Această colaborare a fost materializată în culegerea Bună dimineața, soare, alcătuită din 37 de lucrări muzicale pentru diferite vârste și de diferite genuri: cântece pentru voce și pian; creații corale pe 3 și 4 voci; romane; cantata cu același nume (Bună dimineața, soare), concepută pentru soprano, cor de copii, cor mixt și orchestră simfonică.

Acest florilegiu vocal-coral, „înmănunchiat” cu atata dibăcie de compozitor în culegerea propriu-zisă, a fost plăsmuit în perioada anilor 1974-2012 și a fost probat, înainte de toate, de formațiile prestigioase pe care le-a dirijat Maestrul de-a lungul timpului. Multe din piesele incluse sunt creații care au fost apreciate la festivaluri și concursuri corale naționale și internaționale sau au fost interpretate de formații corale din afara țării. Astfel, Toamna, Spune, spicule, Ce spune izvorul, Cu-

loarea pământului, Prietenul sau Albinuța sunt piese care au făcut istorie pe scene de concert importante din țară și de peste hotare, iar Izvorașul și Cântecul soarelui au figurat mulți ani în repertoriul formațiilor corale Podlipki din Kaliningrad (Rusia) și Simbol din București (România).

Trebuie să menționăm că ideea apariției acestei culegeri pe versurile poetului Grigore Vieru este mai mult decât binevenită. Compozitorul a reușit prin fuziunea cuvântului poetului și a muzicii sale să „sădească” valorile adevărate în inima generațiilor în devenire, valori care vor rezista și vor reînvia și cu mai multă putere în sufletul lor dincolo de cursul istoriei.

Muzica creațiilor lui Eugen Mamot, inserate în culegerea de față, este cantabilă, plină de lirism și se pliază, cum nu se poate mai bine, pe versurile poetului Vieru. Melodica, în aparență simplă, este foarte expresivă grație diversității formulelor ritmice cu care compozitorul surprinde în fiecare piesă. Ritmul este dimensiunea pe care Eugen Mamot știe s-o modeleze cu mult rafinament, reușind, astfel, să redea caracterul lucrărilor și mesajul versurilor, dar, mai ales, să fie pe gustul picilor, care, încă din grădiniță, au învățat muzica pe ritmuri din folclorul copiilor. Creațiile sale sunt vivace, vesele, pline de speranță și optimism, cu armonii clare și suave, reflectând, plenar, viața copiilor și mediul în care se află.

Bună dimineața, soare este plină de lumină, de dragoste și de binecuvântare. Culegerea în discuție, bine concepută și perfect coagulată, structurată pe criteriul vârstelor, a dificultăților tehnice și de limbaj, reprezintă, în opinia noastră, un compendiu repertorial necesar oricărei formații corale de copii, dar și un suport didactic pentru activitatea fiecărui profesor de educație muzicală.

Avem certitudinea că acei copii, care vor asculta și interpreta creațiile din culegerea Bună dimineața, soare de Eugen Mamot (pe versurile lui Grigore Vieru) vor deveni cetățeni demni ai acestui neam, cu o bună educație și cu o cultură aleasă.

*Emilia Moraru,
dr. în studiul artelor, conf. univ., decan FAVDPM al AMTAP,
Președinte al Asociației Dirijorilor de cor a UM din Moldova*

VREAU SĂ CÂNT

*Copiii care cântă sunt mai frumoși,
Copiii care cântă sunt mai sănătoși
(Grigore Vieru)*

„Oare azi e sărbătoare?” - se întrebau elevii și profesorii de la Liceul Teoretic cu profil de Arte „Nicolae Sulac” din capitală, primindu-i cu ospitalitate pe compozitorul Eugen Mamot și scriitorul Constantin Dragomir în sala de festivități. Aici a avut loc recent una din ședințele Salonului Muzical al Bibliotecii Naționale pentru Copii „Ion Creangă”. Vedeam cum înmugurea bucuria pe fețele copiilor. După cum s-a exprimat Laura Sclifos, elevă în clasa a X-a, moderatoarea evenimentului, lansarea cărții „Vreau să cânt și eu”, autor Eugen Mamot, „este ca o rază de soare, care pătrunde în sufletul copilului pentru a-i lumina calea”. Dar, înainte de a fi prezentată noua carte, dna Ina Bulat, directoarea liceului, a vorbit despre importanța muzicii în formarea și dezvoltarea personalității, în creșterea frumoasă a copilului. În acest context este binevenit parteneriatul între Bibliotecă și Liceul „Nicolae Sulac” în formarea deprinderilor de a citi, de a cânta, de a se dezvolta armonios.

Caietul II „Vreau să cânt și eu” este o culegere de creații pentru voce și pian adresată elevilor din clasele primare.

Lucrarea vine ca un suport didactic accesibil tuturor copiilor care fac primii pași în lumea muzicii. Eugen Mamot, personalitate bine cunoscută în arealul cultural al țării noastre, are în palmares peste 20 de cărți editate. „Mi-am dorit toată viața să las ceva bun copiilor”, spune cu emoție Eugen Mamot, astăzi și pedagog cu grad didactic superior. Și copiii au demonstrat că le sunt pe plac melodiile compozitorului.

Corul mic al Liceului, condus de Violeta Popescu, a dat start concertului cu piesa „Drag mi-e jocul românesc”. Au urmat cântecele „Vreau să cânt și eu”, „Muzicanții”. Alina Damian, cl. III-a, a interpretat cântecul „Pentru pace” pe versurile lui Grigore Vieru, iar Cristina Casapu, cl. IV-a, a cântat „Ca o zi de primăvară”, acompaniindu-se la pian. Viviana Ghenciu, cl. III-a, împreună cu mămica sa Diana Ghenciu, au emoționat sala, interpretând „În părul tău, măicuță”.

În caietul „Vreau să cânt și eu” Eugen Mamot a inclus melodii despre anotimpuri, despre tradițiile și obiceiurile populare, despre graiul matern, ființele dragi. Erica Caraman, cl. IV-a, a venit cu o dedicație muzicală specială - „Învățătoarea”. Melodia „Cântă”, interpretată de Sabina Bulicanu și Biatricia Motângă, ne-a îndemnat pe toți să intonăm: „Cine-i bun cântă. Cântă și ne-ncântă...” Și am cântat! Dirijorul Eugen Mamot ne-a oferit un master-class și ne-a provocat să ne încercăm puterile. Astfel cântecul „Copilașii care cântă sunt apreciați, Copilașii care cântă sunt aplaudați”, a fost continuat cu improvizarile scriitorului Constantin Dragomir, animator al cenaclului „Conștiința Națională” de la BNC „Ion Creangă”, ale subsemnatei, dar și ale copiilor cu bucuria înflorită în suflet și pe buze. Astfel, o zi posomorâtă a ultimei luni de toamnă s-a transformat într-o sărbătoare cu soare. E meritul autorului, care și-a lansat cartea. „E o carte, care trebuie să fie în biblioteca personală a fiecărui copil”, avea să aprecieze Iulia Ciubuc, elevă în clasa a IV-a.

Ar fi nedrept să pun punct aici fără să menționez încă o dată numele Inei Bulat (director), Valentinei Brumă (director adjunct le clasele muzicale), Vioricăi Ghenciu (director adjunct la clasele primare), dar și să apreciez efortul tuturor pedagogilor, care direcționează energia copiilor spre Creativitate, Întelegciune, Bunătate. Copiii s-au dus acasă cu un Caiet de melodii, plin cu bucurii muzicale și autografe din partea compozitorului Eugen Mamot. Plecam și eu cu gândul că dacă ar fi intrat Nicolae Sulac în acest liceu, ar fi fost mândru de instituția ce îi poartă numele.

*Tamara PERETEATCU,
Florile Dalbe, 10.12.2015*

MUZICA DESCOPERITĂ DE COMPOZITORUL EUGEN MAMOT – LUMINĂ A SUFLETULUI PENTRU ELEVII CU CERINȚE SPECIALE

Mă bucură faptul că, în ultimul timp, societatea își îndreaptă din ce în ce mai des atenția asupra persoanelor cu cerințe speciale. Noi, cei preocupați de soarta educației copiilor cu cerințe speciale ne-am dorit mereu să avem un dialog structurat pentru consolidarea eforturilor în vederea atingerii obiectivelor de asigurare a calității, de modernizare a educației.

În toamna anului 2012 am avut fericita ocazie să fac cunoștință cu un domn extraordinar, de care am auzit multe dar am văzut mai puține. Acest domn era interesat de copiii și tineri cu cerințe educaționale speciale. Eram la catedra Psihopedagogie Specială unde activez și în prezent, când am fost chemată de șefa catedrei și înștiințată că voi colabora cu acest misterios domn care nu era nimeni altul decât marele compozitor și maestru al muzicii **Eugen Mamot**, artist al

poporului. Dumnealui a elaborat un program muzical pentru elevii cu cerințe educaționale speciale în baza unui proiect la care am fost redactor științific.

Am fost mereu invitată specială și membru al comisiei de evaluare în cadrul concertelor desfășurate de către maestrul **Eugen Mamot** cu elevii săi. Aceste „totalizări”- concerte reflectau niște rezultate extraordinare pe care le-a dobândit maestrul și profesorul **Eugen Mamot** cu cei 12 elevi (cu vârsta 8 – 14 ani) ai săi cu cerințe educaționale speciale. Acești tineri au demonstau că muzica (sunetele) poate acționa direct asupra stării generale psihice și mentale și efectele ei sunt de o apreciere extraordinară în dezvoltare (nu se mai confruntă cu acele poticniri în vorbire, sau poate neîncredere în fața unui public, sau alte emoții de care erau copleșiți acești elevi).

Ca specialist, pot spune că muzica reprezintă o sursă de energie, un resort al voinței, motive puternice de acțiune sau inacțiune, din efect al activității intelectuale devenind cauză a activității dorite. Datorită acestor activități muzicale desfășurate sistematic cu profesorul **Eugen Mamot**, elevii puteau, pot și vor putea în continuare să fie mai încezuți în sine, mai deschiși spre comunicare, socializare cu semenii, să se implice în diverse activități (proiecte).

Folosindu-mă de ocazia de-a face publică colaborarea mea cu maestru în muzică și profesorul **Eugen Mamot**, vreau să spun că *„apreciez eforturile considerabile pe care le-a depuns maestru în activitățile sale cu elevii cu cerințe speciale, dumnealui a contribuit la crearea perspectivelor de succes ale fiecărui copil din acest cerc „Cantorino”*.

Procesul de educație muzicală este un proces complex, activitate continuă, sistemică, unitară, începută în copilărie și continuă pe tot parcursul vieții. Cu cât această educație

se realizează mai de timpuriu, cu atât se poate beneficia de multiple avantaje oferite de aceasta. La acești elevii interesul pentru muzică se manifestă pregnant prin receptare și redare, presupunând din partea profesorului **Eugen Mamot** investirea unui efort pedagogic maxim, pe de altă parte, în dezvoltarea auzului muzical și a predispozițiilor native ale acestora și, precum și în selectarea cu grijă a unui repertoriu de cîntece și jocuri muzicale atractive, interesante pentru elevii din grupul de lucru.

Maestrul și profesorul **Eugen Mamot**, a avut capacitatea și libertatea să renunțe la stereotipuri și șabloane, și să promoveze „*instrumente creative*” și netradiționale de predare, să-i învețe pe copii să gîndească. Pe lîngă considerațiile făcute în legătură cu evoluția proceselor psihice prin muzicoterapie, este necesar să precizăm că aceasta se manifestă cu o pondere deosebită și în dezvoltarea limbajului, sub aspectul pronunției corecte a textului cîntecelor, a activizării și îmbogățirii fondului lexical de cuvinte. Profesorului **Eugen Mamot** nu i-a fost ușoară realizarea acestei sarcini cu elevii săi, dar împreună cu sprijinul părinților, a cadrelor didactice din școala/liceul unde învățau acești elevi, prin munca asiduă depusă în activitățile muzicale s-a reușit. Fapt ce demonstrează că redarea unui cîntec învățat presupune atât execuția exactă a liniei melodice, cît și pronunțarea corectă, pe silabe, a textului, un lucru greu de realizat de către elevi cu cerințe speciale. Sunetele muzicale trebuie să se suprapună cu silabele din text. O sincronizare perfectă se obține după ce profesorul realizează în prealabil seturi de exerciții eșalonate pe etape, vizînd:

- reglarea echilibrului dintre inspir și expir. Profesorul are sarcina de a urmări atent consolidarea unei vorbiri în expir;
- dezvoltarea auzului fonematic și muzical, prin emisii

de vocale și silabe prezentate în diferite combinații sub formă de joc, pronunțate în expir. Acestea pot fi executate prin îmbinarea armonioasă a sunetelor muzicale în sens ascendent/descendent, respectând treptele scării muicale;

- coordonarea dintre respirație-pronunție-mișcare.

Este necesar să precizăm că aceste etape trebuie realizate înainte de etapa de învățare a cântecelor. Exercițiile de reglare a echilibrului dintre inspir – expir, cât și cele de dezvoltare a auzului fonematic, pot îmbrăca diverse forme de exerciții-jocuri. Ele sunt foarte importante, întrucât sub această formă se pot corecta anumite distorsionări, înlocuiri, inversări și omisiuni de sunete din cadrul silabelor/cuvintelor. Reluarea și diversificarea lor, conduce la automatizarea unei pronunții corecte, clare a vocalelor, silabelor și, ulterior, a cuvintelor. Executate la început, rămâne la aprecierea profesorului întinderea ca durată a acestora, ca moment pregătitor, înaintea începerii activității ca atare.

De reținut ca pe lângă aceste exerciții, se pot executa gradat și alte exerciții muzicale, tip joc, cu elemente de dificultate mai mare, ce implică sincronizări vocale și motrice lucru greu de efectuat de către elevii cu cerințe speciale. Profesorul **Eugen Mamot** în acest caz a fost factorul cheie pentru îmbunătățirea rezultatelor elevilor.

Performanțele elevilor înseamnă progres continuu, noi calificări, încredere și tărie de caracter pentru a decide asupra propriului viitor, pentru a deveni autori ai propriei edificări personale, profesionale și sociale.

Cercetările au evidențiat că acei copii care au activat un timp mai îndelungat într-o formație corală sau au evoluat ca soliști vocali sunt beneficiari ai unei dicții clare, ai unei vorbiri

nuanțate și frazate corect și au figura mai expresivă.

Cei care cîntă mai mult își formează auzul fonematic și muzical mai repede decît cei care cîntă mai puțin, fapt ce îi ajută să sesizeze ușor după auz elementele de ritm, rimă, metru, de simetri, discriminează mai ușor consonanța și disonanța, despart corect în silabe și chiar scrierea lor este mai ortografică.

De asemenea, s-a constatat că acești copii au în vorbire o paletă mult mai bogată și mai nuanțată, formată în urma abordării unui repertoriu divers și bine interpretat, sunt mai sociabili și mai generoși ca urmare a activității colective și a trăirii de satisfacții în grup pentru fiecare reușită din repetiție sau „concert”, sunt mai afectuoși, mai dinamici și mai motivați în activitate.

Profesorul **Eugen Mamot** a lucrat fructuos cu părinți acestor elevi, împreună de dragul unor generații mai competente, competitive și inteligente și în interesul întregii țări.

Domnule **Eugen Mamot**, sînteți agent activ al schimbării care va avea un impact pozitiv asupra dezvoltării țării. De aceea țin să vă doresc sănătate, perseverență și multe bucurii!

*Mariana Pîrvan,
lector universitar la catedra Psihopedagogie Specială,
UPS „Ion Creangă”, or. Chișinău
17 mai 2015*

CERCUL "CANTORINO"

Educația muzicală incluzivă

2015-2016

O SEARĂ DE ROMANȚE ATUNCI CÂND TE CHEAMĂ COCORII

Eugen Mamot, Maestru Emerit al Artei din Republica Moldova, cavaler al Ordinului „Gloria Muncii”, autor a mai mult de 300 de creații muzicale, autor de manuale, dirijor, compozitor și pedagog ne-a „însăunat” în Sala mică a Filarmonicii Naționale pentru a savura frumusețea romanțelor și cântecelor de șezătoare înmănunchate în culegerea recent apărută „Du-te dor în valea seacă”. Sunt romanțe asupra cărora a trudit autorul pe parcursul întregii vieți. În palmaresul său, Eugen Mamot are 22 de cărți editate, manuale, albume, caiete, care vin în ajutorul copiilor, studenților, interpreteților. Această gală a romanțelor a fost deschisă de îndrăgitul nostru tenor Mihai Munteanu, Artist al Poporului. Maestrul a interpretat lucrările „Mă cheamă cocorii”, „Și simt cum te pierd” (vers. Nicolae Matcaș), „La umbra nukului batrân”. La romanța „De ce m-ați dus de lângă voi” (vers. Octavian Goga, prelucrare Eugen Mamot), alături de Mihai Munteanu, a evoluat Corul „Credo” al Ministerului Afacerilor Interne, condus de Ludmila Prodan. Printre interpreții care au cules aplauzele, florile, admirația publicului au mai fost: Anișoara Morari, Irina Vinogradov, Taisia Mustea-Caraman, Dumitru Bojoncă. Elena Verhovețchi a interpretat la vioară o Baladă, iar Valeria Timanciuc „Cântec de leagăn” - la flaut. Pe parcursul seratei, la pian s-a aflat Rodica Carauian, maestru de concert. Evenimentul a fost moderat de Emilia Moraru, doctor în studiul artelor. Cei care au sensibilizat publicul prin inocență și voci sonore de copii a fost corul „Lia-Ciocârlia”, condus de Luminița Istrate, la pian - Veronica Ciobanu. E salutabil faptul că în acest bezmetic veac, inundat de diverse tehnologii informaționale provocatoare, elevii, tinerii, alături de publicul meloman, se apropie cu talentul și sufletul lor de valorile

noastre perene. Compozitorul Eugen Mamot a reușit prin această lansare deosebită să ne prezinte mărgăritare de talente, romane și cântece cunoscute într-o strălucire nouă.

Eugen Mamot este autorul a peste 300 de creații vocal-simfonice, instrumentale, corale, cântece pentru copii etc. Are scrise și publicate peste 20 de culegeri, manuale și scenarii pentru filme. În vara anului 2010, a publicat două culegeri de cântece pentru clasele primare, și anume „Dulcea mea copilărie” și „Țara copiilor”. În ianuarie 2011, a editat două culegeri corale: „Lia-Ciocârlia” și „Culoarea Pământului”. Tot în 2011, a apărut albumul muzical „Beu-curcubeu”. În perioada anilor 1976-1996, a fost membru al Consiliului de Conducere al Clubului „Camerton” din orașul Moscova, condus de academicianul G. Strive. Din anul 2002 moderează Salonul Muzical de la Biblioteca Națională pentru Copii „Ion Creangă”. În anul 1980, este decorat cu Medalia „Eminent al Culturii” din RSSM, în 1992, obține titlul Maestru Emerit al Artelor din Republica Moldova, în anul 1996 obține titlul de „Profesor de gradul didactic superior”, iar în 2001 - devine Cavaler al Ordinului „Gloria Muncii”, iar în 2011 i s-a decernat titlul onorific de Artist al Poporului.

*Tamara PERETEATCU
Săptămâna, 18.12.2015*

ÎN DIALOG CU EUGEN MAMOT

De mai mult timp în urmă l-am cunoscut pe compozitorul, dirijorul Eugen Mamot întâlnindu-mă personal cu creațiile compuse pentru cor. După o pauză în activitățile de parteneriat artistic cu maestrul, iată că am izbutit să-l revăd în plină forță, aflându-se în procesul de organizare al unui șir de evenimente cultural-artistice. În dorința de a vă împărtăși impresiile și

informațiile obținute din prima sursă, vă propunem dialogul ce urmează.

Dle Mamot, aflându-ne la un început de an, pe când se mai resimt sentimentele unui an ce a trecut, am putea face un bilanț al realizărilor din anul ce s-a scurs. Cunosce că au fost multe. Dar să depănăm fir cu fir evenimentele, începând cu prezentarea de carte, eveniment, ce a avut loc la 31 ianuarie 2014.

Anul 2014 s-a scurs, fiind un an bun pentru mine, un an cu multe evenimente de importanță în activitatea mea de creație. De regulă, procesul artistic, în viața oricărui creator, se desfășoară neuniform, sunt urcușuri, sunt perioade de stagnare în funcție de împrejurările care ne înconjoară și care vrând, nevrând, ne influențează. Cuvântul stagnare pentru mine nu s-ar potrivi, fiindcă în paralel mă ocup cu mai multe activități. Lucrând asupra unui caiet de repertoriu pentru copii, pot să mă sustrag la compunerea unor piese corale, romane sau la scrierea monografiei, care mi-a luat aproape doi ani, ca rezultat altele au rămas nefăcute și-și așteaptă rândul. Însă, încetul cu încetul mă strădui să le țin pe toate aproape, și să le duc la un bun sfârșit. Momentele plăcute, pe care mi le-am trăit în anul 2014 au avut la temelie lor o muncă de pregătire, și dacă în acest an am reușit să prezint public mai multe manifestări a fost un rezultat pe care mi l-am dorit.

Prezentarea cărții biobibliografice *O viață dăruită muzicii și copiilor* a fost rodul muncii a unui grup de harnici bibliotecari, redactori de la Biblioteca Națională pentru copii „Ion Creangă”. Asupra acestei cărți s-a lucrat mult.

Profilul meu de dirijor a fost scos în evidență prin descrierea activității mele în calitate de fondator a trei coruri de copii cu care am activat începând cu anul 1963 până în 2006 și dirijor-interpret cu colectivele care au evoluat de-a

lungul anilor în țară și peste hotare, în sute și sute de concerte, festivaluri, concursuri. În egală măsură au fost catalogate publicațiile la adresa colectivelor și prestațiile acestora care numără peste 100 de articole, recenzii, emisiuni la radio, TV, imprimări în fondurile radio și TV.

În calitate de compozitor începând cu anul 1974 am compus și aranjat peste 300 creații muzicale, unele din ele *Steaua* pentru cor de voci egale, *Concertino* pentru saxofon și pian, *Balada* pentru vioară și pian; *Bătușica* sunt piesele de circuit internațional, fiind interpretate de colectivele, artiștii autohtoni, ca și creații ce reprezintă țara din care provin.

În calitate de profesor, deținător al gradului didactic superior am elaborat manuale de educație muzicală pentru școlile de cultură generală; 3 albumuri de creații instrumentale pian, instrumente de coarde și instrumente aerofone pentru elevii din școlile de muzică; 4 albumuri de repertoriu pentru corurile de copii și în majoritatea lor sunt o muncă de voluntariat, fiindcă astăzi în republica noastră statul nu achiziționează creațiile muzicale.

În calitate de muzicolog jurnalist am colaborat pe tot parcursul activității mele cu organele de presă. Timp de mai mulți ani am prezentat la postul de TV-Moldova ciclul de emisiuni "Muzica în școală", am elaborat zeci de scenarii, radio și TV, am realizat scenariile la două filme televizate, zeci de recenzii și articole publicate în presă, am participat la mai multe simpozioane științifice cu referate și prezentări de carte.

Deci, profilul meu s-a conturat pe mai multe domenii și a fost nevoie de o sistematizare a acestor activități, de o cercetare a materialelor din arhivă, de o verificare a materialelor publicate. Lucrul asupra cărții a continuat aproape doi ani. Cartea a fost finisată în anul 2012, însă a ajuns la tipografie doar

la sfârșitul anului 2013. Prezentarea acestei cărți a avut loc în luna ianuarie 2014. Am avut suficient timp pentru prezentarea ei în Biblioteca Natională „Ion Creangă”. Prezentarea cărții a fost însoțită de un program muzical din creații vocal-corale cât și instrumentale. Am avut o echipă de tineri interpreți care mi-au înfrumusețat manifestarea. Am avut un public generos de copii și profesori, au participat cu luări de cuvânt colegii mei de breaslă de la UCM, de la Academia de Muzică, de la Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași, foști studenți discipoli. De data aceasta am avut onoarea ca acest eveniment să fie difuzat la postul de TV-1. M-am bucurat mult pentru aceasta, deoarece puțini dintre colegii mei au avut ocazia ca colaboratorii Bibliotecii să le acorde onoarea de a alcătui o carte biobibliografică, pe care, de altfel, am numit-o „cartea cărților mele”, fiindcă în această carte este cuprinsă și sistematizată toată activitatea de creație până în anul 2011.

În una din serile de vară am urmărit din întâmplare translarea la TV Moldova I a concertului din Oradea „Cântec de dor - Basarabia”, dedicat Unirii Basarabiei cu România, organizat la 28 martie 2014. Muzica interpretată în acest concert este semnată de Dvs. Comunicați-ne mai multe despre acest eveniment, Vă rugăm.

La 28 martie 2014, am avut onoarea să prezint un spectacol de muzică camerală „Cântec de dor - Basarabia”, în sala mare a Filarmonicii de Stat Oradea, România. Acest program a cuprins 6 române pentru voce și pian, 5 piese pentru diverse instrumente și pian, cât și două cântece pe versurile poetului Grigore Vieru. Soliștii vocali cât și cei instrumentali au fost de la Filarmonica din Oradea și un grup de copii de la Parohia Usasăul de Criș. Acest spectacol a fost organizat de către Direcția Județeană pentru Cultură Bihor în parteneriat cu Consiliul Județean Bihor dedicat împlinirii a 96 de ani de la

unirea Basarabiei cu România. La orgaizarea acestui spectacol au mai participat: Asociațiile Culturale „România în lume” și „PRO Basarabia și Bucovina” - Filialele din Oradea, Uniunea „Vatra românească” - Filiala Bihor, Școala de arte „Francisc Hubic” și Colegiile Tehnice „Transilvania” și „Mihai Viteazul”. A fost cu adevărat un spectacol de zile mari. În sala plină de spectatori, unii transportați cu autobuzele din comunele din suburbie, au fost prieteni de-ai mei, tineret din diaspora moldovenească din Oradea, reprezentanți ai autorităților județene, municipale, a asistat chiar și episcopul de Oradea. Echipa de interpreți s-a prezentat la înălțime, deși partiturile de note le-am expediat prin poșta electronică, fără a avea o posibilitate de comunicare, - dâșii au citit și interpretat muzica la un nivel foarte bun.

Din materialele pe care le pot acum răsfoi, privind organizarea și desfășurarea acestui concert, aș putea constata ca a fost un concert promovat și mediatizat din plin. Două numere ale cotidianului independent Crișana, din 27 martie și 28 martie 2014 au oferit o publicitate largă a evenimentului. Primul număr a anunțat despre concert, iar altul în amănunte l-a descris. În altă Gazetă regională social-politică din Transcarpatia Apșa Nr.2 din martie-aprilie 2014 a fost elogiat evenimentul și prezentat portretul de creație a compozitorului Eugen Mamot.

După cum ați menționat mai sus, acest concert a fost mediatizat nu doar în ziare ci și difuzat în întregime la postul dc televiziune TVR-1 iar mai apoi la TV-Moldova.

Aș dori să deschid o mică paranteză și să vă informez că publicul orădean m-a cunoscut încă din anul 1995, pe parcursul lunii decembrie, am avut două turnee cu „Lia-Ciocârlia” cât în Oradea atât și în mai multe localități din județ. Am participat cu corul „Lia-ciocârlia” timp de 10 ani la

toate edițiile festivalului de colinde „Devină armonie”. Deci, în calitate de dirijor eram cunoscut de către publicul orădean, însă în calitate de autor de romane, piese instrumentale, în calitate de compozitor mai puțin. Această întâlnire cu publicul orădean mi-a dat un imbold de a continua aceste dialoguri cu publicul din țara vecină.

Deci, grație acestei colaborări frumoase în Oradea, au continuat proiectele artistice cu muzicienii de peste Prut prin concertul organizat la Iași.

Exact. În luna mai, mai precis 14 mai 2014, am avut un proiect cu Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași, Colegiul Național de Arte „Octavian Băncilă” din Iași și Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din Republica Moldova, în cadrul acestui proiect am avut ocazia să prezint un program mai larg, alcătuit din piese de mai multe genuri, ce-mi aparțin. În calitate de protagoniști i-am avut pe copii din SMC „Lia-Ciocârlia” din Chișinău, corul studentesc al Universității de Arte „George Enescu” din Iași, corul de copii și ansamblul de violoniști de la Colegiul Național de Arte „Octavian Băncilă” din Iași, cât și un grup de soliști-vocaliști și instrumentiști din instituțiile nominalizate. A fost un concert reușit. Studenții și elevii care au participat s-au isprăvit bine cu sarcinile pe care le-au avut. M-am bucurat mult când am aflat ca un participant la concert, elev la Colegiul „Octavian Băncilă”, cu mult timp până la concertul meu, a interpretat piesa *Dans voinicesc* pentru trombon și pian la Concursul tinerilor interpreți. De fapt, așa ceva îmi doream, ca interpretul să-și primească notele pentru participarea în concertul meu de autor, iar mai apoi să prezinte piesa în alte prestații publice. Unii soliști, din Oradea, care mi-au prezentat lucrările, au cerut consimțământul meu de a le prezenta public și în alte spectacole. Astfel, în mod firesc, fiecare concert de autor atrage un grup de interpreți, care ulterior devin purtătorii creațiilor în circuitul concertistic.

Vreau și eu să vă felicit cu lansarea biobibliografiei, și organizarea concertelor, simțindu-mă obligată să comunic cititorilor că în urma acestor manifestări v-ați ales cu 3 Diplome de excelență din partea organizatorilor evenimentelor. La mai mult și la mai mare, maestre!

Mulțumesc.

Pe lângă faptul că s-au organizat producții muzicale ale pieselor semnate de dumneavoastră, sunt sigură că ați întreprins ceva ca să ne bucurați cu noi creații. Ce nou propune compozitorul Eugen Mamot pentru interpreți sau colectivele corale?

Într-adevăr, anul 2014 a fost semnificativ și prin faptul că mi-am completat portofoliul componistic cu mai multe creații pentru cor mixt, pentru cor de voci egale, cât și romane. Am dus la bun sfârșit unele proiecte mai vechi, care își așteptau rândul. Tot în acest an, am elaborat o culegere de creații pentru voce și pian destinată elevilor. În caietul *Vreau să cânt și eu*, care își aștepta rândul la tipografie, am transcris 20 de cântece, ce aparțin mai multor autori, pentru voce cu acompaniament de pian. Colegii mei, care au primit acest caiet, mi-au transmis ca elevii de la școlile de muzică, care studiază pianul auxiliar, frecventează orele mai regulat, fiind captivați de piesele transcrise de mine, îndrăgind în așa mod pianul, alături de instrumentul muzical de bază.

Mă întorc la activitatea componistică, pentru a constata, că în arhiva mea de creație, nișele pentru creațiile corale mixte și romane erau mai puțin completate. Firesc, toată viața am condus corul de copii și compuneam mai mult pentru ei. Acele 3 creații pentru cor mixt și altele 2 pentru voci egale le-am realizat folosind unele procedee componistice mai complicate. Am avut ocazia deja să le ascult în interpretarea corului Renesance și Gloria. Trei romane de ultimă oră au

fost imprimate în studiourile radio-televiziunii moldovenești.

Și, desigur, pentru final ne interesează care sunt planurile de perspectivă ale maestrului Eugen Mamot.

Planurile de perspectivă sunt strâns legate de munca mea realizată în anul precedent.

O lucrare în acest sens este culegerea de creații vocal-corale *Bună dimineața soare* pe versurile poetului Grigore Vieru, ce va fi scoasă de sub tipar curând. Aceasta culegere este alcătuită din trei compartimente: partea I-20 piese pentru voce și pian, dedicate elevilor claselor primare; partea II - 12 creații corale pe mai multe voci pentru coruri de voci egale; și partea III - 5 creații pentru voce și pian pentru maturi.

Prezentarea acestei culegeri la Chișinău va avea loc în luna februarie, curent, când Marele Poet G. Vieru ar fi împlinit vârsta de 80 ani. Programul muzical din creațiile incluse în culegere va fi prezentat cu participarea colectivelor corale de performanță, soliști-vocaliști și instrumentiști din instituțiile muzical-artistice din Chișinău.

Bună dimineața soare va fi prezentată și în București, și în Oradea. Materialul de note a fost repartizat interpreților din București și Oradea încă în luna septembrie 2014, am schițat și unii termeni de realizare, dar mai avem mult timp. Faptul că am primit prin poșta electronică familiile interpreților din România, îmi însuflă încredere, că spectacolul va avea loc.

În luna mai 2015 culegerea *Bună dimineața soare* va fi prezentată și în cadrul Festivalului Internațional G. Vieru, care se desfășoară tradițional la Iași și Chișinău.

În lista planurilor de perspectivă se înscrie și editarea monografiei despre corul *Mugurel* și a culegerii de romane *Du-te dor în valea seacă*. Îmi propun să reușesc acest lucru până în toamna anului 2015. Ar fi bine poate chiar și să le fac

prezentare publică.

Foarte mult țin la monografia despre corul de copii *Mugurel*. Pregătirea pentru tipar a acesteia, reprezintă un efort realizat în anul 2014. Colectivul coral de la școala Republicană de arte plastice "Mugurel", a fost unul din pionerii stilului academic de interpretare corală, dând tonul mișcării muzical-corale de copii, începând cu anul 1970.

În prezent lucrez asupra unor partituri pentru voce-solo, cor și pian, mai precis realizez o redacție nouă a cantatei "Cântece de șezătoare" pentru patru soliști, cor și orchestră. Sper să-mi reușească.

Sunt sigură că veți reuși și Vă doresc succese pentru a îndeplini ceea ce vă propuneți. Iar noi, spectatorii, suntem în așteptarea noilor realizări ale muzicianului Eugen Mamot și vă felicităm cu ocazia zilei de naștere, care iată, iată se apropie.

La mulți ani!

*Interviu realizat de dirijorul, doctor în studiul artelor,
Tatiana Daniță, Chișinău, 2015*

EUGEN MAMOT - OMUL FAPTEI ȘI AL VALORII PRIN MUZICĂ

Personalitatea polivalentă a lui Eugen Mamot este pe larg cunoscută printre muzicienii și melomanii țării noastre, iar în mod special de cei ce activează în domeniul artei corale. Reprezentându-se ca model demn de urmat, Eugen Mamot și-a adus aportul indubitabil la dezvoltarea și promovarea artei corale naționale în general, valorificând arta corală pentru

copii în special. Frumoasa aniversare de 75 de ani și 55 ani de activitate, marcată la 30 ianuarie 2016, ne-a impulsionat să reevaluăm meritele incontestabile ale Maestrului prin fapte elocvente ce argumentează aserțiunea înaintată.

Pornind de la ideea, că dl Mamot este omul faptei și al valorii, ar fi corect să amintim ca pentru dlui contează foarte mult nu doar ceea ce face ci, mai ales, cum face. În favoarea acestui mod de a fi, apelăm la explicațiile muzicianului și filosofului Ion Gagim, care după părerea noastră exprimă modelul ideal de existență a unei personalități notorii moderne: „În ultimul timp, judecata îmi cere insistent să continui zicala precum că „omul nu este ceea ce zice, dar ceea ce face”. Parcă e bine spus, dar nu până la capăt. Eu aș continua: omul nu este ceea ce zice, desigur, dar el nu este, până la urmă nici ceea ce face. El este ceea cum face. Aici se află integritatea omului. Aici e sinteza!”.

Să parcurgem pas cu pas etapele de formare a personalității Eugen Mamot, luând în considerare toate dimensiunile polivalenței sale.

Eugen Momot începe studiul mai serios al artei muzicale odată cu admiterea la Colegiul de muzică din Slobozia, Tiraspol (1959), după finisarea Școlii medii din satul Cajba, Glodeni. Absolvind acest Colegiu este admis la catedra de Dirijat coral a Institutului de Arte „Gavriil Musicescu” (1963) unde studiază cu E.Bogdanovschi și finisează cu succes această treaptă educațională. Nerăbdător de a îmbrățișa și arta componistică, studiază, mai târziu (1984) specialitatea teorie și compoziție cu profesorul V.Zagorschi în cadrul aceleiași instituții, astfel clădindu-se temelia teoretică a dirijorului și compozitorului de mâine.

Eugen Mamot - profesorul. Dorința de a fi profesor s-a

înfrapat la o vârstă destul de fragedă. Creșterea profesională pe această cale a fost una firească și treptată. La vârsta de 20 ani, tânărul profesor începe cariera de dascăl în Școala rusă Nr.5 din Tiraspol în calitate de învățător de muzică (1961-1963). Urmând activitatea didactică la Școala de muzică din Ungheni (1963-1970), Eugen Mamot accede în timp până la funcția de lector al Institutului de Arte „Gavriil Musicescu” (1989-1997) iar apoi conferențiar universitar-interimar al Universității Pedagogice „Ion Creangă” (1997-2006).

Dacă luăm în considerare incluziunea pedagogică a Maestrului pe perioada dirigerii colectivelor corale „Mugurel” și „Lia-Ciocârlia”, atunci putem constata cu certitudine ca Eugen Mamot este pedagog pe întreg parcursul vieții sale conștiente.

Eugen Mamot - managerul. Rezultatele activității în calitate de profesor, competențele profesionale și manageriale au generat numirea lui Eugen Mamot în funcții de conducere. Aici putem nominaliza posturile: director al Școlii de muzică din Ungheni (1965-1970); inspector pentru instituțiile de învățământ artistic la Ministerul Culturii al RSSM (1970-72); director al Centrului Național de Creație Populară (1973-74); Șef al Departamentului Arte la Ministerul Culturii (1974-76); redactor-șef la Redacția principală de muzică a Radioteleviziunii moldovenești (1976-1989).

Este de menționat faptul, că Eugen Mamot a folosit avantajele aflării în posturi de conducere pentru a da naștere unor proiecte artistice de pionierat. Printre aceste inițiative plauzibile sunt: fondarea și inițierea Studioului coral de copii al Radioteleviziunii (1982), care ulterior (1987) este transferat la Liceul „Iulia Hașdeu”, astăzi Corala „Trison”; Fondarea și inițierea Orchestrei de camera a Radioteleviziunii (1982), a orchestrei simfonice (1989).

Un merit deosebit îi revine lui Eugen Mamot, la promovarea cadrelor tinere naționale la pupitrele dirijorale ale colectivelor artistice. Aceste intenții manageriale sunt foarte îndrăznețe, ținând cont de nomenclatura politică a timpului și a promovării forțate a cadrelor de peste hotarele republicii. Eugen Mamot a recomandat și a susținut candidaturile lui Dumitru Goia, Pavel Goia, Valentin Doni, Nicolae Botgros, Petre Neamțu, Gheorghe Sevcisin, Teodor Zgureanu, Vasile Condrea, Ștefan Caranfil, Valentin Budilevski, Luminita Istrati la posturi de conducere în colectivele artistice profesionale.

Eugen Mamot - dirijorul. Pentru a ilumina sub toate aspectele această dimensiune este bine să delimităm dirijorul-manager, dirijorul-pedagogul, dirijorul-intrepretul.

Pentru a elucida activitatea dirijorului-manager Eugen Mamot este pertinent să invocăm:

- *fondarea corurilor de copii printre care: Corul de copii de la Școala de muzică din Ungheni; Corul de copii „Mugurel” de la Liceul de Arte Plastice „Igor Vieru”; Studioul Muzical Coral „Lia-Ciocârlia”;*

- *munca managerială de organizare și desfășurare a activităților colectivelor corale: atragerea surselor financiare pentru buna desfășurare a procesului de studiu; stabilirea parteneriatelor cu mediul de afaceri, instituții publice, părinți; organizarea și desfășurarea evoluărilor la nivel local, municipal, raional, republican și internațional; promovarea imaginii instituțiilor și colectivelor pe care le reprezintă ș.a.*

În calitate de dirijor-pedagog Eugen Mamot:

- *a educat, a îndrumat, a motivat, a format profesional un număr impunător de copii-coriști ai: Corului de copii „Mugurel” al cărui conducător a fost timp de 15 ani (1970-85); Studioului Muzical Coral „Lia-Ciocârlia” pe care l-a condus mai mult de*

16 ani (1973- 74 Si 1990-2006); Corului de copii „Șoimii” ai LT „Mihai Viteazul” în fruntea căruia s-a aflat.

- a marcat numeroși membri ai colectivelor pe care le-a condus sa îmbrățișeze pentru toată viața arta muzicală: cântărețe de operă - Mariana Bulicanu, Ghiulinara Raileanu, Maria Simion; cântărețe de muzică populară și estradă - Zinaida Bolboceanu, Irina Bivol, Viorica Lozova, Mariana Șura; dirijorii- Galina Teodorescu, Luminița Istrati, Zinaida Nadirov, Maia Patric, Tatiana Bejenaru.

Pe parcursul activității, dirijorul-artistul- interpretul Eugen Mamot a depus o muncă titanică prin:

- selectarea, studierea și interpretarea unui număr impunător de creații corale distinse ca și complexitate, gen și stil;

- promovarea culturii corale naționale în țară și peste hotarele ei, prezentând peste 200 de concerte cu Corul „Mugurel” (Chișinău, Bălți, Călărași, Cernăuți, Odesa, Odințovo, Moscova), imprimând filmul „Noi cântăm și desenăm” (1978), și discul „Cântă Mugurel”;

- promovarea culturii corale naționale în țară și peste hotarele ei, prezentând mai mult de 400 de concerte cu Studioului Muzical Coral „Lia-Ciocârlia” (Moldova; Ucraina - Kiev; Rusia - Moscova; România - București, Iași, Constanța, Brăila, Suceava, Brașov, Târgoviște, Oradea, Fălticeni; Franța - Paris, Bellfort; Bulgaria - Varna; Turcia - Ankara, Istanbul), imprimând mai mult de 100 de creații vocal-corale în studioul Radioteleviziunii.

Eugen Mamot - compozitorul a semnat peste 300 creații în diferite genuri, dar mai mult a lucrat în domeniul muzicii corale, în special celei pentru copii. Printre creațiile simfonice și cele vocal-simfonice se numără: *Uvertura* și *Nocturna* pentru orchestra simfonică; *Cântec de leagăn* pentru oboi și orchestră; *Balada* pentru vioară și orchestră; 2 cantate: *Cântece de șezătoare* - cantata scenică pentru 4 soliști, cor și orchestră

simfonică și *Bună dimineața, soare!* - cantată pentru soprano, cor de copii, cor mixt și orchestră simfonică.

Eugen Mamot a abordat și genurile camerale atât instrumentale cât și vocale. Printre creațiile instrumentale sunt: *Brâulețul* pentru cvartet de coarde; *Cântec de leagăn* pentru flaut și pian; *Dans voinicesc* pentru saxofon și pian; *La vatra părintească* pentru ansamblu de violoniști; *Concertino* pentru vioară și pian. Romanțele și liedurile semnate de Eugen Mamot au fost scrise pe versurile poeziilor Gr. Veru, S. Ghimpu, V. Romanciuc, A. Ciocanu. Titlurile pieselor ne vorbesc de diversitatea subiectelor și tematicilor abordate: *Toamna*, versuri Gr. Vieru, *Pasăre de dor*, versuri S. Ghimpu; *Du-te dor în valea seacă*, *Foicică doi bujori*, versuri populare.

Un compartiment aparte în palmaresul creațiilor compuse de Eugen Mamot îl constituie muzica corală. A scris creații pentru cor mixt (*Bate vântul*, *Bătușica*, *Primăvara* ș.a.), cor de bărbați (*Cântecul bradului*, *Murgule, murguțele*, *Nistrule, cu apă lină*, *Bătrânete, haine grele* ș.a.), coruri de voci egale (*Luci soare, luci*, *Steaua*, *Treci ploaie*, *Curcubeul* ș.a.), coruri pentru copii, majoritatea cu acompaniament de pian (*Cutezătorii*, *Culoarea pământului*, *Școala natală*, *Scump învățător* ș.a.).

Unele din creațiile compozitorului sunt piese de circuit internațional, fiind interpretate de colectivele și artiștii autohtoni la concursuri internaționale ca și creații ce reprezintă țara din care provin: *Steaua* pentru cor de voci egale a cappella, *Concertino* pentru vioară și pian, *Balada* pentru vioară și pian; *Bătușica* pentru cor mixt a cappella.

Eugen Mamot - metodistul. Printre preocupările maestrului Eugen Mamot putem detașa activitatea metodico-științifică reprezentată prin articolele publicate și comunicările prezentate la întruniri metodice precum și elaborarea de manuale.

Comunicările și lucrările cu conținut metodic-științific cuprind analize și descrieri a subiectelor și problemelor legate de didactica muzicală națională. Încă prin anii '90 ai secolului XX, Eugen Mamot raporta prin comunicări la simpozioanele de la Moscova, organizate de Uniunea Compozitorilor din URSS, despre Folclorul moldovenesc în muzica corală pentru copii (1990) și Folclorul sărbătorilor de iarnă în muzica corală pentru copiii din Republica Moldova (1991). Reformele parvenite în educație prin evaluarea cadrelor didactice și oferirea de grade în acest domeniu, pune problema abordărilor contemporane a subiectelor din didactica muzicală prin elaborări metodic-științifice. Un travaliu în acest sens este și lucrarea *Dezvoltarea auzului muzical prin intermediul sistemului relativ de solmizare*, publicată de Eugen Mamot în anul 2003.

Eugen Mamot este antrenat și în evenimetele metodic-științifice mai recente: Simpozionul Internațional *Educarea copiilor dotați în instituțiile de învățământ artistic*, organizat la Bălți (2009); Atelierul de creație prezentat la Chișinău, delegației de 15 profesori din Suedia, cu genericul *Dezvoltarea creativității la copii prin intermediul cântului coral*.

Manualele elaborate de Eugen Mamot în calitate de autor sau coautor sunt destinate școlilor de cultură generală și școlilor de muzică. Acestea sunt:

- Popov, A., Mamot, E. *Muzica pentru clasa a 2-a. Chișinău, 1989;*

- Popov, A., Mamot, E. *Muzica pentru clasa a 2-a. Rredactia a II-a. Chișinău, 1992;*

- Croitoru, S., Mamot, E. *Muzica pentru clasa a 3-a. Chișinău, 1991;*

- Popov, A., Mamot, E. *Crestomație pentru clasa a 2-a. Chișinău, 1993;*

- Mamot, E., Mamot, A., *Abecedar muzical Sol-Mi.*

Manual de solfegiu pentru elevii Școlilor de muzică în bază de folclor. - Chișinău, 2005.

Un compartiment aparte îl constituie culegerile alcătuite de Eugen Mamot. Realizând o clasificare a acestor culegeri delimităm:

- *Culegeri de creații din repertoriul colectivelor conduse de Eugen Mamot: Melodii preferate. Culegere de cântece din repertoriul soliștilor Radioteleviziunii. - Chișinău, 1980; Cnubae Myzypel. Culegere de creații corale ale compozitorilor moldoveni interpretate de corul Mugurel. - Kiev, 1981.*

- *Culegeri de creații corale, semnate de autor: Ce șoptește izvorul. Culegere de creații corale pentru cor de copii pe versurile lui Grigore Vieru. - Chișinău, 1984; Ține-mă, dorule lin. Culegere de creații corale pentru cor mixt. - Chișinău, 2008; Dulcea mea copilărie. Culegere de creații corale pentru cor de copii și pian. - Chișinău, 2010; Culoarea pământului. Culegere de creații corale pe mai multe voci, pentru cor de voci egale și pian. - Chișinău, 2011; Bună dimineața, soare. Culegere de creații vocal-corale. - Chișinău, 2014.*

- *Culegeri de creații instrumentale și vocal-instrumentale pentru copii, semnate sau aranjate de autor: Stea-Logostea. Album pianistic pe motive folclorice pentru elevii școlilor de muzică. - Chișinău, 2005; Alunelul. Album de repertoriu pentru instrumente aerofone pe motive folclorice. - Chișinău, 2005; Vreau să cânt și eu. Album de repertoriu pentru voce și pian. - Chișinău, 2015;*

- *Culegeri cu conținut publicistic, semnate de autor: Lia-Ciocârlia - 25 ani. Buclet de fotografii și text informativ despre activitatea SMC „Lia-Ciocârlia”. - Chișinău, 1998; Noi desenăm și cântăm. Monografia despre corul de copii Mugurel. - Chișinău, 2016.*

Pe parcursul vieții, Eugen Mamot a întreprins o activitate obștească de invidiat fiind membru al multor uniuni de creație: Membru al Societății corale, astăzi Uniunea Muzicienilor din Republica Moldova (din 1977); Membru al Uniunii Jurnaliștilor din Republica Moldova (1984); membru al Uniunii Compozitorilor din Republica Moldova (din 1985); Membru al Uniunii Compozitorilor din România (2007). Adiament acestor activități mai remarcăm activitatea dlui Mamot în calitate de membru al diverselor comisii, cum ar fi: Membru al Colegiului de redacție a revistei pentru copii Amic (1994-2009); Membru al Senatului Asociației Oamenilor de Știință și Cultură (1997-2009); Membru al Comisiei de Experți pentru achiziționarea creațiilor vocal-simfonice în fondurile Radioteleviziunii moldovenești (până în 2010).

Pentru toate aceste realizări Eugen Mamot s-a bucurat de apreciere, acordându-i-se distincții de stat: Maestru Emerit al Artelor din Republica Moldova (1992); Cavaler al Ordinului „Gloria Muncii”(2001); Artist al Poporului (2011).

Și pentru că până la acest moment am tot descris trecutul Maestrului, tocmai e cazul să ne referim la evenimentele în jurul aniversării Eugen Mamot. Timp de 2 ani dl Mamot a dezvăluit o muncă perseverentă și serioasă în organizarea evenimentelor ce au pregătit aniversarea de 75 ani de activitate, fapt ce argumentează o dată în plus dăruirea de sine în tot ceea ce face.

Anul 2014 Eugen Mamot l-a început cu prezentarea cărții biobibliografice, realizată timp de doi ani de un grup de bibliotecari, redactori ai Bibliotecii Naționale pentru copii „Ion Creangă”. Acest eveniment l-a bucurat mult pe protagonistul cărții, numind-o „cartea cărților mele”, deoarece în ea este cuprinsă și sistematizată toată activitatea de creație a Maestrului până în anul 2011. Prezentarea cărții a fost însoțită de un

program muzical din creații vocal-corale cât și instrumentale semnate de autor. Publicul generos alcătuit din copii, profesori și colegii de breaslă de la Uniunea Compozitorilor din Moldova, de la Academia de Muzică, de la Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași, au participat cu luări de cuvânt iar evenimentul a fost mediatizat la TV Moldova 1.

Peste puțin timp, la 28 martie 2014, Eugen Mamot a prezentat un spectacol de muzică camerală „Cântec de dor - Basarabia”, în sala mare a Filarmonicii de Stat Oradea, România. Acest program a cuprins 6 romănțe pentru voce și pian, 5 piese pentru diverse instrumente și pian, cât și un buchet de cântece pe versurile poetului Grigore Vieru cu participarea interpreților de muzică vocală și instrumentală de la Filarmonica din Oradea și a unui grup de copii de la Parohia Usasăul de Criș. Spectacolul a fost organizat de către Direcția Județeană pentru Cultură Bihor în parteneriat cu Consiliul Județean Bihor dedicat împlinirii a 96 de ani de la unirea Basarabiei cu România.

Concertul a fost mediatizat din plin. Două numere a cotidianului independent *Crișana*, din 27 martie și 28 martie 2014 au oferit o publicitate largă a evenimentului. În altă Gazetă regională social-politică din Transcarpatia, *Apșa* Nr.2 din martie-aprilie 2014 a fost elogiât evenimentul și prezentat portretul de creație a compozitorului Eugen Mamot. Acest concert a fost mediatizat nu doar în ziare ci și difuzat în întregime la postul de televiziune TVR-1 iar mai apoi la TV-Moldova. Astfel, publicul orădean, cunoscând dirijorul corului „Lia-ciocârlia” încă din anul 1995 în cadrul festivalului de colinde „Divină armonie”, iată că face cunoștință cu Eugen Mamot compozitorul. Această întâlnire cu publicul orădean i-a dat un imbold de a continua aceste dialoguri cu publicul din țara vecină.

Astfel, grație acestei colaborări frumoase în Oradea, au continuat proiectele artistice cu muzicienii de peste Prut prin concertul organizat la Iași.

La 14 mai 2014, Eugen Mamot a realizat un proiect în colaborare cu Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași, Colegiul Național de Arte „Octavian Băncilă” din Iași și Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din Republica Moldova. Proiectul nu a presupus altceva, decât pregătirea și prezentarea unui concert, alcătuit din piesele semnate de autor. În calitate de protagoniști, Maestrul i-a avut pe copii din SMC „Lia-Ciocârlia” din Chișinău, corul studentesc al Universității de Arte „George Enescu” din Iași, corul de copii și ansamblul de violoniști de la Colegiul Național de Arte „Octavian Băncilă” din Iași, cât și un grup de soliști-vocaliști și instrumentiști din instituțiile nominalizate. Un prilej de bucurie pentru compozitor a fost faptul să afle, că piesa *Dans voinicesc* pentru trombon și pian a fost cu mult timp înainte interpretată la Concursul tinerilor interpreți de elevul Colegiului „Octavian Băncilă”, iar unii soliști, din Oradea, i-au cerut consimțământul să prezinte și în alte spectacole piesele autorului. Astfel, în mod firesc, fiecare concert de autor atrage un grup de interpreți, care ulterior devin purtătorii creațiilor în circuitul concertistic.

Ca și rezultat al lansării biobibliografiei, organizării concertelor, Eugen Mamot s-a ales cu 3 Diplome de excelență din partea organizatorilor evenimentelor.

Tumultul evenimentelor anului 2015 sunt legate în totalitate de lansările de carte. O filă aparte o alcătuiește lansarea culegerii *Bună dimineața, soare...* pe versurile poetului Grigore Vieru. Această culegere este alcătuită din trei compartimente: partea I - 20 piese pentru voce și pian, dedicate elevilor claselor primare; partea II - 12 creații corale pe mai multe voci pentru

coruri de voci egale; și partea III - 5 creații pentru voce și pian pentru maturi.

Prezentarea acestei culegeri la Chișinău a avut loc la 15 februarie 2015, Sala cu Orga, când Marele Poet Grigore Vieru ar fi împlinit vârsta de 80 ani. Programul muzical, alcătuit din creațiile incluse în culegere a fost prezentat cu participarea corului „Lia-Ciocârlia” a Centrului Republican pentru Copii și Tineret ARTICO, Corul de elevi de la Liceul de Muzică „Ciprian Porumbescu”, Corul Național de Cameră al Sălii cu Orgă, instrumentiști ai Colegiului de Muzică „St. Neaga” și AMTAP, copii-soliști din SMC „Lia-Ciocârlia”, Giulinara Răileanu, solistă a TNOB. Concertul a fost mediatizat grație postului TV Moldova 1, postului Național de Radio Chișinău, Postul de Radio „Vocea Basarabiei”.

Bună diminineața, soare... a fost prezentată și la București la 28 martie 2015 în Palatul Național al Copiilor. Spectacolul muzical-coregrafic dedicat aniversării a 80 ani de la nașterea poetului Grigore Vieru s-a desfășurat cu participarea colectivelor artistice ale Colegiului Național de Muzică „George Enescu” și Palatului Național al Copiilor din București. Printre participanți denumim: Coralele „Carmina Tenera” și „Carmina Minora”; instrumentiști elevi și profesori, cvartetul de coarde a Colegiului Național de Muzică „George Enescu”; ansamblurile coregrafice „Ritm”, „Dans, dans”, „Dinamic”, „Arabesque”. Evenimentul a fost mediatizat de Compania Publică „Teleradio -Moldova”, Postul TVR 1, București.

Culegerea *Bună diminineața, soare...* a fost prezentată la Salonul Internațional al cărții, organizat la Moldexpo la 26 aprilie 2015 și în cadrul Festivalului Internațional Grigore Vieru, desfășurat în incinta teatrului Mihai Eminescu la 19 mai 2015.

Tot în anul 2015 au fost lansate alte două culegeri ale compozitorului Eugen Mamot. Albumul de repertoriu *Vreau să cânt și eu* a fost prezentat la 27 noiembrie 2015 în incinta Liceului „N. Sulac”, iar Culegerea de romanețe *Du-te dor în valea seacă* a fost lansată la 14 decembrie 2015 în Sala Mică a Filarmonicii Naționale „S. Lunchevici” din Chișinău. Serata de romanețe și cântece de șezătoare s-a desfășurat cu participarea SMC „Lia-Ciocârlia” și a soliștilor de muzică vocală a TNOB.

Anul 2016 a început cu un frumos eveniment de omagiere a personalității Eugen Mamot care s-a desfășurat la 31 ianuarie, curent în Centrul Expozițional „Constantin Brâncuși” cu prilejul serbării a 75 de ani de la naștere. Acest eveniment frumos s-a contopit cu lansarea monografiei despre Corul popular de copii „Mugurel” de la Liceul Academic de Arte Plastice „Igor Vieru”. Autorul foarte mult ține la această monografie, considerând Colectivul de la Școala Republicană de Arte Plastice pioner al stilului academic de interpretare corală, dând tonul mișcării muzical-corale de copii, începând cu anul 1970. Luările de cuvânt au împletit două teme: cea a venerării maestrului Eugen Mamot cu prilejul aniversării și cea a descrierii activității Corului „Mugurel”. Moderatorul evenimentului Teodor Zgureanu, a intercalat discursul cu cele ale personalităților notorii din domeniului artistic: Alexei Colâbneac, Emilia Moraru, Iustina Scarlat, Tudor Colac, Zinaida Bolboceanu ș.a. Expunerile verbale au fost diversificate grație participării studioului de balet „Soarele” și a SMC „Lia-Ciocârlia”.

Pe lângă organizarea producțiilor muzicale ale propriilor piese, Eugen Mamot a întreprins eforturi esențiale în domeniul componistic, bucurându-ne cu noi creații. În ultimii doi ani repertoriul nou propus de compozitor cuprinde:

- 3 creații pentru cor mixt: *Glosa în metru eminescian*, *ver.*

D. Matcovschi, Bătușica, Sărbătoreasca, vers. populare;

- 5 pentru voci egale: Suitele Lună nouă și Paparudă, rudă pe texte folclorice; Treci ploaie, La horă-n sat pe veruri populare; Primăvara, versuri An.Ciocanu;

- 3 române: Legendă dacică și Mândra care-mi place mie, pentru bariton; Doină, doiniță, pentru soprano, versuri populare;

- 30 canoane pentru cor de voci egale;

- A doua redacție a cantatei Cântece de șezătoare pentru soprana, tenor, cor mixt și pian.

Planurile de perspectivă a maestrului sunt strâns legate de munca realizată în perioada precedentă.

Cel mai recent și de anvergură eveniment va avea loc la 28 februarie 2016 la Sala cu Orgă unde se va organiza concertul jubiliar cu ocazia împlinirii vârstei de 75 ani de la naștere. În cadrul acestui concert publicul face cunoștință în premieră cu creațiile noi *Treci ploaie, La horă-n sat pe veruri populare* și *Primăvara, versuri An.Ciocanu*, care vor fi interpretate de SMC „Lia-Ciocârlia” și corul Renaissance al AMTAP.

În epilog am concluziona că Eugen Mamot și-a adus aportul indiscutabil la dezvoltarea și promovarea artei naționale în general, valorificând arta corală pentru copii în special prin:

- promovarea cadrelor naționale tinere la pupitrele dirijorale ale colectivelor artistice;

- fondarea colectivelor corale de copii și a orchestrelor simfonice;

- educarea, îndrumarea, motivarea, formarea profesională a unui număr impunător de copii;

- organizarea și desfășurarea evoluărilor la nivel local, municipal, raional, republican și internațional;

- promovarea culturii corale naționale în țară și peste

hotarele ei, prezentând sute de concerte cu colectivele pe care le-a condus;

- compunerea a peste 300 creații în diferite genuri, iar în special în genurile muzicii corale pentru copii;

- elaborarea manualelor și culegerilor în domeniul artei muzicale.

*Tatiana Daniță,
Dr. în studiul artelor,
Maestru în Artă, Chișinău, 2016*

„COPIII CARE CÂNTĂ SUNT MAI FRUMOȘI”

Grigore VIERU

Centrul Expozițional „Constantin Brâncuși” din capitală a fost gazda unui eveniment memorabil: lansarea monografiei „Noi desenăm și cântăm” dedicate corului popular de copii „Mugurel” de la Școala Republicană de Arte Plastice. Autorul acestei cărți este însuși fondatorul și conducătorul corului, dl Eugen MAMOT, Artist al Poporului, dirijor, compozitor, distins om de cultură care, de curând, a marcat 75 de ani de la naștere și 55 de ani de activitate.

Nu e o noutate că oamenii atașați de cântul coral sunt deosebiți - respectuoși, atenți, sensibili la tot ce este frumos. Acest lucru l-a remarcat, după numeroasele concerte și întâlniri cu membrii corului „Mugurel” și poetul Grigore Vieru. Cuvintele sale „Copiii care cântă sunt mai frumoși. Copiii care cântă sunt mai sănătoși” au servit drept motto pentru monografia lui Eugen Mamot.

Cu ocazia aniversării și a lansării monografiei, sărbătoritul a fost felicitat de colegii săi din lumea muzicii: Teodor ZGUREANU, artist al poporului, Iustina SCARLAT,

maestru în artă, Emilia MORARU, doctor în studiul artelor. Au venit să-i ureze „La mai mult și la mai mare!” Vasile CĂPĂȚÂNĂ, președintele Cenuclului literar-artistic „Ideal” de la Biblioteca Națională a Republicii Moldova, artiștii plastici Alexei COLĂBNEAC, Victor MARINESCU, foști colegi de la Școala de Arte Plastice.

Emilia MORARU întotdeauna a văzut în persoana lui Eugen MAMOT un mare profesionist și un bun părinte. „Din primele rânduri ale acestei cărți rămâi surprins de grija și dragostea cu care dl Mamot își copleșește învățăceii zi de zi, oră de oră” a spus, impresionată, prima cititoare a acestei lucrări. El a constituit, pas cu pas, repertoriul pentru acest cor, a mobilizat compozitorii din republică să scrie pentru el. A făcut o muncă de pionierat. În această monografie sunt adunate toate speranțele lui Eugen Mamot, dorința lui de a schimba chipul copilului, a-l face mai frumos, mai nobil. Fiecare moment de formare a corului a fost descris de autor cu răbdare și multă responsabilitate. Artistul a conservat ca un cronicar toate evenimentele muzicale la care a participat corul „Mugurel”, fondat în 1970, bucuriile și succesele, greutățile pe care a trebuit să le depășească în acea perioadă plină de contradicții.

Deși îl cunosc de-o viață, mulți dintre colegii și admiratorii săi, prezenți la eveniment, l-au redescoperit citind această carte, Iustina SCARLAT îl consideră pe Eugen Mamot un pedagog subtil, un meșter care a găsit cheia de aur către inima fiecărui copii. A dăruit dragoste și a primit-o din partea celor pe care i-a dirigit. În acest context, domnia sa a relatat un caz extraordinar. În timpul unui turneu al corului „Mugurel” la Moscova, maestrul a reușit să „îmblânzească” un grup de minori dificili ce dădeau târcoale hotelului în care au fost cazați copiii. În loc să-i dea pe mâna poliției, dl Mamot le-a vorbit

cu încredință, apoi i-a invitat la un mic concert prezentat de coriști. Efectul a fost unul magic: băieții au îndrăgit muzica, s-au cumințit. iar dl Mamot s-a ales cu mulțumiri din partea poliției de sector.

În cadrul sărbătorii, invitații au vizionat filmul documentar „Noi desenăm și cântăm”, o producție a studioului Telefilm-Chișinău (1979), în regia lui Vladimir PLĂMĂDEALĂ și consacrat Corului „Mugurel”.

Foști elevi ai Școlii de arte, membri ai corului „Mugurel”, sosiți la eveniment din diferite colțuri ale republicii, și-au îmbrățișat cu drag profesorul, mulțumindu-i pentru că i-a ajutat să descopere lumea fascinantă a muzicii. Cu toate că astăzi mulți dintre absolvenți activează în diverse domenii, ei continuă să fredoneze cântecele din repertoriul corului, pentru că muzica, zic ei, le-a format personalitatea și a rămas pentru totdeauna în sufletul lor.

Unii discipoli ai lui Eugen Mamot au ales calea muzicii. Printre aceștia se află și interpreta Zinaida BOLBOCEANU, artistă a poporului, care a venit să-i exprime aniversarului toată recunoștința sa, susținând și un recital de melodii populare.

Protagonistul evenimentului a avut parte și de momente muzical-artistice din partea copiilor. Membrii Studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia” de la Centrul Republican pentru Copii „Artico”, condus de Luminița ISTRATI, l-au omagiat pe maestru, interpretându-i cântecele „Școala natală”, „Primăvara”, dar și „Pe lângă plopul fără soț”. Studioul de balet „Soarele”, conducător Elena STANISLAV, l-au onorat pe sărbătorit cu un program coregrafic.

În zilele următoare, la Sala cu Orgă a avut loc un concert aniversar al lui Eugen Mamot, cu participarea unor prestigioși soliști și colective corale, dintre care ținem să menționăm

nume ca Mihai MUNTEANU, Ana STREZEV, Ana MORARI, corul „Renaissance”, „Gloria”, corala Colegiului de Muzică „Ștefan Neaga” și, bineînțeles, Studioului muzical-coral „Lia-Ciocârlia”.

*Lica MOVILĂ
Florile Dalbe, 03.03.2016*

A DĂRUI LUMII SUBLIMUL PRIN MUZICĂ

Sunt oameni care vin în lumea asta pentru a o salva prin frumusețe. Dacă n-ar fi aceștia, viața ar fi mult mai crudă și plictisitoare. Ar triumfa răul și urâtul. Cunosced asemenea persoane. Unul din ei este Eugen Mamot. E compozitor, profesor și dirijor foarte cunoscut. Este un om minunat! N-o să înșirui titlurile și distincțiile pe care le-a primit de-a lungul anilor pentru munca înfăptuită, are multe. Aș vrea să amintesc doar de activitatea domnului Mamot ca prim-dirijor al minunatului Studiou Muzical Coral „Lia-Ciocârlia”, este realizarea cea mai frumoasă și mai elocventă! Cine a cântat în acest cor (în copilărie și adolescență) va păstra în suflet pe tot parcursul vieții lumina benefică a muzicii. Este binecuvântarea divină pe care a trait-o cândva, în copilărie, și Eugen Mamot. Atunci, când poate nici nu bănuia că această cântare izvorâtă din adâncul ființei sale este chemarea destinului. Astfel, muzica, asemeni unei raze călăuzitoare, l-a ajutat să reziste greutăților care i-au marcat copilăria.

Eugen Mamot s-a născut în satul Clococenii Vechi, Glodeni. Când era în toi războiul... avea doar șase ani când iau murit tatăl și frații. A rămas unicul bărbat al familiei! El trebuia să-și ajute mama și surorile. N-a avut, ca alți copii, timp pentru joacă. A muncit alături de cei vârstnici. Dar îi

plăcea să asculte cântările oamenilor, când munceau în câmp sau când se odihneau. Asculta cu nesaț și cântecul păsărilor. Acestea îl inspirau! Iată atunci a descoperit că aude doar el niște sunete bizare care îl ademenesc. Tot atunci îi încolți în minte ideea năstrușnică de a-și meșteri în instrument din tulpina bostanului. O curăți frumos de frunze, apoi îi făcu găuri și... fluierul a fost gata! Fredona zile întregi melodii din cele cunoscute dar și unele care izvorau în cap de cine știe de unde. Colegii de școală l-au auzit cântând și pe loc iau născocit o poreclă: compozitorul. Nu și-au imaginat atunci că prin porecla care i-au dat-o îi preziceau viitorul...

Eugen Mamot de mic visa să învețe la o școală muzicală, să aibă un îndrumător care să-l ajute să pătrundă tainele muzicii. Dar, cu părere de rău, nu avea posibilitatea. Când, în sfârșit, s-a căpătuit cu o harmonică, a învățat cu ușurință s-o mânuiască și cânta destul de bine. Ajunse un fel de lăutar al satului. Oamenii îl invitau să cânte la petrecerile lor. Pe atunci mergea la școală tocmai în satul vecin, Cajba. De obicei, luna, venea la lecții obosit după ceremoniile la care cântase. Cu greu se stăpânea să nu adoarmă cu capul pe bancă. Colegii îl înțelegeau și încercau să-l ferească de ochii învățătorilor... nu era ușor, dar astfel aducea și el un ban la casă. Mama se bucura, însă n-ar fi dorit să-l vadă toată viața cântând. Ea vroia ca fiul ei să-și aleagă o profesie mai aproape de pământ, de sat. De aceea, a acceptat cu mare greutate ca Eugen al ei să învețe la Colegiul de Muzică din Slobozia, Tiraspol. După absolvirea acestei școli, a urmat Institutul de Arte „Gavriil Musicescu”, unde a învățat la două specialități: dirijat coral și teorie și compoziție. Absolvind și această instituție Eugen Mamot și-a legat destinul de școală și de copii. A activat un timp la comitetul de radio și televiziune, apoi la centrul național de creație populară și în alte câteva locuri... dar cel mai împlinit s-a simțit, bănuiesc, alături de membrii Studioului Muzical Coral „Lia-Ciocârlia”, colectivul

care ia permis să se manifeste atât în calitate de dirijor, cât și de compozitor. Cu „Lia-Ciocârlia” a cutreierat întreg spațiul românesc, și nu doar – acest minunat cor a concertat la Paris, Belfort, Varna, Istambul, prezentând peste 400 de spectacole, cucerind aplauze și aducând acasă lauri. Ulterior, dl Eugen Mamot crește un alt colectiv tot atât de minunat – Șoimii, la Liceul Teoretic „Mihai Viteazul”, pe care îl dirijează și îl călăuzește în universul muzicii până în prezent. Distinsul om de cultură, dirijorul, compozitorul, profesorul și îndrumătorul Eugen Mamot a educat și a promovat o mulțime de talente, totodată a compus peste 300 de creții vocal-simfonice, vocal-camerale, piese corale și cântece pentru copii. A imprimat în studioul radio-televiziunii circa 100 de creții vocal-corale, a editat cărți cu creațiile-i muzicale...

Mă întreb: există oare vreo distincție prin care ar putea fi răsplătită după merit truda unor personalități asemeni lui Eugen Mamot, care seamănă în sufletul lumii Sublimul?

Claudia Patrole

Revista "A – mic", ianuarie 2016

EUGEN MAMOT – INGINER AL MUZICII CORALE

Compozitor, dirijor și un mare pedagog, dl E. Mamot, din multipla sa activitate, în care s-a afirmat cu egală strălucire, activitatea didactică reprezintă o latură esențială trainică a complexe sale personalități artistice, fiindcă a străbătut totdeauna sufletul creator al copilului, l-a fermecat ducându-l spre tărâmurile luminate ale artei. Întreaga sa activitate profesională a fost orientată spre un scop nobil: propagarea muzicii corale de compozitorii moldoveni, precum și a cântului coral ca ocupație de masă a copiilor prin ridicarea prestigiului muzicii corale și impulsionearea procesului componistic, perfecționând formele de activitate corală pentru elevi.

Acest vis a motivat înființarea de către Maestru, în anul 1970, a Corului de Copii „Mugurel” (în Școala Republicană Specială de Arte Plastice), care a avut o evoluție spectaculoasă, chiar de la apariția sa, în peisajul muzical moldovenesc modelând ulterior din acesta o adevărată școală de educație prin muzică a tinerelor generații. Să înființezi o formație artistică vocală de copii nu este un lucru ușor. Drumul către performanță nu este pavat cu dale.

Vreau să citez cuvintele din acea perioadă a dnei Tamara Ciobanu, președintele Societății Muzical-Corale din Moldova, Artistă a Poporului din URSS: „În viața acestor copii muzica și arta plastică se află la aceeași înălțime. Contactul cu muzica, cu pictura va rămâne pentru totdeauna o sărbătoare, un moment de fericire. Acest contact înnobilează lumea spirituală a copilului, îl face mai frumos, mai sănătos, mai nobil.”

Muzician sensibil și cu un remarcabil tact pedagogic, dl E. Mamot a explorat din plin posibilitățile tehnice și expresive ale copiilor. Dumnealui a educat elevii în spiritul dragostei pentru muncă, respect și atașament față de arta muzicală. Maestru a reușit să sădească în sufletul elevilor săi încredere în puterile lor, să le stimuleze înclinațiile artistice, să le dezvolte puterea de creație.

Pe parcursul celor 15 ani de activitate, Corul de copii „Mugurel” condus de E. Mamot a contribuit considerabil la înviorarea procesului componistic în RM, a impulsionat mișcarea corală și a știut să atragă scriitorii, compozitorii pentru a crea muzică pentru copii. În lucrarea „Educarea auzului muzical prin sistemul relativ de solmizare”, compozitorul și profesorul E. Mamot propune o nouă tehnologie educațională, bazată pe principiul didactic, care prevede mai întâi de toate dezvoltarea deprinderilor practice prin intermediul cântecelor populare învățate după auz, educarea simțului ritmului, iar

ulterior însușirea valorilor ritmice și intonarea treptelor modului cu un conținut specific culturii muzicale autohtone. „Lucrarea în cauză nu este un „agregat” de construct metodico-științifică, ci o propunere îndrăzneată, o bună respirație intelectuală și o largă deschidere de orizonturi pedagogice” (Andrei Tamazlăcaru, folclorist, Uniunea Muzicienilor din RM). Pe parcursul anilor 1970-1985, corul „Mugurel” s-a afirmat nu numai ca un promotor al sistemului relativ de solmizare, ca un propagator al muzicii corale moldovenești, dar și ca un Centru metodic. Pe lângă lecțiile demonstrative care erau prezentate atât în țară, cât și peste hotare, seminarele organizate, corul a devenit o bază practică pentru studenții Institutului de Arte „G. Musicescu”.

A fi pedagog înseamnă a fi un bun cunoscător al științei pedagogice și al artei educaționale. A fi pedagog înseamnă a îmbina calitățile morale, intelectuale și spirituale cu arta educației, cu arta de a fi Om, cu arta de a cunoaște cuvântul și expresia autentică a valorilor. Toate aceste calități pozitive și esențiale sunt întruchipate în personalitatea și identitatea domnului Eugen Mamot - modelator de suflete vii.

Cezara POPEL,
șefa Secției didactico-metodice și evaluare,
Centrul Republican pentru Copii și Tineret.
Săptămâna, 05.02.2016

NOI DESENĂM ȘI CÂNTĂM! – OMAGIU MUZICII ȘI ARTEI PLASTICE

*„Copiii care cântă sunt mai frumoși; Copiii care cântă
sunt mai sănătoși...”*

Gr. Vieru

Duminică, 31 ianuarie, în Centrul Expozițional Constantin Brâncuși a avut loc lansarea cărții „Noi desenăm și cântăm”, o monografie despre Corul popular de copii de la Școala republicană specială de arte plastice „Mugurel”, autor Eugen Mamot, fondatorul și conducătorul artistic al acestui cor.

Moderatorul acestui eveniment a fost Teodor Zgureanu, profesor universitar, în calitate de moderatori - Emilia Moraru, doctor în studiul artelor, Iustina Scarlat, ex-directorul Centrului Național de creație populară.

În sala evenimentului s-a adunat lume de peste lume - pictori, muzicieni, foști membri ai colectivului “Mugurel”, etc. Chiar și vizitatorii celorlalte săli ale centrului expozițional, intrau aduși de curiozitate și rămâneau să asculte omagii, discursuri de mulțumire, amintiri depănate cu dragoste...

Printre oaspeții de onoare au fost artiștii plastici Alexei Cobâlneac, Victor Marinescu, scriitorul Constantin Dragomir. Aceștia căutau înfrigurați prin paginile cărții amintiri și chipuri cunoscute.

Cu amintiri frumoase s-au prezentat absolventele școlii republicane speciale de artă plastică, membre ale corului “Mugurel” - Galina Teodorescu-Pendus, director adjunct la liceul Nicolae Iorga, Valentina Dogotaru, ex-viceministru, Zinaida Bolboceanu, Artistă a Poporului.

Cartea conține informație inedită despre epoca în care s-a născut și a activat acest cor legendar. Lucrarea are un stil narativ ușor, întrețesut cu istorii hazlii și situații pedagogice demne de Makarenko.

Oameni talentați, care ne slăvesc neamul, privesc din paginile adunate de autor cu multă grijă - Grigore Vieru, Tamara Ciobanu, Ion Taburță, Andrei Tamazlăcaru, Gheorghe Mustea, Iulia Țîbulschi, Tudor Chiriac, Igor Vieru, Glebus Sainciuc ș.a. Monografia conține o mulțime de fotografii și scanări ale unor materiale (programe de concert, invitații, diplome etc.) care evocă activitatea concertistică a corului, în republică și peste hotare, realizările lui. Un capitol aparte este dedicat articolelor din presă despre “Mugurel”.

Corul de copii „Mugurel” a fost fondat în anul 1970 în baza unei clase de la Școala Republicană Specială de Arte Plastice. Datorită muncii și profesionalismului conducătorului și abnegației copiilor, corul s-a rupt din masa generală a corurilor de amatori. Autorul chiar descrie experiența sa “hazlie” de conducător al corului de amatori dintr-un colhoz.

De la prima suflare, acest cor a fost deosebit prin faptul, că membrii corului, fiind elevi ai Școlii Speciale de artă plastică, mergeau pe două făgașe luminoase ale artei - pictura și muzica.

Pentru cititorii versați, Eugen Mamot relatează despre elementele de bază ale sistemului relativ de solmizare, pe care le-a folosit pe larg în instruirea copiilor din Corul “Mugurel”. Tot la acest capital dumnealui vine cu ilustrarea conținutului unei lecții demonstrative de solfegiu coral, prezentată cu Corul “Mugurel”.

Cele expuse mai sus dovedesc cu certitudine valoarea artistică, istorică, didactică și documentară a acestei cărți. Autorul și-a întrupat în această lucrare experiența de fondator și conducător al corului „Mugurel”, cu dărnicie și sinceritate, adunând cu grijă cele mai strălucitoare nestemate din tezaurul vieții muzical-corale ai anilor 70-80 din secolul trecut.

Angela CUTIȘEVSKI

Moldova Suverană, 05.02.2016

„ÎNTÂLNIRE CU UN MAESTRU AL VALORILOR UMANE EUGEN MAMOT, LA ORADEA”

Artist al poporului din Republica Moldova și membru al Uniunii Compozitorilor din România, dirijorul și compozitorul Eugen Mamor ocupă un loc aparte în arta muzicală a Republicii Moldova. Creațiile lui se caracterizează prin profesionalism și printr-o diversitatea largă a genurilor abordate. Muzica lui, îndeosebi cea pentru copii, este melodioasă, gîngășă și plină de sinceritate.

Dirijorul, compozitorul, profesorul și autorul de manuale Eugen Mamot, s-a născut la 30 ianuarie 1941, în satul Clococenii Vechi din raionul Glodeni. A absolvit două specialități – dirijat coral (1968) și teoria muzicii și compoziției (1984) – la Institutul de Arte „Gavriil Muzicescu” din Chișinău (astăzi Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice). Până în prezent, și-a desfășurat activitatea profesională în mai multe instituții: profesor și director la Școala de muzică din Ungheni, inspector și șef de direcție la Ministerul Culturii, director al Centrului Republican de Creație Populară, redactor-șef la Redacția Muzică a Radioteleviziunii Moldova, lector la Institutul de Arte „Gavriil Musicescu”, conferențiar la Universitatea Pedagogică „Ion Creangă”, director artistic și prim-dirijor al Studioului muzical coral „Lia-Ciocârlia”. Autor a peste 300 de creații vocal-simfonice, instrumentale, corale sau pentru copii. E. Mamor deține Medalia „Eminent al culturii”, titlul „Maestru Emerit al Artei”, Cavaler al Ordinului „Gloria Muncii” și titlul de Artist al Poporului din Republica Moldova. A elaborat mai multe manuale școlare de muzică, materiale didactice, culegeri de cântece, articole de specialitate. Este membru al Uniunii Muzicienilor, Uniunii Compozitorilor și Uniunii Jurnaliștilor din Republica Moldova, al Uniunii Compozitorilor din România.

Începând cu anul 1995, în calitate de prim-dirijor al ansamblului „Lia-Ciocârlia”, a efectuat numeroase turnee în Oradea și județul Bihor.

„Pe parcursul anilor, am descoperit Oradea, începând din anul 1995, datorită domnului Ioan Groza, care, pe atunci, era președintele Asociației Pro Basarabia și Bucovina. În vara celui an ne pregăteam de plecarea la Năvodari, iar domnul Groza ne-a ascultat, i-a plăcut, iar pe 1 Decembrie ne-a invitat aici, ocazie cu care am descoperit Oradea. Și așa, pe nepusă-n masă, ne-a rugat să cântăm un Te Deum, dimineața, cu toate că nu făcusem nicio repetiție înainte. După câteva schimburi de informații, ne-am găsit albia în care să cântăm și am prezentat un Te Deum încât cei din sală n-au crezut că noi am făcut acest lucru fără repetiție”, își amintește profesorul Eugen Mamot. Tot atunci, a cules aplauze la Teatru, momentul artistic prezentat cu această ocazie încheindu-se cu Hora Unirii. A fost o adevărată sărbătoare care a rămas în amintirea domniei sale ca un moment drag și plin de emoție.

De atunci, au fost invitați în fiecare an la Oradea, împrăpătau repertoriul, făceau colinde cu adresă despre Biserica Albastră, Biserica cu Lună etc.

„Pe 18 decembrie, am evoluat la Festivalul „Divina Armonie” și de atunci, în fiecare an, am fost invitați în Oradea și județ. Sărăbătorile de iarnă le-am petrecut toate aici. Drumul de la Iași la Oradea l-am îndrăgit atât de mult, încât cele 12 ore pe care le făceam cu trenul nu se simțeau. Am cunoscut foarte multă lume cu această ocazie, oameni frumoși, care ne-au fost întotdeauna alături, cum ar fi domnul Dumitru Demian, Nicolae Igna”, a mai spus interlocutorul nostru.

Profesorul E. Mamot a compus toată viața muzică pentru copii, a aranjat și prelucrat piese pentru copii, un exemplu în acest sens fiind culegerea de cântece pentru elevii claselor primare

„Dulcea mea copilărie”. Pentru maturi, are culegerea „Ține-mă, dorule, lin”, pentru cor mixt, dar și o culegere de romane, „Du-te, dor, în valea seacă”, pe care i-o cântă studenții.

Educația este domeniul pentru care Eugen Mamot și-a dedicat întreaga carieră profesională și întregul potențial intelectual și spiritual. A fi pedagog înseamnă a îmbina arta educației cu arta de a fi Om, cu arta de a cunoaște cuvântul și expresia autentică a valorilor. Aceste calități sunt întruchipate în personalitatea domnului Eugen Mamot – un maestru al valorilor umane.

Loredana IONAȘ

10 octombrie 2016, „Crișana”. Oradea, România

UN BUCHET DE MELODII FRUMOASE ȘI PUȚIN UITATE

Recent, în Sala Mică a Filarmonicii Naționale “S. Lunchevici”, a avut loc un spectacol de cântece de șezătoare, romane și piese instrumentale din creația compozitorului Eugen Mamot.

- Care este scopul acestui program?

- Este un răspuns la solicitarea unor soliste de la Opera Natională “M. Bieșu”, care, în decembrie 2015, au participat la prezentarea culegerii de cântece de șezătoare și romane, intitulată „Du-te, dor, în valea seacă”. Prezentarea culegerii a fost însoțită de un program muzical, la care și-au dat concursul mai mulți soliști de la Opera Natională. Astfel, prin contribuția Administrației Filarmonicii Naționale “S. Lunchevici”, am reușit să prezint acest program într-o formă mai largă. Am completat programul cu creații noi, care au răsunat în prima audiție, între care - “Am trecut podul”, o baladă pentru bariton, pe versurile poetului-academician Vasile Căpățână,

interpret Igor Gonciar; romanța “Orice-ar fi” pentru tenor, pe versurile poetului publicist Victor Ladaniuc, interpret Grigore Rîciu; cântecul “Ciobănașul”, pe versuri populare, interpretă Taisia Caraman; o horă pentru vioară, interpretată de Elena Verhovețchi și multe altele.

- Prin ce motivați genericul concertului și al culegerii de cântece de șezatoare și romanțe, publicate în ultimul timp?

- Cântecele de șezătoare au fost pentru mine primele surse din fragedă copilărie.

Am crescut într-o familie cu două surori mai mari și în casa noastră se organizau șezători. Pe atunci, șezătorile erau o formă de activitate în cadrul cărora fiecare fată mare își făcea lucrul - broda, torcea fuioare de lână sau cânepă, împletea pulovere etc. Fetele din satul meu de baștină - Clococenii-Vechi - mergeau pe la șezători cu deosebită plăcere. Lucrul în grup, basmele, ghicitorile, cimiliturile, poveștile imprimau șezătorilor un suflu deosebit. La începutul șezătorii, fetele discutau noutățile din sat (în acele timpuri, mijloacele tehnice de informare lipseau totalmente), după care urma schimbul de experiență în ale gătitului. Acestea nu mă prea interesau - eu așteptam partea cu cântece, o adevărată revelație pentru mine. Unele fete veneau cu caiete în care erau notate cuvintele cântecelor. Se cânta mult, se cânta pe o voce, pe două. Fetele își completau repertoriul cu cântece aduse din alte sate. Odată, era la modă ca fetele să cunoască toate cântecele din acel mediu. Deseori surorile mele-și cereau voie de la mama la câte-o șezătoare în altă mahala, motivând că acolo cineva a adus de la Fălești niște cântece frumoase, pe care ele nu le cunosc. Motivul cădea greu și mama le permitea să meargă.

Aceste impresii muzicale, care m-au însoțit mulți ani, și-au găsit locul de cinste în cugetul și în inima mea, păstrându-și

prospețimea. Iar genericul concertului și al culegerii este chiar denumirea primei piese din culegere și din spectacol.

- Când ați început să decodificați acel arsenal de impresii muzicale din copilărie?

- La absolvirea Facultății de Teorie și Compoziție, în anul 1984. Lucrarea mea de licență a fost cantata scenică “Cântece de șezătoare”. Mai târziu, am înțeles că melodia de șezătoare este un gen muzical aparte și de atunci l-am valorificat mereu.

Astăzi, avem atâtea curențe muzicale, unele ducând la ignorarea melodiei și o mulțime de amalgamuri de texte din cele mai deocheate, fără veșmânt melodic, imposibil de memorat pentru ascultător. Iar cântecul de șezătoare vine cu prospețime melodică, netezind auzul, iar textul liric de dragoste și dor, compus și cizelat de autorii anonimi de-a lungul anilor, este apa de izvor care răcorește arșița vieții de fiecare zi.

- Cum apreciază cântecele de șezătoare interpreții cu care colaborați?

- Acești mari artiști de la Opera Națională și, alături de ariile clasice din muzica universală, sunt atrași și de acest gen de muzică, grație melodicității, versului poetic și rădăcinilor în acel sol rustic, de unde și-au luat zborul...

Concertul a răsunat puternic în inima spectatorilor, acumulând prin conținutul și protagoniștii săi o variată gamă de trăiri și, în primul rând, deliciul unei muzici frumoase ca melodie, vers și interpretare. La un preț deosebit de mic, publicul a savurat piese frumoase interpretate de artiștii Operei Naționale - Mihai Munteanu, Galina Muntean, Rodica Caraulan, Taisia Caraman, Ana Morari, Grigore Rîciu, Ghiulnara Răileanu; Igor Gonțear, student la AMTAP, viorista Elena Verhovețchi și saxofonistul Maxim Ciobanu. în sală

domnea împăcarea și dragostea, prieteni mai vechi și mai noi, amintirea și tristețea anilor trecuți, bucuria și mândria pentru cântecul nostru frumos și pentru cei care ni-l cântă, oferindu-ni-l ca pe cel mai de preț odor celor mai buni prieteni.

Mihai Munteanu, artist al poporului: „Sânt încântat de el, pentru că noi avem puține albinuțe de acest fel. Mulți fac multă gălăgie ca să aibă titluri onorifice, el însă muncește, pentru că-i place ceea ce face și asta mă încânta la Eugen Mamot. „

Ghiulnara Răileanu, solistă TNOB „Maria Bieșu”: „Colaborăm deja de doi ani, de când ne-am reîntâlnit. Acum, cînd am ocazia să cânt ca și solistă, a început să-mi placă romanța, muzica lui. Anul trecut, am cântat „Buna dimineața, Soare”, împreună cu corul de la Sala cu Orgă. Îmi place, este o muzică de suflet.”

Ana Morari, solistă TNOB „Maria Bieșu”: „Deja au devenit apropiate de inimă piesele lui și îmi este foarte drag să cânt lucrările maestrului, pentru că au caldură, au un text pe măsură, care te aduce acasă, la dor, la mama, la Patrie.

Săptămîna, 24.02.2017

O MINUNATĂ SEARĂ MUZICALĂ

Alături de maestrul Eugen Mamot și invitații săi...

La 12 februarie, Sala Mică a Filarmonicii Naționale „Serghei Lunchevici” a fost gazda primitoare a unui concert ce a adunat o sală arhiplină cu foarte mulți copii, cu educație muzicală, posibil coriști, veniți cu părinții și bunicii, cu foată familia... Prezenți în după-amiaza de duminică la Filarmonică și rude, și reprezentanți ai administrației de la Clococenii Vechi, Glodeni, de la baștina distinsului protagonist.

Dirijorul și compozitorul Eugen Mamot, prin muzica sa, a invitat în scenă și printre spectatori atât stele de prima mărime, cât și stelute-debutante ce strălucesc pe întreg eșichierul muzical interpretativ al culturii noastre: de la tenorii, celebrul Mihai Munteanu și tânărul Grigore Rîciu, la sopranele Ana Morari, Ghiulnara Răileanu, Taisia Caraman – și întreaga excepțională echipă este componentă a Teatrului Național de Operă și Balet Maria Bieșu, cum bine cunoaștem; de la violonista Elena Verhovețchi (Colegiul Național de Muzică „Ștefan Neaga”), la saxofonistul Maxim Ciobanu și baritonul Igor Goncear, studenți la AMTAP – cu toții au descrescit fruntea iernii, au luminat posomorâta zi de duminică și au încălzit cu emoții sublime inimile celor prezenți aici prin prestanță și dăruire artei vocale, celei instrumentale... Contribuția spirituală ce s-a bucurat de sincerele și foarte meritatele aplauze ale spectatorilor, buchete de flori...

Programul concertului academic a inclus prelucrări și aranjamente folclorice de Eugen Mamot, cum ar fi „Du-te, dor, în valea seacă”, „Mândra care-mi place mie”, hora „La baștină”, „Foicică doi bujori”, „Foicică de sulcină”, „Ciobănașul” – pe versuri populare foarte cunoscute și cântate; precum și muzică scrisă și inspirată de lirica românească din Basarabia, cum ar fi textele Fiocică dulce poamă, versuri de Grigore Vieru, „Orice-aș fi” de Victor Ladaniuc, „Mi-ar fi de ajuns” de Steliana Grama, „Am trecut podul” de Vasile Căpățână, romanțele „Și simt cum te pierd” și „Mă cheamă cocorii” de Nicolae Mățaș...

Spectacolul s-a dovedit a fi o frumoasă surpriză a unei zile de veritabilă iarnă, la care au contribuit, pe lângă compozitori și soliști, prezentatorul Constantin Dragomir, ospitalierul amfitrion și protagonist Eugen Mamot, poetul Vasile Căpățână; interpreții au fost susținuți de pianista Rodica Caraulan, iar piesele interpretate de maestrul Mihai Munteanu

au fost acompaniate la pian de soția-i Galina Munteanu. Esențele muzicale vocal-instrumentale s-au împletit firesc și cu generoase și sincere cuvinte de mulțumire, adresate celor implicați în organizarea și bunul mers al evenimentului concertistic, iar piesa Baladă pentru vioară (interpretată de Elena Verhovețchi) a răsunat în memoria dirijorilor urcați la Ceruri, printre care neasemuiți Victor Creangă și Ion Negru...

E de menționat și faptul că mulți soliști, participanți la concert, sunt discipoli ai maestrului protagonist. La mulți ani! Și mențiunea că această relatare s-ar fi dorit a fi și frumos coș de flori, oferit la scena deschisă tuturor participanților!

Elena TAMAZLĂCARU
Literatura și arta, 16.02.2017

Adnotare la CONCERTINO PENTRU DOUĂ PIANE de Eugen MAMOT

Concertino pentru două pianе de Eugen Mamot este o compoziție muzicală de proporții, în formă de *allegro de sonată*, axat pe material folcloric (muzică de dans) din Basarabia – *Sârba și Hora Fetelor*. În viziunea compozitorului, lucrarea pune în evidență competiția dintre cele două pianе, în calitate de componente principale ale discursului muzical, și bogăția muzicii dansurilor populare, pline de temperament, de energie debordantă și de multă voie bună. În procesul de interpretare a acestei creații, pianiștii pot să-și valorifice abilitățile tehnico-interpretative, demonstrând virtuozitate, gândire artistică și capacitate de a cânta în ansamblu.

Așadar, întreaga compoziție se dezvoltă în jurul celor două teme distincte – *tema principală* (vezi *Ex. 1*) și *tema secundară* (vezi *Ex. 2*), contrastante din punct de vedere

al genului de dans și al caracterului, care sunt dezvoltate / modificate din punct de vedere metro-ritmic, tonal și ca tempo pe parcursul întregii compoziții muzicale. Competiția dintre aceste două plane (începând cu primele măsuri și până la *Codă*) constă în preluarea și transmiterea măiestrită (de la un pian la altul), a temei principale sau secundare, în dezvoltarea (prin varii procedee componistice de expunere) a materialului tematic în diferite registre, și în îmbogățirea, în acest mod, a facturii lucrării.

În *Expoziție*, materialul melodic al temei este expus în augmentare (vezi măs. 1-2), în acorduri maestuoase (măs. 4-6), ceea ce, în viziunea autorului, reprezintă sunetul buciului (al fanfarelor), care invită poporul la sărbătoare. După această introducere, demarează partea a II-a a *sârbei* (măs.7, *Allegro ma non troppo*), dezvoltată în mai multe tonalități: *si bemol major* (*Allegro ma non troppo*), *si bemol minor* și *fa minor*. Acest plan tonal este realizat de pianul I, pianul II susținând cu replici, cu intermedii, contribuind la pregătirea tonalității *re major* (măs.20-21).

În măs. 23 (*Allegro ma non troppo*), revine tema părții a II-a, în care linia melodică își ia zborul, celălalt pian intervenind periodic și preluând melodia. În acest mod, competiția capătă amploare până la cadența din măs. 42, după care din măs. 43 (*Presto*), tema principală este dezvoltată în mai multe registre și este trecută de la un pian la celălalt. Planul tonal cunoaște aceleași evoluții: oscilația *si bemol major* – *si bemol minor*, *fa minor* și pregătirea *re major*-ului, care se instalează în măs. 89.

Intrarea părții a II-a este anticipată de pasaje și ritmuri dezvoltate, de culminație și schimbare de factură la cel de-al doilea pian (factură acordică). *Partea a II-a* (măs. 89) aduce în prim-plan redarea, de către pianul I, a temei secundare în versiune autentică în măs. 89-96 (*Hora fetelor*), în versiune

modificată – în măs. 97-101 și în expunere de octave – măs. 102-131, cel de-al doilea pian susținând evoluția materialului tematic în acorduri, cu o pulsație ritmică ostentativă.

Din măs. 132, planul tonal se schimbă (în *mi bemol major*), în prim-plan revine tema principală (modificată), care se sprijină nu doar pe trisonul tonicii, dar și pe intervale de cvarte și cvinte. Materialul tematic este dezvoltat în mai multe tonalități, linia melodică principală fiind redată de pianul I, pianul II intervenind periodic cu motive melodico-ritmice extrase din tema principală (măs. 145-146), expuse în triolete, sau susținând cu un acompaniament armonico-acordic. Competiția dintre cele două pianе continuă, căpătând amploare și efervescență cu fiecare redare a temei principale în altă tonalitate.

Începând cu măs. 180, compozitorul expune tema secundară la pianul II (în octave) în factură acordică, celălalt pian „improvizează”, asemenea unui zbor ușor, în triolete, cu o pulsație ritmică bine determinată. În continuare, tema este preluată de pianul I (în acorduri) și redată în sonorități consistente, bogate, pianul II susținând materialul tematic prin aceleași procedee de expunere (triolete și factură acordică).

După culminația din măs. 218-222, intervine un episod (din măs. 223), axat pe partea a II-a a temei principale, redată, de această dată, printr-o serie de imitații, într-o simbioză armonioasă cu intervențiile melodico-ritmice al celui de-al doilea pian. Aceste evoluții continuă și se dezvoltă ingenios până la măs. 285-287, în care este pregătită reluarea temei secundare de către pianul I (în octave). Pianul II acompaniază cu motive melodico-ritmice modificate, extrase din tema principală.

În măs. 288-295 (*Coda*) are loc suprapunerea ideilor

tematice din ambele teme ale compoziției muzicale, redată prin dialogul partidelor pianistice și expunere imitativă. Din măs. 296 și până în 302, ambele pianе interpretează în octave același motiv din tema secundară (vezi măs. 296-302). Lucrarea se încheie în tonalitatea principală (*si bemol major*) în acorduri maestuoase.

Concertino pentru două pianе de Eugen Mamot a beneficiat de mai multe versiuni interpretative, realizate de interpreți de o înaltă ținută profesionistă. Menționăm, în acest sens, duetul Aurelia Buftac-Simion și Adina-Florentina Lupașcu (Iași), care au interpretat creația în Sala Filarmonicii Naționale „Serghei Lunchevici” din Chișinău în cadrul Festivalului Internațional „Zilele Muzicii Noi” (2011).

Emilia MORARU,
conf. univ., dr. în studiul artelor,
Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice,
Chișinău, R. Moldova, 2017

CU GÂNDUL LA LEAGĂNUL COPILĂRIEI

Fiecare din noi are ascuns în adâncul inimii un loc sfânt unde, atunci când revenim, ne simțim acasă. E locul unde plutește liniștea, dorul de casă, dorul de părinți și ne copleșesc amintirile. Recent, un mănunchi de băștinași ai satului Clococenii Vechi, plecați de ani buni prin țară au revenit acasă. S-au reunit grămăjoară ca să-și mai potolească dorul de casă, să mai vadă ce mai fac sătenii și să pună la cale niște acțiuni, menite să aducă un plus de culoare și frumusețe localității. În acest scop băștinașii reveniți acasă au creat o asociație intitulată: „Clococenii-Vechi - leagănul copilăriei noastre”, iar membrii acesteia au decis să pună umărul la dezvoltarea social-economică a localității, la atragerea investițiilor,

implementarea proiectelor de infrastructură, promovarea și realizarea acțiunilor de protejare a mediului ambiant.

Din capul locului am intuit că această inițiativă va avea sorti de izbândă, odată ce am făcut cunoștință cu cei care vor transpune în realitate obiectivele trasate pe agenda Asociației. Este vorba de compozitorul, dirijorul și profesorul Eugen Mamot, președinte de onoare al Asociației; Mihail Rurac, agronom, doctor în științe agricole, conferențiar universitar, președinte al Asociației; Victoria Ilcu, asistent medical, licențiat în biologie; Igor Ceban, inginer constructor; Rodica Pantilii, jurist, licențiat în drept; Igor Materinciuc, operator de tipar; Roman Rusnac, operator contabil; Alina Ceban, magistrul în filologie, economist și Natalia Pascariuc, învățătoare la clasele primare.

Ideea înființării unei atare entități a fost susținută și de dl Dumitru Iatuc, primarul comunei Balatina, iar președinții asociației au insuflat optimism, că cele preconizate nu doar că vor fi realizate, dar și că vor fi în folosul comunității.

Dat fiind faptul că a fost un eveniment de suflet (organizat de Serviciul Cultură și Primăria Balatina), acesta a fost înfrumusețat de poeziile tematice, inspirate de aceste locuri, ale publicistului Vasile Guțuleac; de versurile recitate cu entuziasm de elevii școlii din sat: Elena Zburliuc, Alina Căldare, Ruslana Zaicu, Mirela Pascariuc, Daniel Vatamanița, Gabriela Șova; de cântecele discipolilor maestrului Eugen Mamot: Rodica Caraulan, maestru de concert, Gulinara Răileanu, solistă, Ana Morari, solistă la Teatrul de Opera și Balet "Maria Bieșu" din Chișinău. În acea zi muzica bună a dat tonul zilei, iar elevii Școlii de Arte Cuhnești, filiala Balatina au întregit atmosfera de sărbătoare.

La activitatea de inaugurare Asociația a donat bibliotecii

publice din sat 100 de exemplare de cărți și un computer, iar trei elevi s-au bucurat de foi la tabăra de odihnă de la Vadul lui Vodă. Deocamdată sunt niște contribuții modeste, însă acesta abia e începutul. Urmează altele, necesare și multășteptate. Așa au promis băștinașii, care chiar dacă sunt departe de satul lor îi duc dorul neconținut.

Victoria VASILOS

Cîmpia Glodenilor, 23.06.2017

PE PUNTE DE CÂNTEC SPRE UNIRE...

Dialog cu compozitorul și dirijorul Eugen Mamot, Artist al Poporului

Emilia Moraru: *Stimate domnule Eugen Mamot, în acest an sărbătorim Centenarul Unirii Basarabiei cu România. Ați fost și sunteți în continuare implicat în diferite acțiuni legate de acest eveniment. În acest context, Vă rog să comentați ce semnificație are acest an istoric pentru dumneavoastră și realizările pe care ați reușit să le înfăptuiți?*

Eugen Mamot: Într-adevăr, este un an semnificativ atât pentru mine, cât și pentru întreaga națiune. O dată cu declararea anului 2018 ca *Anul Centenarului Unirii*, am început să urmăresc cu mult interes ciclul de emisiuni, lansat de postul de TVR Iași, de unde mai învăț puțină istorie. Am aflat, în acest mod, adevăruri istorice despre Unirea Basarabiei cu România, despre acei oameni cu literă mare care au înfăptuit Unirea. Am ramas de fiecare dată plăcut surprins despre acele cedări, pe care le obțineau între ei în pofida lipsei de unitate în societate. Generația mea și eu personal am cunoscut România începând din anii '91 din excursii. Am în memorie vizita din '95 la Cetatea Oradei, întreprinsă împreună cu formația corală *Lia-Ciocârlia*, unde ghidul ne povestea despre asediul cetății

de către turci. M-a uimit faptul că însoțitorul nostru, jurist la episcopie, intra în polemică cu ghidul și-l completa cu niște cifre și date uluitoare. Stăteam deoparte și mă gândeam: „Uite câtă carte știu ei și noi nu știm!” Iată în Anul Centenarului, îmi completez, cât pot de mult, cunoștințele în domeniul istoriei despre Unirea României Mari.

La începutul *Anului Centenarului Unirii* am avut un concert vocal-simfonic de autor de toată frumusețea în Sala Mare a Filarmonicii din Oradea. Concertul a fost dirijat de către Andrei Mamot, feciorul meu din București, soliștii și orchestra au fost din Oradea și compozitorul din Chișinău. A fost o manifestare organizată la nivel de Consiliu Județean, unde a asistat toată conducerea județului, sala a fost plină de un public select, care, la sfârșit, nu se dădea dus acasă. Coborând din scenă, eram oprit de cetățeni cam de vârsta mea și mai mult, să-mi spună că părinții se trag din județul Cernăuți sau Bălți, să împărtășească cu mine anumite amintiri sau fapte din istoria noastră comună. Mă bucur foarte mult că TVR Internațional a transmis concertul în emisie directă pe 9 aprilie 2018 și a putut fi vizionat de românii de pretutindeni.

Tot în acest an, la Biblioteca *Onisifor Ghibu* din Chișinău, am lansat cartea *Pe puncte de cântec spre Unire*, asupra căreia am muncit mulți ani. Cartea a fost scrisă într-un an de zile, dar conținutul ei a fost adunat pe parcursul vieții, pentru că nu este o simplă „developare” a unor evenimente, ci o viață trăită. Începând din ‘91, când am pășit pentru prima dată Prutul și am cunoscut Bucureștiul (după aceea, au fost multe alte turnee), vizitele noastre erau însoțite de întâlniri atât cu personalități, cât și cu simpli cetățeni. De fiecare dată, reveneam acasă cu un carnet cu nume noi ale unor oameni care promiteau să ne susțină prin ceva, să ne invite undeva. Pe atunci, *Lia-Ciocârlia* era în „floare”, într-o formă interpretativă foarte bună, cu

un repertoriu divers — de la *Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur*, oratoriul *Gloria* de A. Vivaldi în întregime, la program de romane, de cântece patriotice etc. De multe ori, eram invitați în România să cântăm *Liturghia* în biserici mai multe duminici la rând. În acele duminici era sărbătoare pentru toată zona, biserica era neîncăpătoare, credincioșii puteau să asculte din curtea bisericilor interpretarea noastră pentru că era asigurată o sonorizare bună. Deseori, după *Liturghie*, solicitau și un concert de muzică românească (folclorică, romane). Acele turnee, trăite de noi, au fost reflectate în paginile acestei cărți, fiindcă fiecare întâlnire cu cineva a lăsat o impresie vie în sufletul nostru. Unele dintre aceste întâlniri au fost emblematice. În unul din pelerinajele pe care le aveam la mănăstirile Moldovei și a Bucovinei, l-am întâlnit pe Regele Mihai, i-am cântat Imnuri de Slavă, dirijând cu fața la rege și cu spatele la cor. Regele s-a apropiat, a dat mâna cu noi, a vorbit cu copiii. Tot datorită acestor turnee, am fost primiți ca delegație la Cotroceni de către Emil Constantinescu (Președintele României). Am fost primiți la Patriarhie de către Preafericitul Teoctist. Am cântat în Biserica Regală din Paris. Aceste lucruri pentru mine au fost și sunt foarte importante și, de aceea, am decis să le las pe hârtie. Coristele mele au crescut, au familii, au copii și le va fi interesant să redescopere încă o dată evenimentele trăite, să se regăsească în anumite situații pe care le descriu.

Emilia Moraru: *În plină primăvară, Lia-Ciocârlia a sărbătorit o aniversare frumoasă — 45 de ani de activitate artistică a formației — marcată cu un concert memorabil la Sala cu Orga. Ce emoții ați re trăit peste ani, urmărind acest concert, pentru că v-am văzut profund emoționat, dar, în același timp, și părtaș la acest eveniment artistic?*

Eugen Mamot: Da, mai ales, părtaș. Chiar dacă am plecat din *Lia-Ciocârlia* cu fizicul, oricum sunt cu ei, fiindcă

trăiesc cu interesele lor și vin la ei foarte des, ei interpretează muzica mea. Acest concert aniversar în *Anul Centenarului Unirii* a fost și pentru mine un eveniment artistic. Ce am auzit și am văzut în sală, să vă spun sincer, a fost materializarea acelor idei, acelor sfaturi pe care le dădeam cândva coriștilor, o încununare a activității de creație a acestui colectiv, condus cu atâta măiestrie de *Luminița Istrati*, discipola mea. Pe timpuri, le spuneam copiilor din *Lia-Ciocârlia* că în Țările Baltice cântă trei generații în Corurile unite: copii, părinți, bunici. Am văzut acum în *Sala cu Orgă* mai multe generații, care au cântat în cor. Educația muzicală a crescut, în opinia mea, nu doar în performanța interpretativă, dar în noblețe, inteligență, armonie în comunicare și în viața de toate zilele. Toate aceste lucruri arată atât de frumos! Exact așa mi le imaginez! Dacă o domnișoară cântă în cor până la sfârșit de liceu, ea este alta decât colega ei care nu a cântat, conținutul ei fizic, inteligența ei, este alta. Urmăream cum copiii din scenă, cu ochii lor iubitori, cu fețele îmbujorate, expresive, exprimând conținutul muzicii fie cu zâmbet, fie cu fețe pătrunzătoare, se transformau, trăind muzica. În aceste condiții, omul își schimbă conținutul lui spiritual. M-a emoționat corul părinților, al mamelor acestor copii. Marea majoritate a discipolilor coralei *Lia-Ciocârlia* cântă în biserici. Faptul că un corist, format în *Lia-Ciocârlia* timp de 7-8 ani, merge să cânte în biserică, aceasta înseamnă că el își continuă activitatea, continuă să ofere plăcere pentru cei care-l ascultă. Datorită acelor școli corale din Chișinău, care s-au deschis mai târziu, datorită și *Liei-Ciocârliei*, bisericile din Chișinău sunt pline de coriști foarte bine pregătiți. Când urmărim transmisiunea în direct a *Liturghiei* la postul Moldova 1, trebuie să spun că nu deosebești un cor bisericesc de unul profesionist – atât de bine sunt pregătiți din punct de vedere vocal-coral! Iată un efect care a crescut până la un astfel de nivel! Asta îmi doream de la un cântăreț: să fie un cetățean

armonios, să poată cânta un cântec de leagăn, o romanță, o rugăciune, să aibă un aparat vocal bine format.

Emilia Moraru: *Sunteți mereu în căutare, în activitate, sunteți implicat în diverse proiecte, unele dintre ele sunt concepute de dumneavoastră, le dați formă și conținut și chiar puneți umărul în desfășurarea lor. Care dintre acestea sunt astăzi în plină derulare?*

Eugen Mamot: După lansarea cărții *Pe punte de cântec spre Unire*, am simțit necesitatea să mă adresez către cântecele compuse de Grigore Vieru prin anii '75-80 și să le reintroduc în circuit. Lucrul acesta nu a fost întâmplător. Asistând la un concurs coral la *Sala cu Orgă*, am avut prilejul să ascult coruri din localități sătești cântând muzică clasică, coruri de copii cu voci cizelate și mi-am dat seama că visul nostru de la începutul mișcării corale, de a forma coruri în toată republica, s-a realizat. Este un efect a tot ce s-a „plămădit” atunci. Cântul coral este cel mai nobil și cel mai accesibil gen al muzicii: nu ai nevoie de instrumente, de sonorizare sau microfoane, te-ai aliniat în fața dirijorului și cânti. În acea zi, a concursului, am mers la *Sala cu Orgă* să propun Caietul meu de cântece *Vreau și eu să cânt* participanților interesați. Am luat cu mine 20 de cărți, care imediat s-au epuizat și mulți doritori au rămas fără carte. Revenind acasă, am căutat repede cartea lui Grigore Vieru, *Culegeri alese*, editată în 1984. Acolo, la sfârșit, este un capitol de cântece, intitulat *Să trăiți, să-nfloriți*. L-am luat la „frunzărit”. Am selectat 30 de melodii, după caracter, după posibilitățile vocale ale copiilor, le-am aranjat pentru voce și pian și le-am făcut o factură pentru pian pentru a fi cântate de către copii cu vocea și pian. Ar fi o mai mare plăcere dacă copiii noștri ar cânta mai puțin cu fonograme și s-ar așeza să acompanieze la pian sau la chitară, să cânte cu vocea și la instrument o muzică vie. Iată, idea a apărut din necesitate, de a asigura procesul

didactico-artistic cu repertoriu. Cu binecuvântarea Raisei Vieru, soția poetului, m-am angajat în acest proces. Piese sunt culese, se lucrează asupra copertei și a redactării finale a textului literar și, în timpul apropiat, învățătorii de muzică și copiii vor mai primi o carte cu 30 de cântece de Grigore Vieru. Trebuie să mărturisesc că, lucrând asupra acestor piese, am avut o plăcere deosebită să mă „scăld” în „mustul” poeziei lui Vieru cu imagini calde, versuri armonioase și extrem de melodioase. În continuare, mă așteaptă prezentarea cărții *Pe punte de cântec spre Unire* în București și în Oradea.

Anul acesta este semnificativ pentru mine și familia mea, pentru că am doi feciori, care mi-au adus două nurori și nurorile mi-au adus câte-un nepoțel. La 8 martie, a venit pe lume un nepoțel în Chișinău, iar la 8 mai, încă unul – la București. Aceasta este cea mai mare realizare și o mare bucurie pentru familia noastră și pentru mine personal.

Emilia Moraru: *Dragă Maestre Eugen Mamot, Vă mulțumesc și Vă doresc multă sănătate, prosperitate și sorți de izbândă în toate proiectele dumneavoastră de viitor!*

*Interviu realizat de Emilia MORARU,
conferențiar universitar, doctor în studiul artelor,
Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice,
Revista "Arta educației", Bălți, 2018*

Cuvânt înainte **„NIHIL SINE DEO” („Nimic fără Dumnezeu”)**

Autorul lucrării, Maestrul Emerit al Artei, profesorul Eugen Mamot, s-a născut pe 30 ianuarie 1941, în satul Clococenii Vechi (Glodeni – Basarabia), a urmat studiile muzicale la Școala de Muzică din Slobozia, apoi la Institutul de Arte „G. Muzicescu”; lucrează ca pedagog de muzică, mai târziu inspector șef al Direcției Arte din cadrul Ministerului Culturii al RM; redactor-șef al emisiunilor muzical-radiofonice. În paralel cu aceasta, a desfășurat o amplă activitate muzical - pedagogică și interpretativă. Înființează corul Școlii de Muzică Ungheni, corul „Mugurel” al Liceului de Arte Plastice „I. Vieru” și S.M.C. „Lia - Ciocârlia” de la Palatul Național de Creație a Copiilor și Adolescenților. Sub conducerea lui E. Mamot, colectivele corale nominalizate mai sus au interpretat peste 850 creații corale ale compozitorilor clasici și contemporani și au prezentat public peste 550 concerte, în cadrul diverselor manifestări muzicale și culturale în țară și peste hotare. Autor a peste 300 de creații vocal-simfonice, instrumentale, corale, cântece pentru copii, prelucrări folclorice, a 14 culegeri de cântece, a două manuale de muzică, a trei monografii, a multor articole și recenzii¹. Pentru succesele obținute pe tărâmul educației muzical-pedagogice, dirijorului și compozitorului Eugen Mamot i s-a conferit titlul onorific de „Maestru emerit al artei”, în anul 1992; Cavalerul al Ordinului „Gloria Muncii”, 2001; Artist al poporului din RM, 2011., precum și alte distincții².

Urmărind însă datele din acest Curriculum Vitea ale domnului profesor Eugen Mamot, putem afirma că „omul sfințește locul”, însă nu numai la Chișinău, în Basarabia, ci și în România, la Oradea, în județul Bihor precum și în alte localități din țară și străinătate unde soliștii și Corul „Lia - Ciocârlia”

din Chișinău, au prezentat programe artistice din muzica universală, muzica patriotică, colinde, cât și au dat răspunsurile la Sfânta Liturghie. Măiestria acestui colectiv, farmecul, inocența acestor minunați copii pregătiți de acest distins profesor au adus bucurie și lumină în inimile auditoriilor, adunând aplauze și prețuire la fiecare spectacol susținut atât în țară cât și în străinătate. Munca le-a fost răsplătită cu daruri, tabere și unii dintre copii ajungând bursieri la Oradea, cu sprijinul Domnului Dumitru Demian, Nicolae Igna, Ioan Groza Președintele Asociației Pro Basarabia și Bucovina, Filiala Oradea, Lucian Silaghi, Directorul Direcției de Cultură a Județului Bihor, ș a.

„Pe punte de cântec spre Unire”, ca orice carte luată în mână de cititor se prezintă singură, chiar titlul este sugestiv „punte de cântec spre Unire”, când ne găsim în anul centenarului Unirii Basarabiei cu Regatul România sărbătorit pe data de 27 martie 2018.

Distinsul autor în această lucrare ne descrie activitatea Corului „Lia - Ciocârlia”, din anul 1992 în România. De asemenea, ne mărturisește despre prietenia care s-a legat între familia distinsului autor cu cea a domnului Dumitru Demian, domnului Nicolae Igna, a domnului Lucian Silaghi, preotul Gheorghe Nemeș, preotul Liviu Pop etc. Ne este prezentată de către autor, viața grea și lipsurile fraților noștri români din Basarabia, după anul 1990, apoi modul în care se ofereau bursele de studiu pentru copiii basarabeni în România. Criteriul de selectare a copiilor care urmau să studieze gratuit în România, precum și obstacolele peste care a trecut la organizarea fiecărui concert sau festival atât în țară cât și în străinătate. Descrie condițiile în care acești minunați copii participau la cursurile de pregătire a distinsului profesor, arătându-ne că copiii munceau mult, se aflau într-o permanentă competiție, erau conștienți că

în urma rezultatelor obținute se vor găsi în tabără la „Brățuța” din județul Bihor sau la mare la stațiunea Năvodari.

Au avut fericita ocazie ca în anul 1997, într-un turneu în Moldova la Mănăstirea Moldovița să susțină un concert la care a participat și Majestatea Sa Regele Mihai I al României, care i-a felicitat și le-a urat mult succes pe tărâmul creației.

Ne descrie autorul bucuria pe care copiii au trăit-o la Oradea, Tileagd, Bratca, Țebea, Vașcău, Delureni, Fălticeni, Brașov, București și la mare. Este prezentată generozitatea familiilor Demian, Igna, Pop și a altor sponsori care de fiecare dată la întoarcerea copiilor acasă i-au împachetat cu daruri nu numai pentru ei ci și pentru ceilalți membri din familie.

Din această lucrare „Pe punte de cântec spre Unire”, aflăm de celelalte activități ale distinsului profesor din anii 2013 când a participat la Oradea la Ziua Națională a României de 1 Decembrie, la Husasău de Criș la Concertul de colinde „Hristos se naște!” și lansarea volumelor a 4 și 5 a lucrării „Din durerile Bihorului – lupta intelectualității din Bihor pentru apărarea credinței, școlii și ființei naționale românești”, autori prof Ioan Popovici, Dr. Bujur Dulgău și pr. dr. Ioan – Mircea Ghitea, iar în 28 martie 2014 la concertul „Cântec de dor – Basarabia”, cu prilejul a 96 de ani de la Unirea Basarabiei cu Regatul România, care s-a desfășurat la Oradea, în prezența unui public numeros, organizat de Direcția de Cultură a județului Bihor în parteneriat cu Consiliul Județean Bihor, Școala de Arte „Francisc Hubic”, Asociațiile Culturale „România în lume” și „PRO Basarabia și Bucovina”, Filiala Menumorut – Bihor, Uniunea „Vatra Românească” – Filiala Bihor, precum și o scurtă biografie a autorului, iar în capitolul „Anexe” fiind prezentată activitatea corului „Lia – Ciocârlia” și prezentarea biografiei maestrului emerit al artei prof. Eugen Mamot.

În încheiere, țin să-l felicit pe distinsul autor pentru

bogata activitate pusă în slujba credinței, neamului și țării, pentru felul exemplar în care a știut să-i motiveze pe copii făcându-i să se simtă artiști și mesageri ai credinței și neamului românesc în țară și străinătate. Prin ceea ce au reușit sub bagheta acestui maestru să învețe au făcut simțită de o parte și de alta a Prutului legătura de neam și de credință a românilor, care în vitregia timpurilor prezente așteaptă cu nerăbdare reparația istorică și unirea într-o singură țară a tuturor românilor, adică o Românie Mare, așa cum a fost ea în urmă cu 100 de ani.

Fiindcă azi când scriu aceste rânduri și gânduri după ce-am citit și recitit această lucrare de suflet, este o zi importantă pentru autorul ei, care își serbează ziua de naștere, îi doresc ca bunul Dumnezeu să-i de-a sănătate, binecuvântare, putere de muncă domniei sale, dar și distinsei familii. Să-l învrednicească cu multă putere și râvnă să ducă mai departe toate planurile pe care domnia sa și le-a propus pentru credința ortodoxă și unitate a poporului român.

Să ne trăiți întru mulți și fericiți ani.

La mulți ani! Maestre!

Sărbătoarea Sfinții Trei Ierarhi Vasile cel Mare,
Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur

Oradea, 30 ianuarie 2018

*Cu aleasă prețuire și considerație,
Pr. dr. Ioan - Mircea Ghitea*

"CÂNTEC DE DOR - BASARABIA"

Așa a fost intitulat concertul festiv din creația compozitorului Eugen Mamot desfășurat în sala mare a Filarmonicii de Stat din Oradea la 6 martie 2018.

De fapt, acest generic al concertului a fost prezent și în concertul cameral din creația lui Eugen Mamot de la 28 martie 2014. Însă de această dată, prin bunăvoința și sprijinul Conducerii Județene în persoana d-lui Ioan Mihaie – președintele consiliului Județean, al Profesorului Ioan Mang – vice-președintele Consiliului Județean cât și cu participarea neobositului Director al Direcției Județene pentru Cultură d-l Lucian Silaghi, în acest concert și-au dat concursul orchestra simfonică și grupul de soliști ai Filarmonicii de Stat din Oradea, dirijor Andrei Mamot. Printre soliști a fost și violonistul Mihai Andrișcu, originar din satul de baștină al compozitorului.

Afișele de pe panourile de publicitate, invitațiile frumos oformate, programa concertului la dispoziția spectatorilor – erau roadele unei atitudini binevoitoare, care prevesteau o seară deosebită în sunetele naiului, a taragotului cât și a muzicii compozitorului Eugen Mamot. Spectatorul nu s-a înșelat. Anume așa s-a întâmplat. Într-o atmosferă solemnă creată de ansamblul "Crișana", de naista Oana Lianu, care a intonat imnul "Deșteaptă-te, române", a început concertul. Sala plină de spectatori veniți la un eveniment precum a fost "Cântec de dor - Basarabia", eveniment cu o semnificație deosebită, centenarul Marii Uniri, au imprimat concertului o atmosferă solemnă, sărbătorească.

Unul după altul, soliștii-vocali, cât și cei instrumentiști își prezentau recitalurile, acompaniați de orchestra simfonică dirijată de Andrei Mamot. Cântecurile de șezătoare, romanele, piesele instrumentale au fost ascultate cu mult interes de

publicul select care a fost prezent în sală.

Cuvântul de deschidere și modesta lecție de istorie, precum a numit-o moderatorul Lucian Silaghi, a călăuzit publicul prin analele istoriei Marii Uniri. Spectatorii au vizionat pe ecran fotografiile marilor înaintași, care au făcut Unirea acum o sută de ani.

Publicul binevoitor a aplaudat în picioare soliștii, orchestra, dirijorul, cât și pe compozitorul Eugen Mamot care a mulțumit oamenilor de bună credință pentru contribuția depusă la organizarea acestui concert, a mulțumit publicul, cât și echipa de interpreți. A fost o seară neordinară.

A fost un moment înălțător pentru toți cei prezenți în sală.

Lucian Silaghi,

6 martie 2018

EUGEN MAMOT - MUZICIANUL PATRIOT

Pe 25 octombrie 2018, la Institutul „Eudoxiu Hurmuzachi” din București, am participat la lansarea cărții „Pe punte de cântec spre Unire”, scrisă de către Eugen Mamot cu ocazia Centenarului Marii Uniri.

Începând cu anul 1992, profesorul, dirijorul și compozitorul basarabean, Eugen Mamot, cunoscând puterea de coagulare a muzicii, s-a angajat cu toată ființa sa în lupta de apropiere a celor două maluri ale Prutului. În acest scop, împreună cu celebra sa formație „Lia Ciocârlia” a întreprins numeroase turnee în România, cântând în instituții muzicale și în biserici, dar făcând și vizite de documentare în locuri cu rezonanță istorică. Zecile de copii și tineri aflau și chiar își notau în carnete lucruri până acum ascunse lor, prezentate distorsionat sau chiar mincinos. Cartea lansată atunci cuprinde numeroasele articole care s-au scris cu ocazia acelor turnee,

dar și impresii ale autorului cărții și ale altor personalități cu care Eugen Mamot a colaborat sau s-a intersectat în munca de organizare și desfășurare a zecilor de concerte ce vibrau de mesaj românesc. Fac aceste afirmații în deplină cunoștință de cauză, eu fiind primul care l-am invitat în România pe Eugen Mamot cu formația sa, și care i-am organizat primele concerte în 1992, după care am multiplicat și diversificat colaborarea noastră. Pe lângă aceste turnee în Țara-Mamă, Eugen Mamot a scris multă muzică corală și nu numai, care mustește de iz românesc, ceea ce m-a și determinat să introduc în repertoriul Symbolului nostru piese ca „Mândre Ciobănaș”, „Albinuța”; „Cântecul soarelui” etc. Foarte multe dintre lucrările sale corale sunt scrise pe versurile poetului patriot Grigore Vieru, bun prieten al meu și admirator înfocat al Corului Symbol.

Lansarea cărții a fost onorată de prezența domnului Nicolae Brînzea, din partea instituției gazdă și de către Ambasadorul Republicii Moldova la București, domnul Mihai Gribincea. Eu, în calitate de moderator, deoarece îl cunoșteam cel mai bine pe autor, și cei doi, am făcut referiri elogioase la lucrarea respectivă, după care au mai luat cuvântul și două foste coriste din „Lia Ciocârlia”, Tatiana Istrate și Iulia Postolachi. Toate luările de cuvânt au converș către ideea din titlul acestui articol. De altfel, este bine a se ști că Eugen Mamot, care este Membru Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din Republica Moldova, Maestru Emerit al Artelor, Artist al Poporului, este, mai nou, și membru al Uniunii Compozitorilor și Muzicienilor din România. Căutați-i creațiile și vă veți convinge de adevărul din titlu.

Pe 21 martie, 2019, chiar de ziua internațională a poeziei, am participat, în aceeași respectabilă instituție, la lansarea cărții „Anotimpuri și Culori”, cântece pentru copii compuse de către poetul Grigore Vieru pe versuri proprii. Cartea a fost

îngrijită de către Eugen Mamot, cel care, cu ajutorul doamnei Raisa Vieru, soția poetului, a și selectat cele 30 de cântece și care le-a realizat și un acompaniament pentru pian, salvându-le astfel de la uitare. Editura ARC din Chișinău a fost cea care s-a învrednicit cu această producție.

Pe Grigore vieru îl cunoscusem personal la Chișinău în 1997, cu ocazia unui turneu cu corul Symbol și de atunci s-a legat între noi o prietenie pe care doar moartea sa a curmat-o. Ne-am revăzut în 1999 cu ocazia altui turneu al nostru la Chișinău, și de mai multe ori la concertele Symbolului de la Ateneul Român, ocazie cu care a zis că Symbolul este o catedrală pe roțile. Cu ocazia turneului din 1997, cineva scria într-un articol: au fost 5 zile petrecute alături de frații basarabeni, 5 zile în care poetul patriot Grigore Vieru repeta valoarea cântecului, a muzicii în general. Într-o dedicație pe care mi-a făcut-o, a scris că un cântec frumos pentru copii poate salva o Patrie, iar în alta, dedicată tot fratelui Jean Lupu... scrie acest text de cântec: „... Symbol – pacea o cheamă, Symbol – iubire de mamă, Symbol – zborul, nesomnul, Symbol – iubire de Domnul...” . Grigore avea un suflet candid, de copil nevinovat, foarte propice devenirii sale artistice. Fredona într-una melodii cunoscute sau creații proprii, deseori uitând de sine și lăsându-se purtat de muzică. Iată ce zice el despre această stare: Alerg într-o zi spre casa unui compozitor. Mă vede în troleibuz un cunoscut. Mă întreabă de sănătate. Nu-i răspund – cânt. Cunoștința face ochii mari. Ocolesc de atunci cunoscuții. Stau cu fața întoarsă de la lume, în fundul troleibuzului, unde nu mă vede și nu mă aude nimeni. Ei da, nu mă aude! Simt deunăzi o mână necunoscută: „cetățene, biletul!” Care bilet?... la bilet mă gândesc eu acum?! Scot o rublă și achit amenda cântând... controlorul e numai mirare. Orice poet are simț ritmic și auz muzical, necesare cadenței versurilor, scurgerii ritmice și metrice a versurilor și consonanței rimelor. Vieru,

„poetul pereche al celui nepereche” (Ion Andreiță), avea o voce caldă, de tenor secund, pe când Eminescu avea o frumoasă voce de bariton. Și la lansarea acestei cărți am avut onoarea să fie prezent Ambasadorul Republicii Moldova la București, domnul Mihai Gribincea, care îi cunoscuse bine pe cei doi protagoniști, poetul Grigore Vieru și compozitorul Eugen Mamot. Lansarea cărții a fost precedată de un video-film foarte emoționant despre Grigore Vieru, colaborarea sa cu Ion Aldea-Teodorovici, etc... și s-a încheiat cu un miniconcert cu repertoriul din cartea lansată susținut de un grup de elevi de la Școala de Muzică „Tra-la-la”, condus de Maria Simeon, fostă membră a corului „Lia-ciocârlia” și, după venirea la București, a corului Symbol.

Scoaterea la lumină a acestor 30 de cântece ale poetului patriot Grigore Vieru și punerea lor la dispoziția copiilor de pe ambele maluri ale Prutului, este tot o înfăptuire patriotică a muzicianului Eugen Mamot.

Jean Lupu, director-dirijor al corului Symbol
2019

COPIII CARE CÂNTĂ SUNT FERICIȚI

În fiecare an, de ziua nașterii, Grigore VIERU revine printre noi. Și în acest miez de faurar, potrivit tradiției, la Biblioteca Națională pentru Copii „I. Creangă” poetul era așteptat de cititori. Comemorarea lui a avut loc în cadrul cenaclului literar „Conștiința națională”, moderat de scriitorul îndrăgit de copii Constantin DRAGOMIR. La propunerea lui, participanții la eveniment au recitat, în picioare, nemuritoarea poezie „Legământ”, lăsată urmașilor drept testament.

Mulți dintre cei prezenți l-au cunoscut pe Grigore Vieru, i-au ascultat versurile. Cine i-a auzit vocea domoală

murmurând „Floare micșunea, graiul meu cel rupt din soare...”, nu o mai poate uita. Compozitorul și aranjorul Eugen MAMOT, care i-a fost un bun prieten, a păstrat în memorie melodia ca pe o suavă bijuterie muzicală. Venind la întâlnirea cu elevii, artistul le-a pregătit o surpriză - o carte, în care a inclus 30 de cântece pentru copii compuse de Grigore Vieru. Culegerea cu titlul Anotimpuri și culori a apărut la editura „ARC”. Eugen Mamot le-a răspuns copiilor la întrebarea de ce a început Grigore Vieru să scrie cântece pentru copii? În anii 1970, poetul a remarcat apariția pe scenele importante din Moldova, la radio și televiziune, a colectivelor corale de copii: „Mugurel”, de la Școala de Arte Plastice din Chișinău, „Lia Ciocârlia”, de la Palatul Republican al Copiilor „Vocile primăverii”, de la Liceul „Ion Creangă”. Copiii din aceste colective artistice erau instruiți, aveau vocile cultivate. Le lipsea, însă, un repertoriu pe potrivă. Comunicarea cu tinerii coriști, admirația pentru ocupația lor nobilă l-a inspirat pe poet să scrie pentru ei. Cântecele lui Grigore Vieru s-au născut dintr-o mare dragoste față de copii. Melodiile sale au fost publicate în ziarele din acea perioadă inclusiv în „Tânărul Leninist”, vechea denumire a „Florilor Dalbe” și au început să fie cântate la grădinițe, la serbările școlare, în colectivele corale de prestigiu.

Timpul a trecut, iar cântecele au rămas între filele de ziare și reviste. Astăzi, datorită străduinței dlui Eugen Mamot, acestea revin, spre bucuria pedagogilor de muzica și a copiilor, îmbogățind repertoriul colectivelor corale. „Mi-aș dori ca minunatele texte și melodii ale lui Grigore Vieru, incluse în această culegere, să adune vocile copiilor într-un cor mare și unit, să facă inimile interpreților să bată la unison cu muzica timpului”, a rostit, emoționat și fericit, dl Eugen Mamot.

Dna Eugenia BEJAN, director interimar al bibliotecii, dna Maria PILCHIN, director de marketing la editura „ARC”,

maestrul de cor Vlad MATCOVSCHI, conducătorii formațiilor corale de copii l-au felicitat pe autorul cărții „Anotimpuri și culori” cu prilejul apariției acestei prețioase noutăți editoriale. Apoi scriitorul Constantin DRAGOMIR a oferit scena micilor coriști.

În fața spectatorilor au evoluat, pe rând, Studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia” (grupul claselor medii), conducător Luminița ISTRATI, solista Alexandra CAPITONOV; grupul coral al claselor a IV-a - a V-a de la Liceul Teoretic „Iu. Hasdeu” din capitală (conducător Angela BARBU, soliști, Maria FIODOROV, Alina GUMANIUC); colectivul coral al claselor primare de la Liceul Teoretic „N. Sulac” (conducător Violeta POPESCU, soliști Alexandru SCARLEȚCHI și Alina LISII) și grupul coral al claselor medii de la același liceu (conducător Iuliana ȘAVGA), soliști, Bianca și Laura CIUȘ).

În interpretarea copiilor au răsunat cântecele „Mama”, „Izvorașul”, „Ghiocelul”, „Floarea omeniei”, „Fluturașii”, „Umbreluța spicului”, „Ploaia” etc.

Ascultându-i, cântând și acompaniindu-se la pian, Grigore Vieru se bucura, de acolo, de sus, iar vocea-i blândă parcă ne spunea: „Copiii care cântă sunt mai frumoși. Copiii care cântă sunt mai sănătoși. Copiii care cântă sunt mai nobili la suflet.”

Dna Raisa VIERU, soția poetului, prezintă la manifestare, a trăit, împreună cu ceilalți, fericirea de a-i reauzi cântecele cu care au crescut generații de copii.

Lica MOVILĂ
Florile Dalbe, 28.02.2019

O VIAȚĂ DEDICATĂ MUZICII CORALE

Suntem enorm de mândri atunci când personalități cu rădăcini glodenene își manifestă, plenar, potențialul creativ. E îmbucurător faptul, ca pământenii noștri, oameni de vocație, intelectuali cu verticalitate lasă drept moștenire generațiilor viitoare lucrări de valoare. Unul din acești pămâteneni este maestrul Eugen Mamot, născut pe 30 ianuarie 1941 în satul Clococenii Vechi, raionul Glodeni, autor a peste 300 de creații vocal-simfonice, cantece pentru copii etc.

La distanța de un an de la ultima lansare a unei ample culegeri de articole intitulată „Pe punte de cântec spre Unire”, dedicate, Centenarului Unirii, fondatorul renumitului cor de copii de la Chișinău „Lia-Ciocârlia”, a lansat o nouă carte. Centrul Republican pentru Copii și Tineret „ARTICO” din capitală a găzduit recent lansarea cărții ”Lia-Ciocârlia - o nouă paletă de culori”, scrisă de compozitorul și dirijorul Eugen Mamot. Autorul volumului a menționat, ca acesta cuprinde circa 360 de pagini, în care a încercat sa contureze profilul artistic al corului ”Lia-Ciocârlia”, pe care l-a fondat în 1973, de unde a plecat și s-a reîntors în 1990 și a activat până în 2006.” Aici sunt descrise turnee, festivaluri, concursuri, participări la servicii divine, întâlniri cu personalități - dialoguri corale cu Eugen Doga, Gheorghe Mustea și cu alți compozitori cu care am colaborat. Sper să placă cititorului așezarea materialului, în care acesta să poată depista ceea ce l-a interesat”, a precizat Eugen Mamot.

În context, la evenimentul de lansare, doctorul în studiul artelor, Emilia Moraru, maestru în arta, a afirmat, că Eugen Mamot este un exemplu pentru toți dirijorii de cor. „Atâta cât face dumnealui pentru muzica corala din Republica Moldova nu știu dacă mai are pereche. În afară de faptul, că a avut o

activitate fructuoasă la pupitral dirijoral al Studioului Muzical - Coral "Lia-Ciocârlia" și al altor coruri de copii, Eugen Mamot scrie foarte mult. Tot ce a acumulat pe parcursul vieții, conducând mai multe colective corale, descrie pas cu pas, festival cu festival, orice apariție scenică, turnee în diferite țări. Are multe culegeri și crestomații. Este un izvor nesecat de energie și de dăruire, fapt pentru care îi suntem recunoscători", a mai subliniat Emilia Moraru.

Compozitorul cu rădăcini glodenene, Eugen Mamot, a elaborat, inclusiv în colaborare cu alți autori, mai multe manuale școlare de muzică, materiale didactice și articole de specialitate. A editat 26 de cărți și a fost distins cu titlurile onorifice „Maestru în Artă”, „Artist al Poporului” și cu ordinul „Gloria Muncii”.

*<https://www.moldpres.md/>
Câmpia Glodenilor, 07.06.2019*

LIA-CIOCÂRLIA ÎN ZBOR NECONTENIT SPRE ÎNĂLȚIMI

*„Lie-Ciocârlie, naltă simfonie,
Rândunică-n geam, mugur pur pe ram,
Dor scris în tulpină și în rădăcină...”
Stelian Răducanu*

Muzica corală este cel mai expresiv gen în măsură să sensibilizeze ființa umană, să-l conecteze la adevăratele valori, să-i aducă speranța și căldură sufletească și să-i înalțe spiritul, ridicându-l deasupra lumescului, al cotidianului. Beneficiile artei corale pentru generația în creștere sunt enorme; cântul coral dezvoltă gustul estetic al copiilor, imaginația, sensibilitatea, muzicalitatea, influențează pozitiv formarea personalității, în general.

Aceste adevăruri sunt afirmate, în repetate rânduri, de maestrul Eugen Mamot, cel care, de-a lungul vieții, a educat generații întregi de copii, ghidându-le pașii, cu multă dibăcie și dăruire, pe calea muzicii. Fiind la pupitrul dirijoral al mai multor formații de gen din republică, Eugen Mamot a devenit unul dintre cei mai îndrăgiți dascăli, care a știut să se apropie de sufletul inocent și, deopotrivă, deschis al copilului și să-l convingă de frumusețea cântului coral.

Una dintre aceste formații corale este faimosul Studiou muzical-coral Lia-Ciocârlia, fondat, în anul 1973, de către dirijorul Eugen Mamot pe lângă Palatul Republican al Pionierilor (actualmente, Centrul Republican de Creație a Copiilor și Adolescenților) după modelul colectivelor corale de copii din Țările Baltice. Datorită unor circumstanțe, Eugen Mamot a fost nevoit să se retragă de la cârma formației pentru o perioadă mai îndelungată, dar a revenit în anii '90 ai secolului trecut și a diriguit-o până în 2006, perioadă reflectată în detaliu în culegerea de față.

Lia-Ciocârlia a scris și continuă să scrie pagini importante în istoria artei corale din Moldova, dar și în întreg spațiul românesc. Este o formație corala cu o cultură vocală aleasă, o școală cu tradiții, cu valori. Eugen Mamot este de părerea că „ansamblul Lia-Ciocârlia poate fi comparat cu un arbore măiestuos, ale cărui rădăcini au sorbit, fără istov, apa vie a folclorului românesc, dar și a muzicii, în general”. Prezenta monografie, semnată de maestrul Eugen Mamot, confirmă pe deplin veridicitatea acestei afirmații.

Răsfoind filă cu filă, realizăm vastitatea activităților susținute de-a lungul anilor de această splendidă corală: concerte și serate de creație, festivaluri și concursuri naționale și internaționale, înregistrări radio și TV, participări în cadrul unor seminare practice și în tabere corale. Astfel, studioul

muzical-coral Lia- Ciocârlia a devenit un adevărat laborator de creație, dobândind, în timp, titlul de colectiv artistic model. În decursul existenței sale, Lia-Ciocârlia a susținut mai mult de 500 de concerte în țară și în străinătate, având în repertoriu peste 900 de creații corale în diverse limbi de circulație internațională, constituit din creații de formă amplă de muzică universală și națională, creații religioase și colinde, muzică patriotică și române.

Autorul, asemenea cronicarului, a știut să adune tot ce s-a scris timp de aproape două decenii despre Lia-Ciocârlia și să „înămănuncheze” o bună parte din articole în paginile acestei monografii. Astfel, semnatarii cronicilor sunt muzicologi, critici muzicali, jumaliști, melomani, membri ai corului Lia-Ciocârlia sau însuși autorul, Eugen Mamot. Surprinde sinceritatea cu care au fost scrise și importanța evenimentelor reflectate, ai căror protagoniști au fost Lia-Ciocârlia și maestrul Eugen Mamot împreună cu colegii.

Din paginile culegerii se conturează mai multe direcții de activitate ale formației. Mai întâi de toate, trebuie să menționăm realizările în calitate de prim-interpret în Moldova al unor creații corale ale compozitorilor clasici și contemporani de diverse stiluri și forme. Este vorba de suita din filmul pentru copii Maria Mirabela și Țara cu povești de E. Doga, suita corală Nașterea Domnului de R. Antofie, Cântările Sfintei Liturghii ale lui Ioan Gură de Aur de T. Popovici, cantata Cutezătorii de E. Mamot, oratoriul Gloria de A. Vivaldi. În șirul creațiilor de proporții, interpretate de Lia-Ciocârlia, se înscriu și Missa în la bemol major de F. Schubert, 5 fragmente din cantata Carmina Burana de C. Orff, suita Несжатая полоса de P. Cesnecov, suita Răsai, soare de E. Doga, Suita corală din folclorul copiilor de E. Mamot, Valurile Dunării de I. Ivanovici, suita vocal-coregrafică Trăiască soarele pentru cor de voci egale și orchestră simfonică

de E. Doga, ciclul coral Moș Mihai de E. Mamot, cantata Stabat mater de G. B. Pergolesi, cantata Anotimpurile de C. Râpă.

După cum este și firesc, cea mai importantă activitate a Liei-Ciocârliei o constituie, bineînțeles, concertele și turneele artistice. Astfel, concertele formației au fost nenumărate și s-au desfășurat, în mare parte, pe cele mai prestigioase scene ale republicii, cum sunt: Sala cu Orgă, Palatul Național, Filarmonica Națională sau sălile festive ale Academiei de Muzică. Grație maestrului Eugen Mamot, Lia-Ciocârlia a reușit să cucerească publicul din mai multe țări ale lumii, printre care, România (Iași, Constanța, București, Brașov, Oradea, Hunedoara), Rusia (Sala Mare de concert P. I. Ceaikovski și Sala Mare a Uniunii Compozitorilor din URSS), Ucraina (Kiev), Bulgaria, Franța (Belfort, Paris), Belgia, Turcia (Ankara).

Impresionează aprecierea părintelui Gheorghe Nemeș, parohul Bisericii Albastre din Oradea, adresată Liei-Ciocârliei după un concert de colinde: „De 20 de ani păstoresc în această biserică, dar niciodată, aici, nu s-a aplaudat. Azi a fost pentru prima data. Fie ca acești copii să mai vină la noi, căci nu vin ca să ceară, așa cum au cântat în colindul lor, ci vin să dea, să ne dea bucurie și încredere în viitor”.

Nu putem trece cu vederea participările formației în cadrul unor festivaluri de muzică corală de rezonanță, reflectate, pe larg, în prezenta monografie. Este vorba despre Festivalul de colinde Florile dalbe - 92-93 (Iași), Concursul colectivelor corale de copii București-92, Mărțișor - 91-2006 (Chișinău), Clopotele Învierii (Chișinău, 1992-1995), Festivalul Copilăriei (Năvodari), Festivalul Internațional de muzică Universală (ed. a X-a) Tineretului și Studenților din Belfort (Franța), Festivalul Tradițiilor Sărbătorilor de Crăciun de la Oradea, România, Festivalul Internațional de Muzică camerală de la Ankara (Turcia).

Lia-Ciocârlia a evoluat alături de mari personalități ale neamului (Maria Bieșu, Mihail Muntean, Eugen Doga, Ana Strezev) și împreună cu formații corale de referință din țară (Capela Corală Academică Doina și Capela Coral Moldova, Orchestra Simfonică a Filarmonicii Naționale și Orchestra Națională a Companiei Publice Teleradio-Moldova), a realizat un număr impresionant de imprimări radio și TV pentru fondul de Aur al Radioteleviziunii.

Lia-Ciocârlia - o nouă paletă de culori, semnată de dirijorul Eugen Mamot, constituie o contribuție valoroasă pentru istoria artei corale din Moldova, un dar neprețuit pentru toți profesorii și coriștii formației Lia-Ciocârlia (foști și actuali), care vor avea prilejul să re trăiască, cu deosebită intensitate, evenimentele artistice descrise cu multă inspirație în prezenta monografie.

*Emilia MORARU,
doctor în studiul artelor, conferențiar universitar,
AMTAP, președintele Asociației Dirijorilor de cor a Uniunii
Muzicienilor din Moldova
Literatura și arta, 23.05.2019*

"LIE-CIOCÂRLIE, PASĂRE ZGLOBIE, CÂNTEC DE SOROC CU VERSURI DE NOROC"

De-a lungul vieții orice persoană trece prin diverse etape ce lasă o amprentă pe soarta sa - datorită oamenilor pe care îi întâlnește, datorită evenimentelor ce au avut loc, la fel și prin performanțele realizate individual sau în echipă.

În acens sens, începutul anilor '90 ai secolului trecut au însemnat în viața mea o memorabilă perioadă de colaborare cu corul Lia-ciocârlia de la Palatul copiilor și adolescenților din orașul Chișinău. Evocând evenimentele legate de acei ani am ales forma de „dialog interior1”, o conversație cu mine însămi,

punând întrebări și răspunzând totodată, în ideea de a contura și a releva “cheia” realizărilor încununate cu succes, bucuria cântului coral, evenimentele importante la care am participat. In acest sens voi juca un rol dublu : cea care pune întrebări-Aurelia Simion și respondenta -Aurica Buftac.

- Când și în ce mod a început colaborarea cu Lia-ciocârlia?

întâmplarea a făcut ca în turneul efectuat de Lia-ciocârlia în a doua jumătate a lunii decembrie a anului 1991 în Rusia să fie invitat și un grup de elevi de la Liceul -internat de muzică C.Porumbescu coordonați de domnul profesor Ion Negură. Astfel, în concertele susținute de cor la Kaliningrad și la Moscova au participat cu un program instrumental și talentații fluierași Cezar Cazanoi și Semion Baranovschi, pe care i-am acompaniat la pian.

La finalul concertelor cântam toți împreună (corul și ansamblul instrumental) o prelucrare a cântecului al cărui primele versuri erau „ Foaie verde , foaie lată, sînt codreancă adevărată...”, care s-a bucurat de succes de fiecare dată când îl interpretam. Entuziasmul transmis de cei de pe scenă publicului ascultător prin caracterul antrenant al muzicii și mișcările de dans realizate pe parcursul cântecului au fost „asul din mânecă” și bis-ul la multe concerte ulterioare , creând o atmosferă de bună dispoziție și confort auditiv și vizual.

- în ce săli ați concertat la Moscova?

Am avut fericita ocazie să cântăm în Sala Uniunii Compozitorilor a ex.URSS și în Sala Mică a Conservatorului PA. Ceaikovski. O sansă pe care o au puține dintre corurile de copii. Am valorificat-o cu responsabilitate și dăruire și am fost răsplătiți cu aplauze furtunoase . Drept dovadă servește înregistrarea video care s-a păstrat.

- în ce fel a continuat colaborarea cu Lia-ciocârlia?

Revenind la Chișinău după acest turneu, domnul profesor și dirijor Eugen Mamot mi-a propus să mă angajez în calitate de pianistă la corul mare a studioului muzical-coral Lia-ciocârlia. Am răspuns afirmativ solicitării și am început repetițiile, care se desfășurau de trei ori pe săptămână în zilele de luni, miercuri și vineri.

- Repetițiile continuau și în vacanța?

Da, în cazul în care ne pregăteam de turneele estivale. Mă refer la concertele susținute la Constanța-Năvodari în vara anilor 1992, 1994 și 1996. În acea perioadă îmbinam „utilul cu plăcutul” - activitatea artistică cu vacanța la mare. Dimineața până la ora 11 eram pe plajă, apoi reveneam în camerele unde eram cazate pentru a repeta programul știut sau pentru a studia repertoriul nou. În anul 1992 o parte dintre fete au făcut și cursuri de dans cu domnul Ștefan Soare de la București (un om aflat la o vârstă înaintată pe atunci, însă energic și pus pe glume), care a montat câteva dansuri incluse ulterior în concertele colectivului coral.

- În afară de plajă și repetiții aveți și alte ocupații?

Bineînțeles, pentru că energia debordândă și creativitatea și-au găsit valorificarea în seratele de umor, în competițiile sportive, exercițiile de aerobic și dansurile de pe plajă pe care le organizam.

- Care dintre festivalurile la care ați participat cu Lia-ciocârlia v-au rămas în memorie?

Mi-a plăcut să particip la festivalurile din Chișinău, precum „Florile dalbe”, „Mărțișor”, Clopotele învierii”, dar o experiență de neuitat a fost participarea corului la Festivalul Internațional al Artei Copiilor care a avut loc la Târgoviște, România, în luna iunie a anului 1994. Mă bucuram când vedeam cu câtă mândrie purtau coristele costumele naționale moldovenești la parada colectivelor participante venite din

Bulgaria, Cehia, Serbia, Ucraina, din diverse zone ale României și din alte țări.

În afară de concertele propriu-zise susținute în cadrul festivalului au fost organizate excursii la Sinaia, Curtea de Argeș, Brașov. A fost un bun prilej de a-și etala performanțele artistice profesionale, de a lega noi prietenii, de a afla lucruri noi despre locurile vizitate, de a simți plăcerea de a cânta și de a dăruii oamenilor bucuria emoțiilor pozitive create de Măria sa Muzica.

- Ce ne puteți povesti despre turneul efectuat în Franța în luna mai a anului 1996 ?

A fost o călătorie de vis și-n același timp de coșmar. Motivul coșmarului a fost autocarul vechi pe care l-am avut în acest drum lung. La plecare prima pană de cauciuc a fost la 11 km de Chișinău, la întoarcere aceeași problemă s-a repetat în Germania și în Polonia. În schimb, noi am văzut partea plină a paharului: participarea prestigioasă la Festivalul Internațional al Muzicii Universitare (FIMU) de la Belfort, cu concerte în diverse locații din oraș cum ar fi Catedrala „Sf. Christophe”, Sala Filarmonicii, Sala de concerte a primăriei și excursia la Paris cu concerte la Institutul Euroasiatic, Sala de protocol a Primăriei, în prezența viceprimarului Parisului, Sala de concerte a hotelului Maurice Ravel la o întâlnire de prietenie cu corul prezidențial din Senegal ș.a.

- Care a fost atmosfera, relațiile din cor ?

Întotdeauna mi-a plăcut să lucrez cu copiii, dar dacă lucrul bine făcut este alternat cu distracția, iar munca îmbinată cu pasiunea față de muzică se pot realiza multe lucruri frumoase, care în ultimă instanță duc la succes. Am împărtășit împreună clipele de îngrijorare de dinaintea călătoriilor, oboseala drumurilor, emoțiile puternice ale tracului și succesele încununate cu aplauze, clipele de fericire la întoarcerea acasă,

momentele euforice ale bunei dispoziții și alte stări proprii situațiilor trăite.

- *Ce ne puteți spune despre domnul profesor Eugen Mamot?*

De când am fost solicitată să acompaniez corul Lia-ciocârlia ne leagă o prietenie bazată pe relații colegiale, profesionale și de colaborare, care continuă până în prezent. În acești 25 de ani domnul Eugen Mamot a demonstrat de nenumărate ori dragostea sa față de copii, pasiunea de muzică, respectul față de colegi și colaboratori, dorința permanentă de a face ceva nou, frumos, atât pe placul copiilor din cor, cât și pe placul publicului, a impresionat prin spiritul său organizatoric și abilitatea managerială de care a dat dovadă de-a lungul anilor. Cu un caracter calm, cu un talent deosebit de povestitor, cu grija unui tată, Domnia sa era și este iubit de copii și respectat de părinții lor și colegii de breaslă.

În aceeași ordine de idei amintim de Ela Laletin și Nina Pascari cu care am format o echipă în educarea și îndrumarea tinerilor muzicieni coriști.

Nu vom uita de sala noastră-n care
Venea cu bucurie fiecare
La întâlnire cu acel frumos
Ascuns în cântec vesel sau duios.
Nu vom uita de drumurile care
Ne tot duceau la munte și la mare,
Nu vom uita nicicând de-al nostru cor
La revedere spunem tuturor...

*Aurelia Bufteac-Simion, profesor universitar,
Doctor în studiul artelor,
Prorector la Universitatea Națională de Arte
"G. Enescu" Iași, România,
Corepetitoare la SMC "Lia-Ciocârlia*

VIVAT, MAESTRE!

Veșnic ne grăbim pentru a reuși, însă se cuvine, uneori, să ne oprim și să aruncăm privirea înapoi, pentru a vedea lungimea traseului presărat cu pietre împrăștiate la întâmplare. Vine un moment în care pietrele trebuiesc strânse și așezate. E timpul unor bilanțuri. Timpul aniversar- Eugen Mamot, directorul artistic și fondatorul colectivului coral „Lia-Ciocârlia” m-a invitat în calitate de corepetitor în studioul muzical-coral „Lia-Ciocârlia”. S-a întâmplat acest lucru, în anul, când Palatul Național de creație a copiilor și adolescenților urma să sărbătorească aniversarea de 60 de ani de la fondare. Perioada de colaborarea cu colectuvul coral „Lia-Ciocârlia” mi-a lăsat multe amintiri plăcute.

Prima impresie: am fost întâlnită de un bărbat cu tâmplile încărunțite, plăcut la exterior, corpulent, îmbrăcat într-un costum gri, în vogă, care ma invitat în sala, în care o sută de ochi sclipitori au fost îndreptați cu interes deosebit spre mine. Câteva cuvinte de prezentare și pianul, pe care l-am luat în primire, cu sunetul lui moale a înveșmântat vocalizele interpretate de cor. Corul suna compact și foarte curat, fapt ce-mi alina auzul meu, cu mari pretenții la curățenia intonării. Activitatea mea în Teatrul de Operă, colaborarea cu colectivele corale de copii, mi- a îmbogățit experiența, interesul prin urmare, față de cele realizate.

Eugen Mamot-compozitor, autor a mai multor culegeri de cântece pentru cor de copii a unui număr considerabil de piese instrumentale pentru elevi începători.

E ușor de observat toate nuanțele materialului muzical folosite în repertoriul de cântece-folclorice.

Repertoriul corului de performanță e foarte variat: E. Doga; G. Pergolezzi; Stabat Mater; o mulțime de prelucrări de

cântece pe versurile lui M. Eminescu.

Accentul principal fiind lansat pe muzica românească.

În lista de repertoriu, în mod deosebit se reliefează G. Pergolezzi; Stabet Mater; Cantata Gloria de A.Vivaldi; creații deforma mare de E. Doga. Aceste creații sunt foarte complicate pentru interpretare și faptul că dirijorul Eugen Momot le prezenta public cu solistele-eleve, crescute și educate în „Lia-Ciocârlia” succesul era asigurat. Prezentarea publică a Cantatei „Stabat Mater” de corul „Lia- Ciocârlia” și solistele Cristina Gomoja (astăzi dialer Io Victoriabanc) și Cristina Avarnic (astăzi funcționar la Ministerul de externe) au asigurat concertului un succes deosebit. În acea perioadă de lucru în corul „Lia-Ciocârlia” am cunoscut o metodică interesantă, pe care Eugen Mamot o implimentase în lucrul său cu corul. Această metodică era bazată pe sistemul relativ de solmizare, practicat de compozitorul maghiar și dirijorul Zoltan Kodaly. Pedagogul Z. Kodaly recomanda metoda de solmizare cu aplicarea semnelor mâinii, care ilustrau acele șapte note muzicale.

Semnele mâinii, după cum m-am convins, erau o formă eficientă de însușire a scării muzicale, întrucât aceste semne, vizual, contribuiau la diferențierea imaginației sunetelor în raport cu intervalele cântate. Semnele mâinii contribuiau la o intonație corectă din partea coriștilor, mai ales la etape începătoare, cât și pentru dezvoltarea auzului polifonic.

Această metodă era folosită pentru a accelera procesul de însușire a notelor, a dezvoltării auzului polifonic; a citirii notelor la prima vedere. Timp de un an, cu două lecții de solfegiu pe săptămână, elevii reușeau să însușescă tehnica citirii notelor la prima vedere, memorarea materialului muzical la auz.

Eugen Mamot de mai multe ori o prezentat master-class,

în cadrul căruia a demonstrat elementele sistemului relativ de solmizare, studii vocale dar și însușirea unei piese noi, necunoscute, în fața publicului, într-o perioadă de timp de 10-15 minute.

Cât privește contingentul corului, ași menționa, că elevii nu erau selectați tocmai după aptitudinile muzicale. Erau înscriși toți doritorii. Întrucât studiile muzicale în „Lia-Ciocârlia” au fost și sunt gratuite, elevii doritori de a însuși arta corală, aveau, ca regulă, aptitudini muzicale modeste, și calitatea studiilor de performanță era în dependență directă de sistemul de instruire.

Prima condiție - de a trezi interesul adolescentului către cântul coral; al doilea - repertoriul; a treia - asigurarea unei frecvențe ca un garant în succesul corului. Copii - un popor cu interesele lor. Ei aleg dintre toate provocările pe acelea, care îi vor conduce în lumea miraculoasă a muzicii.

În ce totuș constă secretul succesului? E necesar de subliniat o calitate importantă care îi deosebește pe dirijori între ei. În primul rând bagajul de cunoștințe a metodelor și procedeele care influențează atmosfera de creație, în baza unei tradiții, unei discipline caracteristice, doar pentru acest colectiv.

Una. din trăsăturile talentatului dirijor-Eugcn Mamot - este capacitatea de a atrage în cercul său pe cei din jur, este un lider.

Simplitatea, modestia, omenia, capacitatea de comunicare și toleranță. înțelegența cât și umorul - iată doar unele calități pur omenești.

Poziția activă în viața de toate zilele conjugată cu un nivel de măiestrie profesională, plus metoda originală de abordare a pedagogiei, coralele ia asigurat un succes incontestabil. E

deajuns de menționat că organizarea concertelor pe cele mai prestigioase scene ale Moldovei, României, sunt la nivelul profesionist.

Am avut ocazia, nu odată să urmăresc reacția părinților, publicului la aceste sărbători ale copilăriei.

Cât privește specificul în lucrul corepetitorului cu dirijorul, este o lege de aur, de care m-am condus. Coincidența de personalitate . capacitatea de a simți cu spatele contactul cu dirijorul. Muzicienii dispun de calități deosebite, când interpretezi muzică simți unisonul cu dirijorul fără ai urmări gestul. Și această împrejurare deseori este hotărâtoare în succesul activității concertistice.

Eugen Mamot, știe să formeze o atmosferă specială, știe să cucerească publicul cu simplitatea adresării, cu convingerea sa față de tot ce făcea, cu o manieră liniștită de a susține.

Simțul umorului era pe tot partursul o descărcare de atmosferă.

În anul jubiliar este o tradiție, de a adresa sărbătoritului urări de sănătate, dragoste, belșug, succese geniale.

E semnificativ faptul, că forța creatoare a compozitorului Eugen Mamot e în mișcare continua, și că muzica D-lui este prezentă, în scenele de concert ale Moldovei, cât și a României.

VIVAT MAESTRE!!!

*Nadejda Plachidina - Profesor de pian,
gradul superior (măiestru de concert),
Liceul Nicolae Gogol.*

CĂNTECUL APARTINE TUTUROR VÂRSTELOR

Eugen MAMOT, dirijor, compozitor, profesor, Artist al poporului, e unul dintre cei mai așteptați oaspeți în colectivele de copii și sălile de concert. Este autorul a circa 300 de creații vocal-simfonice, instrumentale, corale, cântece pentru copii. A realizat în colaborare mai multe manuale școlare de muzică, materiale didactice, a publicat articole de specialitate. Ideea de a reuni cei mai talentați copii ai capitalei într-un studio muzical aparține lui Eugen Mamot, care a creat în anul 1973 corul „Cutezătorii”. Odată cu preluarea conducerii de către Valentin Budilevski, studioul a fost numit, cu un an mai târziu, „Lia-Ciocîrlia”. Din momentul creării și până azi corul e prezent la cele mai importante manifestații muzical-corale din Republica Moldova și nu numai. Este laureat al multor concursuri naționale și internaționale. Mulți artiști de vază și-au luat zborul din „Lia Ciocîrlia” - un adevărat laborator de creație, de testare a lucrărilor muzicale corale pentru copii.

Recent, la „ARTICO”, în Studioul muzical-co-ral „Lia-Ciocîrlia”, condus de **Luminița ISTRATE**, discipola acestui studio, a avut loc lansarea culegerii „*Vreau să cânt și eu*”, **Caietul III. Emilia MORARU**, doctor în studiul artelor, a vorbit despre importanța culegerii ca suport didactic pentru elevii din clasele primare. „Învățătorii duc lipsă de repertoriu național destinat copiilor, mai ales, la etapa începătoare. Ceea ce a reușit dl Eugen Mamot este că a acoperit acest segment cu creații de valoare”. Luminița Istrate a remarcat valoarea repertoriului în procesul de învățare. Corul mediu „Lia- Ciocîrlia” a interpretat șase cântece pe versurile lui Grigore Vieru, incluse în culegere. Scriitorul **Constantin DRAGOMIR**, marele animator al festivităților pentru copii, ne-a îndrumat pe toți cei prezenți să

recităm în cor poezia „Testament” de Grigore Vieru. A fost un moment emoționant.

Culegerea „Vreau să cânt” cuprinde 36 de cântece pentru voce și pian, destinate elevilor din clasele primare. După conținut, *Caietul III* prezintă un scenariu de cântece cu o linie de subiect bine determinată, corespunzătoare serbărilor școlare pentru întregul an de studii. Printre piesele incluse sunt cântece despre anotimpuri, tradițiile și obiceiurile populare, despre pace, meleag natal, limba română, despre mama, prima învățătoare. Caietul îl ajută pe elev să cânte frumos cu vocea și singur să-și acompanieze la pian un cântec, un colind, o romanță ori chiar imnul țării. Compozitorul Eugen Mamot ne-a spus că a intitulat culegerea „Vreau să cânt”, deoarece acest generic „provoacă dorința copilului de a cânta. Temelia educației muzicale se pune în clasele primare. Dacă învățătorii vor avea de unde selecta mai multe cântece, copiii nu se vor plictisi la lecții”.

Copiii din corul mediu „Lia- Ciocîrlia” au fost susținuți de părinți, bunici, frățiorii și surioarele mai mici, de toată adunarea de oameni iubitori de frumos. Cu toții am învățat un cântecel după minunata poezie a lui Grigore Vieru „Cucurigu”. A fost un dialog muzical al generațiilor, care a creat bună dispoziție, bucurie și admirație față de tinerii coriști. La finele sărbătorii, copiii s-au bucurat de autografe din partea maestrului Eugen Mamot și au făcut poze împreună.

Tamara PERETEATCU
Florile dalbe, 13 februarie, 2020

Dirijorul și compozitorul E. Mamot este o personalitate care a contribuit substanțial la dezvoltarea culturii muzicale naționale.

Mișcarea corală pentru copii și tineret, pe care a inițiat-o în anii 1970 prin fondarea corului de copii "Mugurel" și SMC "Lia-Ciocârlia", a luat amploare în toată republica și a pus temelia unei noi tradiții de cântare corală, care a impulsionat substanțial procesul componistic.

Aceste colective, conduse de E. Mamot, alături de capela corală "Doina" și "Moldova" au fost prezente la toate manifestările muzical-culturale în țară și peste hotare: Moldova, Ucraina, Rusia, România, Franța, Turcia, contribuind la promovarea imaginii țării.

Sub conducerea lui E. Mamot, colectivele corale "Mugurel" și "Lia-Ciocârlia" au familiarizat cu muzica zeci de generații de copii, mulți dintre care și-au ales calea muzicii: Mariana Bulicanu, Ghiulinara Railean, Zinaida Bolboceanu, Mariana Șura, Irina Bivol, Cezara Stahi, Svetlana Istrate.

Creația componistică a lui E. Mamot cuprinde în jur de 300 lucrări de diferite genuri și aproape în întregime destinată tinerii generații. Fiind bazată pe o îmbinare a melosului popular cu procedeele componistice, muzica lui E. Mamot este o transformare a folclorului muzical în noi valori, fapt ce-i asigură un succes în circuitul concertistic național și internațional. Suita corală "Steaua", "Concertino" pentru saxofon, "Balada" pentru vioară și pian, piesa corală "Bătușica" sunt creații prezentate de către tinerii interpreți la Concursurile Internaționale în: Bulgaria, România, Spania, Franța, Italia, Austria, Ucraina. Multe din creațiile lui E. Mamot au fost premiate la concursurile Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor

În calitate de muzicolog, Eugen Mamot este autorul a 26 de titluri de carte, printre care: manuale de muzică pentru școala generală, albumuri instrumentale pentru elevii școlilor de muzică, culegeri de cântece și piese corale pentru copii de diverse vârste; patru monografii, trei scenarii pentru filme documentar-artistice; a zeci de recenzii; articole în presă, toate fiind orientate către promovarea valorilor naționale și la educația artistică a tinerii generații.

*Eugen Doga
Artist al Poporului,
Academician*

E. Mamot, dirijor, compozitor, muzicolog, jurnalist, pe tot parcursul activității sale a susținut creația pentru copii și tineret, fiind recunoscut ca unul dintre cei mai activi promotori ai valorilor muzical-artistice în acest domeniu.

Fiind la posturi importante de conducere a știut să atragă și să promoveze la conducerea colectivelor artistice profesioniste speciliști tineri, asumându-și responsabilitatea. Printre cei promovați sunt: Vasile Condrea, Titus Jucov, Dumitru și Pavel Goia, Vasile Căpățână, Nicolaie Botgros, Valentin Doni, Gheorghe Șevlișin, Petre Neamțu, Valentin Budilevschi, Victor Stahi, Ion Uncu, Ștefan Caranfil, Svetlana Istrate. Acești tineri, de-a lungul anilor au scris pagini de glorie în cultura muzicală națională, în țară și peste hotare, învrednicindu-se de înalte titluri și distincții de stat.

E. Mamot, în calitate de redactor-șef al emisiunilor muzical-radiofonice a contribuit substanțial la dezvoltarea culturii muzicale de toate genurile: prin practicarea comenzilor sociale către compozitori, poeți, interpreți, fapt ce a impulsionat mult procesul componistic în țară; a acordat o atenție deosebită

completării fondului radioteleviziunii cu creații de compozitori moldoveni prin fondarea unor colective artistice din interpreți netitulari: studioul coral de copii condus de Ș. Caranfil; orchestra de cameră condusă de A. Samoilă; orchestra de muzică populară condusă de V. Creciun. A îndrumat la studii și a promovat tineri compozitori: A. Chiriac, P. Teodorovici, I. Aldea-Teodorovici, E. Enache, S. Lăsoi, M. Oțel, V. Dânga, V. Doni. Absolvind studii speciale, acești tineri au scris o pagină nouă în muzica de estradă în țară și peste hotare.

E. Mamot, timp de 13 ani a fost coordonator și unul dintre autorii și prezentatorii ciclului de emisiuni "Moldavia muzicală" pentru postul de radio Moscova; autor-prezentator al ciclului de emisiuni televizate "Muzica în școală"; este autorul scenariului pentru filmul documentar-artistic "Dirijorii" despre frații Goia; coautor la filmele documentar-artistice "Noi desenăm și cântăm", despre corul "Mugurel" și "Trilurile ciocârliei" despre SMC "Lia-Ciocârlia". Este Autorul a 26 titluri de carte, printre care: patru monografii, coautor a 2 manuale de muzică pentru școala de cultură generală; coautor a 3 albume de piese instrumentale pentru elevii școlilor muzicale; a 12 culegeri de cântece pentru copii și tineret, piese corale și române. Este autor a zeci de articole și recenzii publicate în presă.

Activitatea lui E. Mamot este prezentată în filmele documentar-artistice: "Noi desenăm și cântăm", despre corul "Mugurel", "Trilurile ciocârliei" despre SMC "Lia-Ciocârlia", "Portret în timp" despre viața și activitatea Domniei sale.

Tamazlăcaru Andrei
Artist al Poporului

ANEXE

*Mamot Vera Vasile. Mama
compozitorului. E. Mamot.*

*E. Mamot elev în clasa X.
s. Cajba. 1959.*

*E. Mamot la muzicuță acompaniază "Călușii".
s. Cajba. 14 ianuarie, 1955.*

E. Mamot cu profesorul Ivan Tenditnic și colegii. Colegiul de muzică. Slobozia - Tiraspol, 1960.

E. Mamot dirijează corul de băieți. Vacanța de iarnă. s. Clococenii-Vechi, 1960.

E. Mamot învățător de muzică la clasele primare în școala rusă Nr.5. Tiraspol, 1961.

E. Mamot cu învățăceii. Școala de muzică. Ungheni, 1964.

E. Mamot, director al școlii de muzică cu colegii. Ungheni, 1966.

E. Mamot, inspector la Ministerul Culturii. Chișinău, 1970.

E. Mamot, șeful departamentului Arte împreună cu inspectorul P. Pelin.

Tallin, 1975. E. Mamot împreună cu colegii de breaslă.

Tallin, 1975. E. Mamot la sărbătoarea corală. În scenă cântă un cor de 32000 de coriști.

E. Mamot. Lecție de canto cu feciorii Andrei și Eugen.

E. Mamot. Lecție de pian cu feciorii Andrei și Eugen.

Chișinău, 1983. E. Mamot cu soția Elena și feciorii Andrei și Eugen.

Cahul. 1984. E. Mamot împreună cu soția Elena, bunica Sofia, cu copiii și cumnații.

E. Mamot împreună cu soția Elena în iureșul dansului.

Chișinău, 1991. E. Mamot împreună cu soția Elena și feciorii.

Chișinău, 1991. E. Mamot împreună cu soția Elena.

E. Mamot împreună cu nepoatele Diana și Cristina Bagrin.

Chișinău. Sala cu orgă. E. Mamot la ziua de naștere a profesorului E. Bogdanovschi.

Feciorii: Andrei - dirijor al orchestrei și Eugen - saxofonist. În timpul concertului. Sala cu Orgă, 2005.

E. Mamot cu feciorul Andrei și nora Lavinia.

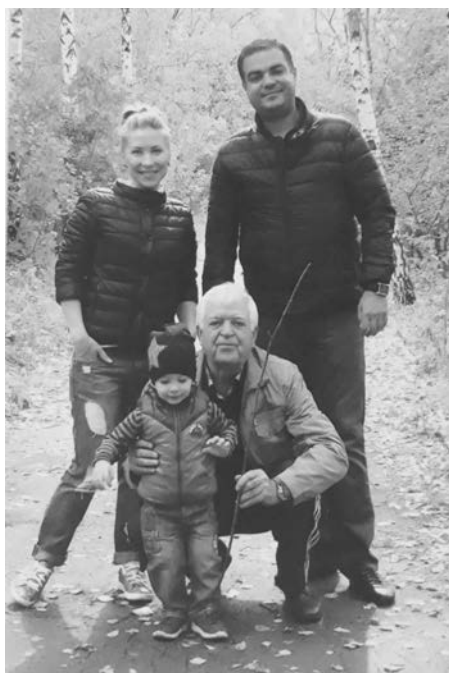
E. Mamot cu feciorul Andrei, nora Lavinia și nepoțelul Nicolas.

E. Mamot cu feciorul Eugen și nora Alina

Feciorul Andrei, nora Lavinia și nepoții Nicolas și Vlăduț.

E. Mamot cu feciorul Eugen, nora Alina și nepoțelul Marc.

Feciorul Eugen, nora Alina și nepoții Marc și Alex.

E. Mamot împreună cu E. Doga și grupul coral "Lia-Ciocârlia".

E. Mamot cu feciorii și colegii în ospăție la profesorul V. Zagorschi.

E. Mamot împreună cu "Lia-Ciocârlia" după un concert de muzică religioasă.

E. Mamot primește ordinul "Gloria Muncii", înmănat de Petru Lucinschi, Președintele RM.

E. Mamot împreună cu colegii din Polonia și Finlanda. Moscova, 1990.

E. Mamot conducătorul corului cadrelor didactice de la Palatul Național de Creație a copiilor și adolescenților.

E. Mamot împreună cu E. Doga și C. Balaban la ședința salonului muzical. Biblioteca Națională "I. Creangă".

E. Mamot împreună cu A. Bușteac-Simion, A. Lupașcu și V. Beleaiiev.

E. Mamot cu feciorul Andrei și dirijorul V. Doni.

*Membrii Consiliului de Conducere al Asociației culturale "Clococenii-Vechi".
Rând 2: A. Ciobanu, I. Ciobanu, S. Vodovoi, P. Rusnac. Rând 1: R. Pintilii, E. Mamot,
M. Rurac*

E. Mamot cu feciorii Eugen, Andrei și nepoții: Alex, Nicolas, Marc.

*Oradea, 2015. De ziua eliberării oraşului.
Profesorul M. Drecin, E. Mamot, L. Silaghi, D. Demian.*

*Bucureşti, 2015. Palatul copiilor. În scenă Vasile Popovici, reprezentantul Ambasadei
Moldovei, Eugen Mamot şi Constantin Popescu, regizorul concertului "Bună dimineaţa,
soare" pe muzica lui E. Mamot.*

Chișinău. Biblioteca "O. Ghibu". Lansarea culegerii "Pe punte de cântec spre unire" de E. Mamot. La microfon C. Codreanu, deputat în Parlamentul României.

Oradea, martie 2014. Eugen Mamot cu un grup de interpreți - participanți la concertul "Cântec de dor - Basarabia."

E. Mamot, președintele Comisiei de Licență și Masterat la AMTAP împreună cu membrii comisiei.

Tiraspol. Institutul de arte "A. Rubinștein". Întâlnire de creație a compozitorului E. Mamot cu colectivul de studenți și profesori. Foto după concert.

Slobozia - Tiraspol. E. Mamot cu colegele de studii - Raisa Guzun și Ghiocica Lupy în fața fostului cămin studențesc.

Sala cu Orgă. E. Mamot împreună cu E. Doga în timpul concertului.

Chișinău. E. Mamot. Pregătiri pentru călătorie.

E. Mamot împreună cu M. Munteanu pe Alea Clasicilor.

*Chișinău. Lansarea monografiei "Pe punte de cântec spre Unire".
N. Bucătaru, E. Mamot, M. Korețki, M. Secrieru - colegi de școală.*

*Biblioteca Națională. Lansarea monografiei "Lia-Ciocârlia - o nouă paletă de culori" de
E. Mamot.*

București. Televiziunea Română. E. Mamot împreună cu producătoarea Liliana Văduvă și crainica Dorina Florea.

E. Mamot împreună cu A. Simion și N. Plachidina - corepetitoare ăan SMC "Lia-Ciocârlia"

București. Muzeul Național de literatură. Lansarea monografieie "Pe punte de cântec spre unire". E. Mamot împreună cu Ambasadorul RM în București. M. Gribincea, I. Lupu, N. Brânzea și foștii discipoli.

București. Muzeul Național de literatură. Lansarea culegerii de cântece "Anotimpuri și culori". I. Lupu, M. Gribincea, E. Mamot.

*Ungheni. La aniversarea școlii de muzică.
V. Tatarciuc, T. Cazacu, E. Mamot . Trei directori*

Clococenii-Vechi. E. Mamot împreună cu surorile Stepanida și Alexandra, alături de nepoți.

Oradea, 6 martie, 2018. "Cântec de dor - Basarabia!" din muzica compozitorului E. Mamot. La încheierea spectacolului.

Centrul Republican "Artico". E. Mamot la lansarea monografiei "Lia-Ciocârlia - o nouă paletă de culori".

Centrul Republican "Artico". E. Mamot la lansarea monografiei "Lia-Ciocârlia - o nouă paletă de culori".

31.01.2020. E. Mamot, C. Dragomir, E. Moraru la lansarea culegerii de cântece "Vreau să cânt și eu, caietul III"

ПРОЛЕТАРИИ ВСЕХ СТРАН, СОЕДИНЯЙТЕСЬ!

ПОЧЕТНАЯ ГРАМОТА

НАГРАЖДАЕТ

МАМОТА ЕВГЕНИЯ АЛЕКСАНДРОВИЧА

ГЛАВНОГО ДИРИЖЕРА И РУКОВОДИТЕЛЯ НАРОДНОГО ДЕТСКОГО ХОРА
ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ШКОЛЫ-ИНТЕРНАТ "МУТУРЕЛ" г.КИШИНЕВА

В ОЗНАМЕНОВАНИЕ 60-ЛЕТИЯ ОБРАЗОВАНИЯ С С С Р.

ЗА ТВОРЧЕСКИЕ УСПЕХИ И АКТИВНОЕ УЧАСТИЕ В РАЗВИТИИ
МУЗЫКАЛЬНОЙ КУЛЬТУРЫ РЕСПУБЛИКИ.

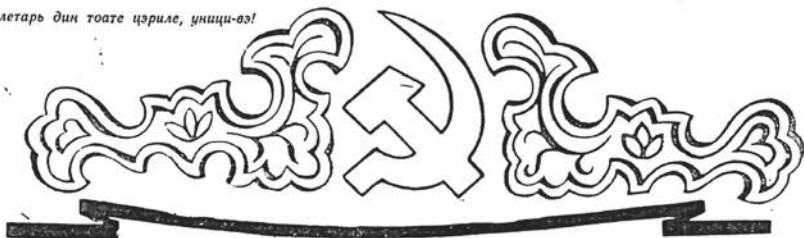

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ ПРАВЛЕНИЯ МХО МССР
НАРОДНАЯ АРТИСТКА СССР

Т.С.ЧЕБАН

1977

406

ДИПЛОМЭ ДЕ ОНОАРЕ

С Е К О Н Ф Е Р Э

КОРУЛУЙ ПОПУЛАР ПЕНТРУ КОПИЙ "МУГУРЕЛ", АЛ
ШКОЛИЙ-ИНТЕРНАТ РЕПУБЛИКАНЕ СПЕЧИАЛЕ ДЕ АР-
ТЕ ПЛАСТИЧЕ ПЕНТРУ АПОРТУЛ ВАЛОРОС ЛА ДЕЗ-
ВОЛТАРЯ АРТЕЙ КОРАЛЕ, КУ ОКАЗИЯ АНИВЕРСЭРИЙ
ДЕ 10 АНЬ.

Министрул културый
ал РСС Молдовенеште

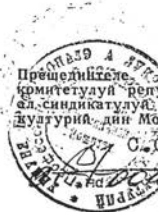

А.С. Константинов

14

1980

Прешедийтеле
комитетулуй републикан
ал синдикатулуй дукреторилор
културый дин Молдова

С.С. Фонарь

108

Пролетарь дин тоате цэриле, уници-вэ!

ДИПЛОМЭ

де градул II

Се конферэ композиторулуй Еужениу Мамот пентру кынтекул корал "Мындре чобанах", версуре популаре, лукраре премиате ку премиул дой ын кадрул конкурсулуй VI републикан пентру чя май реушите креацие коралэ.

Прешединтеле журиулуй,
Прешединтеле кондучерий
Униуний композиторилор
дин Молдова, артист ал
попорулуй дин РССМ

В. Загорски

ор. Кишинэу 1989

«Тимбул», тил. «Реклама», ком. № 2146, т. 5000. 1983. Ком. едит. № 881.

Diplomă

Se decorează dl Eugen Mamot,
conducător artistic și prim dirijor al stu-
dionului muzical-coral "Lia Ciocîrlia", pen-
tru muncă rodnică și îndelungată în domeni-
ul educației muzicale a copiilor, contribu-
ție la cultivarea dragostei de cultura națio-
nală și în legătură cu aniversarea a 35 ani
de activitate creatoare și 25 ani de la fon-
darea studionului.

Ministrul
Învățămîntului,
Tineretului și Sportului

Iacob Popovici

"22" _____ mai _____ 1998 Nr. 65

DIPLOMĂ

se conferă compozitorului

Eugen MAMOT

Moldova

pentru piesele obligatorii
la mai multe ediții ale Concursului
 Internațional al Tinerilor Interpreți
 "Eugen Coca"

Dr. Aurelian DĂNILĂ,
Președintele juriului
la instrumentele
de suflat și percție

Constantin RUSNĂ,
Președintele juriului
la instrumentele
populare

26 iunie 2002
Chișinău, Moldova

Ministerul Învățămîntului
al Republicii Moldova

DIPLOMĂ

Se decernează:

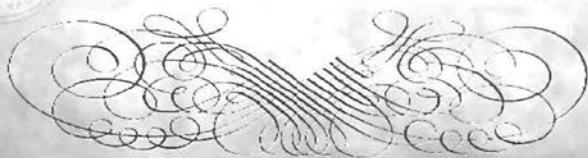
Domnului Mamot Eugen,
conducător artistic și dirijor a corului de performanță a
studioului muzical-coral "Lia Ciocîrlia", pentru muncă
îndelungată și rodnică în domeniul culturii și învățămîntu-
lui, aport considerabil la educația etică și estetică,
cultivarea dragostei față de cultura națională și în legă-
tură cu aniversarea a 40 de ani de activitate creatoare și
30 de ani de la fondarea studioului "Lia Ciocîrlia".

Ministrul Învățămîntului

GHEORGHE SIMA

* 8 * 22 ani 2003 nr. 64

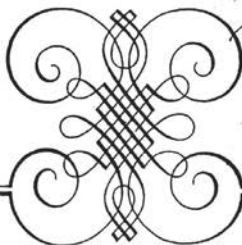
SE DECERNEAZĂ:

DOMNUL EUGEN MAMOT, DIRIJOR, COMPOZITOR, MAESTRU

EMERIT AL ARTEI LA 40 ANI DE ACTIVITATE CREATOARE

PENTRU
MERITE DEOSEBITE
ÎN DEZVOLTAREA
ȘI PROMOVAREA
ARTEI MUZICALE
ÎN REPUBLICA
MOLDOVA

PREȘEDINTELE
UNIUNII
MARIA BIEȘU
CHIȘINĂU 11 MAI 2003

Ministerul Educației, Tineretului și Sportului al Republicii Moldova

DIPLOMĂ

Se decernează

dlui **Mamot Eugen**, conducător artistic al studioului muzical-coral "Lia-Cocîrlia", Palatul Național de Creație a Copiilor și Adoliscenților, pentru muncă rodnică și îndelungată, aportul considerabil la educația etică și estetică, cultivarea dragostei față de cultura națională și în legătură cu aniversarea a 65 de ani de la fondarea instituției.

Ministru

Victor Țvircun

22 septembrie 2005

nr. 328

Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din Moldova

Concurs de Compoziție și Muzicologie

Anul 2010

Categoria

CREAȚII PENTRU COPII

Diplomă

Se decernează

Premiul

compozitorului

EUGENIU MAMOT

pentru 5 cântece pentru copii, pentru voce și pian:
*Ghiocelul cel plăpând; Pârâiașul; Cică a-nverzit
imașul (M.Mardare); Caietul (I. Țârlea); Prietenul
(Gr. Vieru)*

Președintele juriului:

membrii:

Vladimir Axionov

Margarita Belâh

Irina Ciobanu-Suhomlin

Margarita Ciorici

Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din Moldova

Concurs de Compoziție și Muzicologie

Anul 2011

Categoria

CREAȚII VOCALE

Diplomă

Se decernează

Premiul

compozitorului

EUGENIU MAMOT

pentru

Două romănțe

Președintele juriului:

Vladimir Axionov

membrii:

Margarita Belâh

Boris Dubosarschi

Ministerul Educației al Republicii Moldova

Diplomă

Se decernează

Domnului Mamot Eugen, compozitor, dirijor, Maestru în Artă, profesor de muzică la Liceul Teoretic „Mihai Viteazul”, mun. Chișinău, pentru înaltă măiestrie profesională, activitate îndelungată și prodigioasă în domeniul artei muzical-corale, merite deosebite în educarea tinerei generații în spiritul valorilor naționale și universale.

Ministru

Mihail ȘLEAHTIȚCHI

nr. 114 din 18.05 2011

Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din Moldova

Concurs de Compoziție și Muzicologie

Anul 2012

Categoria

CREAȚII CORALE

Diplomă

Se decernează

Premiul

compozitorului

EUGENIU MAMOT

pentru creația

Nistrule, te-ai îndura

Președintele juriului:

Vladimir Axionov

membrii:

Margarita Belâh

Elena Mironenco

Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din Moldova

Concurs de Compoziție și Muzicologie

Anul 2013

Categoria
CREAȚII CAMERALE

Diplomă

Se decernează

Premiul

compozitorului

Eugeniu MAMOT

pentru creația

Mă chemă cocorii

pe versuri de Nicolae Matcaș

Președinte de juriu

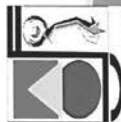
membru

Tatiana Berezovicova

Margarita Belâh *Belâh*

Elena Mironenco

DIPLOMĂ DE EXCELENȚĂ

Se acordă maestrului EUGEN MAMOT, pentru activitatea
desfășurată cu prilejul Seratei de Creație Muzicală, la Colegiul

Național de Artă „Octav Băncilă” Iași, 14 mai 2014

DIRECTOR

Prof. Dana Louise Barnea

Inspector Școlar,

Prof. Irina-Petronela Florian

Irina Florian

**UNIUNEA COMPOZITORILOR ȘI MUZICOLOGILOR DIN
ROMÂNIA**

Calea Victoriei 141, București/ Tel: +40-21-317.79.66; / Fax: +40-21-305.79.97/ E-mail: ucmr@clicknet.ro

Stimate domn Eugen Mamot,

Îmi revine deosebita plăcere să vă aduc la cunoștință că în urma analizării lucrărilor dumneavoastră de către Biroul secției de specialitate, Consiliul Director al UCMR din data de 6 martie 2015, în unanimitate de voturi, v-a acordat statutul de membru definitiv la Secția de Muzică Vocală.

Realizarea acestui deziderat îmi oferă prilejul să-mi exprim convingerea că evenimentul anunțat va constitui un imbold în viitoarea dumneavoastră activitate creatoare.

Vicepreședinte UCMR,

Prof.univ.dr. Ulpian Vlad

Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din Moldova

Concurs de Compoziție și Muzicologie

Anul 2016

Categoria
CREAȚII CAMERALE

Diplomă

Se decernează

Premiul

compozitorului

EUGEN MAMOT

pentru creația

***LEGENDA DACICĂ
pentru bariton și pian***

Președintele juriului:

Elena Mironenco

membrii:

Margarita Belâh

Anatol Chiriac

Ministerul Culturii
al Republicii Moldova

Diplomă de Onoare

Se acordă

Domnului Eugen MAMOT
Artist al Poporului, dirijor, compozitor

***Pentru merite deosebite în dezvoltarea artei corale, înaltă
măiestrie scenică și contribuție la promovarea valorilor
culturale cu prilejul aniversării a 75-a din ziua nașterii***

Monica BABUC
Ministru

26 februarie

CHIȘINĂU

2016

UNIUNEA COMPOZITORILOR ȘI MUZICOLOGILOR DIN MOLDOVA

Concursul Național de Compoziție și Muzicologie

Anul 2017

Compartimentul **COMPOZIȚIE**

Categoria Creații camerale

DIPLOMĂ

Se decernează

Premiul special

Compozitorului

EUGEN MAMOT

pentru creația

Am trecut podul

Președintele juriului:

Membrii juriului:

Berezovicova Tatiana

Gamurari Pavel

Țircunova Svetlana

Ciorici Margarita

Stârcea Marian

DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU CULTURĂ BIHOR

Diplomă de Excelență

SE ACORDĂ

DOMNULUI EUGEN MAMOT

DIRIJOR, COMPOZITOR, PROFESOR ȘI AUTOR DE MANUALE,
PENTRU PERFORMANȚELE ARTISTICE ȘI PEDAGOGICE EXCEPȚIONALE,
PENTRU PROMOVAREA ȘI SUSȚINEREA CULTURII ROMÂNEȘTI ȘI
A LEGĂTURILOR STATORNICE CU MUNICIPIUL ORADEA.

DIRECTOR EXECUTIV
LUCIAN SILAGHI

ORADEA, 6 MARTIE 2018

Legislația nr _____

Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 146

doii Mamot

Eugen

i s-a conferit titlul onorific

Maestrul emerit al artei „

Președintele Republicii Moldova

„20” iunie 1992

Удостоверение № _____

Указом Президента Республики

Молдова № 146

Мамоту

Евгению

присвоено почетное звание _____

„Заслуженный мастер искусств”

Президент Республики Молдова

знак № _____

BREVET

nr. 1156

Prin Decretul Președintelui
Republicii Moldova

nr. 4826/91 din 30 ianuarie 2004

Domnului Eugen Mamot

i s-a conferit Ordinul
"Gloria Muncii"

Instrument nr. 0634

Președintele Republicii Moldova

Leucăscu

BREVET

nr. 1640

Prin Decretul Președintelui
Republicii Moldova

nr. 453-VI din 27 decembrie 2011

Domnului Evghenii (Eugen) Mamot

i s-a conferit Titlul Onorific
"Artist al Poporului"
însemnul nr. 0085

Președintele Republicii Moldova

